Warszawa, dnia 23 kwietnia 2020 r.

Poz. 722

OBWIESZCZENIE
MARSZAŁKA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 26 marca 2020 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o podatku akcyzowym

1. Na podstawie art. 16 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2019 r. poz. 864), z uwzględnieniem zmian wprowadzonych:

1) ustawą z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. poz. 1123),

2) ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501),

3) ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1520),

4) ustawą z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556),

5) ustawą z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495),

6) ustawą z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 2116),

7) ustawą z dnia 21 listopada 2019 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 2523),

8) ustawą z dnia 13 lutego 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020 (Dz. U. poz. 278)

oraz zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem 25 marca 2020 r.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity ustawy nie obejmuje:

1) art. 54 ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. poz. 1123), który stanowi:

„Art. 54. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 5 pkt 2 i art. 39, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;

2) art. 5 pkt 3, art. 31 pkt 1 i pkt 2 lit. a w zakresie ust. 3^1 oraz pkt 3 i 4, art. 38 i art. 40 pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.”;

2) odnośników nr 1 i 2 oraz art. 52 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501), które stanowią:

„[1)] Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 334 z 17.12.2010, str. 17 oraz Dz. Urz. UE L 158 z 19.06.2012, str. 25);

2) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2193 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie ograniczenia emisji niektórych zanieczyszczeń do powietrza ze średnich obiektów energetycznego spalania (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 313 z 28.11.2015, str. 1);

3) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284 z dnia 14 grudnia 2016 r. w sprawie redukcji krajowych emisji niektórych rodzajów zanieczyszczeń atmosferycznych, zmiany dyrektywy 2003/35/WE oraz uchylenia dyrektywy 2001/81/WE (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 344 z 17.12.2016, str. 1);

4) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3).

[2)] Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającego dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7);

2) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94).”

„Art. 52. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”;

3) art. 21–24, art. 27 i art. 28 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1520), które stanowią:

„Art. 21. 1. Do przemieszczeń wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 ustawy zmienianej w art. 6, oraz preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, rozpoczętych przed dniem 1 listopada 2019 r. i do tego dnia niezakończonych, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 listopada 2019 r.

2. Do przemieszczeń olejów smarowych klasyfikowanych do kodu CN 2710 20 90, rozpoczętych przed dniem 1 września 2019 r. i do tego dnia niezakończonych, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2019 r.

3. Podmiot, który posiada zezwolenie w zakresie olejów smarowych klasyfikowanych do kodów CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, wydane na podstawie ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 września 2019 r., może po dniu 31 sierpnia 2019 r. prowadzić na podstawie tego zezwolenia działalność również w zakresie olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90, jednak nie dłużej niż do dnia 1 listopada 2019 r.

Art. 22. Do informacji, o których mowa w art. 48 ust. 10 i art. 59 ust. 9 ustawy zmienianej w art. 6, składanych za okresy poprzedzające dzień wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 23. Stawki określone w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b ustawy zmienianej w art. 6 stosuje się do wyrobów akcyzowych, w odniesieniu do których obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym powstał z dniem, o którym mowa w art. 28 pkt 1, lub po tym dniu.

Art. 24. 1. Do ewidencjonowania wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy zmienianej w art. 1 stosuje się odpowiednio przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 6, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 6 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 138s ustawy zmienianej w art. 6, jednak nie dłużej niż do dnia 31 grudnia 2019 r., i mogą być w tym okresie zmieniane.”

„Art. 27. Przepis art. 89 ust. 1 pkt 11 lit. c ustawy zmienianej w art. 6, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 1 listopada 2019 r.

Art. 28. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkiem:

1) art. 6 pkt 10 i 11, art. 7 pkt 2, art. 9 i art. 23, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

2) art. 3 pkt 4, 6–11, art. 4, art. 8 i art. 25 ust. 3, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

3) art. 3 pkt 5, który wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;

4) art. 6 pkt 1, 2, pkt 3 lit. a i b i pkt 4 oraz art. 19, art. 20 i art. 21 ust. 1, które wchodzą w życie z dniem 1 listopada 2019 r.;

5) art. 1 pkt 21 i 24, art. 3 pkt 1 i 2 oraz art. 15, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;

6) art. 1 pkt 4, 7, pkt 12 lit. b, pkt 13, 17–19 i 23, art. 3 pkt 3, art. 5, art. 7 pkt 1, art. 11 i art. 12, które wchodzą w życie z dniem 1 kwietnia 2020 r.”;

4) art. 15, art. 16 i art. 19 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556), które stanowią:

„Art. 15. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy zmienianej w art. 11, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. W przypadku przewozu wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy zmienianej w art. 11, rozpoczętego i niezakończonego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, oraz gdy do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy w stosunku do tych wyrobów nie powstał obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym, do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Umowy okresowe, o których mowa w art. 89 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu dotychczasowym, zawarte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, należy zgłosić do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, najpóźniej przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży wyrobów określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy zmienianej w art. 11, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Dokonując zgłoszenia umów okresowych, podaje się dane, o których mowa w art. 6c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze wskazaniem ilości lub objętości towaru pozostałej do sprzedaży w ramach tej umowy według stanu na dzień 1 września 2019 r. Przepisy art. 89 ust. 5e pkt 1 i 2 oraz ust. 5f pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się.

4. Miesięczne zestawienia oświadczeń, o których mowa w art. 89 ust. 13 i 14 ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu dotychczasowym, za sierpień 2019 r., sporządza się i przekazuje do właściwego organu na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

Art. 16. 1. Do dnia 31 marca 2020 r. do wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy zmienianej w art. 11, do warunków stosowania stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a tej ustawy mogą być stosowane przepisy dotychczasowe. Miesięczne zestawienia oświadczeń, o których mowa w art. 89 ust. 13 i 14 ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu dotychczasowym, sporządza się i przekazuje do właściwego organu na zasadach określonych w przepisach dotychczasowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie składa się zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 11.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, w razie przewozu wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy zmienianej w art. 11, rozpoczętego i niezakończonego przed dniem 1 kwietnia 2020 r., oraz gdy do tego dnia w stosunku do tych wyrobów nie powstał obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym, do opodatkowania tych wyrobów podatkiem akcyzowym stosuje się przepisy dotychczasowe.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, umowy okresowe, o których mowa w art. 89 ust. 8a ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu dotychczasowym, należy zgłosić do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, najpóźniej przed dniem dokonania pierwszej sprzedaży wyrobów określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a ustawy zmienianej w art. 11, po dniu 31 marca 2020 r. Dokonując zgłoszenia umów okresowych, podaje się dane, o których mowa w art. 6c ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, ze wskazaniem ilości lub objętości towaru pozostałej do sprzedaży w ramach tej umowy według stanu na dzień 1 kwietnia 2020 r. Przepisy art. 89 ust. 5e pkt 1 i 2 oraz ust. 5f pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 11, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się.”

„Art. 19. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 września 2019 r., z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 15–18, pkt 22 lit. b i pkt 23, art. 9 pkt 1 lit. a, lit. b, lit. c tiret drugie i lit. d oraz pkt 2–5, art. 14 oraz art. 18, które wchodzą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia;

2) art. 3, art. 5, art. 6, art. 10, art. 11 pkt 1, pkt 2 lit. a i pkt 3–6 oraz art. 16, które wchodzą w życie z dniem następują-cym po dniu ogłoszenia;

3) art. 4, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.”;

5) art. 86 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495), który stanowi:

„Art. 86. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r., z wyjątkiem:

1) art. 67, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 27 lipca 2019 r.;

2) art. 19 pkt 2 i 3 oraz art. 57, które wchodzą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;

3) art. 2 pkt 2 i 18–21, które wchodzą w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia;

4) art. 62 pkt 1, 4 i 5, które wchodzą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;

5) art. 1 pkt 1–3, art. 55 oraz art. 70, które wchodzą w życie z dniem 1 czerwca 2020 r.;

6) art. 33 pkt 2 i 4, które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2020 r.;

7) art. 62 pkt 6 lit. a tiret trzecie, lit. b i e i pkt 7 oraz art. 73 ust. 1–8, które wchodzą w życie z dniem 1 października 2020 r.;

8) art. 14:

a) pkt 1:

– lit. a i lit. b w zakresie uchylonego art. 4ba ust. 6,

– lit. c w zakresie dodanego art. 4ba ust. 9,

b) pkt 4:

– lit. a i lit. b w zakresie uchylonego art. 43d ust. 2,

– lit. c w zakresie dodanego art. 43d ust. 6,

c) pkt 5,

d) pkt 6 w zakresie dodanego art. 43f ust. 1–3 i 5

– które wchodzą w życie z dniem 1 lipca 2021 r.;

9) art. 63 pkt 1 lit. b i pkt 2 oraz art. 68, które wchodzą w życie z dniem wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2004 r. poz. 864).”;

6) art. 2 i art. 3 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 2116), które stanowią:

„Art. 2. Jeżeli obowiązek podatkowy w podatku akcyzowym w stosunku do samochodów osobowych, o których mowa w art. 105 pkt 1a i 1b ustawy zmienianej w art. 1, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do opodatkowania podatkiem akcyzowym tych samochodów stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu ogłoszenia.”;

7) art. 2 ustawy z dnia 21 listopada 2019 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 2523), który stanowi:

„Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.”;

8) art. 57 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020 (Dz. U. poz. 278), który stanowi:

„Art. 57. Ustawa wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2020 r.”.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

Załącznik do obwieszczenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 26 marca 2020 r. (poz. 722)

USTAWA

z dnia 6 grudnia 2008 r.

o podatku akcyzowym[1)]

DZIAŁ I
Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa opodatkowanie podatkiem akcyzowym, zwanym dalej „akcyzą", wyrobów akcyzowych oraz samochodów osobowych, organizację obrotu wyrobami akcyzowymi, a także oznaczanie znakami akcyzy.

2. Akcyza stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

1) wyroby akcyzowe – wyroby energetyczne, energię elektryczną, napoje alkoholowe, wyroby tytoniowe, susz tytoniowy, płyn do papierosów elektronicznych oraz wyroby nowatorskie, określone w załączniku nr 1 do ustawy;

1a) wyroby węglowe – wyroby energetyczne, określone w poz. 19–21 załącznika nr 1 do ustawy;

1b) wyroby gazowe – wyroby energetyczne o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00, 2711 29 00 i pozostałe paliwa opałowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b, z wyłączeniem wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00;

---

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw:
1) dyrektywy Rady 83/183/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień od podatku stosowanych do przywozu na stałe z Państw Członkowskich majątku prywatnego osób fizycznych (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 64, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 117, z późn. zm.);
2) dyrektywy Rady 83/182/EWG z dnia 28 marca 1983 r. w sprawie zwolnień podatkowych we Wspólnocie, dotyczących niektórych środków transportu czasowo wwożonych do jednego Państwa Członkowskiego z innego Państwa Członkowskiego (Dz. Urz. WE L 105 z 23.04.1983, str. 59, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 112, z późn. zm.);
3) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania (Dz. Urz. WE L 76 z 23.03.1992, str. l, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 179, z późn. zm.);
4) dyrektywy Rady 92/79/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od papierosów (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 8, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 202, z późn. zm.);
5) dyrektywy Rady 92/80/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia podatków od wyrobów tytoniowych innych niż papierosy (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 10, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 13, str. 204, z późn. zm.);
6) dyrektywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 21, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 206, z późn. zm.);
7) dyrektywy Rady 92/84/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie zbliżenia stawek podatku akcyzowego dla alkoholu i napojów alkoholowych (Dz. Urz. WE L 316 z 31.10.1992, str. 29; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 213);
8) dyrektywy Rady 95/59/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie podatków innych niż podatki obrotowe, wpływających na spożycie wyrobów tytoniowych (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 40, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 283, z późn. zm.);
9) dyrektywy Rady 95/60/WE z dnia 27 listopada 1995 r. w sprawie banderolowania olejów napędowych i nafty (Dz. Urz. WE L 291 z 06.12.1995, str. 46; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 289);
10) dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 283 z 31.10.2003, str. 51, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. l, str. 405, z późn. zm.);
11) dyrektywy Rady 2004/74/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE w zakresie możliwości stosowania przez określone Państwa Członkowskie czasowych zwolnień lub obniżek poziomu opodatkowania na produkty energetyczne i energię elektryczną (Dz. Urz. UE L 157 z 30.04.2004, str. 87; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 2, str. 16);
12) dyrektywy Rady 2006/79/WE z dnia 5 października 2006 r. w sprawie zwolnienia od podatku przy przywozie z państw trzecich małych partii towarów o charakterze niehandlowym (Dz. Urz. UE L 286 z 17.10.2006, str. 15);
13) dyrektywy Rady 2007/74/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zwolnienia towarów przywożonych przez osoby podróżujące z państw trzecich z podatku od wartości dodanej i akcyzy (Dz. Urz. UE L 346 z 29.12.2007, str. 6).

2) terytorium kraju – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

3) terytorium państwa członkowskiego – terytorium państwa, do którego zgodnie z art. 52 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 349 i 355 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej mają zastosowanie te Traktaty, z wyłączeniem terytorium kraju, z tym że:

   a) nie uznaje się za terytorium państwa członkowskiego:

      – Wysp Kanaryjskich, z zastrzeżeniem ust. 2,

      – francuskich terytoriów, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem ust. 3,

      – Wysp Alandzkich,

      – Wysp Normandzkich,

      – terytoriów objętych zakresem art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

      – wyspy Helgoland,

      – obszaru Buesingen,

      – Ceuty,

      – Melilli,

      – Livigno,

      – Campione d'Italia,

      – włoskich wód jeziora Lugano,

   b) przemieszczanie wyrobów akcyzowych:

      – mające początek w Księstwie Monako lub z przeznaczeniem dla Księstwa Monako uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Francuskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Francuskiej,

      – mające początek w Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) lub z przeznaczeniem dla Jungholz i Mittelberg (Kleines Walsertal) uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Federalnej Niemiec lub z przeznaczeniem dla Republiki Federalnej Niemiec,

      – mające początek na wyspie Man lub z przeznaczeniem dla wyspy Man uznaje się za przemieszczanie mające początek w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub z przeznaczeniem dla Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej,

      – mające początek w San Marino lub z przeznaczeniem dla San Marino uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Włoskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Włoskiej,

      – mające początek w suwerennych strefach Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia lub z przeznaczeniem dla suwerennych stref Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej Akrotiri i Dhekelia uznaje się za przemieszczanie mające początek w Republice Cypryjskiej lub z przeznaczeniem dla Republiki Cypryjskiej;

4) terytorium Unii Europejskiej – terytorium kraju oraz terytoria państw członkowskich;

5) terytorium państwa trzeciego – terytorium inne niż terytorium Unii Europejskiej;

6) eksport – wywóz wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju poza terytorium Unii Europejskiej potwierdzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 558, z późn. zm.[2)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2447", na podstawie informacji uzyskanych od właściwego organu celnego stosownie do art. 329 tego rozporządzenia;

7) import – przywóz:

   a) samochodów osobowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju,

   b) wyrobów akcyzowych z terytorium państwa trzeciego na terytorium kraju:

      – jeżeli wyroby te z chwilą ich wprowadzenia na terytorium kraju nie zostaną objęte procedurą specjalną: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, a także nie zostaną objęte czasowym składowaniem,

---

[2)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35.

– jeżeli zostało zakończone czasowe składowanie tych wyrobów lub została zamknięta procedura specjalna: tranzytu zewnętrznego, składowania celnego, wolnego obszaru celnego, odprawy czasowej lub uszlachetniania czynnego, którą wyroby te były objęte, i powstał dług celny;

8) dostawa wewnątrzwspólnotowa – przemieszczanie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium kraju na terytorium państwa członkowskiego;

9) nabycie wewnątrzwspólnotowe – przemieszczenie wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju;

10) skład podatkowy – miejsce, w którym określone wyroby akcyzowe są: produkowane, magazynowane, przeładowywane lub do którego wyroby te są wprowadzane, lub z którego są wyprowadzane – z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy; w przypadku składu podatkowego znajdującego się na terytorium kraju miejsce to jest określone w zezwoleniu wydanym przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego;

11) podmiot prowadzący skład podatkowy – podmiot, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego;

12) procedura zawieszenia poboru akcyzy – procedurę stosowaną podczas produkcji, magazynowania, przeładowywania i przemieszczania wyrobów akcyzowych, w trakcie której, gdy są spełnione warunki określone w przepisach niniejszej ustawy i aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie, z obowiązku podatkowego nie powstaje zobowiązanie podatkowe;

13) zarejestrowany odbiorca – podmiot, któremu wydano zezwolenie na nabywanie wewnątrzwspólnotowe albo na jednorazowe nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych wysłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej odpowiednio „zezwoleniem na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca” albo „zezwoleniem na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca”;

14) (uchylony)

14a) zarejestrowany wysyłający – podmiot, któremu wydano zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej;

15) e-AD – elektroniczny administracyjny dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;

15a) dokument zastępujący e-AD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, gdy System jest niedostępny, zawierający takie same dane jak e-AD;

16) uproszczony dokument towarzyszący – dokument, na podstawie którego przemieszcza się, w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej lub nabycia wewnątrzwspólnotowego, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz alkohol etylowy całkowicie skażony środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażania alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. WE L 288 z 23.11.1993, str. 12, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 249, z późn. zm.);

17) znaki akcyzy – znaki, określone przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, służące do oznaczania wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania, obejmujące:

a) podatkowe znaki akcyzy, które są potwierdzeniem wpłaty kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,

b) legalizacyjne znaki akcyzy, które są potwierdzeniem prawa podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, do przeznaczenia tych wyrobów do sprzedaży;

18) faktura – fakturę w rozumieniu przepisów o podatku od towarów i usług zawierającą dane nabywcy i jego adres oraz dane dotyczące ilości (liczby) i miary nabywanych wyrobów akcyzowych lub samochodów osobowych;

18a) (uchylony)

18b) e-DD – elektroniczny dokument, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

18c) dokument zastępujący e-DD – dokument, na podstawie którego przemieszcza się na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, zawierający takie same dane jak e-DD, stosowany, gdy System jest niedostępny;

19) nabywca końcowy – podmiot nabywający energię elektryczną, nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755, z późn. zm.[3)]), z wyłączeniem:

a) spółki prowadzącej giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 312) nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,

b) towarowych domów maklerskich i domów maklerskich w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywających energię elektryczną na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2020 r. poz. 89, 284 i 288),

c) giełdowej izby rozrachunkowej, Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych S.A. lub spółki, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywających energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych,

d) spółki prowadzącej jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi nabywającej energię elektryczną z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym;

19a) finalny nabywca gazowy – podmiot, który:

a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby gazowe, lub

b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby gazowe

– niebędący pośredniczącym podmiotem gazowym;

20) ubytki wyrobów akcyzowych – wszelkie straty:

a) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji wyrobów energetycznych, piwa, wina, napojów fermentowanych, wyrobów pośrednich lub wyrobów tytoniowych,

b) objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na przeznaczenie:

– napojów alkoholowych,

– wyrobów energetycznych, z wyjątkiem wyrobów węglowych, przemieszczanych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego, również magazynowanych,

c) wyrobów węglowych powstałe w trakcie ich przemieszczania na terytorium kraju w związku z wykonaniem czynności stanowiącej przedmiot opodatkowania akcyzą,

d) wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, powstałe podczas stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji,

e) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, powstałe podczas:

– stosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, z wyłączeniem strat powstałych podczas produkcji,

– przemieszczania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD;

21) sprzedaż – czynność faktyczną lub prawną, w której wyniku dochodzi do przeniesienia posiadania lub własności przedmiotu sprzedaży na inny podmiot;

22) podmiot zużywający – podmiot:

a) mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie zużywa na cele uprawniające do zwolnienia,

---

[3)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 730, 1435, 1495, 1517, 1520, 1524, 1556 i 2166 oraz z 2020 r. poz. 284 i 471.

b) niemający miejsca zamieszkania, siedziby lub miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju, który odbiera nabyte wyroby energetyczne objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2, bezpośrednio do zbiornika na stałe zamontowanego na statku powietrznym lub jednostce pływającej;

22a) zużywający podmiot gospodarczy – podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju lub przedsiębiorcę zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1079, 1214, 1495 i 1655), którzy złożyli zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego i zużywają na terytorium kraju w ramach prowadzonej działalności gospodarczej wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, do celów uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;

22b)[4] zużywający podmiot olejowy – podmiot mający miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju lub przedsiębiorcę zagranicznego prowadzącego działalność gospodarczą na terytorium kraju na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy zużywają do celów opałowych wyroby akcyzowe nieobjęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, i którzy dokonali zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1;

23) podmiot pośredniczący – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju, któremu wydano zezwolenie na prowadzenie działalności polegającej na dostarczaniu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego, a w przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 32 ust. 1, pochodzących również bezpośrednio z importu;

23a) pośredniczący podmiot węglowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju:

a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzwspólnotowej, nabycia wewnątrzwspólnotowego, importu lub eksportu wyrobów węglowych, lub

b) używający wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub

c) używający wyrobów węglowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów niepodlegających opodatkowaniu akcyzą

– który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tej działalności;

23b) pośredniczący podmiot tytoniowy – podmiot posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju, przedsiębiorca zagraniczny posiadający oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub przedsiębiorca zagraniczny, który wyznaczył podmiot reprezentujący go na terytorium kraju, prowadzący działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego, który został wpisany do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych;

23c) finalny nabywca węglowy – podmiot, który:

a) nabywa na terytorium kraju, importuje lub nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby węglowe, lub

b) posiada uzyskane w sposób inny niż w drodze nabycia wyroby węglowe

– niebędący pośredniczącym podmiotem węglowym;

23d) pośredniczący podmiot gazowy – podmiot mający siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju lub posiadający koncesję na obrót gazem ziemnym na terytorium kraju:

a) dokonujący sprzedaży, dostawy wewnątrzwspólnotowej, nabycia wewnątrzwspólnotowego, importu lub eksportu wyrobów gazowych, lub

b) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów nieobjętych zwolnieniem od akcyzy, lub

---

[4] Dodany przez art. 11 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1556), która weszła w życie z dniem 1 września 2019 r.; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

c) używający wyrobów gazowych do celów objętych zwolnieniem od akcyzy i do celów objętych zerową stawką akcyzy, lub

d) będący spółką prowadzącą giełdę towarową w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 5 ust. 3a ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub

e) będący towarowym domem maklerskim lub domem maklerskim w rozumieniu ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, nabywającym wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych lub nabywającym wyroby gazowe na rachunek dającego zlecenie na rynku regulowanym w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub

f) będący giełdową izbą rozrachunkową, Krajowym Depozytem Papierów Wartościowych S.A. lub spółką, której Krajowy Depozyt przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającymi wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji opisanej w art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 2000 r. o giełdach towarowych, lub

g) będący spółką prowadzącą jednocześnie izbę rozliczeniową i izbę rozrachunkową w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, nabywającą wyroby gazowe z tytułu pełnienia funkcji, o której mowa w art. 68a ust. 14 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, lub w celu rozliczenia i rozrachunku transakcji zawieranych na rynku regulowanym

– który pisemnie powiadomił właściwego naczelnika urzędu skarbowego o tej działalności;

23e)[5] pośredniczący podmiot olejowy – podmiot mający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju lub przedsiębiorcę zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którzy w ramach prowadzonej działalności gospodarczej dokonują sprzedaży poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, i którzy dokonali zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1;

24) (uchylony)

25) miejsce importu – miejsce inne niż skład podatkowy, w którym znajdują się importowane wyroby akcyzowe w momencie dopuszczenia do obrotu w rozumieniu przepisów prawa celnego;

26) System – krajowy system teleinformatyczny służący do obsługi przemieszczania wyrobów akcyzowych:

a) z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w szczególności do przesyłania e-AD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-AD, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy (Dz. Urz. UE L 197 z 29.07.2009, str. 24, z późn. zm.[6]),

b) poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, w szczególności do przesyłania e-DD, raportu odbioru i raportu wywozu, unieważnienia e-DD, zmiany miejsca przeznaczenia oraz zawiadomienia o zmianie miejsca przeznaczenia;

27) raport odbioru – raport składany za pośrednictwem Systemu, stanowiący dowód, że zostało zakończone przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przemieszczanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

---

[5] Dodany przez art. 11 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

[6] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 23 z 27.01.2011, str. 53, Dz. Urz. UE L 349 z 19.12.2012, str. 9, Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 74, Dz. Urz. UE L 26 z 29.01.2014, str. 4, Dz. Urz. UE L 72 z 17.03.2016, str. 13 oraz Dz. Urz. UE L 86 z 28.03.2018, str. 1.

28) dokument zastępujący raport odbioru – dokument zawierający takie same dane jak raport odbioru, stanowiący dowód, że zostało zakończone przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przemieszczanie poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, stosowany, gdy System jest niedostępny;

29) raport wywozu – raport składany za pośrednictwem Systemu stanowiący dowód, że w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone;

30) dokument zastępujący raport wywozu – dokument zawierający takie same dane jak raport wywozu, stanowiący dowód, że w przypadku eksportu przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zostało zakończone, stosowany, gdy System jest niedostępny;

30a) alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy – wydane przez właściwe organy podatkowe na terytorium kraju lub przez właściwe organy państwa członkowskiego potwierdzenie, że wysłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe zostały odebrane przez odbiorcę albo że zostały wyprowadzone poza terytorium Unii Europejskiej, zawierające w szczególności określenie rodzaju, ilości oraz kodów Nomenklatury Scalonej (CN) tych wyrobów, datę ich odbioru lub wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej, a także dane identyfikacyjne podmiotu, który wyroby te odebrał, albo oznaczenie organu celnego, który nadzorował ich wyprowadzenie poza terytorium Unii Europejskiej, wraz z danymi identyfikacyjnymi podmiotu, który dokonał ich eksportu;

31) podmiot wysyłający:

a) podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego, którzy wysyłają wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,

b) podmiot prowadzący skład podatkowy lub podmiot pośredniczący, którzy wysyłają wyroby akcyzowe przemieszczane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu, przy czym za podmiot wysyłający uznaje się podmiot prowadzący skład podatkowy lub podmiot pośredniczący również w przypadku, gdy wyroby takie są zwracane do składu podatkowego lub podmiotu pośredniczącego przez podmiot zużywający albo przemieszczane do składu podatkowego przez zużywający podmiot gospodarczy,

c) zarejestrowanego odbiorcę, który wysyła z użyciem Systemu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe, które nabył wewnątrzwspólnotowo z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, do podmiotu zużywającego lub zużywającego podmiotu gospodarczego;

32) podmiot odbierający:

a) podmiot prowadzący skład podatkowy, zarejestrowanego odbiorcę, nabywcę na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, do których są wysyłane wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,

b) podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący, podmiot zużywający lub zużywający podmiot gospodarczy, do których są wysyłane poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

33) procesy mineralogiczne – procesy sklasyfikowane w nomenklaturze NACE pod kodem DI 26 „produkcja produktów z pozostałych surowców niemetalicznych” w rozporządzeniu Rady (EWG) nr 3037/90 z dnia 9 października 1990 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej we Wspólnocie Europejskiej (Dz. Urz. UE L 293 z 24.10.1990, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 02, t. 04, str. 177, z późn. zm.);

34) papierosy elektroniczne – urządzenia jednorazowego albo wielokrotnego użytku służące do spożywania za pomocą ustnika pary powstającej z płynu do papierosów elektronicznych, wyposażone w szczególności w kartridże lub zbiorniki;

35) płyn do papierosów elektronicznych – roztwór przeznaczony do wykorzystania w papierosach elektronicznych, zarówno z nikotyną, jak i bez nikotyny, w tym bazę do tego roztworu zawierającą glikol lub glicerynę;

36) wyroby nowatorskie – wyroby będące:

a) mieszaniną, w której składzie znajduje się tytoń lub susz tytoniowy,

b) mieszaniną, o której mowa w lit. a, oraz zawierające odrębnie płyn do papierosów elektronicznych

– inne niż wyroby, o których mowa w art. 98 ust. 1 i art. 99a ust. 1, które dostarczają aerozol bez spalania mieszaniny;

37)[7] okresowa umowa – umowę sprzedaży, z której treści wynika ilość sprzedawanych wyrobów akcyzowych w określonym czasie.

2. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 4 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009, str. 12), Królestwo Hiszpanii złoży oświadczenie, że dyrektywa ta będzie miała zastosowanie na Wyspach Kanaryjskich, będą one uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

3. W przypadku gdy zgodnie z art. 5 ust. 5 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12/EWG (Dz. Urz. UE L 9 z 14.01.2009, str. 12, z późn. zm.) Republika Francuska złoży oświadczenie, że dyrektywa ta będzie miała zastosowanie we francuskich terytoriach, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, terytoria te będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Ministra Finansów, datę, od której Wyspy Kanaryjskie oraz francuskie terytoria, o których mowa w art. 349 i art. 355 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, będą uznawane za terytorium państwa członkowskiego.

Art. 3. 1. Do celów poboru akcyzy i oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także do wiążących informacji akcyzowych, zwanych dalej „WIA”, stosuje się klasyfikację w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) zgodną z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz. Urz. WE L 256 z 07.09.1987, str. 1, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 2, t. 2, str. 382, z późn. zm.).

2. Zmiany w Nomenklaturze Scalonej (CN) nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą wyrobów akcyzowych i samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

Art. 4. Ulgi i zwolnienia podatkowe udzielone na podstawie odrębnych przepisów nie mają zastosowania do akcyzy.

Art. 5. Czynności lub stany faktyczne, o których mowa w art. 8 ust. 1–5, art. 9 ust. 1, art. 9a ust. 1 i 2, art. 9b ust. 1 i 2, art. 9c ust. 1 i 2 oraz art. 100 ust. 1 i 2, są przedmiotem opodatkowania akcyzą niezależnie od tego, czy zostały wykonane lub powstały z zachowaniem warunków oraz form określonych przepisami prawa.

Art. 6. Do postępowań w sprawach wynikających z przepisów niniejszej ustawy stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.[8]), chyba że przepisy niniejszej ustawy stanowią inaczej.

Art. 7. 1. Jednostką współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy jest centralne biuro łącznikowe (ELO), usytuowane w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, które wykonuje zadania w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2073/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie podatków akcyzowych (Dz. Urz. UE L 359 z 04.12.2004, str. 1).

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze zarządzenia, również inną jednostkę do współpracy administracyjnej w dziedzinie akcyzy, określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określając zakres jej obowiązków, a także zasady jej współpracy z organami podatkowymi w zakresie akcyzy.

Art. 7a. W przypadku zawarcia przez Rzeczpospolitą Polską z państwem członkowskim Unii Europejskiej umowy w sprawie odpowiedzialności za budowę lub utrzymanie mostu transgranicznego, most i miejsce jego budowy, o których mowa w umowie, uważa się za część terytorium państwa, które zgodnie z umową jest odpowiedzialne za budowę lub utrzymanie mostu.

Art. 7b. (uchylony)

---

[7] Dodany przez art. 11 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

[8] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 924, 1018, 1495, 1520, 1553, 1556, 1649, 1655, 1667, 1751, 1818, 1978, 2020 i 2200 oraz z 2020 r. poz. 285.

Art. 7c. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych nie stosuje się odprawy scentralizowanej, o której mowa w art. 179 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.[9)]), zwanego dalej „unijnym kodeksem celnym", w której realizację zaangażowane są administracje celne z co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz samoobsługi celnej, o której mowa w art. 185 tego rozporządzenia.

2. Uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, nie stosuje się w odniesieniu do:

1) alkoholu etylowego, z wyłączeniem przypadków gdy procedurą wywozu jest obejmowany alkohol etylowy zawarty w produktach kosmetycznych objętych pozycjami CN 3304, 3305, 3306 i 3307, perfumach i wodach toaletowych objętych pozycją CN 3303, olejkach eterycznych objętych pozycją CN 3301 i mieszaninach substancji zapachowych objętych pozycją CN 3302;

2) paliw silnikowych, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4.

3. Uproszczenia, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, mają zastosowanie do podmiotów, których wysokość obrotu paliwami silnikowymi przekroczyła w poprzednim roku podatkowym 40 mln zł.

4. W przypadku podmiotu rozpoczynającego działalność w zakresie paliw silnikowych warunkiem stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, jest:

1) w roku rozpoczęcia działalności – złożenie oświadczenia, w którym podmiot zadeklaruje osiągnięcie w danym roku obrotu przekraczającego wymaganą wysokość obrotu zmniejszoną proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzenia działalności;

2) w roku następującym po roku rozpoczęcia działalności – uzyskanie w roku rozpoczęcia działalności obrotu przekraczającego wymaganą wysokość obrotu zmniejszoną proporcjonalnie do liczby miesięcy prowadzenia działalności.

DZIAŁ IA

Wiążąca informacja akcyzowa

Art. 7d. 1. WIA jest decyzją wydawaną na potrzeby opodatkowania wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego akcyzą, organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów, która określa:

1) klasyfikację wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) albo

2) rodzaj wyrobu akcyzowego przez opis tego wyrobu w takim stopniu szczegółowości, który jest wystarczający do określenia opodatkowania wyrobu akcyzowego akcyzą, organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, WIA wydaje się, gdy podanie kodu klasyfikacji w układzie odpowiadającym Nomenklaturze Scalonej (CN) nie jest wystarczające do określenia opodatkowania wyrobów akcyzowych akcyzą, organizacji obrotu wyrobami akcyzowymi lub oznaczania znakami akcyzy tych wyrobów.

3. WIA wiąże organy podatkowe wobec podmiotu, na rzecz którego została wydana, w odniesieniu do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, wobec których czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą zostały dokonane po dniu, w którym została wydana.

Art. 7e. 1. WIA jest wydawana na wniosek i obejmuje tylko jeden wyrób akcyzowy albo jeden samochód osobowy.

2. Wniosek o wydanie WIA powinien zawierać w szczególności:

1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, jego adres zamieszkania lub siedziby;

2) imię, nazwisko i adres zamieszkania pełnomocnika wnioskodawcy, o ile został ustanowiony;

3) szczegółowy opis wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego pozwalający na taką ich identyfikację, aby dokonać ich klasyfikacji zgodnej z Nomenklaturą Scaloną (CN) lub określić rodzaj wyrobu akcyzowego;

4) opis składu wyrobu akcyzowego oraz metody badań lub analiz stosowanych dla jego określenia, w przypadku gdy zależy od tego dokonanie jego klasyfikacji lub określenie jego rodzaju.

3. Do wniosku o wydanie WIA załącza się dokumenty odnoszące się do wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, w szczególności próbki, fotografie, plany, schematy, katalogi, atesty, instrukcje, informacje od producenta, lub inne dostępne dokumenty umożliwiające organowi podatkowemu dokonanie właściwej klasyfikacji wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego lub określenie rodzaju wyrobu akcyzowego.

[9)] Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90.

4. Jeżeli wniosek o wydanie WIA nie spełnia wymogów, o których mowa w ust. 2 i 3, organ podatkowy wzywa do uzupełnienia braków w terminie 7 dni, z pouczeniem, że nieuzupełnienie wniosku spowoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

5. W sprawie pozostawienia wniosku o wydanie WIA bez rozpatrzenia wydaje się postanowienie, na które służy zażalenie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie WIA, mając na uwadze zakres danych określonych w ust. 2 oraz ujednolicenie przekazywanych wniosków.

Art. 7f. 1. Wnioskodawca jest obowiązany do uiszczenia opłaty z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych, w przypadku gdy rozpatrzenie wniosku o wydanie WIA wymaga przeprowadzenia badania lub analizy.

2. Badania lub analizy wyrobów akcyzowych albo samochodów osobowych mogą być wykonywane przez laboratoria celne lub inne akredytowane laboratoria, a także przez Centrum Łukasiewicz i instytuty działające w ramach Sieci Badawczej Łukasiewicz, instytuty naukowe Polskiej Akademii Nauk, instytuty badawcze lub międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium kraju, dysponujące wyposażeniem niezbędnym do wykonywania danego rodzaju badań lub analiz.

3. Opłata, o której mowa w ust. 1, pobierana za badania lub analizy wykonywane przez laboratoria celne stanowi dochód budżetu państwa.

4. Na wezwanie organu podatkowego wnioskodawca jest obowiązany do uiszczenia, w terminie nie krótszym niż 7 dni, zaliczki na pokrycie opłaty za badania lub analizy, o których mowa w ust. 1. W przypadku nieuiszczenia zaliczki w określonym terminie organ podatkowy wydaje postanowienie o pozostawieniu wniosku o wydanie WIA bez rozpatrzenia.

5. Kwota opłaty, o której mowa w ust. 1, i termin jej uiszczenia są określane przez organ podatkowy w drodze postanowienia, na które przysługuje zażalenie.

6. Kwota opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać rzeczywistym wydatkom poniesionym z tytułu przeprowadzonych badań lub analiz. W przypadku gdy badania lub analizy są przeprowadzane przez laboratoria celne kwota opłaty, o której mowa w ust. 1, powinna odpowiadać ryczałtowym stawkom opłat określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 92 ust. 4 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2019 r. poz. 1169 i 2070), jeżeli stawki te zostały określone w tych przepisach.

7. W przypadku gdy kwota zaliczki uiszczonej na pokrycie opłaty, o której mowa w ust. 1, jest wyższa niż kwota opłaty określona w postanowieniu wydanym na podstawie ust. 5, a także w przypadku gdy opłata jest nienależna, zwrot kwoty nienależnej następuje nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia zakończenia postępowania w sprawie WIA.

Art. 7g. Organ podatkowy wydaje WIA bez zbędnej zwłoki, jednak nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku o wydanie WIA. Do tego terminu nie wlicza się terminów i okresów, o których mowa w art. 139 § 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 7h. 1. WIA traci ważność w przypadku zmiany przepisów prawa podatkowego w zakresie akcyzy odnoszących się do wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, w wyniku której WIA staje się niezgodna z tymi przepisami.

2. Podmiot, na rzecz którego wydano WIA, która traci ważność zgodnie z ust. 1, może ją stosować nie dłużej niż przez okres sześciu miesięcy od daty utraty ważności, pod warunkiem że dotyczy ona wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego, będącego przedmiotem działalności gospodarczej posiadacza WIA.

Art. 7i. Organ podatkowy wydaje decyzję o odmowie wydania WIA, jeżeli wniosek o wydanie WIA:

1) nie dotyczy wyrobu akcyzowego albo samochodu osobowego;

2) (uchylony)

3) dotyczy informacji o rodzaju wyrobu akcyzowego, dla którego podmiot, na rzecz którego ma być wydana WIA, posiada w tym zakresie interpretację indywidualną w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Art. 7j. Organ podatkowy w celu wykonywania zadań w zakresie wydawania WIA może przetwarzać dane zawarte we wniosku o wydanie WIA, z zachowaniem przepisów o ochronie danych osobowych oraz tajemnic ustawowo chronionych.

Art. 7k. WIA wraz z wnioskiem o jej wydanie, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę i inne podmioty wskazane w treści wniosku o wydanie WIA oraz danych objętych tajemnicą przedsiębiorcy, są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej organu podatkowego właściwego w zakresie WIA.

DZIAŁ II

Opodatkowanie akcyzą wyrobów akcyzowych

Rozdział 1

Przedmiot opodatkowania i powstanie obowiązku podatkowego

Art. 8. 1. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) produkcja wyrobów akcyzowych;

2) wprowadzenie wyrobów akcyzowych do składu podatkowego;

3) import wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem importu wyrobów akcyzowych wysłanych następnie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów;

4) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych, z wyłączeniem nabycia wewnątrzwspólnotowego dokonywanego do składu podatkowego;

4a) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, dokonywane do składu podatkowego w celu objęcia ich procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli wprowadzenie tych wyrobów do składu podatkowego nie nastąpiło;

5) wyprowadzenie ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy, z wyłączeniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, przez podmiot, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

6) wysłanie z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy importowanych wyrobów akcyzowych z miejsca importu przez zarejestrowanego wysyłającego niebędącego importerem tych wyrobów.

2. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również:

1) użycie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie albo określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich użycie:

   a) było niezgodne z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy lub

   b) nastąpiło bez zachowania warunków uprawniających do zwolnienia od akcyzy albo zastosowania tej stawki akcyzy;

2) dostarczenie wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, jeżeli odbyło się ono bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania zwolnienia od akcyzy;

3) sprzedaż wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, objętych określoną stawką akcyzy związaną z ich przeznaczeniem, jeżeli ich sprzedaż odbyła się bez zachowania warunków uprawniających do zastosowania tej stawki akcyzy;

4) nabycie lub posiadanie wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

3. Przedmiotem opodatkowania akcyzą są również ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20. Wyrób uważa się za całkowicie zniszczony, gdy nie może już zostać wykorzystany jako wyrób akcyzowy.

4. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również zużycie:

1) wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, do produkcji innych wyrobów;

2) napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, przez podmiot zużywający.

5. Przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż lub oferowanie na sprzedaż papierosów lub tytoniu do palenia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z odpłatnością powyżej maksymalnej ceny detalicznej, w tym w połączeniu z innym towarem lub usługą lub w połączeniu z przyznaniem nabywcy nieodpłatnej premii w postaci innych towarów lub usług, a w przypadku papierosów lub tytoniu do palenia oznaczonych jednocześnie podatkowymi oraz legalizacyjnymi znakami akcyzy, jeżeli odpłatność przekracza kwotę równą sumie maksymalnej ceny detalicznej i kwoty 1,30 zł, stanowiącej należność za legalizacyjne znaki akcyzy.

6. Jeżeli w stosunku do wyrobu akcyzowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została, po zakończeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy, określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9. 1. W przypadku energii elektrycznej przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) nabycie wewnątrzwspólnotowe energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;

2) sprzedaż energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju, w tym przez podmiot nieposiadający koncesji na wytwarzanie, przesyłanie, dystrybucję lub obrót energią elektryczną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, który wyprodukował tę energię;

3) zużycie energii elektrycznej przez podmiot posiadający koncesję, o której mowa w pkt 2;

4) zużycie energii elektrycznej przez podmiot nieposiadający koncesji, o której mowa w pkt 2, który wyprodukował tę energię;

5) import energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;

6) zużycie energii elektrycznej przez nabywcę końcowego, jeżeli nie została od niej zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu.

2. Za zużycie energii elektrycznej nie uznaje się strat powstałych w wyniku przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, z wyłączeniem energii zużytej w związku z jej przesyłaniem lub dystrybucją oraz energii elektrycznej pobranej nielegalnie.

3. Jeżeli w stosunku do energii elektrycznej powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

Art. 9a. 1. W przypadku wyrobów węglowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) sprzedaż wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu;

2) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego;

3) import wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego;

4) użycie wyrobów węglowych przez pośredniczący podmiot węglowy;

5) użycie wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego:

   a) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31a ust. 1, do celów innych niż zwolnione na podstawie tego przepisu, przy czym za takie użycie uznaje się również naruszenie warunków, o których mowa w art. 31a ust. 3, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzwspólnotową wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31a ust. 1,

   b) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,

   c) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży wyrobów węglowych finalnemu nabywcy węglowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony w należnej wysokości;

6) użycie lub sprzedaż wyrobów węglowych uzyskanych w drodze czynu zabronionego pod groźbą kary;

7) powstanie ubytków wyrobów węglowych.

2. Za sprzedaż wyrobów węglowych uznaje się ich:

1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495);

2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

3) wydanie w zamian za wierzytelności;

4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;

5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;

7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;

8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;

9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów węglowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

4. W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi węglowemu czy finalnemu nabywcy węglowemu.

5. W przypadku sprzedaży wyrobów węglowych pośredniczącemu podmiotowi węglowemu sprzedawca może zażądać od niego przedstawienia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy, a w razie odmowy jego przedstawienia może odmówić sprzedaży wyrobów węglowych po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

Art. 9b. 1. W przypadku suszu tytoniowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) nabycie wewnątrzwspólnotowe suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy;

2) sprzedaż suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem sprzedaży przez podmiot prowadzący skład podatkowy, grupę producentów suszu tytoniowego utworzoną na podstawie ustawy z dnia 15 września 2000 r. o grupach producentów rolnych i ich związkach oraz o zmianie innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 1026), zwaną dalej „grupą producentów”, oraz pośredniczący podmiot tytoniowy, którzy jednocześnie z tą sprzedażą dokonują dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu suszu tytoniowego;

3) import suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy;

4) zużycie suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy;

5) zużycie suszu tytoniowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich;

6) nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, pośredniczący podmiot tytoniowy lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał jego sprzedaży.

2. Za sprzedaż uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

2a. Sprzedaż suszu tytoniowego grupie producentów oraz nabycie lub posiadanie suszu tytoniowego przez grupę producentów nie podlega opodatkowaniu akcyzą pod warunkiem:

1) posiadania przez grupę producentów statusu podatnika podatku od towarów i usług;

2) zrzeszania przez grupę producentów wyłącznie producentów suszu tytoniowego;

3) nabywania przez grupę producentów suszu tytoniowego wyłącznie od zrzeszonych w niej członków i wyłącznie na podstawie umowy dostawy;

4) niekaralności osób, które zgodnie z aktem założycielskim są upoważnione do reprezentowania grupy producentów, za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe.

3. Jeżeli w stosunku do suszu tytoniowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o których mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży suszu tytoniowego, sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje ten susz podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy lub pośredniczącemu podmiotowi tytoniowemu.

5. W sytuacji, o której mowa w ust. 4, sprzedawca suszu tytoniowego może zażądać od nabywcy przedstawienia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego albo decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru, o której mowa w art. 20a ust. 4, a w razie odmowy ich przedstawienia przez nabywcę może odmówić sprzedaży suszu tytoniowego po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

6. Pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego przekazują Dyrektorowi Generalnemu Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa informacje o masie suszu tytoniowego, wyrażonej w kilogramach, pochodzącego z poprzedniego roku zbiorów, łącznie oraz z podziałem na grupy odmian tytoniu, o których mowa w ust. 7 załącznika III do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiającego zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniającego i uchylającego niektóre rozporządzenia Komisji (Dz. Urz. UE L 171 z 04.07.2017, str. 113), skupionego od producentów surowca tytoniowego, wraz z wykazem tych producentów, w terminie do dnia 30 czerwca każdego roku kalendarzowego.

Art. 9c. 1. W przypadku wyrobów gazowych przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;

2) sprzedaż wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu;

3) import wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;

4) użycie wyrobów gazowych przez pośredniczący podmiot gazowy;

5) użycie wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego:

   a) uzyskanych w sposób inny niż w drodze nabycia,

   b) jeżeli nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tych wyrobów finalnemu nabywcy gazowemu, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że akcyza została zapłacona w należnej wysokości,

   c) nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w art. 31b ust. 1–4, do innych celów niż zwolnione na podstawie tych przepisów, przy czym za takie użycie uważa się również naruszenie warunku, o którym mowa w art. 31b ust. 5–7 lub 9, a także sprzedaż, eksport lub dostawę wewnątrzwspólnotową wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego zamiast użycia ich do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1– 4.

2. Za sprzedaż finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych uznaje się czynności, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 1–8.

3. Jeżeli w stosunku do wyrobów gazowych powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności, o której mowa w ust. 1, to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych sprzedawca jest obowiązany ustalić, czy sprzedaje te wyroby pośredniczącemu podmiotowi gazowemu czy finalnemu nabywcy gazowemu.

5. Sprzedawca wyrobów gazowych może zażądać od nabywcy przedstawienia potwierdzenia przyjęcia powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot gazowy, a w razie odmowy jego przedstawienia przez nabywcę – może odmówić sprzedaży wyrobów gazowych po cenie nieuwzględniającej akcyzy.

Art. 10. 1. Obowiązek podatkowy powstaje z dniem wykonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

1a. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju powstaje z dniem wydania wyrobów węglowych, w tym także przewoźnikowi, a w przypadkach, o których mowa w art. 9a ust. 2 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.

1b. Jeżeli sprzedaż wyrobów węglowych jest potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później niż w 7. dniu od dnia wydania wyrobów węglowych.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu importu wyrobów akcyzowych powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanego odbiorcę powstaje z dniem, w którym wyroby akcyzowe zostały wprowadzone do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

4. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dokonanego na potrzeby wykonywanej przez podatnika działalności gospodarczej na terytorium kraju, powstaje z dniem otrzymania wyrobów akcyzowych przez podatnika, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia dokonania wysyłki określonej w uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub od dnia wystawienia dokumentu handlowego, w przypadku gdy wyroby akcyzowe przemieszczane są na podstawie dokumentu handlowego.

5. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z wyłączeniem wyrobów węglowych i wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 4a, powstaje z dniem otrzymania tych wyrobów przez podatnika.

5a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 4a, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

6. Obowiązek podatkowy z tytułu dokonanego przez osobę fizyczną nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, przeznaczonych na cele handlowe, o których mowa w art. 34, powstaje w dniu ich przemieszczenia na terytorium kraju.

7. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 1, powstaje z dniem odbioru dostarczonych wyrobów akcyzowych przez odbiorcę na terytorium kraju.

8. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3 i ust. 5, powstaje z dniem wydania ich nabywcy.

9. Jeżeli sprzedaż, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z chwilą wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania wyrobu akcyzowego.

10. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia lub posiadania wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 4, powstaje z dniem nabycia lub wejścia w posiadanie tych wyrobów, z zastrzeżeniem ust. 11.

11. W przypadku organów administracji rządowej, które weszły w posiadanie wyrobów akcyzowych określonych w art. 8 ust. 2 pkt 4, podlegających na mocy przepisów odrębnych czynnościom określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wykonywanym przez te organy, obowiązek podatkowy powstaje z dniem zużycia lub sprzedaży przez nie tych wyrobów.

12. Na żądanie nabywcy podatnik akcyzy wykazuje w fakturze lub oświadczeniu załączanym do faktury kwotę akcyzy zawartą w cenie wyrobów akcyzowych wykazanych w tej fakturze.

13. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 12, powinno zawierać:

1) dane dotyczące podatnika, w tym nazwę oraz adres siedziby albo zamieszkania, a także numer identyfikacji podatkowej (NIP);

2) kwotę akcyzy zawartej w cenie wyrobów akcyzowych wykazanych w fakturze;

3) datę i miejsce złożenia oświadczenia;

4) czytelny podpis składającego oświadczenie.

Art. 11. 1. W przypadku energii elektrycznej obowiązek podatkowy powstaje:

1) z dniem nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;

2) z momentem wydania energii elektrycznej nabywcy końcowemu, w przypadku sprzedaży energii elektrycznej na terytorium kraju;

3) z dniem zużycia energii elektrycznej, w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6;

4) z dniem powstania długu celnego, w przypadku importu energii elektrycznej przez nabywcę końcowego.

2. Wydanie energii elektrycznej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nabywcy końcowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub innego dokumentu, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną.

Art. 11a. W przypadku suszu tytoniowego obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego suszu tytoniowego;

2) wydania suszu tytoniowego w przypadku dokonania jego sprzedaży;

3) zużycia suszu tytoniowego;

4) nabycia lub wejścia w posiadanie suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy, grupę producentów lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;

5) powstania długu celnego, w przypadku importu suszu tytoniowego.

Art. 11b. 1. W przypadku wyrobów gazowych obowiązek podatkowy powstaje z dniem:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;

2) wydania wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu, w przypadku ich sprzedaży na terytorium kraju;

3) powstania długu celnego, w przypadku importu wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego;

4) użycia wyrobów gazowych przez podmioty w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. Jeżeli sprzedaż wyrobów gazowych jest potwierdzona fakturą lub innym dokumentem, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, wydanie wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu jest związane z wystawieniem przez podatnika faktury lub tego dokumentu.

Art. 12. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności lub stanu faktycznego podlegających opodatkowaniu akcyzą, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym organ podatkowy stwierdził dokonanie danej czynności lub istnienie danego stanu faktycznego.

Rozdział 2
Podatnik akcyzy. Właściwość organów podatkowych

Art. 13. 1. Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub wobec której zaistniał stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, w tym podmiot:

1) nabywający lub posiadający wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od wyrobów tych nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony;

2) będący nabywcą końcowym zużywającym energię elektryczną, jeżeli od tej energii nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tej energii elektrycznej nabywcy końcowemu;

2a) będący nabywcą lub posiadaczem suszu tytoniowego niebędący podmiotem prowadzącym skład podatkowy, pośredniczącym podmiotem tytoniowym, grupą producentów lub rolnikiem, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży suszu tytoniowego;

3) u którego powstają ubytki wyrobów akcyzowych lub doszło do całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, również gdy nie jest właścicielem tych wyrobów akcyzowych;

4) będący przedstawicielem podatkowym;

5) będący zarejestrowanym odbiorcą, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innego podmiotu;

6) będący zarejestrowanym wysyłającym, jeżeli wysyła z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyroby akcyzowe z miejsca importu;

7) dokonujący użycia lub sprzedaży wyrobów węglowych, które uzyskał w drodze czynu zabronionego pod groźbą kary;

8) będący pośredniczącym podmiotem tytoniowym zużywającym susz tytoniowy;

9) będący podmiotem prowadzącym skład podatkowy zużywającym susz tytoniowy do innych celów niż produkcja wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich;

10) będący pośredniczącym podmiotem węglowym używającym wyrobów węglowych;

11) będący finalnym nabywcą węglowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9a ust. 1 pkt 5;

12) będący pośredniczącym podmiotem gazowym używającym wyrobów gazowych;

13) będący finalnym nabywcą gazowym – w przypadku, o którym mowa w art. 9c ust. 1 pkt 5;

14)[10] będący przedsiębiorstwem w spadku, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw (Dz. U. poz. 1629 oraz z 2019 r. poz. 1495), w okresie od chwili śmierci przedsiębiorcy do dnia wygaśnięcia zarządu sukcesyjnego albo do dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy, w przypadku gdy nie ustanowiono zarządu sukcesyjnego, a osoby, o których mowa w art. 14 tej ustawy, dokonały czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub zaistniał wobec nich stan faktyczny podlegający opodatkowaniu akcyzą, przy czym przedsiębiorstwo w spadku uznaje się za podatnika kontynuującego prowadzenie działalności gospodarczej zmarłego podatnika.

1a. Podatnikiem z tytułu produkcji:

1) papierosów, o której mowa w art. 99 ust. 1a,

2) płynu do papierosów elektronicznych, o której mowa w art. 99b ust. 1,

3) wyrobów nowatorskich, o której mowa w art. 99c ust. 1

– niezgodnej z art. 47, jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która produkuje te wyroby akcyzowe, oraz każda inna osoba, która uczestniczy w ich produkcji.

1b. Jeżeli obowiązek podatkowy z tytułu produkcji:

1) papierosów, o której mowa w art. 99 ust. 1a,

2) płynu do papierosów elektronicznych, o której mowa w art. 99b ust. 1,

3) wyrobów nowatorskich, o której mowa w art. 99c ust. 1

– niezgodnej z art. 47, ciąży na kilku podatnikach, podatnicy ci ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe.

2. Podatnikiem jest również podmiot niebędący importerem, jeżeli ciąży na nim obowiązek uiszczenia cła.

3. Podatnikiem z tytułu wyprowadzenia ze składu podatkowego, poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych niebędących własnością podmiotu prowadzącego ten skład podatkowy jest podmiot będący właścicielem tych wyrobów, który uzyskał od właściwego naczelnika urzędu skarbowego zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy ciąży na kilku podatnikach z tytułu dokonania czynności lub zaistnienia stanu faktycznego, o których mowa w art. 8 ust. 1 pkt 3 oraz ust. 2, 3 i 5, których przedmiotem są te same wyroby akcyzowe, zapłata akcyzy związanej z tymi wyrobami przez jednego z tych podatników powoduje wygaśnięcie zobowiązania podatkowego pozostałych podatników.

5. Podatnikiem w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego:

1) energii elektrycznej przez nabywcę końcowego,

2) wyrobów gazowych przez finalnego nabywcę gazowego

– od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest podmiot reprezentujący wyznaczony przez podmiot zagraniczny.

5a. W przypadku prowadzenia działalności w zakresie suszu tytoniowego przez przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, i powstania zobowiązania podatkowego w stosunku do suszu tytoniowego podatnikiem akcyzy jest podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego.

6. W przypadku:

1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub

2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, lub

3) nieprzesłania w terminie przez nabywcę końcowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest nabywca końcowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej.

---

[10] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 44 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

6a. W przypadku:

1) niewyznaczenia podmiotu reprezentującego lub

2) odmowy przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, lub

3) nieprzesłania w terminie przez finalnego nabywcę gazowego podmiotowi reprezentującemu kopii faktury, o której mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1

– podatnikiem z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych od podmiotu zagranicznego niemającego siedziby, miejsca zamieszkania lub stałego miejsca prowadzenia działalności na terytorium kraju jest finalny nabywca gazowy, który dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów gazowych.

7. (uchylony)

Art. 14. 1. Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, z zastrzeżeniem ust. 1b.

1a. Organem podatkowym właściwym w zakresie WIA jest dyrektor izby administracji skarbowej.

1b. Naczelnik urzędu celno-skarbowego jest organem podatkowym właściwym w zakresie akcyzy z tytułu importu i eksportu, z wyłączeniem poboru, oraz w zakresie wydania decyzji w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości przez ten organ w wyniku przeprowadzonej kontroli celno-skarbowej.

2. Zadania w zakresie akcyzy na terytorium kraju wykonują odpowiednio naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych i dyrektorzy izb administracji skarbowych wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. Właściwość miejscową naczelnika urzędu skarbowego, naczelnika urzędu celno-skarbowego i dyrektora izby administracji skarbowej ustala się ze względu na miejsce wykonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, podlegających opodatkowaniu akcyzą, z zastrzeżeniem ust. 3a–5b i 8–10.

3a. Właściwymi w zakresie akcyzy z tytułu importu są naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy, na podstawie przepisów prawa celnego, do obliczenia i zaksięgowania kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego i właściwy dla tego naczelnika dyrektor izby administracji skarbowej oraz naczelnik urzędu skarbowego, właściwy na podstawie przepisów prawa celnego, do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego.

3b.[11)] Organami podatkowymi właściwymi w sprawach rejestracji zużywających podmiotów olejowych oraz pośredniczących podmiotów olejowych są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania albo adres miejsca pobytu i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;

2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

3c.[11)] W przypadku gdy zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy podlega obowiązkowi rejestracyjnemu, o którym mowa w art. 16 ust. 1, do ustalenia organu podatkowego właściwego w sprawach rejestracji tych podmiotów stosuje się odpowiednio ust. 3, 4–4g, 6 i 10.

4. Jeżeli czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, właściwość miejscową, z zastrzeżeniem ust. 4a–5, ustala się dla:

1) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – ze względu na adres ich siedziby;

2) osób fizycznych – ze względu na adres ich zamieszkania.

4a. W przypadku gdy czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą są wykonywane lub stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą występują na obszarze właściwości miejscowej dwóch lub więcej organów podatkowych, organem podatkowym właściwym miejscowo, z zastrzeżeniem ust. 3a, 5–6 i 9, może być jeden z tych organów, wybrany przez podatnika i wskazany w oświadczeniu złożonym do wybranego organu podatkowego oraz organu podatkowego właściwego dla podatnika zgodnie z ust. 4.

[11)] Dodany przez art. 11 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

4b. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4a, przez podatnika po rozpoczęciu działalności, organ podatkowy wskazany w oświadczeniu jest organem właściwym miejscowo począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostało złożone to oświadczenie.

4c. Jeżeli w okresie ostatnich 12 miesięcy, licząc od dnia wykonania na obszarze właściwości miejscowej organu podatkowego wybranego przez podatnika zgodnie z ust. 4a ostatniej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub wystąpienia na tym obszarze ostatniego stanu faktycznego podlegającego opodatkowaniu akcyzą, podatnik ten nie wykonywał na tym obszarze takich czynności lub nie występowały w przypadku tego podatnika na tym obszarze takie stany faktyczne, podatnik jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia upływu tego okresu, złożyć oświadczenie o niewykonywaniu na tym obszarze takich czynności lub o niewystępowaniu na tym obszarze takich stanów faktycznych. Oświadczenie składa się do organu podatkowego wybranego zgodnie z ust. 4a oraz organu podatkowego właściwego dla podatnika zgodnie z ust. 4.

4d. W przypadku złożenia oświadczenia, o którym mowa w ust. 4c, właściwość miejscową ustala się ponownie zgodnie z ust. 3, 4 albo 4a. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.

4e. Organ podatkowy wybrany przez podatnika zgodnie z ust. 4a, do którego w okresie ostatnich 12 miesięcy, licząc od dnia złożenia przez tego podatnika oświadczenia, o którym mowa w ust. 4a, lub od dnia złożenia przez niego do tego organu po raz ostatni deklaracji podatkowej, informacji lub innego dokumentu, których obowiązek złożenia wynika z ustawy, nie zostały przez tego podatnika złożone deklaracje podatkowe, informacje lub inne dokumenty, których obowiązek złożenia wynika z ustawy, ani oświadczenie, o którym mowa w ust. 4c, wzywa tego podatnika do złożenia, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wezwania:

1) informacji o wykonanych w tym okresie na obszarze właściwości miejscowej tego organu podatkowego czynnościach podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o wystąpieniu w tym okresie na tym obszarze stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą albo

2) oświadczenia o niewykonywaniu w tym okresie na obszarze właściwości miejscowej tego organu podatkowego czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub o niewystępowaniu w tym okresie na tym obszarze stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą.

4f. W przypadku niezłożenia informacji albo oświadczenia, o których mowa w ust. 4e, albo złożenia przez podatnika oświadczenia, o którym mowa w ust. 4e pkt 2, właściwość miejscową ustala się zgodnie z ust. 3 albo 4 począwszy od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym upłynął termin do złożenia tej informacji albo tego oświadczenia albo w którym złożono oświadczenie, o którym mowa w ust. 4e pkt 2. Właściwość ustalona zgodnie z ust. 3 albo 4 może zostać ponownie ustalona na podstawie ust. 4a. Przepis ust. 4b stosuje się odpowiednio.

4g. Organami podatkowymi właściwymi miejscowo dla przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 14, są naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej, którzy byli organami właściwymi dla zmarłego przedsiębiorcy w chwili jego śmierci.

5. W sytuacjach:

1) ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych,

2) przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy,

3) powiadamiania naczelnika urzędu skarbowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy o zamiarze wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego

4) (uchylony)

– właściwość miejscową ustala się ze względu na miejsce wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą lub występowania stanów faktycznych podlegających opodatkowaniu akcyzą, z którymi związane są czynności, o których mowa w pkt 1–3.

5a. Właściwość miejscową organu podatkowego w sprawach odnotowania obciążenia lub zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia ustala się ze względu na miejsce dokonania czynności lub wystąpienia stanu faktycznego, stanowiących podstawę do tego odnotowania.

5b. W przypadku gdy zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej, o której mowa w art. 37h ust. 1 ustawy z dnia 27 października 1994 r. o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 72 i 278), zwanej dalej „opłatą paliwową”, wygasa na skutek zapłaty tego zobowiązania podatkowego lub tej opłaty paliwowej, organem właściwym do odnotowania zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia jest naczelnik urzędu skarbowego, któremu podatnik składa deklarację podatkową.

5c. Na wniosek podatnika zwolnienie zabezpieczenia generalnego z obciążenia na skutek zapłaty zobowiązania podatkowego lub zapłaty opłaty paliwowej może odnotować inny niż określony w ust. 5b naczelnik urzędu skarbowego, pod warunkiem że posiada on informację, że zobowiązanie podatkowe lub opłata paliwowa zostały zapłacone, lub podatnik przedstawi mu dokumenty potwierdzające dokonanie tej zapłaty.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 4–4f, na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego lub właściwego dyrektora izby administracji skarbowej, określone we wniosku czynności: sprawdzające, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego wykonuje odpowiednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub dyrektor izby administracji skarbowej, na którego obszarze właściwości miejscowej są wykonywane czynności podlegające opodatkowaniu akcyzą lub występują stany faktyczne podlegające opodatkowaniu akcyzą.

7. (uchylony)

8. W przypadku osób fizycznych, które dokonują nabycia wewnątrzwspólnotowego, z wyjątkiem nabycia wewnątrzwspólnotowego w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, organami podatkowymi właściwymi miejscowo są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, właściwi ze względu na adres zamieszkania tych osób.

8a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 82 ust. 1, 2 i 2e, obliczonej i wykazanej w zgłoszeniu celnym lub określonej w wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;

2) osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

9.[12)] Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy, o którym mowa w art. 42 ust. 4 i 8, art. 46p ust. 1, art. 82 ust. 1, 2 i 2e oraz art. 89 ust. 2f i ust. 20 pkt 1, są naczelnik urzędu skarbowego, któremu została złożona deklaracja podatkowa dla tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

9a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

10. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 3–5, 8 i 9, właściwym organem podatkowym jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi do wykonywania zadań w zakresie akcyzy na terytorium kraju, oraz terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając liczbę podatników prowadzących działalność na danym obszarze,

2) właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kwot z tytułu zapłaty akcyzy, przedpłat akcyzy i wpłat dziennych oraz z których rachunku bankowego dokonuje się wypłaty kwot z tytułu zwrotu akcyzy, a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie

– uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego poboru i zwrotu akcyzy.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, dyrektora lub dyrektorów izb administracji skarbowej właściwych do prowadzenia spraw, o których mowa w ust. 1a, oraz dyrektora izby administracji skarbowej właściwego do prowadzenia tych spraw jako organ odwoławczy, uwzględniając potrzebę sprawnego wykonywania zadań oraz zapewnienia jednolitości postępowania.

13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz dokumentów potwierdzających dokonanie zapłaty zobowiązania podatkowego i opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 5c, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwego stosowania zabezpieczenia akcyzowego.

[12)] W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

Art. 15. 1. Organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są naczelnik urzędu skarbowego i dyrektor izby administracji skarbowej, wyznaczeni przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych, zwani dalej odpowiednio „właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy” oraz „właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy”, których właściwość miejscową ustala się ze względu na adres siedziby lub zamieszkania podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 14, organami właściwymi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy są właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy i właściwy dyrektor izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy, którzy byli organami właściwymi dla zmarłego przedsiębiorcy w chwili jego śmierci.

1a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu:

1) kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,

2) kwoty na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy,

3) należności za legalizacyjne znaki akcyzy,

4) należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszonych o koszty ich wytworzenia

– na wniosek organu podatkowego, który odpowiednio wydał decyzję o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy lub wydał upoważnienie do odbioru znaków akcyzy w razie wystąpienia strat lub zwrotu tych znaków akcyzy.

2. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej w sposób określony w ust. 1, właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy i właściwym dyrektorem izby administracji skarbowej w sprawach znaków akcyzy jest Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa–Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wykaz urzędów skarbowych i izb administracji skarbowej, których odpowiednio naczelnicy i dyrektorzy są właściwi w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, a także terytorialny zasięg ich działania, uwzględniając terytorialne rozmieszczenie podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;

2) właściwy urząd skarbowy lub właściwe urzędy skarbowe, na których rachunek bankowy lub z których rachunku bankowego dokonuje się odpowiednio:

   a) wpłaty:

      – kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy,

      – kwoty na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy,

      – należności za legalizacyjne znaki akcyzy,

   b) wypłaty z tytułu zwrotu kwot lub należności, o których mowa w lit. a, oraz należności, o których mowa w ust. 1a pkt 4

   – a także określi terytorialny zasięg ich działania w tym zakresie, uwzględniając potrzebę zapewnienia sprawnego rozliczania kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy i należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

Rozdział 3
Rejestracja podmiotów

Art. 16. 1. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany, przed dniem wykonania pierwszej czynności podlegającej opodatkowaniu akcyzą lub pierwszej czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, złożyć zgłoszenie rejestracyjne właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego. Obowiązek, o którym mowa w zdaniu poprzedzającym, ma zastosowanie również do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, który dokonuje nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego.

2. Zgłoszenie rejestracyjne powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, a w przypadku działalności gospodarczej z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie – również adresy miejsc wykonywania działalności oraz określenie rodzaju i przewidywanej średniej miesięcznej ilości zużywanego wyrobu akcyzowego.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, pisemnie potwierdza jego przyjęcie. Potwierdzenie powinno zawierać dane dotyczące zarejestrowanego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, w zakresie których prowadzi on działalność gospodarczą.

3a. Podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy, zamiast złożenia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany powiadomić o tym pisemnie właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem rozpoczęcia tej działalności. Powiadomienie powinno zawierać dane dotyczące tego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

3b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego bez zbędnej zwłoki pisemnie potwierdza przyjęcie powiadomienia o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy. Potwierdzenie powinno zawierać dane, o których mowa w ust. 3a.

3c. Minister właściwy do spraw finansów publicznych lub upoważniony przez niego organ publikuje, bez zbędnej zwłoki, na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych aktualną listę pośredniczących podmiotów węglowych oraz pośredniczących podmiotów gazowych, obejmującą ich następujące dane: imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania, jeżeli jest on taki sam jak adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej, lub adres siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo inny numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby podmiotu oraz określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej.

4. Jeżeli dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym lub powiadomieniu o zamiarze rozpoczęcia działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy ulegną zmianie, podmiot jest obowiązany zgłosić zmianę właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana. W przypadku śmierci przedsiębiorcy i kontynuowania działalności po jego śmierci obowiązanym do zgłoszenia zmiany jest:

1) zarządca sukcesyjny, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy;

2)[10] osoba, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonująca czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny nie został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy.

4a. Pośredniczący podmiot węglowy oraz pośredniczący podmiot gazowy są obowiązane poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności jako pośredniczący podmiot węglowy lub pośredniczący podmiot gazowy w terminie 7 dni od dnia, w którym zaprzestano prowadzenia działalności.

4b. W przypadku przejęcia praw i obowiązków pośredniczącego podmiotu węglowego lub pośredniczącego podmiotu gazowego oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej informację, o której mowa w ust. 4a, składa następca prawny pośredniczącego podmiotu węglowego lub pośredniczącego podmiotu gazowego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie, o którym mowa w ust. 4a.

4c. W przypadku śmierci pośredniczącego podmiotu węglowego lub pośredniczącego podmiotu gazowego, jeżeli z chwilą jego śmierci nie został ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, następca prawny pośredniczącego podmiotu węglowego lub pośredniczącego podmiotu gazowego:[10]

1) informuje właściwego naczelnika urzędu skarbowego o śmierci pośredniczącego podmiotu węglowego lub pośredniczącego podmiotu gazowego, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia;

2)[10] składa informację o zaprzestaniu prowadzenia działalności, jeżeli nie zostanie ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, nie później niż w terminie 7 dni od dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy.

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Przepisy ust. 1–4a nie mają zastosowania do podmiotów prowadzących działalność z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niemających na terytorium kraju siedziby, miejsca zamieszkania albo miejsca prowadzenia działalności gospodarczej.

7a. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która nie jest dostarczana do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania tej energii, lecz jest zużywana przez ten podmiot, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

8. (uchylony)

Art. 16a. (uchylony)

Art. 16b.[13)] 1. Podmiot zamierzający zużywać do celów opałowych wyroby akcyzowe jako zużywający podmiot olejowy lub prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot olejowy składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, przed dniem wykonania pierwszej czynności z wykorzystaniem tych wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zgłoszenie rejestracyjne uproszczone.

2. Zgłoszenie rejestracyjne uproszczone zawiera dane dotyczące podmiotu, o którym mowa w ust. 1, obejmujące jego imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, oraz w przypadku:

1) zużywającego podmiotu olejowego – liczbę posiadanych urządzeń grzewczych, miejsca, w tym adresy i dane geolokalizacyjne, gdzie znajdują się te urządzenia, z wyłączeniem urządzeń niestacjonarnych, przewidywaną ilość zużywanych wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a przez każde urządzenie grzewcze w roku kalendarzowym oraz dla każdego urządzenia grzewczego – wskazanie jego rodzaju, typu oraz mocy;

2) pośredniczącego podmiotu olejowego – adresy miejsc wykonywania działalności oraz numer posiadanej koncesji wymaganej przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, po przyjęciu zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, nadaje numer identyfikacyjny:

1) miejsca (adresu), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze – w przypadku urządzeń grzewczych stacjonarnych;

2) dla każdego urządzenia grzewczego – w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, bez zbędnej zwłoki, nie później niż w ciągu 7 dni od dnia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, potwierdza jego przyjęcie. Potwierdzenie zawiera dane dotyczące zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego, obejmujące imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, oraz w przypadku zużywającego podmiotu olejowego wskazanie rodzaju, typu, mocy i liczby posiadanych urządzeń grzewczych, miejsc, w tym adresów i danych geolokalizacyjnych, gdzie znajdują się te urządzenia, z wyłączeniem urządzeń grzewczych niestacjonarnych, oraz numer identyfikacyjny miejsca (adresu), gdzie znajduje się urządzenie grzewcze stacjonarne, a w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych – numer identyfikacyjny urządzenia.

5. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego przed wydaniem potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, może zweryfikować dane podane w zgłoszeniu, o którym mowa w ust. 1.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, podmiotowi składającemu zgłoszenie rejestracyjne uproszczone, jeżeli w wyniku weryfikacji, o której mowa w ust. 5, zostanie stwierdzone, że:

1) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym są niezgodne z prawdą lub

2) podmiot ten nie istnieje, lub

[13)] Dodany przez art. 11 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

3) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub

4) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego, lub

5) podmiot zamierzający prowadzić działalność gospodarczą jako pośredniczący podmiot olejowy nie posiada koncesji wymaganej przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

7. Odmowa wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje w drodze decyzji, z wyłączeniem stosowania art. 165 § 2 i art. 200 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

8. W przypadku, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, odmowa wydania potwierdzenia, o którym mowa w ust. 4, następuje bez konieczności zawiadamiania podmiotu składającego zgłoszenie rejestracyjne uproszczone.

9. W przypadku gdy dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym ulegną zmianie, zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy jest obowiązany do zgłoszenia zmiany tych danych w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 7 dni od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

10. W przypadku śmierci przedsiębiorcy będącego zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym i kontynuowania działalności po jego śmierci obowiązanym do zgłoszenia zmiany danych zawartych w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym jest:

1) zarządca sukcesyjny – w przypadku gdy zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy;

2) osoba, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej[14)], dokonująca czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy – w przypadku gdy zarząd sukcesyjny nie został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy.

11. W przypadku przejęcia praw i obowiązków przedsiębiorcy będącego zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym na podstawie odrębnych przepisów, obowiązanym do zgłoszenia zmiany danych w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym jest następca prawny tego podmiotu lub inne osoby, które przejęły prawa i obowiązki.

12. W przypadkach, o których mowa w ust. 9–11, przepisy ust. 3–8 stosuje się odpowiednio.

Art. 16c.[13)] Przepisu art. 16b nie stosuje się do podmiotów nabywających wyroby akcyzowe nieobjęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określone w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów, w przypadku nabycia tych wyrobów od pośredniczącego podmiotu olejowego dokonującego ich sprzedaży detalicznej.

Art. 17. 1. Podmiotem reprezentującym, o którym mowa w art. 13 ust. 5, może być jedynie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju, spełniający warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4, i który złożył zgłoszenie rejestracyjne zgodnie z art. 16. Podmiot reprezentujący w zgłoszeniu rejestracyjnym powinien wskazać ponadto reprezentowany przez niego podmiot zagraniczny.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–4.

3. Nabywca końcowy jest obowiązany przesyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24 ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

3a. Finalny nabywca gazowy jest obowiązany przesyłać kopie faktur, o których mowa w art. 24b ust. 1 pkt 1, podmiotowi reprezentującemu w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z rejestru podmiot reprezentujący w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–4. Przepis art. 52 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. 1.[15)] Właściwy naczelnik urzędu skarbowego prowadzi rejestry podmiotów, o których mowa w art. 16 ust. 1 oraz art. 16b ust. 1. Rejestry zawierają dane zawarte w zgłoszeniu rejestracyjnym albo zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym tych podmiotów.

[14)] Obecnie tytuł ustawy brzmi: o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, na podstawie art. 66 pkt 1 ustawy z dnia 31 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia obciążeń regulacyjnych (Dz. U. poz. 1495), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

[15)] W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 4 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

2. Na wniosek zainteresowanego podmiotu właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany do wydania zaświadczenia stwierdzającego, czy dany podmiot jest zarejestrowanym podmiotem. Zainteresowanym podmiotem może być zarówno sam podmiot zarejestrowany, jak i inny podmiot mający interes prawny w uzyskaniu informacji o zarejestrowaniu.

2a. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera dane dotyczące zarejestrowanego podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej w zakresie wyrobów akcyzowych, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania lub siedziby oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, w zakresie których prowadzi on działalność gospodarczą.

2b.[16)] W przypadku zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, zawiera dane dotyczące tych podmiotów, obejmujące w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby, numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL, a jeżeli nie został nadany, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej, a w przypadku zużywającego podmiotu olejowego również miejsca, w tym adres i dane geolokalizacyjne, gdzie znajdują się urządzenia grzewcze, z wyłączeniem urządzeń grzewczych niestacjonarnych, oraz numer identyfikacyjny miejsca (adresu), gdzie znajduje się urządzenie grzewcze stacjonarne, a w przypadku urządzeń grzewczych niestacjonarnych – numer identyfikacyjny urządzenia.

3. Szef Krajowej Administracji Skarbowej prowadzi ewidencję w formie elektronicznej, która zawiera:

1) dane identyfikacyjne podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających oraz podmiotów pośredniczących, adresy ich siedzib lub zamieszkania oraz adresy ich poczty elektronicznej;

2) określenie rodzaju prowadzonej działalności przez podmioty, o których mowa w pkt 1, oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych objętych tą działalnością;

3) adresy, pod którymi zlokalizowane są składy podatkowe, miejsca odbioru wyrobów akcyzowych przez zarejestrowanych odbiorców oraz miejsca, w których jest wykonywana działalność podmiotów pośredniczących, oraz ich adresy poczty elektronicznej;

4) numery akcyzowe składów podatkowych, podmiotów prowadzących składy podatkowe, zarejestrowanych odbiorców, zarejestrowanych wysyłających, a także numery podmiotów pośredniczących.

4. Dane z ewidencji, o których mowa w ust. 3 pkt 4, są potwierdzane na wniosek zainteresowanych podmiotów albo udostępniane właściwym organom państw członkowskich Unii Europejskiej oraz są wykorzystywane przez System.

Art. 19. 1. Jeżeli podmiot zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

1a.[17)] Jeżeli zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy zaprzestał wykonywania czynności, o których mowa w art. 16b ust. 1, jest obowiązany w terminie 7 dni złożyć zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania tych czynności właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

2. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu zarejestrowanego na podstawie odrębnych przepisów oraz zaprzestania prowadzenia działalności gospodarczej, zgłoszenie o zaprzestaniu działalności składa następca prawny podmiotu zarejestrowanego lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie, o którym mowa w ust. 1.

2a. W przypadku śmierci podmiotu zarejestrowanego, jeżeli z chwilą jego śmierci nie został ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, następca prawny podmiotu zarejestrowanego:[10)]

1) informuje właściwego naczelnika urzędu skarbowego o śmierci podmiotu zarejestrowanego, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia;

2)[10)] składa zgłoszenie o zaprzestaniu prowadzenia działalności, jeżeli nie zostanie ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, nie później niż w terminie 7 dni od dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy.

[16)] Dodany przez art. 11 pkt 4 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

[17)] Dodany przez art. 11 pkt 5 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

2b.[18] W przypadku śmierci przedsiębiorcy będącego zużywającym podmiotem olejowym lub pośredniczącym podmiotem olejowym, jeżeli z chwilą jego śmierci nie został ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej[14], następca prawny tego podmiotu:

1) informuje właściwego naczelnika urzędu skarbowego o śmierci podmiotu, w terminie 7 dni od dnia wystąpienia tego zdarzenia;

2) składa zgłoszenie o zaprzestaniu wykonywania czynności, o których mowa w art. 16b ust. 1, jeżeli nie zostanie ustanowiony zarząd sukcesyjny, o którym mowa w ustawie z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej[14], nie później niż w terminie 7 dni od dnia upływu terminu do powołania zarządcy sukcesyjnego, o którym mowa w art. 12 ust. 10 tej ustawy.

3.[19] Zgłoszenia, o których mowa w ust. 1–2, ust. 2a pkt 2 i ust. 2b pkt 2, stanowią podstawę do wykreślenia podmiotu z właściwego rejestru przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

4.[19] W przypadku niezłożenia zgłoszeń zgodnie z ust. 1–2, ust. 2a pkt 2 i ust. 2b pkt 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który dokonał rejestracji, z urzędu wykreśla podmiot z właściwego rejestru.

4a.[20] Właściwy naczelnik urzędu skarbowego z urzędu wykreśla z właściwego rejestru zużywający podmiot olejowy lub pośredniczący podmiot olejowy, jeżeli:

1) podmiot nie istnieje lub

2) mimo podjętych udokumentowanych prób nie ma możliwości skontaktowania się z podmiotem albo jego pełnomocnikiem, lub

3) dane podane w zgłoszeniu rejestracyjnym uproszczonym okażą się niezgodne z prawdą, lub

4) podmiot albo jego pełnomocnik nie stawia się na wezwania naczelnika urzędu skarbowego, lub

5) pośredniczący podmiot olejowy nie posiada koncesji wymaganej przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne dla wyrobów akcyzowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

4b.[20] Wykreślenie z rejestru zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego, następuje w drodze decyzji, która jest natychmiast wykonalna.

4c.[20] W przypadku, o którym mowa w ust. 4a pkt 1, wydanie decyzji następuje bez konieczności zawiadamiania odpowiednio zużywającego podmiotu olejowego lub pośredniczącego podmiotu olejowego.

5.[21] Właściwy naczelnik urzędu skarbowego powiadamia o wykreśleniu z właściwego rejestru:

1) podmiot zarejestrowany, chyba że okaże się, że podmiot nie istnieje;

2) Agencję Rezerw Materiałowych, w przypadku podmiotów zarejestrowanych, obowiązanych do tworzenia i utrzymywania zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw na podstawie przepisów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411).

6. (uchylony)

Art. 19a.[22] Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 1, potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego, o którym mowa w art. 16b ust. 4, oraz zgłoszeń, o których mowa w art. 19 ust. 1a i ust. 2b pkt 2, uwzględniając konieczność zapewniania organom podatkowym informacji o pośredniczących podmiotach olejowych, zużywających podmiotach olejowych oraz urządzeniach grzewczych i miejscach, gdzie znajdują się te urządzenia.

Art. 20. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia rejestracyjnego, wzór potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego oraz wzór zgłoszeń, o których mowa w art. 19 ust. 1, 2 i ust. 2a pkt 2, uwzględniając konieczność zapewniania organom podatkowym informacji o podatnikach lub podmiotach dokonujących czynności z wykorzystaniem wyrobów akcyzowych.

---

[18] Dodany przez art. 11 pkt 5 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.
[19] W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 5 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.
[20] Dodany przez art. 11 pkt 5 lit. d ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.
[21] Ze zmianą wprowadzoną przez art. 11 pkt 5 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.
[22] Dodany przez art. 11 pkt 6 ustawy, o której mowa w odnośniku 4; wszedł w życie z dniem 21 sierpnia 2019 r.

Rozdział 3a

Rejestracja pośredniczących podmiotów tytoniowych

Art. 20a. 1. Prowadzenie działalności gospodarczej jako pośredniczący podmiot tytoniowy wymaga wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

2. Szef Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważniony przez niego organ publikuje bez zbędnej zwłoki aktualny rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych.

3. Rejestr pośredniczących podmiotów tytoniowych jest publikowany na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Wpis podmiotu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, jego zmiana oraz wykreślenie pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru następują na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

5. Decyzje, o których mowa w ust. 4, są natychmiast wykonalne.

6. Informację o wydaniu decyzji, o których mowa w ust. 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie przekazuje Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej albo upoważnionemu przez niego organowi w celu dokonania odpowiednio wpisu pośredniczącego podmiotu tytoniowego do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub wykreślenia pośredniczącego podmiotu tytoniowego z tego rejestru.

7. Decyzję o:

1) dokonaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych – wydaje się na wniosek złożony według ustalonego wzoru;
2) zmianie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych – wydaje się na wniosek złożony według ustalonego wzoru albo z urzędu;
3) wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych – wydaje się na wniosek albo z urzędu.

8. Wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych powinien zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez ten podmiot działalności, o których mowa w art. 20d pkt 1, z wyłączeniem adresu zamieszkania, jeżeli nie jest on taki sam jak adres miejsca wykonywania działalności gospodarczej.

Art. 20b. 1. Do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych może zostać wpisany podmiot posiadający miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju lub przedsiębiorcy zagraniczni, o których mowa w art. 20d pkt 1 lit. b i c.

2. Przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, zamierzający prowadzić na terytorium kraju działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego obowiązany jest do wyznaczenia dla celów akcyzy podmiotu go reprezentującego na terytorium kraju.

Art. 20c. 1. Podmiotem reprezentującym przedsiębiorcę zagranicznego może być wyłącznie podmiot posiadający siedzibę na terytorium kraju, spełniający warunki, o których mowa w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2, i który złożył zgłoszenie rejestracyjne zgodnie z art. 16. Podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego w zgłoszeniu rejestracyjnym powinien wskazać ponadto reprezentowanego przez niego przedsiębiorcę zagranicznego.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, który nie spełnia warunków, o których mowa w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wykreśla z rejestru, o którym mowa w art. 18, podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego w przypadku naruszenia któregokolwiek z warunków określonych w art. 20e ust. 1 pkt 1 i 2.

4. Działalność gospodarczą w zakresie suszu tytoniowego prowadzoną przez przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, uznaje się na potrzeby akcyzy za działalność prowadzoną przez podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego.

Art. 20d. Wniosek o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez ten podmiot działalności gospodarczej obejmujące:
   a) w przypadku podmiotu krajowego: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego, miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym lub informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, numer identyfikacji podatkowej (NIP),

b) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego posiadającego oddział z siedzibą na terytorium kraju, utworzony na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby oraz informacje o prowadzonej przez ten podmiot działalności,

– nazwy oddziałów z siedzibą na terytorium kraju, w ramach których przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adresy ich siedzib, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, numer identyfikacji podatkowej (NIP),

– miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju oraz miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju,

– imiona i nazwiska osób upoważnionych do reprezentowania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego oraz ich adresy,

c) w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego nieposiadającego oddziału z siedzibą na terytorium kraju utworzonego na warunkach i zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer identyfikacyjny używany w państwie zamieszkania lub siedziby oraz informacje o prowadzonej przez ten podmiot działalności,

– imię i nazwisko lub nazwę podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, adres zamieszkania lub adres jego siedziby, numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, numer identyfikacji podatkowej (NIP),

– miejsce i adres wykonywania działalności w zakresie suszu tytoniowego na terytorium kraju oraz miejsce i adres magazynowania suszu tytoniowego na terytorium kraju,

d) informację o rodzaju działalności gospodarczej w zakresie suszu tytoniowego, w tym wskazanie, czy podmiot zamierza susz tytoniowy:

– sprzedawać na terytorium kraju,

– eksportować,

– dostarczać wewnątrzwspólnotowo,

– nabywać wewnątrzwspólnotowo,

– importować,

– zużywać,

– przetwarzać, wraz z informacją, na czym będzie polegało to przetwarzanie;

2) proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 20e. 1. Warunkiem wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych jest:

1) niekaralność osób, które kierują działalnością podmiotu lub osób upoważnionych do reprezentowania oddziału przedsiębiorcy zagranicznego z siedzibą na terytorium kraju, za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;

2) nieposiadanie przez podmiot lub oddział przedsiębiorcy zagranicznego z siedzibą na terytorium kraju zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nieprowadzenie wobec podmiotu lub oddziału postępowania egzekucyjnego, likwidacyjnego lub upadłościowego;

3) złożenie zabezpieczenia akcyzowego przez podmiot, który złożył wniosek o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, a w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c – przez podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego.

2. Do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych nie może zostać wpisany podmiot, któremu:

1) cofnięto, ze względu na naruszenie przepisów prawa, którekolwiek z zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1;

2) cofnięto koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej;

3) wydano decyzję o zakazie wykonywania działalności regulowanej w zakresie wyrobów akcyzowych.

3. Przy ocenie spełnienia warunków, o których mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

4. Do wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych dołącza się dokumenty potwierdzające dane zawarte we wniosku oraz spełnienie warunków dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

Art. 20f. 1. Decyzja o dokonaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych zawiera dane dotyczące pośredniczącego podmiotu tytoniowego i prowadzonej przez ten podmiot działalności oraz formy i terminu obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego, a w przypadku przedsiębiorcy zagranicznego – również dane dotyczące oddziałów tego przedsiębiorcy na terytorium kraju oraz osób uprawnionych do reprezentowania tych oddziałów lub podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego.

2. Pośredniczący podmiot tytoniowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o:

1) planowanych zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub w decyzji o dokonaniu wpisu do tego rejestru, przed dokonaniem tych zmian;
2) innych niż planowane zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub w decyzji o dokonaniu wpisu do tego rejestru, niezwłocznie po ich dokonaniu, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym zmiany te nastąpiły.

3. Do powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, dołącza się dokumenty potwierdzające dane w nim zawarte.

4. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 2, stanowi jednocześnie wniosek o dokonanie zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych. Do zmiany danych zawartych we wniosku o dokonanie zmiany wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Pośredniczący podmiot tytoniowy lub jego następca prawny są obowiązani do powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zaprzestaniu prowadzenia działalności przez pośredniczący podmiot tytoniowy niezwłocznie po zaprzestaniu prowadzenia tej działalności, nie później jednak niż w terminie 3 dni od dnia, w którym nastąpiło zaprzestanie prowadzenia tej działalności.

6. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 5, stanowi jednocześnie wniosek o wykreślenie pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

7. Zmiana polegająca na:

1) wstąpieniu, na podstawie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, następcy prawnego lub podmiotu przekształconego w prawa lub obowiązki przewidziane w przepisach prawa podatkowego pośredniczącego podmiotu tytoniowego,
2) wykonywaniu działalności na podstawie decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, którą posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a,
3) wstąpieniu jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, o którym mowa w art. 84e

– nie wymaga wykreślenia dotychczasowego pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych i wpisania do tego rejestru jego następcy prawnego lub podmiotu przekształconego albo przedsiębiorstwa w spadku.

8. Zmiana, o której mowa w ust. 7, wymaga dokonania zmiany wpisu do rejestru.

Art. 20g. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o odmowie dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:

1) podania we wniosku o wpis do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych nieprawdziwych danych, w szczególności dotyczących prowadzenia przez podmiot wskazanej we wniosku działalności gospodarczej pod wskazanym w nim adresem;
2) niespełnienia przez podmiot warunków dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych.

Art. 20h. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje z urzędu decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych w przypadku:

1) prowadzenia przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego działalności niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub decyzją o dokonaniu wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, w szczególności przez:
   a) sprzedaż suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem sprzedaży przez podmiot, który jednocześnie z tą sprzedażą dokonuje dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu suszu tytoniowego,

b) nieprowadzenie ewidencji suszu tytoniowego lub prowadzenie tej ewidencji w sposób nierzetelny,

c) nieodnotowywanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego, o którym mowa w art. 65 ust. 7, albo odnotowywanie tego obciążenia lub zwolnienia zabezpieczenia z tego obciążenia w sposób nierzetelny,

d) niedopełnienie obowiązku informowania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o wpis do rejestru,

e) prowadzenie działalności w zakresie suszu tytoniowego w innym miejscu niż wskazane w decyzji o dokonaniu wpisu do rejestru;

2) naruszenia warunków, których spełnienie jest wymagane do dokonania wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, w szczególności gdy zabezpieczenie akcyzowe złożone przez pośredniczący podmiot tytoniowy lub podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego utraciło ważność lub nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty powstałych lub mogących powstać zobowiązań podatkowych;

3) wykreślenia podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego z rejestru, o którym mowa w art. 18.

2. Ponowne wpisanie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych podmiotu, wobec którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, jest możliwe po upływie 3 lat od dnia doręczenia tej decyzji.

Art. 20i. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków, o których mowa w art. 20a ust. 7 pkt 1 i 2, oraz wykaz dokumentów, które dołącza się do tych wniosków, uwzględniając potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podmiotach, w szczególności wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego i potrzebę prawidłowego działania pośredniczącego podmiotu tytoniowego.

Rozdział 4
Deklaracja podatkowa. Terminy płatności akcyzy

Art. 21. 1. Podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, chyba że przepisy szczególne stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe, według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy skutkujące powstaniem zobowiązania podatkowego.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania:

1) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji uproszczonej, obliczenia i zapłaty akcyzy, o których mowa w art. 78 ust. 1 pkt 3;

2) w zakresie, w jakim podatnik jest obowiązany do złożenia deklaracji podatkowej, obliczenia i zapłaty akcyzy od energii elektrycznej, o których mowa w art. 24 ust. 1;

3) do podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie wyrobów akcyzowych objętych zerową stawką akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy, z wyjątkiem zwolnień częściowych lub zwolnień realizowanych przez zwrot akcyzy, lub zwolnień ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 30 ust. 3;

4) do importu wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 27–29.

4. (uchylony)

5. Zobowiązanie podatkowe przyjmuje się w wysokości wynikającej z deklaracji podatkowej lub z deklaracji uproszczonej, chyba że organ podatkowy określi inną wysokość tego zobowiązania.

6. (uchylony)

7. Z zastrzeżeniem art. 23 ust. 4 oraz art. 27 ust. 2, kwotę akcyzy obniża się o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:

1) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem pkt 4 lit. b;

2) po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

   a) produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5,

   b) zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

   c) podatnika nabywającego wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe z zapłaconą akcyzą na terytorium państwa członkowskiego na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej,

   d) nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą, dokonanego za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego, o którym mowa w art. 79 ust. 1,

   e) podmiotu dokonującego czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1 i 2;

3) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego;

4) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

   a) zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

   b) właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

8. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1 może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania składników będących wyrobami akcyzowymi.

9. W przypadku ubytków wyrobów akcyzowych przekraczających normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, a także całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, z wyłączeniem ubytków i całkowitego zniszczenia, o których mowa w art. 30 ust. 3, podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać deklarację podatkową, obliczać oraz wpłacać akcyzę za dzienny okres rozliczeniowy, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał ten ubytek lub powstało całkowite zniszczenie.

Art. 21a. 1. W przypadku wyrobów węglowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia przypadającego w drugim miesiącu od miesiąca, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.

2. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów węglowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów węglowych.

3. Przepis ust. 1 nie ma zastosowania do podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów węglowych zwolnionych od akcyzy.

Art. 22. 1. Z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1–4 i 6, w przypadku produkcji poza składem podatkowym wyrobów akcyzowych, o których mowa w załączniku nr 2 do ustawy, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, producent jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje w sprawie przedpłaty akcyzy, według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać przedpłatę akcyzy na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w wysokości akcyzy, jaka będzie należna od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych w danym miesiącu

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostaną wyprodukowane.

2. Wpłaconą przedpłatę akcyzy zalicza się na poczet akcyzy należnej za miesiąc rozliczeniowy, o którym mowa w ust. 1.

3. Wpłaconą przedpłatę akcyzy uwzględnia się w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1.

4. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest mniejsza od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, od tej różnicy należne są odsetki jak od zaległości podatkowej, za okres od ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym wyroby akcyzowe zostały wyprodukowane, do dnia, w którym powinna zostać zapłacona należna akcyza za te wyroby. Przepisy o zaległościach podatkowych stosuje się odpowiednio.

5. W przypadku gdy wpłacona przedpłata akcyzy jest większa od należnej akcyzy za miesiąc rozliczeniowy, którego przedpłata akcyzy dotyczy, nadwyżkę przedpłaty akcyzy wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1, rozlicza się przy przedpłatach akcyzy za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

Art. 23. 1. Zarejestrowani odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, podmioty prowadzące składy podatkowe oraz podatnicy, o których mowa w art. 13 ust. 3, są obowiązani, bez wezwania organu podatkowego, do obliczenia i zapłaty akcyzy wstępnie za okresy dzienne, na rachunek właściwego urzędu skarbowego.

2. Wstępnych wpłat akcyzy za okresy dzienne, zwanych dalej „wpłatami dziennymi”, dokonuje się nie później niż 25. dnia po dniu, w którym powstał obowiązek podatkowy, a w przypadku podmiotu prowadzącego skład podatkowy – po dniu, w którym nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy i powstało zobowiązanie podatkowe.

3. Wpłaty dzienne dokonane za miesiąc rozliczeniowy są uwzględniane w deklaracjach podatkowych, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1.

4. Wpłaty dzienne obniża się o:

1) kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, nie wcześniej jednak niż:

   a) następnego dnia po naniesieniu tych znaków na dany wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe – w przypadku oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy w składzie podatkowym na terytorium kraju, z zastrzeżeniem lit. c tiret pierwsze,

   b) następnego dnia po wprowadzeniu wyrobów akcyzowych do składu podatkowego na terytorium kraju – w przypadku importu albo nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmiot prowadzący skład podatkowy wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy na terytorium państwa trzeciego albo na terytorium państwa członkowskiego,

   c) następnego dnia po powstaniu obowiązku podatkowego – w przypadku:

      – zarejestrowanego odbiorcy, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

      – właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

2) kwoty przysługujących podatnikowi zwolnień i obniżeń akcyzy.

5. Nadpłatę wpłat dziennych wykazaną w deklaracji podatkowej, o której mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 lub ust. 2 pkt 1, rozlicza się przy wpłatach dziennych za następne okresy rozliczeniowe, jeżeli podatnik nie posiada zaległości podatkowych oraz bieżących zobowiązań podatkowych ani nie złoży wniosku o zaliczenie nadpłaty w całości albo w części na poczet przyszłych zobowiązań podatkowych.

6. Wpłaty dzienne stanowią zaliczkę na akcyzę.

Art. 24. 1. W przypadku energii elektrycznej podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego energii elektrycznej przez nabywcę końcowego;

2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw energii elektrycznej albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedaną przez podatnika energię elektryczną, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie albo gdy z faktury nie wynika należność za energię elektryczną sprzedaną w tym okresie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu na terytorium kraju;

3) nastąpiło zużycie energii elektrycznej – w przypadkach, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3, 4 i 6.

2. Przepis ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podmiotów posiadających koncesję na wytwarzanie energii elektrycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, które zużywają energię elektryczną na cele zwolnienia, o którym mowa w art. 30 ust. 6 lub 7, i nie są podatnikami z tytułu innych czynności, o których mowa w art. 9 ust. 1.

Art. 24a. W przypadku suszu tytoniowego podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 1 pkt 3.

Art. 24b. 1. W przypadku wyrobów gazowych podatnik jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego, składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe według ustalonego wzoru oraz obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego, za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym:

1) upłynął termin płatności wynikający z faktury, a jeżeli termin ten nie został określony – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego;

2) upłynął termin płatności określony w umowie właściwej dla rozliczeń z tytułu dostaw wyrobów gazowych albo, jeżeli termin ten nie został określony w umowie – upłynął termin płatności wynikający z faktury lub innego dokumentu wystawionego przez podatnika, z którego wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, a jeżeli termin płatności nie został określony w umowie ani w fakturze lub w tym dokumencie albo gdy z faktury nie wynika należność za wyroby gazowe sprzedane w tym okresie – po miesiącu, w którym wystawiono fakturę lub ten dokument – w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych finalnemu nabywcy gazowemu;

3) nastąpiło użycie wyrobów gazowych – w przypadkach, o których mowa w art. 9c ust. 1 pkt 4 lub 5.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów dokonujących czynności podlegających opodatkowaniu w zakresie wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy.

3. Kwota akcyzy należna od danych wyrobów gazowych może być obniżona o akcyzę zapłaconą od zużytych do ich wyprodukowania innych wyrobów gazowych.

Art. 24c. (uchylony)

Art. 25. (uchylony)

Art. 26. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory deklaracji podatkowych i deklaracji w sprawie przedpłaty akcyzy, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji, informacjami o terminach i miejscu ich składania oraz pouczeniem podatnika, że deklaracje podatkowe stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb lub warunki dokonywania rozliczeń akcyzy, w szczególności w przypadkach obniżenia kwoty akcyzy o kwotę akcyzy zapłaconą w cenie zakupu wyrobów akcyzowych zużytych do wytworzenia innych wyrobów akcyzowych,

2) wyroby akcyzowe, w przypadku których podatnicy mogą stosować dłuższe niż wymienione w art. 21 ust. 1, 2 i 9, w art. 21a ust. 1, w art. 23 ust. 2, w art. 24 ust. 1 i w art. 24b ust. 1 okresy rozliczeniowe, terminy składania deklaracji lub wpłaty akcyzy, lub warunki, które muszą spełniać podmioty stosujące te okresy lub terminy

– uwzględniając zasadę jednokrotnego opodatkowania akcyzą, częstotliwość powstawania obowiązku podatkowego w akcyzie oraz konieczność zapewnienia prawidłowego wykonania obowiązku podatkowego i zapłaty akcyzy.

Rozdział 5

Postępowanie w przypadku importu

Art. 27. 1. W przypadku importu podatnik jest obowiązany, z zastrzeżeniem ust. 3 i 3a, do obliczenia i wykazania kwoty akcyzy, z uwzględnieniem obowiązujących stawek akcyzy:

1) w zgłoszeniu celnym;

2) w przypadku stosowania uproszczeń, o których mowa w art. 166 i art. 182 unijnego kodeksu celnego, w:

   a) zgłoszeniu uproszczonym lub

   b) wpisie do rejestru zgłaszającego

   – oraz w zgłoszeniu uzupełniającym, w rozumieniu przepisów prawa celnego;

3) w rozliczeniu zamknięcia, o którym mowa w art. 175 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz. Urz. UE L 343 z 29.12.2015, str. 1, z późn. zm.[23)]), zwanego dalej „rozporządzeniem 2015/2446".

2. Kwotę akcyzy przypadającą do zapłaty z tytułu importu wyrobów akcyzowych obniża się o wartość podatkowych znaków akcyzy prawidłowo naniesionych na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych, objęte zgłoszeniem celnym.

3. W przypadku objęcia importowanych wyrobów akcyzowych procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub w przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, podatnik jest obowiązany zamieścić w dokumentach, o których mowa w ust. 1, informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy lub zwolnieniem od akcyzy.

3a. W przypadku gdy importowane wyroby energetyczne, bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego na podstawie uzyskanego przez podmiot pozwolenia w rozumieniu przepisów prawa celnego, są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju:

1) w zgłoszeniu uproszczonym nie zamieszcza się informacji o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

2) zgłoszenie uzupełniające, zawierające informację o kwocie akcyzy, która byłaby należna, gdyby wyroby akcyzowe nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, przesyła się nie później niż w momencie przesłania do Systemu projektu e-AD.

4. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego stwierdzi, że w zgłoszeniu celnym kwota akcyzy została wykazana nieprawidłowo, wydaje decyzję określającą kwotę akcyzy w należnej wysokości.

5. Po przyjęciu zgłoszenia celnego podatnik może wystąpić do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości.

6. W przypadkach innych niż określone w ust. 1, 4 i 5, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego określa kwotę akcyzy z tytułu importu wyrobów akcyzowych w drodze decyzji.

7. W przypadku określenia kwoty akcyzy w decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik jest obowiązany w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tej decyzji, zapłacić różnicę między akcyzą wynikającą z tej decyzji a akcyzą pobraną przez ten organ wraz z należnymi odsetkami za zwłokę od niepobranej kwoty akcyzy, liczonymi od dnia następnego po dniu powstania obowiązku podatkowego do dnia powiadomienia o wysokości należności podatkowych. W odniesieniu do zasad poboru i wysokości tych odsetek przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem ust. 7a.

7a. Odsetki pobiera się w wysokości:

1) 50% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli po przyjęciu zgłoszenia celnego zgłaszający:

   a) wystąpi do właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego o wydanie decyzji określającej kwotę akcyzy w należnej wysokości, nie później niż w terminie 6 miesięcy od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, oraz

   b) uiści w terminie 10 dni od dnia powiadomienia niepobraną na podstawie zgłoszenia celnego kwotę akcyzy wraz z odsetkami;

[23)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 69 z 15.03.2016, str. 1, Dz. Urz. UE L 87 z 02.04.2016, str. 35 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 27.04.2016, str. 1.

2) 150% stawki odsetek za zwłokę, o której mowa w art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, jeżeli kwota akcyzy została określona w decyzji, o której mowa w ust. 6, albo w wyniku kontroli zgłoszenia celnego dokonanej z urzędu stwierdzono zaniżenie kwoty akcyzy w wysokości przekraczającej 25% kwoty należnej i wyższej niż pięciokrotna wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę w rozumieniu ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. z 2018 r. poz. 2177 oraz z 2019 r. poz. 1564), obowiązującego w dniu następującym po dniu upływu terminu płatności należności.

8. W przypadku stosowania uproszczenia, o którym mowa w art. 182 unijnego kodeksu celnego, zarejestrowany wysyłający przekazuje właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego kopię wpisu lub wydruku z ewidencji towarów dopuszczonych do obrotu, niezwłocznie po przesłaniu do Systemu projektu e-AD dotyczącego wyrobów akcyzowych będących przedmiotem wpisu, z wyłączeniem sytuacji, gdy po przesłaniu projektu e-AD niezwłocznie zostanie przesłane zgłoszenie uzupełniające, w rozumieniu przepisów prawa celnego.

Art. 28. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie, w odniesieniu do terminów i sposobu zapłaty akcyzy z tytułu importu stosuje się odpowiednio przepisy prawa celnego o terminach i sposobach uiszczania należności celnych, z wyjątkiem przepisów dotyczących przedłużenia terminu zapłaty, odroczenia terminu płatności oraz innych ułatwień płatniczych określonych tymi przepisami.

2. Podatnik jest obowiązany do zapłaty akcyzy również wtedy, gdy wyroby akcyzowe zostały zwolnione od należności celnych przywozowych lub stawki celne zostały zawieszone albo obniżone do stawki celnej zerowej.

3. Właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego zabezpiecza kwotę akcyzy lub opłaty paliwowej, jeżeli nie zostały one zapłacone, w przypadkach i trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, z wyjątkiem przypadków, gdy wyroby akcyzowe zostały:

1) objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy i zostało złożone zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1a;

2) objęte czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej, a podmiot zobowiązany do złożenia zabezpieczenia należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4.

4. Wymóg spełnienia przez podmiot, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, warunków określonych w art. 64 ust. 1 pkt 1 i 4 uważa się za spełniony w przypadku złożenia przez ten podmiot oświadczenia, że:

1) ma on swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;

2) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań.

6. Oświadczenia, o którym mowa w ust. 4, nie składa się, jeżeli właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego dysponuje takim oświadczeniem, przedstawionym nie wcześniej niż 6 miesięcy przed objęciem wyrobów akcyzowych czasowym składowaniem lub procedurą: składowania celnego, uszlachetniania czynnego lub odprawy czasowej.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może w każdym czasie zażądać złożenia zabezpieczenia, jeżeli uzna, że istnieje ryzyko, że kwota akcyzy lub opłaty paliwowej nie zostanie zapłacona w przewidzianym terminie.

Art. 29. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego powiadomienie dłużnika o wysokości długu celnego nie może nastąpić z uwagi na przedawnienie, a istnieje podstawa do obliczenia lub zweryfikowania należności podatkowych, właściwy naczelnik urzędu celno-skarbowego może określić elementy kalkulacyjne według zasad określonych w przepisach prawa celnego na potrzeby prawidłowego określenia kwoty akcyzy z tytułu importu.

Art. 29a. W przypadku gdy produktem przetworzonym uzyskiwanym w ramach procedury uszlachetniania czynnego jest wyrób akcyzowy:

1) nie stosuje się szczególnych przypadków zamknięcia tej procedury, o których mowa w art. 324 rozporządzenia 2015/2447;

2) kwotę akcyzy z tytułu importu określa się w każdym przypadku na podstawie elementów kalkulacyjnych, w szczególności klasyfikacji taryfowej, rodzaju, ilości i stawki, właściwych dla produktu przetworzonego.

Rozdział 6

Zwolnienia

Art. 30. 1. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii, na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, w rozumieniu przepisów prawa energetycznego lub przepisów ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2020 r. poz. 261 i 284).

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, stosuje się nie wcześniej niż z chwilą otrzymania dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii, poprzez obniżenie akcyzy należnej od energii elektrycznej za najbliższe okresy rozliczeniowe.

3. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych lub całkowite zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20, powstałe wskutek zdarzenia losowego lub siły wyższej, pod warunkiem że podatnik wykaże zaistnienie okoliczności uprawniających do zwolnienia.

4. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych do wysokości:

1) ustalonej dla danego podmiotu przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego na podstawie art. 85 ust. 1 pkt 1 albo ust. 2 pkt 1 lit. a;

2) określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7.

4a. Zwalnia się od akcyzy ubytki wyrobów akcyzowych przekraczające normy dopuszczalnych ubytków, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a, albo określone w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, do wysokości równej rzeczywistym stratom, jeżeli podmiot udowodni ich naturalny charakter wynikający z właściwości tych wyrobów.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie ma zastosowania w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, wynikających z popełnienia przestępstwa przeciwko mieniu.

6. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej, jak również zużycie tej energii w celu podtrzymywania tych procesów produkcyjnych.

7. Zwalnia się od akcyzy zużycie energii elektrycznej w procesie produkcji energii elektrycznej i ciepła w skojarzeniu.

7a. Zwalnia się od akcyzy energię elektryczną wykorzystywaną:

1) do celów redukcji chemicznej;

2) w procesach elektrolitycznych;

3) w procesach metalurgicznych;

4) w procesach mineralogicznych.

7b. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 7a, jest:

1) wykorzystywanie energii elektrycznej przez podmiot będący podatnikiem akcyzy od tej energii.

2) (uchylony)

7c. (uchylony)

8. Zwalnia się od akcyzy zużycie do celów żeglugi, w tym rejsy rybackie, energii elektrycznej wytwarzanej na statku.

9. Zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy:

1) całkowicie skażony:

a) produkowany na terytorium kraju, nabywany wewnątrzwspólnotowo oraz importowany, jeżeli został całkowicie skażony środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej,

b) nabywany wewnątrzwspólnotowo, jeżeli został całkowicie skażony dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje,

c) produkowany na terytorium kraju oraz importowany, jeżeli został całkowicie skażony dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez Rzeczpospolitą Polską

– na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi;

2) zawarty w nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej pochodzenia wyrobu;

3) zawarty w importowanych wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi, skażony środkami skażającymi, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2;

4) zawarty w produktach leczniczych w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. – Prawo farmaceutyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 499, z późn. zm.[24)]);

5) zawarty w olejkach eterycznych lub mieszaninach substancji zapachowych, stosowanych do wytwarzania artykułów spożywczych i napojów bezalkoholowych o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 1,2% objętości;

6) zawarty w artykułach spożywczych lub półproduktach, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 3 lit. d.

Art. 31. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby akcyzowe mające być wykorzystywane:

1) przez instytucje Unii Europejskiej;

2) w ramach stosunków dyplomatycznych lub konsularnych, w odniesieniu do osób, które nie są obywatelami polskimi i nie mają stałego miejsca pobytu na terytorium kraju;

3) przez organizacje międzynarodowe uznawane przez właściwe organy na terytorium kraju oraz członków takich organizacji, w granicach i na warunkach określonych w konwencjach międzynarodowych ustanawiających takie organizacje lub w umowach w sprawie ich siedzib;

4) przez siły zbrojne państwa będącego stroną Traktatu Północnoatlantyckiego, innego niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, na terytorium którego podatek akcyzowy jest wymagalny, a także przez siły zbrojne uczestniczące w Partnerstwie dla Pokoju, Kwaterę Główną Wielonarodowego Korpusu Północno-Wschodniego oraz przez dowództwa sojusznicze, w szczególności Centrum Szkolenia Sił Połączonych, do użytku tych sił zbrojnych lub towarzyszącego personelu cywilnego lub w celu zaopatrzenia ich mes lub kantyn;

5) do konsumpcji zgodnie z umową zawartą z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, pod warunkiem że wyroby te są zwolnione od podatku od towarów i usług.

2. (uchylony)

3. Zwolnień, o których mowa w ust. 1 pkt 4, nie stosuje się do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być realizowane również przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

5. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, wyznaczony naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia:

1) określi szczegółowy zakres oraz warunki i tryb stosowania zwolnień od akcyzy, o których mowa w ust. 1,

2) wyznaczy naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty akcyzy

– uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, konieczność zapewnienia właściwej kontroli oraz konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy.

Art. 31a. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych:

1) w procesie produkcji energii elektrycznej;

2) w procesie produkcji wyrobów energetycznych;

[24)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 399, 959, 1495, 1542, 1556, 1590, 1818 i 1905 oraz z 2020 r. poz. 322 i 374.

3) przez gospodarstwo domowe, organ administracji publicznej, jednostkę Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, podmiot systemu oświaty, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 1148, z późn. zm.[25]), żłobek i klub dziecięcy, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3 (Dz. U. z 2020 r. poz. 326), podmiot leczniczy, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz. U. z 2020 r. poz. 295), jednostkę organizacyjną pomocy społecznej, o której mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1507, 1622, 1690, 1818 i 2473), organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284);

4) do przewozu towarów i pasażerów koleją;

5) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;

6) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb, oraz w leśnictwie;

7) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej;

8) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

9) (uchylony)

2. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy węglowego straty wyrobów węglowych, nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż wskazane w ust. 1.

3. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, jest:

1) w przypadku sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu:

   a) wystawienie przez sprzedawcę wyrobów węglowych faktury albo

   b) sporządzenie przez sprzedawcę wyrobów węglowych listy finalnych nabywców węglowych uprawnionych do odbioru deputatu węglowego

   – oraz uzyskanie od finalnego nabywcy węglowego oświadczenia, że nabywane wyroby węglowe są przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia od akcyzy;

2) w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zużywającego wyroby węglowe przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia od akcyzy – udokumentowanie nabycia wewnątrzwspólnotowego dokumentem handlowym wystawionym przez sprzedawcę wyrobów węglowych i określającym przeznaczenie tych wyrobów;

3) w przypadku importu wyrobów węglowych przez finalnego nabywcę węglowego zużywającego wyroby węglowe przeznaczone do celów uprawniających do zwolnienia od akcyzy – udokumentowanie importu dokumentami wymaganymi przez przepisy prawa celnego.

3a. Faktura, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a, zawiera pozycję CN wyrobów węglowych oraz ich ilość wyrażoną w kilogramach.

3b. Lista, o której mowa w ust. 3 pkt 1 lit. b, jest sporządzana za okresy kwartalne i zawiera:

1) imię i nazwisko,

2) numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość,

3) numer PESEL, jeżeli został nadany

– finalnego nabywcy węglowego uprawnionego do odbioru deputatu węglowego.

3c. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, zawiera:

1) w przypadku nabywcy będącego:

   a) osobą prawną, jednostką organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobą fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą – nazwę, adres siedziby lub zamieszkania oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP),

   b) osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej – imię i nazwisko, adres zamieszkania, numer dowodu osobistego lub nazwę i numer innego dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz numer PESEL, jeżeli został nadany;

2) określenie ilości, rodzaju oraz przeznaczenia nabywanych wyrobów węglowych;

3) datę i miejsce złożenia oświadczenia oraz czytelny podpis składającego oświadczenie.

---

[25] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1078, 1287, 1680, 1681, 1818, 2197 i 2248 oraz z 2020 r. poz. 374.

3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, dołącza się odpowiednio do faktury albo listy, o których mowa w tym przepisie. Oświadczenie może być złożone na wystawionej fakturze, jeżeli zostanie czytelnie podpisane.

3e. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3 pkt 1, może być zastąpione oświadczeniem złożonym w okresowej umowie zawartej między sprzedawcą a finalnym nabywcą węglowym, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów węglowych w ilości wynikającej z tej umowy, pod warunkiem potwierdzenia każdej sprzedaży tych wyrobów fakturą.

3f. Dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 1, oraz umowa, o której mowa w ust. 3e, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

3g. Osoby fizyczne nieprowadzące działalności gospodarczej, o których mowa w ust. 3c pkt 1 lit. b, są obowiązane do okazania sprzedawcy dokumentu, o którym mowa w tym przepisie, w celu potwierdzenia tożsamości.

4. (uchylony)

5. Zwrot przez finalnego nabywcę węglowego wyrobów węglowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, do pośredniczącego podmiotu węglowego, który sprzedał te wyroby, odbywa się na podstawie faktury korygującej.

6. (uchylony)

7. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów węglowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 10% w roku poprzedzającym rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

8. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby węglowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów węglowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby węglowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 7.

9. W przypadku nieosiągnięcia na koniec pierwszego roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 7, podmiot określony w ust. 8 jest obowiązany do zapłaty w pierwszym kwartale kolejnego roku akcyzy od zużytych wyrobów węglowych, od których nie została zapłacona akcyza, wraz z odsetkami.

Art. 31b. 1. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do celów opałowych:

1) do przewozu towarów i pasażerów koleją;

2) do łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej;

3) w pracach rolniczych, ogrodniczych, w hodowli ryb oraz w leśnictwie;

4) w procesach mineralogicznych, elektrolitycznych i metalurgicznych oraz do redukcji chemicznej;

5) przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe, w którym wprowadzony został w życie system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej.

2. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe o kodach CN 2705 00 00, 2711 11 00, 2711 21 00 i 2711 29 00 przeznaczone do celów opałowych przez:

1) gospodarstwa domowe;

2) organy administracji publicznej;

3) jednostki Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

4) podmioty systemu oświaty, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe;

5) żłobki i kluby dziecięce, o których mowa w ustawie z dnia 4 lutego 2011 r. o opiece nad dziećmi w wieku do lat 3;

6) podmioty lecznicze, o których mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej;

7) jednostki organizacyjne pomocy społecznej, o których mowa w art. 6 pkt 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej;

8) organizacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

3. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do:

1) napędu:

a) statków powietrznych,

b) w żegludze, włączając rejsy rybackie

– z wyłączeniem prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, o których mowa w art. 32 ust. 2;

2) użycia w procesie produkcji energii elektrycznej;

3) użycia w procesie produkcji wyrobów energetycznych.

4. Zwalnia się od akcyzy czynności podlegające opodatkowaniu, których przedmiotem są wyroby gazowe przeznaczone do napędu stacjonarnych urządzeń lub do celów opałowych związanych z napędem stacjonarnych urządzeń, użyte:

1) w przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5, lub

2) na potrzeby przesyłania, dystrybucji lub magazynowania tych wyrobów.

5. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych w ramach zwolnień, o których mowa w ust. 1, ust. 2 pkt 2–8, ust. 3 pkt 2 i 3 oraz ust. 4, podmiotom, które użyją tych wyrobów do celów określonych w tych przepisach, warunkiem zwolnienia jest określenie w umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą, że wyroby te będą użyte do tych celów.

5a. W przypadku gdy umowa, o której mowa w ust. 5, dotyczy wyrobów gazowych zwolnionych od akcyzy oraz wyrobów gazowych niepodlegających zwolnieniu, których sprzedaż jest rozliczana okresowo, w umowie określa się wstępnie ilość wyrobów podlegających zwolnieniu. Ilość wyrobów podlegających zwolnieniu określona wstępnie w umowie może zostać skorygowana, w drodze pisemnego oświadczenia nabywcy stanowiącego załącznik do tej umowy, najpóźniej do dnia wystawienia przez sprzedawcę faktury za okres rozliczeniowy, jeżeli rzeczywista ilość wyrobów gazowych podlegających zwolnieniu, zużytych w tym okresie, różni się od ilości określonej wstępnie w umowie.

6. Warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest:

1) w przypadku wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00 – sprzedaż tych wyrobów w ilościach nieprzekraczających:

a) 10 m^3/h – gazu ziemnego wysokometanowego grupy E, nie więcej niż 8000 metrów sześciennych rocznie, albo

b) 25 m^3/h – gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lw, grupy Ls, grupy Ln albo grupy Lm, nie więcej niż 10 650 metrów sześciennych rocznie;

2) w przypadku wyrobów gazowych o kodzie ex CN 2711 29 00 – sprzedaż tych wyrobów w ilościach nieprzekraczających:

a) 10 m^3/h – wyrobu gazowego propan-butan-powietrze, nie więcej niż 5000 metrów sześciennych rocznie, albo

b) 10 m^3/h – wyrobu gazowego propan-butan-rozprężony, nie więcej niż 1000 metrów sześciennych rocznie;

3) w przypadku sprzedaży wyrobów gazowych:

a) o kodach CN 2705 00 00 i 2711 11 00,

b) o kodzie CN 2711 21 00 w ilościach większych niż określone w pkt 1,

c) o kodzie ex CN 2711 29 00 w ilościach większych niż określone w pkt 2

– uzyskanie od nabywcy tych wyrobów oświadczenia, że nie używa tych wyrobów na inne potrzeby niż prowadzenie gospodarstwa domowego, w tym na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, albo oświadczenia o ilości tych wyrobów używanych na inne potrzeby niż prowadzone gospodarstwo domowe, w tym na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, określonej przez nabywcę proporcjonalnie do wykorzystanej na te potrzeby powierzchni nieruchomości z uwzględnieniem mocy urządzeń grzewczych.

7. W przypadku sprzedaży wyrobów gazowych propan-butan o kodzie ex CN 2711 29 00 warunkiem zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, jest ponadto wprowadzenie tych wyrobów do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

8. Na potrzeby zastosowania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, za gospodarstwo domowe nie uznaje się nieruchomości w całości wykorzystywanej na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej, w którym użycie wyrobów, o których mowa w ust. 6 pkt 1 lub 2, nie przekracza ilości określonych w tych przepisach.

9. W przypadku sprzedaży wyrobów, o których mowa w ust. 3 pkt 1, podmiotom, które użyją tych wyrobów do celów określonych w tym przepisie, warunkiem zwolnienia jest faktura wystawiona przez sprzedawcę oraz oświadczenie nabywcy o przeznaczeniu wyrobów gazowych do tych celów.

10. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe rozumie się podmiot, u którego udział zakupu wyrobów gazowych w wartości produkcji sprzedanej wynosi nie mniej niż 5% w roku poprzedzającym rok, w odniesieniu do którego jest ustalany procentowy udział. Zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

10a. Przez zakład energochłonny wykorzystujący wyroby gazowe uznaje się także podmiot rozpoczynający działalność gospodarczą z wykorzystaniem wyrobów gazowych lub podmiot prowadzący działalność gospodarczą, który uruchamia nową instalację wykorzystującą wyroby gazowe, pod warunkiem złożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenia o planowanym osiągnięciu w pierwszym roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 10.

10b. W przypadku nieosiągnięcia na koniec pierwszego roku działalności procentowego udziału, o którym mowa w ust. 10, podmiot określony w ust. 10a jest obowiązany do zapłaty w pierwszym kwartale kolejnego roku akcyzy od zużytych wyrobów gazowych, od których nie została zapłacona akcyza, wraz z odsetkami.

11. Zwalnia się od akcyzy powstałe u finalnego nabywcy gazowego straty wyrobów gazowych nabytych w ramach zwolnienia, o którym mowa w ust. 1–4, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że nastąpiło użycie tych wyrobów do celów innych niż określone w tych przepisach.

Art. 31c. Za system prowadzący do osiągania celów dotyczących ochrony środowiska lub do podwyższenia efektywności energetycznej, o którym mowa w art. 31a ust. 1 pkt 8 i art. 31b ust. 1 pkt 5, uznaje się:

1)[26] system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, o którym mowa w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2020 r. poz. 136 i 284) i przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 i art. 29 ust. 1 tej ustawy;

2) system EMAS, o którym mowa w ustawie z dnia 15 lipca 2011 r. o krajowym systemie ekozarządzania i audytu (EMAS) (Dz. U. poz. 1060, z 2019 r. poz. 1501 oraz z 2020 r. poz. 284);

3) uzyskiwanie i umarzanie świadectw efektywności energetycznej, o których mowa w ustawie z dnia 20 maja 2016 r. o efektywności energetycznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 264 i 284), przez podmioty obowiązane na podstawie tej ustawy do uzyskania i przedstawienia do umorzenia świadectw efektywności energetycznej lub uiszczenia w zamian opłaty zastępczej;

4) system zarządzania środowiskowego potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 14001;

5) system zarządzania energią potwierdzony przez niezależną i uprawnioną w tym zakresie jednostkę akredytującą certyfikatem ISO 50001.

Art. 31d. 1. Zakładowi energochłonnemu wykorzystującemu energię elektryczną, który łącznie spełnia następujące warunki:

1) wykonuje działalność gospodarczą oznaczoną następującymi kodami Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD): 0510, 0729, 0811, 0891, 0893, 0899, 1032, 1039, 1041, 1062, 1104, 1106, 1310, 1320, 1394, 1395, 1411, 1610, 1621, 1711, 1712, 1722, 1920, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2060, 2110, 2221, 2222, 2311, 2312, 2313, 2314, 2319, 2320, 2331, 2342, 2343, 2349, 2399, 2410, 2420, 2431, 2432, 2434, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2720, 3299, 2011, 2332, 2351, 2352, 2451, 2452, 2453, 2454, 2611, 2680 lub 3832,

[26] W brzmieniu ustalonym przez art. 11 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501), która weszła w życie z dniem 24 sierpnia 2019 r.

2) prowadzi księgi rachunkowe w rozumieniu przepisów o rachunkowości,

3) nie korzysta w stosunku do tej energii elektrycznej ze zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w art. 30 ust. 7a

– przysługuje zwolnienie od akcyzy, realizowane przez zwrot części zapłaconej akcyzy od energii elektrycznej wykorzystanej przez ten zakład.

2. Przez zakład energochłonny wykorzystujący energię elektryczną rozumie się podmiot, u którego udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w roku podatkowym, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5, wynosi ponad 3%. Zakład energochłonny wykorzystujący energię elektryczną nie może być mniejszy niż zorganizowana część przedsiębiorstwa rozumiana jako organizacyjnie i finansowo wyodrębniony w istniejącym przedsiębiorstwie zespół składników materialnych i niematerialnych, w tym zobowiązania, przeznaczonych do realizacji określonych zadań gospodarczych, który zarazem mógłby stanowić niezależne przedsiębiorstwo samodzielnie realizujące te zadania.

3. Kwotę zwrotu części zapłaconej akcyzy, o której mowa w ust. 1, zwanej dalej „kwotą zwracanej częściowo akcyzy”, oblicza się według następującego wzoru:

$$Z = \frac{K\% - 3\%}{K\%} \times (20 - 0{,}5 \times W) \times E \times 0{,}85$$

w którym poszczególne symbole oznaczają:

Z – kwotę zwracanej częściowo akcyzy (w złotych),

K – udział kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej, wyrażony w procentach (%), w roku podatkowym, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5,

W – kurs euro w stosunku do złotego, obowiązujący w pierwszym dniu roboczym października roku poprzedzającego rok, w którym rozpoczął się rok podatkowy, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5, opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej,

E – łączne zużycie energii elektrycznej wyrażone w megawatogodzinach (MWh) w roku podatkowym, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5.

4. W przypadku podmiotów, których rok podatkowy jest inny niż rok kalendarzowy, przy obliczaniu kwoty zwracanej częściowo akcyzy za rok podatkowy uwzględnia się, oddzielnie dla każdego roku kalendarzowego:

1) kurs euro w stosunku do złotego, opublikowany w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, obowiązujący w pierwszym dniu roboczym października roku poprzedzającego dany rok kalendarzowy;

2) łączne zużycie energii elektrycznej wyrażone w megawatogodzinach (MWh) w odpowiedniej części roku podatkowego, przypadającej w danym roku kalendarzowym.

5. Zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy dokonywany jest na wniosek zakładu, o którym mowa w ust. 1, za okres roku podatkowego. O zwrocie tym orzeka, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu kwoty zwracanej częściowo akcyzy.

7. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, powinien zawierać:

1) imię i nazwisko lub nazwę wnioskodawcy, adres zamieszkania lub jego siedziby;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnioskodawcy;

3) numer wnioskodawcy w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym albo informację o wpisie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej;

4) (uchylony)

5) określenie kwoty zwracanej częściowo akcyzy, o zwrot której ubiega się wnioskodawca;

6) numer rachunku bankowego, na który ma zostać dokonany zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy;

7) określenie roku podatkowego, za który składany jest wniosek;

8) oświadczenie wnioskodawcy o:

   a) wykonywaniu działalności gospodarczej, o której mowa w ust. 1 pkt 1, z podaniem kodu Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD),

   b) prowadzeniu ksiąg rachunkowych, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

8. Do wniosku, o którym mowa w ust. 5, dołącza się dokumenty, na podstawie których określono koszty wykorzystanej energii elektrycznej przy obliczaniu kwoty zwracanej częściowo akcyzy, oraz opinię biegłego rewidenta, potwierdzającą prawidłowość wyliczenia udziału kosztów wykorzystanej energii elektrycznej w wartości produkcji sprzedanej w roku podatkowym, za który składany jest wniosek.

9. Wniosek, o którym mowa w ust. 5, jest składany za okres roku podatkowego, w terminie do dnia 31 grudnia roku następującego po roku, w którym zakończył się rok podatkowy.

10. Zwrot kwoty zwracanej częściowo akcyzy dokonywany jest na rachunek bankowy, o którym mowa w ust. 7 pkt 6, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, o którym mowa w ust. 5, wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 8.

11. Kwota zwracanej częściowo akcyzy nie może być wyższa od kwoty akcyzy zapłaconej od energii elektrycznej wykorzystanej przez zakład energochłonny w trakcie roku podatkowego, za który składany jest wniosek, o którym mowa w ust. 5.

11a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu części zapłaconej akcyzy, o którym mowa w ust. 1, są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;

2) osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy do wykonywania zadań w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć naczelnika lub naczelników urzędów skarbowych właściwych w sprawie orzekania o zwrocie kwoty zwracanej częściowo akcyzy, uwzględniając konieczność skutecznego funkcjonowania zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w ust. 1, oraz zapewnienia właściwej kontroli i przepływu informacji dotyczących tego zwolnienia.

Art. 32. 1. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie następujące wyroby akcyzowe:

1)[27] używane do statków powietrznych: benzyny lotnicze o kodzie CN 2710 12 31, paliwo typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz paliwo do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21, oleje smarowe do silników lotniczych oraz preparaty smarowe do silników lotniczych – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13;

2) używane do celów żeglugi, włączając rejsy rybackie, wyroby energetyczne – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13;

3) używane do celów opałowych, pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00 – w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13;

4) używane do celów, o których mowa w art. 31b ust. 1, wyroby energetyczne o kodzie CN 2901 10 00 w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13;

5) używane do napędu stacjonarnych urządzeń w procesie łącznego wytwarzania ciepła i energii elektrycznej pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00, w przypadkach, o których mowa w ust. 3, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13.

1a. Zwalnia się od akcyzy olej opałowy, inny niż określony w art. 90 ust. 1 pkt 1, wykorzystywany do prowadzenia prób zdawczych u producentów silników dla morskich jednostek pływających, w przypadkach o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3, 4 lub 7, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13.

2. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie stosuje się w przypadku prywatnych rejsów i prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym, za które uważa się użycie statku lub statku powietrznego przez jego właściciela lub inną osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, które korzystają z niego na podstawie umowy najmu lub umowy o podobnym charakterze, w celach innych niż gospodarcze, w szczególności innych niż przewóz pasażerów lub towarów albo świadczenie usług za wynagrodzeniem lub usług na rzecz organów publicznych.

---

[27] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 1 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1520), która weszła w życie z dniem 1 września 2019 r.; wszedł w życie z dniem 1 listopada 2019 r.

3. Zwolnienie od akcyzy wyrobów, o których mowa w ust. 1, stosuje się wyłącznie w przypadku ich:

1) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu zużywającego lub

2) dostarczenia ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotu pośredniczącego, lub

3) dostarczenia od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego, lub

4) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu zużycia przez niego jako podmiot zużywający, lub

5) nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w celu dostarczenia do podmiotu zużywającego, lub

6) importu przez podmiot pośredniczący, lub

7) importu przez podmiot zużywający, lub

8) zużycia przez podmiot prowadzący skład podatkowy występujący jako podmiot zużywający, lub

9) zużycia przez podmiot pośredniczący występujący jako podmiot zużywający.

4. Zwalnia się od akcyzy ze względu na przeznaczenie również:

1) wyroby energetyczne zużywane w procesie produkcji energii elektrycznej – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–5, jeżeli są spełnione warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13;

2) alkohol etylowy skażony środkami skażającymi, określonymi przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych spośród środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego na podstawie przepisów wydanych na podstawie ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2352), i wykorzystywany do produkcji produktów nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3;

3) napoje alkoholowe używane:

   a) do produkcji octu objętego pozycją CN 2209 00,

   b) do produkcji produktów leczniczych, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 4,

   c) do produkcji olejków eterycznych, mieszanin substancji zapachowych, o których mowa w art. 30 ust. 9 pkt 5,

   d) bezpośrednio do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, lub jako składnik do półproduktów służących do wytwarzania artykułów spożywczych – rozlewanych lub innych, pod warunkiem że w każdym przypadku zawartość alkoholu etylowego w tych artykułach spożywczych nie przekracza 8,5 litra alkoholu etylowego 100% vol. na 100 kg produktu dla wyrobów czekoladowych i 5 litrów alkoholu etylowego 100% vol. na 100 kg produktu dla wszystkich innych wyrobów

   – wyłącznie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 4 lub 8, jeżeli spełnione są warunki, o których mowa w ust. 5–6b, 12 i 13; w przypadku podmiotu zużywającego zwolnienie od akcyzy dotyczy ilości nieprzekraczających dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3;

4) alkohol etylowy, dla którego podmiot zużywający udowodni zużycie zgodnie z przeznaczeniem – w przypadku przekroczenia norm zużycia alkoholu etylowego, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. b i ust. 2 pkt 3.

5. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie jest również:

1) objęcie wyrobów akcyzowych będących przedmiotem zwolnienia zabezpieczeniem akcyzowym lub w przypadku importu – zabezpieczeniem złożonym w trybie stosowanym przy zabezpieczeniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego, złożonym przez, odpowiednio: podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot pośredniczący lub zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, w wysokości zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia tych wyrobów niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków zwolnienia – do czasu potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych przez, odpowiednio: podmiot zużywający lub podmiot pośredniczący; warunek ten nie dotyczy sytuacji, o której mowa w ust. 3 pkt 4 lub 8;

2) przemieszczanie wyrobów akcyzowych na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD oraz zakończenie przemieszczania w sposób, o którym mowa w art. 46b ust. 2, oraz w terminie, o którym mowa w art. 46b ust. 3;

2a) w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 6 i 7 – sporządzenie e-DD lub dokumentu zastępującego e-DD przez podmiot pośredniczący lub podmiot zużywający w terminie 15 dni od dnia dopuszczenia do obrotu importowanych wyrobów akcyzowych.

3) (uchylony)

6. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3 i 5, jest złożenie przez podmiot pośredniczący lub podmiot zużywający mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 1.

6a. Warunkiem zwolnień od akcyzy wyrobów akcyzowych ze względu na ich przeznaczenie, w sytuacji gdy System jest niedostępny, a wyroby akcyzowe są przemieszczane na podstawie dokumentu zastępującego e-DD, w przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1–3 i 5, jest przedstawienie przez podmiot pośredniczący lub podmiot zużywający mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, pisemnego potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 3.

6b. Warunkiem zwolnienia od akcyzy paliw lotniczych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, jest przedstawienie przez podmiot zużywający mający miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b, pisemnego potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 3.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. (uchylony)

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. Podmiot zużywający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej nabywającą wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie jest obowiązany do okazania dostarczającemu dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, w celu potwierdzenia jego tożsamości.

13. Podmiot, który dostarcza wyroby akcyzowe zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie podmiotowi zużywającemu, o którym mowa w ust. 12, jest obowiązany odmówić wydania tych wyrobów w przypadku, gdy podmiot zużywający odmawia okazania dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość lub gdy dane podane przez podmiot zużywający do e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD nie zgadzają się z danymi wynikającymi z dowodu osobistego lub innego dokumentu stwierdzającego jego tożsamość.

14. W przypadku zwrotu wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie przez:

1) podmiot zużywający do podmiotu pośredniczącego,

2) podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający do składu podatkowego

– przemieszczanie tych wyrobów odbywa się na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD.

Art. 33. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe paliw silnikowych przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach:

1) użytkowych pojazdów silnikowych;

2) zamontowanych w pojemnikach specjalnego przeznaczenia;

3) statków powietrznych lub jednostek pływających.

2. Za użytkowy pojazd silnikowy uważa się silnikowy pojazd drogowy, włączając ciągniki z przyczepą lub bez, który ze względu na konstrukcję lub wyposażenie jest przeznaczony i nadaje się do transportu, odpłatnego i nieodpłatnego, towarów lub więcej niż dziewięciu osób, włączając kierowcę, oraz każdy pojazd drogowy specjalnego przeznaczenia innego niż transport.

3. Za standardowy zbiornik uważa się:

1) zbiornik paliwa na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich środkach transportu tego samego rodzaju oraz którego zamontowanie na stałe umożliwia bezpośrednie wykorzystanie paliwa zarówno do napędu, jak i, w odpowiednim przypadku, do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzącego i innych systemów;

2) zbiornik na stałe zamontowany przez producenta we wszystkich pojemnikach takiego samego typu i którego zamontowanie na stałe pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania w trakcie transportu systemu chłodzenia i innych systemów, w które może być wyposażony pojemnik specjalnego przeznaczenia.

4. Za pojemnik specjalnego przeznaczenia uważa się pojemnik wyposażony w układy chłodzenia, systemy tlenowe, izolacji termicznej oraz inne systemy.

5. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, ma zastosowanie, pod warunkiem że paliwa silnikowe:

1) są wykorzystywane wyłącznie przez środek transportu, w którym zostały przywiezione;

2) nie zostaną usunięte z tego środka transportu ani nie będą magazynowane, chyba że jest to konieczne w przypadku jego naprawy;

3) nie zostaną odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.

6. W przypadku naruszenia warunków, o których mowa w ust. 5, wysokość akcyzy określa się według stanu z dnia naruszenia tych warunków, a jeżeli tego dnia nie da się ustalić – z dnia stwierdzenia ich naruszenia.

Art. 34. 1. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego dokonywane przez osobę fizyczną, gdy wyroby te są przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek i jeżeli wyroby te nie są przeznaczone na cele handlowe.

1a. Zwalnia się od akcyzy nabycie wewnątrzwspólnotowe płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich dokonywane przez osobę fizyczną, jeżeli wyroby te są przemieszczane przez tę osobę osobiście na jej własny użytek i nie są przeznaczone na cele handlowe.

2. W celu ustalenia przeznaczenia handlowego nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 1a, organy podatkowe biorą pod uwagę:

1) ilość wyrobów akcyzowych;

2) status handlowy osoby fizycznej nabywającej wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe;

3) miejsce, gdzie wyroby akcyzowe są umieszczone, lub, w razie wątpliwości, sposób transportu;

4) każdy dokument odnoszący się do wyrobów akcyzowych;

5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

3. Na przeznaczenie handlowe wskazuje w szczególności nabycie wewnątrzwspólnotowe wyrobów akcyzowych w ilościach przekraczających:

1) wyroby tytoniowe:

   a) papierosy – 800 sztuk,

   b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 400 sztuk,

   c) cygara – 200 sztuk,

   d) tytoń do palenia – 1 kilogram;

2) napoje alkoholowe:

   a) alkohol etylowy – 10 litrów,

   b) wino i napoje fermentowane – 90 litrów, w tym wino musujące – 60 litrów,

   c) piwo – 110 litrów,

   d) produkty pośrednie – 20 litrów;

3) płyn do papierosów elektronicznych – 200 mililitrów;

4) wyroby nowatorskie – 0,16 kilograma.

4. Nabycie wewnątrzwspólnotowe przez osobę fizyczną, w każdej ilości, wyrobów energetycznych z akcyzą zapłaconą na terytorium państwa członkowskiego wskazuje na przeznaczenie handlowe tych wyrobów, jeżeli wyroby te są transportowane nietypowymi rodzajami transportu.

5. Za nietypowy rodzaj transportu uważa się:

1) transport paliw silnikowych, w inny sposób niż w zbiornikach paliwowych pojazdów samochodowych, montowanych na stałe przez producenta we wszystkich pojazdach samochodowych, które pozwalają na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego, lub przystosowanych do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa, lub w odpowiednich pojemnikach zapasowych (kanistrach) zawierających paliwa silnikowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, w ilości nieprzekraczającej 10 litrów;

2) transport paliw opałowych, w inny sposób niż za pomocą cystern używanych przez podmioty w ramach prowadzonej działalności gospodarczej.

Art. 35. 1. Zwalnia się od akcyzy import:

1) paliw silnikowych przewożonych w standardowych zbiornikach:

   a) pojazdów silnikowych, w ilości nieprzekraczającej 600 litrów na pojazd,

   b) pojemników specjalnego przeznaczenia, w ilości nieprzekraczającej 200 litrów na pojemnik,

   c) statków powietrznych lub jednostek pływających;

2) paliw silnikowych znajdujących się w kanistrach przewożonych przez pojazdy silnikowe i w ilości nieprzekraczającej 10 litrów na pojazd zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących przechowywania i transportu paliw;

3) smarów znajdujących się w środkach transportu, o których mowa w pkt 1, niezbędnych do ich eksploatacji.

2. Przepisy art. 33 ust. 3–6 stosuje się odpowiednio.

Art. 36. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych, napojów alkoholowych, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich, przywożonych w bagażu osobistym podróżnego, który ukończył 17 lat, w ramach następujących norm:

1) wyroby tytoniowe – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim:

   a) papierosy – 200 sztuk albo

   b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 100 sztuk, albo

   c) cygara – 50 sztuk, albo

   d) tytoń do palenia – 250 gramów, albo

   e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

2) wyroby tytoniowe – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski:

   a) papierosy – 40 sztuk albo

   b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 20 sztuk, albo

   c) cygara – 10 sztuk, albo

   d) tytoń do palenia – 50 gramów, albo

   e) zestaw wyrobów określonych w lit. a–d, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

3) następujące napoje alkoholowe:

   a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości – 1 litr albo

   b) alkohol etylowy, napoje fermentowane, wina musujące i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości – łącznie 2 litry, albo

   c) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w lit. a i b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

4) następujące napoje alkoholowe:

   a) wina niemusujące – łącznie 4 litry,

   b) piwo – 16 litrów;

5) płyn do papierosów elektronicznych:

a) 50 mililitrów – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim,

b) 10 mililitrów – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski;

6) wyroby nowatorskie:

a) 0,04 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie lotniczym lub morskim,

b) 0,008 kilograma – w przypadku podróżnych w transporcie innym niż lotniczy lub morski;

7) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w pkt 5 lit. a i pkt 6 lit. a, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%;

8) zestaw wyrobów akcyzowych określonych w pkt 5 lit. b i pkt 6 lit. b, pod warunkiem że suma wartości procentowych wykorzystania norm ustalonych w odniesieniu do poszczególnych wyrobów nie przekracza 100%.

2. Za bagaż osobisty uważa się cały bagaż, który podróżny jest w stanie przedstawić urzędom celno-skarbowym, przybywając na terytorium kraju, jak również bagaż, który zostanie przedstawiony urzędom celno-skarbowym w terminie późniejszym, pod warunkiem przedstawienia tym organom dowodu, że bagaż był zarejestrowany jako bagaż towarzyszący przez podmiot, który był odpowiedzialny za jego przewóz w momencie rozpoczęcia podróży.

3. Przez podróżnych w transporcie lotniczym rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą powietrzną z wyłączeniem prywatnych lotów o charakterze rekreacyjnym.

4. Przez podróżnych w transporcie morskim rozumie się wszystkich pasażerów podróżujących drogą morską z wyłączeniem prywatnych rejsów o charakterze rekreacyjnym.

5. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, są stosowane pod warunkiem, że:

1) charakter lub ilość przywożonych wyrobów akcyzowych nie wskazuje na przywóz w celach handlowych;

2) przywóz tych wyrobów ma charakter okazjonalny;

3) wyroby te są przeznaczone wyłącznie na własny użytek podróżnego lub jego rodziny lub są przeznaczone na prezenty.

6. Przepisy ust. 1–5 mają również zastosowanie, jeżeli podróż obejmuje tranzyt przez terytorium państwa trzeciego, a podróżny nie jest w stanie wykazać, że towary przewożone w jego bagażu osobistym zostały nabyte na ogólnych zasadach opodatkowania na terytorium Unii Europejskiej i nie dotyczy ich zwrot akcyzy. Przelot bez lądowania nie jest uważany za tranzyt.

Art. 37. 1. Zwalnia się od akcyzy import wyrobów tytoniowych lub napojów alkoholowych, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) przesyłka ma charakter okazjonalny;

2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;

3) całkowita wartość wyrobów akcyzowych zawartych w przesyłce nie przekracza równowartości 45 euro;

4) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;

5) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

1) wyroby tytoniowe:

a) papierosy – 50 sztuk albo

b) cygaretki (cygara o masie nieprzekraczającej 3 gramów/sztukę) – 25 sztuk, albo

c) cygara – 10 sztuk, albo

d) tytoń do palenia – 50 gramów;

2) napoje alkoholowe:

a) alkohol etylowy nieskażony o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości – 1 litr albo

b) alkohol etylowy, napoje fermentowane i wyroby pośrednie, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 22% objętości, wina musujące – 1 litr, albo

c) wina niemusujące – 2 litry.

3. W przypadku gdy ilość wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2, opodatkowaniu podlegają wszystkie wyroby tytoniowe i napoje alkoholowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

4. Równowartość kwoty, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wyrażonej w euro ustala się w złotych na każdy rok kalendarzowy według kursu obowiązującego w pierwszym dniu roboczym października poprzedniego roku, ogłaszanego w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, z tym że kwotę wynikającą z przeliczenia zaokrągla się do pełnych złotych w ten sposób, że końcówki kwot wynoszące mniej niż 50 groszy pomija się, a końcówki kwot wynoszące 50 i więcej groszy podwyższa się do pełnych złotych.

Art. 37a. 1. Zwalnia się od akcyzy import płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich, umieszczonych w przesyłce wysyłanej z terytorium państwa trzeciego przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej przebywającej na terytorium kraju, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

1) przesyłka ma charakter okazjonalny;

2) przesyłka zawiera wyroby akcyzowe przeznaczone wyłącznie do użytku osobistego odbiorcy lub jego rodziny;

3) ilość i rodzaj wyrobów akcyzowych nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe;

4) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.

2. Wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, są zwolnione od akcyzy w ramach następujących norm:

1) płyn do papierosów elektronicznych – 10 mililitrów albo

2) wyroby nowatorskie – 0,008 kilograma.

3. W przypadku gdy ilość wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1, przekracza normy, o których mowa w ust. 2, opodatkowaniu podlegają wszystkie te wyroby akcyzowe importowane w przesyłce, o której mowa w ust. 1.

Art. 38. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) (uchylony)

2) (uchylony)

3) środki skażające, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2, ich ilość oraz warunki stosowania

4) (uchylony)

– uwzględniając konieczność zapewnienia skutecznego funkcjonowania zwolnień od akcyzy, właściwej kontroli oraz przepływu informacji dotyczących wyrobów zwolnionych od akcyzy i wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) dodatkowe warunki i tryb stosowania zwolnień, o których mowa w art. 30, art. 31a i art. 32, w szczególności w zakresie ewidencjonowania i dokumentowania uprawnienia do stosowania zwolnień,

2) sytuacje, w których do zastosowania zwolnienia od akcyzy nie muszą być spełnione niektóre albo wszystkie warunki, o których mowa w art. 31a ust. 3 oraz w art. 32 ust. 3, 5–6b, 12 lub 13

3) (uchylony)

4) (uchylony)

– uwzględniając specyfikę obrotu wyrobami akcyzowymi objętymi zwolnieniem oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli stosowania zwolnień od akcyzy.

Art. 39. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia od akcyzy w przypadku, gdy:

1) uzasadnia to ważny interes związany z bezpieczeństwem publicznym, obronnością państwa, bezpieczeństwem paliwowym państwa lub ochroną środowiska,

2) wynika to z przepisów prawa Unii Europejskiej,

3) wynika to z umów międzynarodowych,

4) wynika to z konieczności uniknięcia wielokrotnego opodatkowania wyrobów akcyzowych,

5) na podstawie przepisów prawa celnego wyroby akcyzowe są zwolnione od należności celnych przywozowych

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu zwolnionymi wyrobami akcyzowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być:

1) całkowite albo częściowe;

2) realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy;

3) wprowadzane ze względu na przeznaczenie, ilość lub sposób produkcji.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

DZIAŁ III
Organizacja obrotu wyrobami akcyzowymi

Rozdział 1
Procedura zawieszenia poboru akcyzy

Art. 40. 1. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma zastosowanie, jeżeli:

1) wyroby akcyzowe są:

a) w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu przez podmiot pośredniczący albo podmiot zużywający,

b) przemieszczane między składami podatkowymi na terytorium kraju,

c) przemieszczane, w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,

d) przemieszczane ze składu podatkowego na terytorium kraju do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

1a) wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, są w składzie podatkowym, w tym również w wyniku zwrotu lub dostarczenia przez zużywający podmiot gospodarczy, który posiadał te wyroby i nie zużył ich do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;

2) wyroby akcyzowe importowane i dopuszczone do obrotu są przemieszczane przez zarejestrowanego wysyłającego z miejsca importu na terytorium kraju do:

a) składu podatkowego na terytorium kraju,

b) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1.

3) (uchylony)

2. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli wyroby akcyzowe są przemieszczane:

1) ze składu podatkowego na terytorium kraju do składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego;

2) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do składu podatkowego na terytorium kraju;

3) w celu dokonania eksportu, ze składu podatkowego na terytorium kraju przez terytorium państw członkowskich do organu celnego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

4) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

5) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego przez terytorium kraju do organu celnego na terytorium innego państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

6) ze składu podatkowego na terytorium kraju do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

7) ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do określonego we właściwym zezwoleniu miejsca ich odbioru przez zarejestrowanego odbiorcę na terytorium kraju lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

8) przez terytorium kraju między składami podatkowymi na terytorium państw członkowskich;

9) przez terytorium kraju ze składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego do nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy lub do podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

10) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium kraju, przez zarejestrowanego wysyłającego do:

a) składu podatkowego na terytorium państwa członkowskiego,

b) nabywcy na terytorium państwa członkowskiego będącego podmiotem upoważnionym przez właściwe władze podatkowe tego państwa członkowskiego Unii Europejskiej do otrzymywania wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,

d) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej;

11) w przypadku importu i dopuszczenia do obrotu, z miejsca importu na terytorium państwa członkowskiego, przez zarejestrowanego wysyłającego do:

a) składu podatkowego na terytorium kraju,

b) określonego we właściwym zezwoleniu miejsca odbioru tych wyrobów przez zarejestrowanego odbiorcę,

c) podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1,

d) urzędu celno-skarbowego na terytorium kraju, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej,

e) organu celnego na terytorium państwa członkowskiego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przez terytorium kraju.

2a. Procedura zawieszenia poboru akcyzy ma również zastosowanie, jeżeli w ramach przemieszczania wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2, wyroby te są przemieszczane przez terytorium państwa trzeciego.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się do wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, w tym opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych oznaczonych kodami CN 2710 12 21, 2710 12 25 oraz 2710 19 29 procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się, jeżeli wyroby te są przemieszczane luzem.

6. Procedurę zawieszenia poboru akcyzy stosuje się na terytorium kraju również do wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, z zastrzeżeniem art. 47 ust. 1 pkt 1 i 5.

7. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się do energii elektrycznej, wyrobów gazowych, wyrobów węglowych oraz suszu tytoniowego.

8. Procedury zawieszenia poboru akcyzy nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych dla sił zbrojnych wymienionych w art. 31 ust. 1 pkt 4, jeżeli do tego przemieszczania znajdzie zastosowanie procedura bezpośrednio oparta na Traktacie Północnoatlantyckim, chyba że inne postanowienia wynikają z porozumienia zawartego z państwem członkowskim Unii Europejskiej.

Art. 41. 1. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy jest związana z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych, warunkiem jej zastosowania jest:

1) zastosowanie e-AD albo dokumentu zastępującego e-AD;

2) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego.

1a. Warunek złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, nie dotyczy wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

2. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy dostawy wewnątrzwspólnotowej do podmiotu nieprowadzącego składu podatkowego, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest upoważnienie wydane przez właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej do odbioru przez nabywcę wyrobów akcyzowych w ramach procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadku podmiotów objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 – zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego (Dz. Urz. UE L 8 z 11.01.1996, str. 11; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 297). Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

3. Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy nabycia wewnątrzwspólnotowego przez podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, warunkiem zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy jest zastosowanie świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio.

4.[28)] Jeżeli procedura zawieszenia poboru akcyzy dotyczy wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6, warunkiem zastosowania tej procedury jest w przypadku wyrobów:

1) przemieszczanych wyłącznie na terytorium kraju – spełnienie warunków, o których mowa w ust. 1;

2) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego, w celu wprowadzenia ich do składu podatkowego:

   a) dokonanie przez podatnika do właściwego naczelnika urzędu skarbowego zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym obejmującego w szczególności dane dotyczące ilości nabywanych wyrobów akcyzowych i kwotę akcyzy podlegającej zawieszeniu, oraz złożenie zabezpieczenia akcyzowego, przed wprowadzeniem wyrobów na terytorium kraju, oraz

   b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych;

3) przemieszczanych na terytorium kraju w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej:

   a) złożenie we właściwym urzędzie skarbowym zabezpieczenia akcyzowego przed rozpoczęciem przemieszczania oraz

   b) dołączenie do przemieszczanych wyrobów dokumentów handlowych.

5. Przy przemieszczaniu wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy nie powstaje zobowiązanie podatkowe i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego:

1) raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru lub

2) raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu, lub

3) alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy

– w części objętej potwierdzeniem.

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

9. Procedura zawieszenia poboru akcyzy nie ma zastosowania wobec wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy przemieszczanych:

1) w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej;

2) w celu dokonania eksportu;

3) między składami podatkowymi na terytorium kraju, z wyjątkiem przemieszczania:

   a) między składami podatkowymi tego samego podmiotu,

   b) ze składu podatkowego producenta wyrobów akcyzowych, niebędącego właścicielem tych wyrobów, do składu podatkowego właściciela tych wyrobów,

---

[28)] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 2 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 1 listopada 2019 r.

c) ze składu podatkowego producenta wyrobów akcyzowych, niebędącego właścicielem tych wyrobów, do składu podatkowego, którego dotyczy wydane właścicielowi tych wyrobów zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1,

d) ze składu podatkowego właściciela wyrobów akcyzowych do innego składu podatkowego, którego dotyczy wydane właścicielowi tych wyrobów zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

10. (uchylony)

11. (uchylony)

12. (uchylony)

13. (uchylony)

14. (uchylony)

15. W przypadku dokonania kontroli lub wystąpienia w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy innego zdarzenia, które może mieć wpływ na przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem tej procedury lub na jej dokumentowanie, właściwy naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego zamieszcza w Systemie informację o dokonanej kontroli lub o takim zdarzeniu.

16.[29)] Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 lit. a, uwzględniając konieczność ujednolicenia formy dokonywanych zgłoszeń.

Art. 41a. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą:

1) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i c oraz ust. 2 pkt 1–9;

2) dopuszczenia wyrobów akcyzowych do obrotu w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 2 oraz ust. 2 pkt 10 i 11, pod warunkiem że dane dotyczące wyrobów akcyzowych zawarte w zgłoszeniu celnym zgadzają się z danymi zawartymi w e-AD, sprawdzonym pod względem kompletności i prawidłowości danych i któremu został nadany numer referencyjny.

1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, porównania danych dotyczących wyrobów akcyzowych zawartych w zgłoszeniu celnym z danymi zawartymi w e-AD dokonuje naczelnik urzędu celno-skarbowego, który dopuścił wyroby akcyzowe do obrotu.

2. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy kończy się z chwilą:

1) odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. b i pkt 2 lit. a i c oraz ust. 2 pkt 1, 2, 6–9, pkt 10 lit. a–c i pkt 11 lit. a–c;

2) wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej w przypadkach, o których mowa w art. 40 ust. 1 pkt 1 lit. c i pkt 2 lit. b oraz ust. 2 pkt 3–5, pkt 10 lit. d i pkt 11 lit. d i e.

3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po:

1) przesłaniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, do Systemu projektu e-AD i uzyskaniu z Systemu e-AD, z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo

2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, dokumentu zastępującego e-AD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oraz właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego.

3a. W przypadku przemieszczania z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, projekt e-AD powinien zawierać informację, że przemieszczane wyroby opodatkowane są zerową stawką akcyzy.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, zarejestrowany wysyłający przesyła do Systemu projekt e-AD przed dopuszczeniem do obrotu wyrobów akcyzowych, których e-AD dotyczy.

[29)] Dodany przez art. 6 pkt 2 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 1 listopada 2019 r.

4a. W przypadku gdy wyroby energetyczne są przemieszczane, z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, przy użyciu rurociągu:

1) bezpośrednio po dopuszczeniu do obrotu z zastosowaniem zgłoszenia uproszczonego w rozumieniu przepisów prawa celnego, z miejsca importu bezpośrednio do składu podatkowego na terytorium kraju,

2) pomiędzy składami podatkowymi na terytorium kraju

– podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, przesyła do Systemu projekt e-AD niezwłocznie po zakończeniu tłoczenia.

5. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z załączonym:

1) wydrukiem e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo z załączonym innym dokumentem handlowym, w którym umieszczono numer referencyjny nadany w Systemie e-AD związanemu z przemieszczaniem danych wyrobów akcyzowych, albo

2) dokumentem zastępującym e-AD.

6. Z chwilą zweryfikowania projektu e-AD, przed przesłaniem e-AD zgodnie z art. 41b ust. 1, następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy i opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, albo następuje automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym.

7. (uchylony)

Art. 41b. 1. Jeżeli projekt e-AD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie dokument ten jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, oraz do:

1) podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a – w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju albo

2) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a – w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez organ celny znajdujący się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy e-AD jest przekazywany do Systemu przez właściwe dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, władze państwa członkowskiego Unii Europejskiej, a następnie jest przekazywany automatycznie do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a.

Art. 41c. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy drogą morską podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, może nie wskazywać w projekcie e-AD podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, jeżeli nie jest on znany w momencie przesyłania do Systemu projektu e-AD.

2. Niezwłocznie po uzyskaniu danych dotyczących podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, nie później jednak niż w momencie zakończenia przemieszczania, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, uzupełnia w Systemie dane dotyczące tego podmiotu odbierającego.

Art. 41d. (uchylony)

Art. 41e. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, niezwłocznie przesyła do Systemu powiadomienie o przybyciu przemieszczanych wyrobów akcyzowych. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, nie dokonuje rozładunku wyrobów akcyzowych do momentu przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej.

2. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych albo

2) odbiorze wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji, o której mowa w ust. 1

– nie później jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia odbioru.

3. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane oraz – w przypadku wyrobów akcyzowych opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa – zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, albo zostało odnotowane objęcie tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, raport odbioru jest automatycznie przesyłany z Systemu do tego podmiotu odbierającego oraz do:

1) podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a – w przypadku przemieszczeń wyrobów akcyzowych na terytorium kraju albo

2) władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a – w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego.

3a. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane oraz – w przypadku wyrobów akcyzowych opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa – nie zostało odnotowane obciążenie zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych, albo nie zostało odnotowane objęcie tych wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym albo objęcie ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, raport odbioru jest przesyłany z Systemu do podmiotów, o których mowa w ust. 3, po potwierdzeniu w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, że zobowiązanie podatkowe podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, lub obowiązek zapłaty przez niego opłaty paliwowej, dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych, w całości albo w części wygasły lub nie mogą już powstać.

4. W przypadku gdy:

1) projekt raportu odbioru albo projekt raportu wywozu sporządzony przez organ celny, o którym mowa w art. 221 ust. 2 lub art. 332 ust. 3–4 rozporządzenia 2015/2447, zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, albo

2) z użyciem Systemu są przemieszczane wyroby akcyzowe opodatkowane stawką akcyzy inną niż stawka zerowa i nie jest możliwe odnotowanie obciążenia w należnej wysokości zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, albo odnotowanie objęcia wyrobów akcyzowych zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi odbierającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a

– informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu odpowiednio do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, albo do właściwego organu celnego.

5. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych przez urząd celno-skarbowy wyprowadzenia znajdujący się na terytorium kraju w Systemie jest tworzony raport wywozu na podstawie informacji uzyskanej z elektronicznego systemu obsługi eksportu, potwierdzającej wyprowadzenie wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej. Raport wywozu po sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości danych w nim zawartych jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, albo do właściwych dla tego podmiotu władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

6. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu dokonywanego przez terytorium państwa członkowskiego wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System otrzymuje od właściwych dla podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej raport odbioru albo raport wywozu, który następnie jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a.

7. W momencie zarejestrowania w Systemie:

1) raportu odbioru – następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym oraz, w przypadku odbioru na terytorium kraju wyrobów akcyzowych opodatkowanych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu odbierającego albo objęcia ich zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym temu podmiotowi odbierającemu;

2) raportu wywozu – następuje automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym.

8. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, odnotowanie zwolnienia:

1) zabezpieczenia generalnego z obciążenia, w całości lub w części, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości lub w części wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać;

2) wyrobów z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów w całości wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać.

9. Podmiot objęty zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1 dostarcza do właściwego naczelnika urzędu skarbowego dokument zastępujący raport odbioru wraz ze świadectwem zwolnienia w ciągu 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego niezwłocznie wprowadza raport odbioru do Systemu w imieniu tego podmiotu.

Art. 41f. (uchylony)

Art. 41g. 1. Jeżeli w momencie zakończenia przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy System jest niedostępny lub do tego momentu nie uzyskano e-AD, podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, który złożył zabezpieczenie generalne, którego kwota wolna pokrywa kwotę akcyzy albo kwotę akcyzy i opłaty paliwowej, wynikające z ilości i rodzaju przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, albo złożył zabezpieczenie ryczałtowe, albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, które obejmują te wyroby akcyzowe, przedstawia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego, nie później niż w terminie 5 dni od dnia zakończenia przemieszczania, dokument zastępujący raport odbioru, potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego po uzyskaniu potwierdzenia, że podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, złożył zabezpieczenie generalne lub zabezpieczenie ryczałtowe obejmujące odebrane wyroby akcyzowe albo został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego obejmującego odebrane wyroby akcyzowe, przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru właściwemu dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnikowi urzędu skarbowego, a w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego – właściwym dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport odbioru podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a.

3. Jeżeli, w przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, System jest niedostępny lub gdy nie uzyskano e-AD, naczelnik urzędu celno-skarbowego, który nadzoruje faktyczne wyprowadzenie tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej, przesyła dokument zastępujący raport wywozu właściwemu dla podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, naczelnikowi urzędu skarbowego albo właściwym dla tego podmiotu władzom państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła otrzymany dokument zastępujący raport wywozu podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a.

Art. 41h. (uchylony)

Art. 41i. 1. W przypadku przemieszczania wyrobów energetycznych transportem kolejowym z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, może dokonać na terytorium kraju podziału rozpoczętego przemieszczenia na co najmniej dwa przemieszczenia, pod warunkiem że całkowita ilość przemieszczanych wyrobów nie ulegnie zmianie.

2. Jeżeli w trakcie przemieszczania podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, zamierza dokonać podziału przemieszczenia, powiadamia o tym podziale, przed jego dokonaniem, naczelnika urzędu celno-skarbowego właściwego ze względu na miejsce dokonywania podziału, wysyłając do Systemu projekt powiadomienia o podziale przemieszczenia. Z Systemu automatycznie jest wysyłana informacja o błędach, w przypadku gdy projekt powiadomienia o podziale przemieszczenia zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane.

3. W przypadku przyjęcia przez System powiadomienia o podziale przemieszczenia dla każdego przemieszczenia po podziale jest tworzony nowy e-AD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzony pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, który jest automatycznie przesyłany do:

1) podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, oraz

2) podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. a, wskazanego w nowym e-AD albo władz państwa członkowskiego Unii Europejskiej właściwych dla tego podmiotu odbierającego – w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu dokonywanego przez organ celny znajdujący się w państwie członkowskim Unii Europejskiej.

4. Utworzone dla każdego przemieszczenia po podziale nowe e-AD zastępują pierwotnie wystawiony e-AD. Od momentu dokonania podziału przemieszczenia każde przemieszczenie odbywa się na podstawie nowego e-AD.

5. Przepisy ust. 1–4 nie mają zastosowania do wyrobów energetycznych objętych zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1, przemieszczanych z zastosowaniem świadectwa zwolnienia, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 31/96 z dnia 10 stycznia 1996 r. w sprawie świadectwa zwolnienia z podatku akcyzowego.

Art. 42. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje:

1) z dniem wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy wobec podmiotu prowadzącego skład podatkowy, jeżeli powstał obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 1 pkt 5;

2) z dniem zużycia wyrobu akcyzowego w składzie podatkowym; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa obowiązek podatkowy, gdy zużyto wyrób akcyzowy do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego, również w ramach procesów służących bezpośrednio produkcji tego wyrobu; jeżeli ilość napoju alkoholowego zużyta do wyprodukowania innego wyrobu akcyzowego przekracza dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 2 lit. a lub ust. 2 pkt 1 lit. b, w stosunku do ilości przekraczającej te normy obowiązek podatkowy nie wygasa, a zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem wyprowadzenia wyprodukowanego wyrobu akcyzowego ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;

3) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, w terminie 2 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu lub alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli przemieszczanie miało miejsce na terytorium kraju – następnego dnia po upływie tego terminu;

4) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki wyrobów akcyzowych, odpowiednio: raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru, raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu lub alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu;

5) z dniem naruszenia innych niż określone w pkt 3 i 4 warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a gdy nie można ustalić dnia ich naruszenia – z dniem stwierdzenia takiego naruszenia przez uprawniony organ;

6) w przypadku ubytków wyrobów akcyzowych lub całkowitego zniszczenia wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 20 – z dniem powstania ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia, a gdy nie można ustalić tego dnia – z dniem stwierdzenia przez uprawniony organ ubytków wyrobów akcyzowych lub ich całkowitego zniszczenia;

7) w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 40 ust. 6 – z dniem otrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tych wyrobów, dokumentu handlowego lub innego dokumentu potwierdzającego dostawę tych wyrobów na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenie ich poza terytorium Unii Europejskiej; zobowiązanie podatkowe nie powstaje i wygasa powstały w wyniku dokonania określonej czynności podlegającej opodatkowaniu obowiązek podatkowy ciążący na podatniku, z chwilą otrzymania przez niego tego dokumentu, w części objętej potwierdzeniem;

8) w przypadku nieotrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, w terminie 4 miesięcy od dnia wysyłki ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych, dokumentu, o którym mowa w pkt 7, z potwierdzeniem dostawy tych wyrobów akcyzowych na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia ich poza terytorium Unii Europejskiej, jeżeli przemieszczanie miało miejsce w ramach dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu przez terytorium państwa członkowskiego – następnego dnia po upływie tego terminu.

1a. W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niedostarczonych ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego albo ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego, przemieszczanych na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD, uznaje się, że nie nastąpiło naruszenie warunków zwolnienia oraz że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

1b. W przypadku powrotnego wprowadzenia do składu podatkowego wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, niedostarczonych do zużywającego podmiotu gospodarczego, przemieszczanych na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD, uznaje się, że nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy w stosunku do tych wyrobów.

2. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

1) zostaną naruszone na terytorium kraju warunki tej procedury, co spowoduje jej zakończenie, lub

2) nie można ustalić miejsca naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, a ich naruszenie zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym doszło do tego naruszenia, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono to naruszenie.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2, informuje za pomocą Systemu właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o naruszeniu procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz o powstaniu zobowiązania podatkowego na terytorium kraju.

4. Podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, który otrzymał:

1) raport odbioru albo dokument zastępujący raport odbioru, raport wywozu albo dokument zastępujący raport wywozu lub alternatywny dowód zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy po upływie terminów, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, albo

2) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym doszło do naruszenia lub stwierdzono naruszenie warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, w kwocie odpowiadającej ilości wyrobów akcyzowych, których dotyczyło to naruszenie, albo

3) dokument, o którym mowa w ust. 1 pkt 7, z potwierdzeniem dostawy na terytorium państwa członkowskiego albo wyprowadzenia poza terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8

– przysługuje zwrot kwoty akcyzy zapłaconej przez ten podmiot od tych wyrobów na terytorium kraju, na jego pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

5. Wniosek, o którym mowa w ust. 4, może być złożony w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

6. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym warunki procedury zawieszenia poboru akcyzy powodujące jej zakończenie zostały naruszone na terytorium kraju.

7. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 6, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, o fakcie naruszenia tych warunków oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

8. Jeżeli w wyniku stwierdzenia naruszenia warunków procedury zawieszenia poboru akcyzy, skutkującego jej zakończeniem, powstało zobowiązanie podatkowe na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty rozpoczęcia przemieszczania zostanie ustalone, że naruszenie tych warunków nastąpiło faktycznie na terytorium państwa członkowskiego, to w przypadku gdy akcyza:

1) została pobrana na terytorium kraju – podmiotowi, który zapłacił akcyzę na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej kwoty akcyzy,

2) nie została pobrana na terytorium kraju w całości lub w części – powstałe zobowiązanie podatkowe podlega umorzeniu w całości lub w części odpowiadającej kwocie niepobranej akcyzy

– pod warunkiem że akcyza została zapłacona na terytorium państwa członkowskiego.

9. W przypadku, o którym mowa w ust. 8, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego oraz na terytorium kraju, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy na terytorium kraju.

Art. 43. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) (uchylony)

2) (uchylony)

3) (uchylony)

4) (uchylony)

5) (uchylony)

6) szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 8.

7) (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględni:

1) (uchylony)

2) konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;

3) (uchylony)

4) konieczność zapewnienia przepływu informacji dotyczących przemieszczanych wyrobów akcyzowych;

4a) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;

5) przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, które dane pozostawione do decyzji państw członkowskich Unii Europejskiej umieszcza się obowiązkowo w e-AD lub w dokumencie zastępującym e-AD, uwzględniając przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 684/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania dyrektywy Rady 2008/118/WE w odniesieniu do skomputeryzowanych procedur przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 44. 1. Zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy następuje również z dniem:

1) cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający;

2) upływu okresu, na jaki zostało wydane zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego lub na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, jeżeli podmiot nie uzyskał nowego zezwolenia przed upływem tego okresu;

3) zaprzestania przez podmiot prowadzący skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego wykonywania czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą;

4) likwidacji przedsiębiorstwa podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub zarejestrowanego wysyłającego;

5) utraty ważności zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy albo zarejestrowany wysyłający nie złożył nowego zabezpieczenia akcyzowego albo podmiot prowadzący skład podatkowy nie uzyskał zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1;

6) utraty ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, o którym mowa w art. 64 ust. 1, jeżeli przed utratą ważności podmiot prowadzący skład podatkowy nie złożył zabezpieczenia akcyzowego lub nie uzyskał przedłużenia zwolnienia, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 5a.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do:

1) sporządzenia spisu z natury wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „spisem z natury", według stanu na dzień zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy, w terminie 21 dni od tego dnia;

2) powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o sporządzeniu spisu z natury i ustalonej ilości wyrobów akcyzowych, a także kwocie akcyzy przypadającej do zapłaty od tych wyrobów, w terminie 7 dni od dnia zakończenia sporządzenia tego spisu, nie później jednak niż w terminie złożenia deklaracji podatkowej i zapłaty akcyzy, o którym mowa w art. 21 ust. 2.

3. Jeżeli spis z natury nie zostanie sporządzony w terminie, o którym mowa w ust. 2 pkt 1, lub zostanie sporządzony w sposób nierzetelny, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa:

1) ilość wyrobów akcyzowych w drodze oszacowania;

2) wysokość zobowiązania podatkowego w akcyzie.

Art. 45. 1. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, zobowiązanie podatkowe powstaje z dniem zakończenia tej procedury, chyba że przepisy ustawy stanowią inaczej.

2. W przypadku zastosowania procedury zawieszenia poboru akcyzy, do obliczenia wysokości zobowiązania podatkowego stosuje się stawkę akcyzy obowiązującą w dniu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy.

Art. 46. (uchylony)

Rozdział 1a

Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu

Art. 46a. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy odbywa się z użyciem Systemu na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD, jeżeli:

1) wyroby akcyzowe objęte zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie są przemieszczane:

   a) ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego,

   b) od podmiotu pośredniczącego do składu podatkowego, w celu zwrotu,

   c) ze składu podatkowego do podmiotu zużywającego,

   d) od podmiotu zużywającego do składu podatkowego, w celu zwrotu,

   e) od podmiotu pośredniczącego do podmiotu zużywającego,

   f) od podmiotu zużywającego do podmiotu pośredniczącego, w celu zwrotu,

   g) od zarejestrowanego odbiorcy, o którym mowa w art. 32 ust. 3 pkt 5, do podmiotu zużywającego;

2) wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, są przemieszczane na terytorium kraju:

   a) ze składu podatkowego do zużywającego podmiotu gospodarczego,

   b) od zużywającego podmiotu gospodarczego do składu podatkowego,

   c) od zarejestrowanego odbiorcy – w przypadku, o którym mowa w art. 89 ust. 2 pkt 5 – do zużywającego podmiotu gospodarczego.

Art. 46b. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy rozpoczyna się z chwilą wyprowadzenia wyrobów akcyzowych ze składu podatkowego lub innego miejsca wysyłki.

2. Zakończenie przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wymaga odbioru wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, i następuje z chwilą przesłania do Systemu raportu odbioru zawierającego kompletne i prawidłowe dane.

3. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinno zostać zakończone w terminie 30 dni od dnia wysłania wyrobów akcyzowych wskazanego w e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD.

Art. 46c. 1. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy może być rozpoczęte po:

1) przesłaniu do Systemu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, projektu e-DD i uzyskaniu z Systemu e-DD z nadanym numerem referencyjnym, sprawdzonego pod względem kompletności i prawidłowości danych zawartych w tym dokumencie, albo

2) sporządzeniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, dokumentu zastępującego e-DD oraz przekazaniu kopii tego dokumentu właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

2. Projekt e-DD oraz dokument zastępujący e-DD zawierają informację, czy przemieszczane wyroby akcyzowe są objęte zwolnieniem od akcyzy czy opodatkowane zerową stawką akcyzy.

Art. 46d. 1. Dla każdego podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, sporządza się jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD.

2. W przypadku przemieszczania jedną cysterną objętych zwolnieniem od akcyzy pozostałych węglowodorów gazowych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 3, do więcej niż jednego podmiotu zużywającego jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich podmiotów zużywających.

3. W przypadku przemieszczania jedną cysterną objętych zwolnieniem od akcyzy wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1, z wyjątkiem olejów smarowych do silników lotniczych, do więcej niż jednego podmiotu zużywającego jeden projekt e-DD albo dokument zastępujący e-DD może zostać sporządzony dla wszystkich podmiotów zużywających. W tym przypadku dokument ten nie musi zawierać danych tych podmiotów.

Art. 46e. 1. Na żądanie organu podatkowego osoby uczestniczące w przemieszczaniu wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy powinny wskazać numer referencyjny nadany e-DD, na podstawie którego odbywa się przemieszczanie.

2. W przypadku gdy przemieszczanie odbywa się na podstawie dokumentu zastępującego e-DD, dokument ten powinien być załączony do przemieszczanych wyrobów akcyzowych.

Art. 46f. W przypadku wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie z chwilą zweryfikowania projektu e-DD, przed przesłaniem e-DD zgodnie z art. 46g, następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej albo następuje automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym.

Art. 46g. Jeżeli projekt e-DD zawiera prawidłowe i kompletne dane, w Systemie jest mu automatycznie nadawany numer referencyjny, a następnie e-DD jest automatycznie przesyłany do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, oraz do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będącego użytkownikiem Systemu.

Art. 46h. 1. W przypadku odmowy przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 46t ust. 2 pkt 1, podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będący użytkownikiem Systemu sporządza raport odbioru w Systemie, wskazujący odmowę przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych.

2. W przypadku gdy podmiotem odbierającym, o którym mowa w ust. 1, jest podmiot niebędący użytkownikiem Systemu, raport odbioru wskazujący odmowę przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych sporządza w Systemie podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c.

Art. 46i. 1. W przypadku otrzymania z Systemu informacji o zamiarze przeprowadzenia przez naczelnika urzędu celno-skarbowego kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będący użytkownikiem Systemu ma obowiązek przesłania do Systemu powiadomienia o przybyciu wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich przybyciu. Do momentu przeprowadzenia kontroli nie dokonuje się rozładunku tych wyrobów.

2. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będący użytkownikiem Systemu przesyła do Systemu projekt raportu odbioru niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli odbieranych wyrobów akcyzowych albo

2) odbiorze wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji z Systemu o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych

– nie później jednak niż w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia odbioru tych wyrobów.

Art. 46j. 1. Jeżeli naczelnik urzędu celno-skarbowego poinformuje podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, który nie jest użytkownikiem Systemu, o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, podmiot ten powiadamia poza Systemem tego naczelnika o przybyciu wyrobów akcyzowych niezwłocznie po ich przybyciu. Do momentu przeprowadzenia kontroli nie dokonuje się rozładunku tych wyrobów.

2. Podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, który nie jest użytkownikiem Systemu, potwierdza odbiór wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie i przekazuje potwierdzenie odbioru podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, niezwłocznie po:

1) przeprowadzeniu kontroli odbieranych wyrobów akcyzowych albo

2) odbiorze wyrobów akcyzowych – w przypadku nieotrzymania do momentu odbioru tych wyrobów informacji o zamiarze przeprowadzenia kontroli celno-skarbowej odbieranych wyrobów akcyzowych.

3. Potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 2, mogą być dokonane:

1) na wydruku e-DD albo dokumencie zastępującym e-DD;

2) w elektronicznym potwierdzeniu odbioru za pomocą urządzenia umożliwiającego odwzorowanie pisma własnoręcznego, poprzez umieszczenie czytelnego podpisu zawierającego imię i nazwisko.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, oprogramowanie obsługujące urządzenie umożliwiające odwzorowanie pisma własnoręcznego oraz system teleinformatyczny obsługujący elektroniczne potwierdzenia odbioru zapewniają integralność danych zawartych w elektronicznych potwierdzeniach odbioru z własnoręcznym podpisem złożonym przez podmiot odbierający, w ten sposób, że są rozpoznawalne zmiany tych danych dokonane po złożeniu podpisu.

5. W przypadku gdy podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, nie jest użytkownikiem Systemu, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, sporządza w Systemie projekt raportu odbioru na podstawie potwierdzenia odbioru wyrobów akcyzowych w terminie 5 dni roboczych, licząc od dnia potwierdzenia odbioru.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 5, jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, sporządza, w terminie określonym w ust. 5, dokument zastępujący raport odbioru potwierdzający, że przemieszczanie zostało zakończone.

Art. 46k. W przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 3, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, sporządza w Systemie, w terminie, o którym mowa w art. 46j ust. 5, jeden projekt raportu odbioru na podstawie potwierdzeń odbioru wyrobów akcyzowych dokonanych przez podmioty odbierające, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b.

Art. 46l. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 2, projekt raportu odbioru sporządza, w terminie, o którym mowa w art. 46i ust. 2, każdy podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będący użytkownikiem Systemu, określając faktyczną ilość wyrobów akcyzowych, jaka została przez ten podmiot odebrana.

2. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w art. 46d ust. 2, nie wszystkie podmioty odbierające, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, są użytkownikami Systemu, podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, sporządza, w terminie, o którym mowa w art. 46j ust. 5, jeden projekt raportu odbioru w zakresie ilości wyrobów akcyzowych, jaka została faktycznie odebrana przez wszystkie te podmioty, albo więcej niż jeden projekt raportu odbioru w zakresie ilości wyrobów akcyzowych, jaka została faktycznie odebrana przez poszczególne podmioty, na podstawie otrzymanych potwierdzeń odbioru wyrobów akcyzowych.

Art. 46m. 1. Jeżeli projekt raportu odbioru zawiera kompletne i prawidłowe dane, raport odbioru jest automatycznie przesyłany z Systemu do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będącego użytkownikiem Systemu oraz do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c.

2. W przypadku gdy projekt raportu odbioru zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, informacja o błędach jest automatycznie wysyłana z Systemu do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będącego użytkownikiem Systemu oraz do podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, w przypadkach gdy podmiot ten będzie sporządzać raport odbioru.

Art. 46n. W przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie lub wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie e-DD jest sporządzany w Systemie przez odpowiednio podmiot pośredniczący, podmiot zużywający albo zużywający podmiot gospodarczy, w terminie 15 dni od dnia dopuszczenia do obrotu importowanych wyrobów akcyzowych.

Art. 46o. 1. W przypadku wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w momencie zarejestrowania w Systemie raportu odbioru następuje:

1) automatyczne odnotowanie zwolnienia zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, z obciążenia albo automatyczne odnotowanie zwolnienia wyrobów akcyzowych z objęcia ich zabezpieczeniem ryczałtowym, a w przypadku odbioru tych wyrobów przez podmiot pośredniczący – automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu pośredniczącego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu pośredniczącego;

2) automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu pośredniczącego albo podmiotu prowadzącego skład podatkowy kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu pośredniczącego albo podmiotu prowadzącego skład podatkowy, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zwolnieniem z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonym podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy – w przypadku odbioru przez podmiot pośredniczący albo podmiot prowadzący skład podatkowy zwracanych wyrobów akcyzowych.

2. W przypadku importu wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie w momencie zarejestrowania w Systemie e-DD następuje automatyczne odnotowanie obciążenia zabezpieczenia generalnego podmiotu pośredniczącego kwotą akcyzy albo kwotą akcyzy i opłaty paliwowej, wynikającymi z ilości i rodzaju odebranych wyrobów akcyzowych, albo automatyczne odnotowanie objęcia tych wyrobów zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu pośredniczącego.

3. W przypadku braku raportu odbioru albo gdy raport odbioru potwierdza dostarczenie do podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, tylko części przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, odnotowanie zwolnienia:

1) zabezpieczenia generalnego podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, z obciążenia, w całości albo w części, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych w całości albo w części wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać;

2) wyrobów akcyzowych z objęcia zabezpieczeniem ryczałtowym podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, jest dokonywane w Systemie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego po uzyskaniu przez niego potwierdzenia, że zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych w całości wygasły lub że zobowiązanie podatkowe nie może już powstać.

Art. 46p. 1. W przypadku:

1) otrzymania przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru po upływie terminu na zakończenie przemieszczenia, o którym mowa w art. 46b ust. 3,

2) sporządzenia przez podmiot pośredniczący, podmiot zużywający lub zużywający podmiot gospodarczy e-DD lub dokumentu zastępującego e-DD po upływie terminu, o którym mowa odpowiednio w art. 32 ust. 5 pkt 2a lub art. 89 ust. 2ab

– przysługuje zwrot kwoty akcyzy podmiotowi, który dokonał zapłaty akcyzy od wyrobów akcyzowych przemieszczanych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na jego wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, może być złożony w terminie roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

Rozdział 1b

Obsługa Systemu. Przemieszczanie wyrobów akcyzowych z użyciem Systemu – przepisy wspólne

Art. 46q. 1. Systemem administruje minister właściwy do spraw finansów publicznych.

2. Użytkownikami Systemu są:

1) podmioty prowadzące składy podatkowe;

2) zarejestrowani wysyłający;

3) zarejestrowani odbiorcy;

4) podmioty objęte zwolnieniem od akcyzy wynikającym z art. 31 ust. 1;

5) podmioty pośredniczące;

6) podmioty zużywające prowadzące działalność gospodarczą, z wyłączeniem podmiotów zużywających, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 22 lit. b;

7) zużywające podmioty gospodarcze;

8) organy podatkowe.

3. Użytkownicy Systemu, o których mowa w ust. 2 pkt 1–3 i 5–7, każdorazowo dokonują elektronicznego podpisu dokumentów przesyłanych do Systemu.

4. Dokument przesyłany do Systemu podlega sprawdzeniu pod względem kompletności i prawidłowości przesłanych danych, w szczególności w zakresie zgodności z danymi z rejestru, o którym mowa w art. 18 ust. 1, lub z ewidencji, o której mowa w art. 18 ust. 3.

5. Po przesłaniu dokumentu do Systemu potwierdzenie jego otrzymania z podaniem czasu otrzymania jest automatycznie wysyłane do podmiotu, który ten dokument przesłał.

6. W Systemie jest prowadzona ewidencja przemieszczeń wyrobów akcyzowych.

7. Z urzędu lub na wniosek złożony przez podmiot wysyłający lub podmiot odbierający do właściwego naczelnika urzędu skarbowego albo naczelnika urzędu celno-skarbowego są usuwane stwierdzone w Systemie nieprawidłowości spowodowane niezgodnością czynności dokonywanych w Systemie z przepisami ustawy lub aktów wykonawczych wydanych na jej podstawie. Odmowa uwzględnienia wniosku następuje w drodze decyzji.

Art. 46r. Jeżeli System jest niedostępny, podmiot wysyłający przed rozpoczęciem przemieszczania wyrobów akcyzowych jest obowiązany:

1) przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego, wraz z dokumentem zastępującym e-AD lub dokumentem zastępującym e-DD, kopię dokumentu potwierdzającego złożenie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych – w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub przemieszczania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

2) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oświadczenie w sprawie zabezpieczenia akcyzowego, którym zostanie objęte zobowiązanie podatkowe albo zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, dotyczące przemieszczanych wyrobów akcyzowych, o terminie ważności i kwocie wolnej zabezpieczenia generalnego lub o wysokości i terminie ważności zabezpieczenia ryczałtowego – w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub przemieszczania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

3) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oświadczenie przewoźnika lub spedytora, który złożył zabezpieczenie generalne, albo podmiotu odbierającego o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego albo zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, ich zabezpieczeniem akcyzowym – w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, o którym mowa w art. 63 ust. 3 pkt 1 i ust. 4;

4) złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego i naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oświadczenie podmiotu pośredniczącego o wyrażeniu zgody na objęcie zobowiązania podatkowego podmiotu wysyłającego, którym jest podmiot prowadzący skład podatkowy, albo zobowiązania podatkowego tego podmiotu wysyłającego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, jego zabezpieczeniem akcyzowym – w przypadku przemieszczania poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 63 ust. 4.

Art. 46s. 1. Jeżeli projekt e-AD albo projekt e-DD zawiera niekompletne lub nieprawidłowe dane, do podmiotu wysyłającego jest automatycznie wysyłana z Systemu informacja o błędach.

2. Podmiot wysyłający może unieważnić e-AD albo e-DD do momentu rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych.

Art. 46t. 1. Podmiot wysyłający może w czasie przemieszczania wyrobów akcyzowych dokonać zmiany miejsca przeznaczenia tych wyrobów za pośrednictwem Systemu. Zmiana ta wymaga aktualizacji e-AD albo e-DD w Systemie przez wskazanie nowego podmiotu odbierającego.

2. Podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia w przypadkach:

1) odmowy przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych przez podmiot odbierający po zakończeniu przemieszczania tych wyrobów – gdy przemieszczanie wyrobów akcyzowych następuje z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy lub poza tą procedurą albo

2) otrzymania z Systemu informacji o odmowie wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium Unii Europejskiej, a w razie niedostępności Systemu – otrzymania dokumentu zastępującego raport wywozu stwierdzającego odmowę wyprowadzenia tych wyrobów poza terytorium Unii Europejskiej – gdy przemieszczanie wyrobów akcyzowych następuje z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, albo

3) utraty przez podmiot odbierający, wskazany w dokumencie zastępującym e-AD albo dokumencie zastępującym e-DD, uprawnienia do odbioru wyrobów akcyzowych, albo

4) w których rozpoczęcie przemieszczania nastąpiło podczas niedostępności Systemu, a po przywróceniu dostępności Systemu i przesłaniu do niego odpowiednich informacji System nie będzie mógł potwierdzić możliwości wysyłki do wskazanego podmiotu odbierającego – gdy przemieszczanie wyrobów akcyzowych nastąpiło poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, przemieszczanie nieprzyjętych wyrobów akcyzowych odbywa się po dokonaniu przez podmiot wysyłający aktualizacji e-AD albo e-DD w Systemie przez wskazanie nowego podmiotu odbierającego.

4. Zaktualizowany e-AD albo e-DD, o którym mowa w ust. 1 i 3, zawierający prawidłowe i kompletne dane, jest przesyłany do podmiotu wysyłającego oraz do podmiotu odbierającego będącego użytkownikiem Systemu, wskazanego w zaktualizowanym e-AD albo e-DD. Jeżeli podmiot odbierający odmówił przyjęcia całości albo części wyrobów akcyzowych albo wyroby akcyzowe nie są już do tego podmiotu przemieszczane, otrzymuje on powiadomienie o dokonanej zmianie miejsca przeznaczenia.

5. Podmiot odbierający po otrzymaniu e-AD z Systemu może poinformować, że może nie przyjąć albo że nie przyjmie wyrobów akcyzowych.

6. Podmiot wysyłający może dokonać zmiany środka transportu, którym są przemieszczane wyroby z użyciem Systemu, pod warunkiem uprzedniego przesłania do Systemu powiadomienia o tej zmianie.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki, w których podmiot wysyłający ma obowiązek dokonania zmiany miejsca przeznaczenia wyrobów akcyzowych przemieszczanych:

1) z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy;

2) poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu, uwzględniając konieczność właściwego i skutecznego przemieszczania dokonywanego na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD.

Art. 46u. 1. Uprawnione organy mają prawo wglądu do Systemu w każdej chwili w celu sprawdzenia zgodności danych zawartych w e-AD lub e-DD ze stanem faktycznym oraz prawo żądania przedstawienia im:

1) załączonego do przemieszczanych wyrobów akcyzowych wydruku e-AD z nadanym numerem referencyjnym albo innego dokumentu handlowego, w którym umieszczono numer referencyjny e-AD;

2) dokumentu zastępującego e-AD lub dokumentu zastępującego e-DD – w przypadku gdy System jest niedostępny w momencie rozpoczęcia przemieszczania wyrobów akcyzowych;

3) numeru referencyjnego nadanego e-DD.

2. Podmiot wezwany do przedstawienia dokumentów lub numeru referencyjnego, o których mowa w ust. 1, jest obowiązany odpowiednio do ich okazania lub podania.

Art. 46v. 1. System jest niedostępny, jeżeli użytkownik Systemu poinformuje właściwy organ o niemożności przesyłania do Systemu dokumentów, a organ ten potwierdzi niedostępność Systemu.

2. Po przywróceniu dostępności Systemu, niezwłocznie po nadaniu e-AD albo e-DD numeru referencyjnego odpowiednio na podstawie art. 41b ust. 1 albo art. 46g, dokument ten zastępuje odpowiednio dokument zastępujący e-AD albo dokument zastępujący e-DD.

3. Podmiot wysyłający przechowuje kopię dokumentu zastępującego e-AD lub dokumentu zastępującego e-DD, z przyporządkowanym do niego numerem referencyjnym nadanym po przywróceniu dostępności Systemu.

4. W przypadku gdy System jest niedostępny, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przekazują właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego informacje, które w przypadku dostępności Systemu przesyłają do Systemu.

5. W przypadku gdy dostępność Systemu zostanie przywrócona, podmiot wysyłający i podmiot odbierający przesyłają do Systemu informacje, które nie mogły być przesłane wcześniej z powodu niedostępności Systemu.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, właściwy organ, o którym mowa w ust. 1, uwzględniając konieczność monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą z użyciem Systemu.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób postępowania podmiotów wysyłających, podmiotów odbierających oraz organów podatkowych w przypadku niedostępności Systemu oraz po przywróceniu jego dostępności, uwzględniając konieczność monitorowania przemieszczania wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo poza tą procedurą z użyciem Systemu.

Art. 46w. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, podmiot wysyłający oraz będący użytkownikiem Systemu podmiot odbierający są obowiązani zapewnić:

1) aktualne informacje o przemieszczanych wyrobach akcyzowych, jeżeli informacje takie nie są automatycznie zapewniane przez System;

2) dostarczanie do Systemu danych dotyczących podmiotu wysyłającego, podmiotu odbierającego, przemieszczanych wyrobów akcyzowych, środka transportu, którym są przemieszczane wyroby akcyzowe, terminów związanych z przemieszczaniem wyrobów akcyzowych oraz przyczyn unieważnienia e-AD lub e-DD.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres informacji, które zgodnie z ust. 1 pkt 1 powinny być dostarczone do Systemu, oraz przypadki, w których takie informacje powinny być dostarczone, uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej informacji dotyczącej przemieszczanych wyrobów akcyzowych;

2) szczegółowy zakres danych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, które w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu powinny być zawarte w: e-DD, raporcie odbioru, potwierdzeniu odbioru na wydruku e-DD, elektronicznym potwierdzeniu odbioru, o którym mowa w art. 46j ust. 3 pkt 2, unieważnieniu e-DD oraz zmianie miejsca przeznaczenia;

3) szczegółowy tryb postępowania w przypadku przesłania do Systemu e-DD, raportu odbioru, unieważnienia e-DD oraz zmiany miejsca przeznaczenia;

4) sposób komunikowania się użytkowników z Systemem, w szczególności rodzaje podpisów elektronicznych, jakimi należy opatrywać dokumenty przesyłane do Systemu pocztą elektroniczną, oraz sposób dostępu do Systemu przez użytkowników Systemu;

5) strukturę lokalnego numeru referencyjnego nadawanego e-AD lub e-DD w Systemie;

6) szczegółowe przypadki i sposób dostarczenia danych przez podmioty właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego celem wprowadzenia ich do Systemu.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni konieczność zapewnienia:

1) skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz skutecznego przemieszczania wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy z użyciem Systemu;

2) właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi przemieszczanymi z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy i poza tą procedurą z użyciem Systemu;

3) przepływu informacji i danych dotyczących przemieszczania wyrobów akcyzowych, od których nie zapłacono akcyzy;

4) właściwej informacji i danych dotyczących przemieszczanych wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie;

5) bezpieczeństwa przesyłanych informacji i danych.

Rozdział 2

Składy podatkowe

Art. 47. 1. Produkcja wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, w tym opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, oraz wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem produkcji:

1) wyrobów akcyzowych, z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona w wysokości równej lub wyższej od kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty od wyprodukowanych wyrobów akcyzowych, albo z wykorzystaniem wyłącznie wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na przeznaczenie, pod warunkiem że wyprodukowany wyrób jest również wyrobem akcyzowym zwolnionym od akcyzy ze względu na przeznaczenie;

2) mniej niż 1000 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego, win uzyskanych z winogron pochodzących z upraw własnych, o których mowa w art. 17 ust. 3 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina (Dz. U. z 2019 r. poz. 1534 oraz z 2020 r. poz. 425);

3) piwa, wina i napojów fermentowanych, wytwarzanych domowym sposobem przez osoby fizyczne na własny użytek i nieprzeznaczonych do sprzedaży;

4) mniej niż 10 hektolitrów w ciągu roku kalendarzowego, alkoholu etylowego, dokonywanej przez gorzelnie prawnie i ekonomicznie niezależne od wszelkich innych gorzelni oraz niedziałające na podstawie licencji uzyskanej od innego podmiotu;

5) wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona przedpłata akcyzy;

6) energii elektrycznej;

7) wyrobów węglowych;

8) suszu tytoniowego;

9) wyrobów gazowych.

2. Magazynowanie wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym.

3. W składzie podatkowym wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy mogą być magazynowane w jednym pomieszczeniu z innymi wyrobami, pod warunkiem że wyroby akcyzowe objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy będą magazynowane oddzielnie, a miejsce ich magazynowania będzie wskazane w ewidencji wyrobów akcyzowych prowadzonej przez podmiot prowadzący skład podatkowy.

3a. W składzie podatkowym mogą być magazynowane wyroby akcyzowe nieobjęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz wyroby niebędące wyrobami akcyzowymi, pod warunkiem że:

1) spełnione są warunki określone w ust. 3;

2) sposób magazynowania pozwala na określenie ilości wyrobów akcyzowych nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy i wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi.

4. Przeładunek wyrobów akcyzowych przemieszczanych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy może odbywać się wyłącznie w składzie podatkowym, z wyłączeniem sytuacji:

1) losowych, w przypadkach, w których dokonanie przeładunku jest możliwe tylko w miejscu zdarzenia losowego;

2) w których dochodzi do zmiany środka transportu, a przeładowane wyroby akcyzowe w całości są przemieszczane do jednego miejsca odbioru wskazanego w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD, a w przypadku wyrobów akcyzowych innych niż wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa, przemieszczanych na terytorium kraju w ramach nabycia wewnątrzwspólnotowego lub dostawy wewnątrzwspólnotowej – do jednego miejsca odbioru wskazanego w dokumencie handlowym.

5. (uchylony)

6. Podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego win gronowych wyprodukowanych poza składem podatkowym jest obowiązany poinformować właściwego naczelnika urzędu skarbowego o odbiorze tych win oraz przedstawić dokument handlowy towarzyszący produktom winiarskim, na którego podstawie dokonano ich przemieszczenia na terytorium kraju.

Art. 47a. 1. W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne klasyfikowane do tego samego kodu CN, posiadające różne parametry fizykochemiczne, pod warunkiem że parametry fizykochemiczne nie mają wpływu na stawkę akcyzy.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do gazów propan-butan (LPG) objętych pozycją CN 2711, które mogą być magazynowane w jednym zbiorniku niezależnie od kodów CN, do których są klasyfikowane, i ich parametrów fizykochemicznych.

3. W składzie podatkowym w jednym zbiorniku mogą być magazynowane wyroby energetyczne: objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, zwolnione od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, opodatkowane zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie oraz z zapłaconą akcyzą, pod warunkiem że:

1) ubytki i inne straty tych wyrobów są rozliczane proporcjonalnie do ilości oraz okresu ich magazynowania;

2) ewidencja wyrobów akcyzowych prowadzona przez podmiot prowadzący skład podatkowy umożliwia identyfikację tych wyrobów.

Art. 48. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane podmiotowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących również własnością innych podmiotów;

2) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;

3) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;

4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe;

5) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 1;

6) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 424), w zakresie wyrobów akcyzowych;

7) posiada tytuł prawny do korzystania z miejsca, w którym ma być prowadzony skład podatkowy.

2. Przepis ust. 1 pkt 2 nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1155, 1123, 1210 i 1527 oraz z 2020 r. poz. 284), wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

3. W przypadku podmiotu ubiegającego się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia, z zastrzeżeniem ust. 4, jest dla:

1) wyrobów tytoniowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 222 mln zł;

1a) płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od tych wyrobów akcyzowych, gdyby nie zostały one objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym w przypadku:

a) płynu do papierosów elektronicznych – 7 mln zł,

b) wyrobów nowatorskich – 1,8 mln zł;

2) napojów alkoholowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym w przypadku:

a) alkoholu etylowego – 23 mln zł,

b) wina i napojów fermentowanych – 3 mln zł,

c) wyrobów pośrednich – 5 mln zł,

d) piwa – 8 mln zł;

3) wyrobów energetycznych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w pkt 4–6 – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 2500 m^3;

4)[30] olejów smarowych lub preparatów smarowych – minimalna wysokość akcyzy, która byłaby należna od wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wynosząca w roku kalendarzowym 600 tys. zł;

5) gazu – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 250 m^3;

6) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70, paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – pojemność magazynowa dla tych wyrobów w składzie podatkowym, w którym prowadzona będzie działalność na podstawie wydanego zezwolenia, co najmniej na poziomie 400 m^3.

4. W przypadkach, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 1a, 2 i 4, warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest złożenie przez podmiot oświadczenia, że w składzie podatkowym, w którym będzie prowadzona działalność na podstawie wydanego zezwolenia, wysokość akcyzy, która byłaby należna od magazynowanych lub przeładowywanych wyrobów, gdyby wyroby te nie zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy, będzie osiągać w roku kalendarzowym minimalne poziomy określone w ust. 3 pkt 1, 1a, 2 lub 4. W przypadku gdy zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane w trakcie roku kalendarzowego, minimalną wysokość akcyzy oblicza się proporcjonalnie do liczby pozostałych, kolejnych miesięcy roku kalendarzowego.

4a. W przypadku operatora logistycznego, który ubiega się o wydanie zezwolenia na prowadzenie w składzie podatkowym działalności polegającej na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, oprócz warunków określonych w ust. 1, dodatkowym warunkiem wydania zezwolenia jest minimalna wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności tego podmiotu, jako operatora logistycznego, w tym wyrobów akcyzowych w jednym miejscu magazynowania w składzie podatkowym lub poza składem podatkowym, wynosząca dla:

1) wyrobów tytoniowych – 350 mln zł;

2) napojów alkoholowych – 50 mln zł;

3)[31] olejów smarowych lub preparatów smarowych – 10 mln zł;

4) płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich – 350 mln zł.

4b. Za operatora logistycznego uznaje się podmiot prowadzący działalność polegającą na kompleksowej obsłudze innych podmiotów w zakresie magazynowania, przeładowywania, przewozu i konfekcjonowania towarów należących do obsługiwanych podmiotów.

4c. Za wartość rynkową, o której mowa w ust. 4a, uznaje się całkowitą kwotę, jaką nabywca, w warunkach uczciwej konkurencji, zapłaciłby za te wyroby niezależnemu sprzedawcy na terytorium kraju. W przypadku gdy nie można ustalić porównywalnej sprzedaży, za wartość rynkową uznaje się kwotę nie mniejszą niż cena nabycia podobnych towarów, a w przypadku braku ceny nabycia, koszt ich wytworzenia.

4d. W przypadku, o którym mowa w ust. 4a, warunkiem wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego jest złożenie przez operatora logistycznego oświadczenia, że minimalna wartość rynkowa wszystkich towarów będących przedmiotem działalności operatora logistycznego będzie osiągać w roku kalendarzowym minimalne poziomy określone w ust. 4a. W przypadku gdy zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego jest wydawane w trakcie roku kalendarzowego, minimalną wartość rynkową oblicza się proporcjonalnie do liczby pozostałych, kolejnych miesięcy roku kalendarzowego.

---

[30] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 1 listopada 2019 r.

[31] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 1 listopada 2019 r.

5. W przypadku podmiotu prowadzącego w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na przeładowywaniu cystern kolejowych z gazem płynnym nie stosuje się warunku, o którym mowa w ust. 3 pkt 5, jeżeli przeładowany gaz płynny będzie przemieszczany w procedurze zawieszenia poboru akcyzy.

6. Podmiot prowadzący skład podatkowy, w którym produkuje wyroby akcyzowe, może w tym składzie podatkowym magazynować i przeładowywać wyroby akcyzowe objęte zezwoleniem na prowadzenie składu podatkowego, również wyprodukowane przez inny podmiot, bez konieczności spełnienia warunków, o których mowa w ust. 3 i 4.

7. W przypadku gdy zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego dotyczy zmiany grupy wyrobów akcyzowych wymienionej w art. 2 ust. 1 pkt 1 będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym i powoduje, że po zmianie zezwolenia zabezpieczenie akcyzowe złożone przez podmiot prowadzący skład podatkowy nie zapewniłoby pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, warunkiem zmiany zezwolenia jest złożenie dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 1.

8. Do zmiany zezwolenia przepisy ust. 3–4d stosuje się odpowiednio.

9.[32)] Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 r. poz. 106), na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;

2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;

3) posiada:

   a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo

   b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;

4) przekaże podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

9a.[32)] Warunki, o których mowa w ust. 9, nie dotyczą podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 9, zwolnione od akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

10.[32)] Podmiot prowadzący skład podatkowy, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, informuje Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonał w tym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz o tych nabytych wyrobach.

11.[32)] Informacja, o której mowa w ust. 10, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytych wyrobów akcyzowych oraz:

1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu i jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;

2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.

[32)] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 3 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

12. Podmiot prowadzący skład podatkowy nie przekazuje informacji, o której mowa w ust. 10, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, jeżeli dane, które powinny zostać zawarte w tej informacji, zamieści w raporcie odbioru.

Art. 48a. 1. Miejsce magazynowania wyrobów akcyzowych w składzie podatkowym powinno być dostosowane do bezpiecznego składowania tych wyrobów, a proponowana lokalizacja składu podatkowego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład podatkowy, lub ich wyposażenie powinny umożliwiać sprawowanie kontroli.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 505).

3. Zmiana zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.

Art. 49. 1. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu.

2. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju i zakresu działalności, która będzie prowadzona w składzie podatkowym, jak również wskazanie planowanej lokalizacji składu podatkowego, proponowanego zabezpieczenia akcyzowego oraz liczby już prowadzonych przez podmiot składów podatkowych.

4. Przepis ust. 3 w zakresie numeru w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym nie ma zastosowania do rolników występujących z wnioskiem o wydanie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w którym będą wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

5. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego stanowi również wniosek o nadanie podmiotowi numeru akcyzowego podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

6. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się plan składu podatkowego, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 oraz dokumenty określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, które są wymagane do przeprowadzenia urzędowego sprawdzenia.

7. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 8 i 10.

8. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 10.

9. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 8, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany.

10. Zmiana miejsca prowadzenia składu podatkowego lub podmiotu prowadzącego skład podatkowy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;

3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

11. (uchylony)

Art. 50. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na prowadzenie pierwszego składu podatkowego, nadaje podmiotowi odrębną decyzją numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

2. Dla każdego składu podatkowego wydaje się odrębne zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego oraz określa się odrębny numer akcyzowy składu podatkowego.

3. Zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego określa w szczególności:

1) numer akcyzowy składu podatkowego;

2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy;

3) rodzaj prowadzonej działalności w składzie podatkowym;

4) rodzaj wyrobów akcyzowych będących przedmiotem działalności w składzie podatkowym;

5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego, a w przypadku zwolnienia podmiotu występującego z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego z obowiązku złożenia zabezpieczenia – przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego albo przewidywaną maksymalną kwotę zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz termin ważności zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, który wydał zezwolenie, wskazuje w nim numer akcyzowy podmiotu prowadzącego skład podatkowy, nadany na podstawie ust. 1.

5. (uchylony)

Art. 51. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany umieszczać w e-AD albo w dokumencie zastępującym e-AD numer akcyzowy składu podatkowego, z którego są wyprowadzane wyroby akcyzowe.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany wykazywać w deklaracji podatkowej wszystkie numery akcyzowe składów podatkowych, których deklaracja ta dotyczy.

Art. 52. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, w przypadku gdy:

1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1, 3 lub 4, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;

2) wydanie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego;

3) nie zostaną zatwierdzone akta weryfikacyjne w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli:

1) (uchylony)

2) podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;

3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany, a w przypadku gdy podmiot prowadzący skład podatkowy został zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego – jeżeli to zwolnienie utraciło ważność, a podmiot, we właściwym terminie, nie uzyskał nowego zwolnienia lub nie złożył zabezpieczenia akcyzowego w należnej wysokości, z zastrzeżeniem art. 64 ust. 5a;

4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48, z zastrzeżeniem ust. 3;

5)[33] w okresie trzech pierwszych miesięcy po uzyskaniu zezwolenia podmiot, który złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 48 ust. 4 lub 4d, nie osiągnął zadeklarowanych minimalnych poziomów określonych odpowiednio w art. 48 ust. 3 pkt 1, 1a, 2 i 4 lub ust. 4a.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, jeżeli podmiot dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy wysokość zobowiązania podatkowego została określona przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej wysokość zobowiązania podatkowego.

---

[33] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 1 listopada 2019 r.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie składu podatkowego również na wniosek podmiotu prowadzącego skład podatkowy.

5. W przypadku cofnięcia zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub upływu okresu, na który zostało ono wydane i niewydania przed upływem tego okresu nowego zezwolenia, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przesyła informację o cofnięciu lub wygaśnięciu tego zezwolenia, odpowiednio, właściwemu organowi prowadzącemu rejestr działalności regulowanej, organowi rejestrowemu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, organowi koncesyjnemu lub organowi zezwalającemu na prowadzenie działalności gospodarczej.

Art. 53. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

4a. (uchylony)

4b. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 54. 1. Zezwolenie na wyprowadzanie wyrobów akcyzowych z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy przez podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, zwane dalej „zezwoleniem wyprowadzenia", dotyczy konkretnego składu podatkowego i jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie warunki określone w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie rodzaju wyrobów akcyzowych, a także adres, pod którym jest zlokalizowany skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia wyprowadzenia załącza się pisemną zgodę podmiotu prowadzącego skład podatkowy na magazynowanie w tym składzie wyrobów akcyzowych podmiotu występującego z wnioskiem oraz dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie wyprowadzenia określa w szczególności:

1) adres siedziby lub zamieszkania podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

2) adres, pod którym zlokalizowany jest skład podatkowy, z którego będzie następowało wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy oraz numer akcyzowy tego składu podatkowego;

3) rodzaj wyrobów akcyzowych wyprowadzanych ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

5. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia wyprowadzenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia wyprowadzenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia wyprowadzenia przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

8. Zmiana podmiotu prowadzącego skład podatkowy lub miejsca prowadzenia składu podatkowego, którego dotyczy zezwolenie wyprowadzenia, lub podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, wymaga uzyskania nowego zezwolenia wyprowadzenia, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia wyprowadzenia, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;

3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia wyprowadzenia, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

9. (uchylony)

10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia wyprowadzenia, w przypadku gdy:

1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie wyprowadzenia nie spełnia warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w art. 48 ust. 1 pkt 6, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;

2) wydanie zezwolenia wyprowadzenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.

11. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie wyprowadzenia, jeżeli:

1) (uchylony)

2) podatnik prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;

3) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, z zastrzeżeniem ust. 12.

12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia wyprowadzenia, jeżeli podatnik dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie wyprowadzenia również na wniosek podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

14. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany przekazać kopię zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy przed pierwszym wyprowadzeniem wyrobów akcyzowych z tego składu poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

15. Podmiot prowadzący skład podatkowy jest obowiązany przekazać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemną informację zawierającą dane o wyrobach akcyzowych i podmiotach, które wyprowadziły te wyroby ze składu podatkowego w ramach posiadanych zezwoleń wyprowadzenia, w terminie do 10. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym wyprowadzono te wyroby ze składu podatkowego.

16. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego doręcza kopię decyzji o zmianie lub cofnięciu zezwolenia wyprowadzenia podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, z którego następowało lub mogło nastąpić wyprowadzanie wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, określonemu w zezwoleniu wyprowadzenia.

Art. 55. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki dokonywania przeładunku wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy poza składem podatkowym, uwzględniając specyfikę poszczególnych wyrobów akcyzowych oraz środków transportu używanych do przemieszczania tych wyrobów, konieczność skutecznego funkcjonowania procedury zawieszenia poboru akcyzy oraz przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, w przypadku podmiotów prowadzących w składzie podatkowym działalność polegającą wyłącznie na magazynowaniu lub przeładowywaniu wyrobów akcyzowych wyprodukowanych w innym składzie podatkowym, sytuacje inne niż określona w art. 48 ust. 5, w których nie muszą być spełnione warunki, o których mowa w art. 48 ust. 3, uwzględniając specyfikę obrotu poszczególnymi wyrobami akcyzowymi, możliwości techniczne w zakresie wykonywania działalności w zakresie wyrobów akcyzowych, konieczność zapewnienia właściwej kontroli wyrobów akcyzowych oraz zasady bezpieczeństwa zaopatrzenia na terytorium kraju w paliwa ciekłe wynikające z odrębnych przepisów.

Rozdział 3

Podmiot pośredniczący

Art. 56. 1. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący jest wydawane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, na wniosek podmiotu, który spełnia łącznie następujące warunki:

1) jest podatnikiem podatku od towarów i usług;

2) jest podmiotem, którego działalnością kierują osoby nieskazane prawomocnym wyrokiem sądu za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe;

3) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe;

4) złożył zabezpieczenie akcyzowe;

5) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej oraz określenie zakresu działalności, która będzie prowadzona przez podmiot, a także proponowane zabezpieczenie akcyzowe.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.

4. Zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący określa w szczególności:

1) numer podmiotu pośredniczącego;

2) adres siedziby lub zamieszkania podmiotu pośredniczącego;

3) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego;

4) zakres prowadzonej działalności;

5) rodzaj wyrobów akcyzowych.

5. (uchylony)

6. Podmiot pośredniczący jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.

7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Zmiana podmiotu prowadzącego działalność jako podmiot pośredniczący wymaga uzyskania nowego zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;

3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

10. (uchylony)

11. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia wydania zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący w przypadku, gdy:

1) podmiot występujący z wnioskiem o zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący nie spełnia warunków, o których mowa w ust. 1, przy czym przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, bierze się pod uwagę okres ostatnich 3 lat, licząc od dnia złożenia wniosku o wydanie zezwolenia;

2) wydanie zezwolenia może powodować zagrożenie ważnego interesu publicznego.

12. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa z urzędu zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli:

1) (uchylony)

2) podmiot pośredniczący prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa podatkowego lub uzyskanym zezwoleniem;

3) zabezpieczenie akcyzowe podmiotu pośredniczącego utraciło ważność albo nie zapewnia już pokrycia w terminie lub w należnej wysokości kwoty jego zobowiązania podatkowego albo jego zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, do której zapłaty może być on obowiązany;

4) został naruszony którykolwiek z warunków określonych w ust. 1, z zastrzeżeniem ust. 14.

13. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zezwolenie na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący również na wniosek podmiotu pośredniczącego.

14. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego nie cofa zezwolenia na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący, jeżeli podmiot pośredniczący dokona zapłaty zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne, w terminie 7 dni, licząc od dnia ujawnienia zaległości, z tym że w przypadku gdy zobowiązanie podatkowe zostało określone przez organ podatkowy – w terminie 7 dni, licząc od dnia doręczenia decyzji określającej kwotę zobowiązania.

Art. 56a. Do magazynowania wyrobów przez podmiot pośredniczący stosuje się odpowiednio przepis art. 47a.

Rozdział 4
Zarejestrowani odbiorcy

Art. 57. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki wymienione:

1) w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 – wydaje zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;

2) w art. 48 ust. 1 pkt 2–6 – wydaje zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

1a. Podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, może uzyskać więcej niż jedno zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

2. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, jest obowiązany posiadać tytuł prawny do korzystania z wyodrębnionego miejsca przeznaczonego do odbierania wyrobów akcyzowych, zwanego dalej „miejscem odbioru wyrobów akcyzowych”. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może dotyczyć tylko jednego miejsca odbioru wyrobów akcyzowych.

2a. Miejsce odbioru wyrobów akcyzowych powinno być dostosowane do bezpiecznego wprowadzenia tych wyrobów, a proponowana lokalizacja miejsca odbioru tych wyrobów, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma znajdować się to miejsce, lub ich wyposażenie powinny umożliwiać sprawowanie kontroli.

2b. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być udzielone po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

2c. Zmiana zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może być dokonana po zatwierdzeniu akt weryfikacyjnych w wyniku urzędowego sprawdzenia, o którym mowa w dziale V rozdziale 4 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie zmiany.

3. Wniosek o wydanie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;

2) informację o rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo;

3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;

4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca.

3a. Wniosek o wydanie zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także planowaną lokalizację miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;

2) informację o rodzaju oraz ilości wyrobów akcyzowych, które będą nabyte wewnątrzwspólnotowo;

3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;

4) dane podmiotu, od którego będą nabyte wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3, załącza się plan miejsca odbioru wyrobów akcyzowych, dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 2 i art. 48 ust. 1 pkt 2–6 oraz dokumenty mające znaczenie dla przeprowadzenia kontroli określone w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

4a. Do wniosku, o którym mowa w ust. 3a, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

5. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca powinno być wykorzystane jednorazowo, w terminie 3 miesięcy od daty wydania zezwolenia.

6. Zarejestrowany odbiorca jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianie danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 3, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 7 i 9.

7. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 9.

8. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 7, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

9. Zmiana miejsca odbioru wyrobów akcyzowych lub zarejestrowanego odbiorcy wymaga uzyskania nowego zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub nowego zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;

3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

10. (uchylony)

11. Do:

1) odmowy wydania zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1;

2) odmowy wydania zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1 pkt 1 i 2;

3) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca oraz zezwolenia na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 2–5.

Art. 58. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca lub zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych.

2. Zezwolenie na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;

2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;

3) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;

4) rodzaj nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;

5) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

3. Zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego odbiorcy związany z miejscem odbioru wyrobów akcyzowych;

2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego odbiorcy;

3) dane podmiotu, od którego są nabywane wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe;

4) adres miejsca odbioru wyrobów akcyzowych;

5) rodzaj oraz ilość nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych;

6) wysokość zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 59. 1. Zarejestrowany odbiorca nie może magazynować ani wysyłać wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. (uchylony)

3. Zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca, może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych na rzecz innych podmiotów.

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe warunki dotyczące miejsca odbioru wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo przez zarejestrowanego odbiorcę, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

1a) szczegółowe warunki prowadzenia składu podatkowego, w tym miejsca, w którym wyroby akcyzowe są magazynowane

2) (uchylony)

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli, specyfikę magazynowania i produkcji poszczególnych wyrobów akcyzowych i obrotu tymi wyrobami, a także konieczność właściwego zabezpieczenia wyrobów akcyzowych przed ich wyprowadzeniem ze składu podatkowego w sposób sprzeczny z obowiązującymi przepisami.

8.[34)] Zarejestrowany odbiorca może dokonać nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rzecz innego podmiotu, pod warunkiem że podmiot, na rzecz którego nabywane są te wyroby, łącznie spełnia następujące warunki:

1) posiada koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, jeżeli koncesja ta jest wymagana;

2) jest właścicielem nabywanych wyrobów akcyzowych;

3) posiada:

   a) siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju albo

   b) oddział z siedzibą na terytorium kraju utworzony na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nabywa te wyroby akcyzowe na potrzeby prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium kraju przez ten oddział;

4) przekaże zarejestrowanemu odbiorcy numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczaniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych.

8a.[34)] Warunki, o których mowa w ust. 8, nie dotyczą podmiotów zużywających wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 8, zwolnione od akcyzy w przypadkach, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1 i 2.

9.[34)] Zarejestrowany odbiorca, w terminie 3 dni po upływie miesiąca, informuje Prezesa Agencji Rezerw Materiałowych oraz ministra właściwego do spraw finansów publicznych o podmiotach, na rzecz których dokonał w tym miesiącu nabyć wewnątrzwspólnotowych wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, oraz o tych nabytych wyrobach.

10.[34)] Informacja, o której mowa w ust. 9, powinna zawierać określenie rodzaju, kodu CN i ilości nabytych wyrobów akcyzowych oraz:

1) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, posiada siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu i jego numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL;

2) w przypadku gdy podmiot, na rzecz którego nabyte zostały wyroby akcyzowe, jest przedsiębiorcą zagranicznym prowadzącym działalność w ramach oddziału z siedzibą na terytorium kraju, utworzonego na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. o zasadach uczestnictwa przedsiębiorców zagranicznych i innych osób zagranicznych w obrocie gospodarczym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej: imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres miejsca zamieszkania lub siedziby podmiotu, nazwę oddziału z siedzibą na terytorium kraju, w ramach którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność gospodarczą na terytorium kraju, adres siedziby tego oddziału, numer identyfikacji podatkowej poprzedzony kodem PL użyty na potrzeby podatku od towarów i usług przy przemieszczeniu na terytorium kraju wyrobów akcyzowych oraz numer w Krajowym Rejestrze Sądowym.

11. Zarejestrowany odbiorca nie przekazuje informacji, o której mowa w ust. 9, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, jeżeli dane, które powinny zostać zawarte w tej informacji, zamieści w raporcie odbioru.

Rozdział 5
(uchylony)

Rozdział 5a
Zarejestrowani wysyłający

Art. 62a. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, na pisemny wniosek podmiotu spełniającego warunki, wymienione w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, wydaje zezwolenie na wysyłanie importowanych wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zwane dalej „zezwoleniem na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający”.

[34)] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający powinien zawierać:

1) dane dotyczące podmiotu oraz prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę podmiotu, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot taki numer posiada, numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz adres poczty elektronicznej;

2) informację o rodzaju wyrobów akcyzowych, które będą wysyłane z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy;

3) proponowane zabezpieczenie akcyzowe;

4) informację o liczbie wydanych temu podmiotowi zezwoleń na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający.

3. Do wniosku załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

4. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający może być wydane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony.

5. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych objętych treścią zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

8. Zmiana zarejestrowanego wysyłającego wymaga uzyskania nowego zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;

3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

9. (uchylony)

10. Do:

1) odmowy wydania zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1 pkt 1 i 2;

2) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 2–5.

Art. 62b. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, wydając zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający, nadaje podmiotowi numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego.

2. Zezwolenie na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający określa w szczególności:

1) numer akcyzowy zarejestrowanego wysyłającego;

2) adres siedziby lub miejsca zamieszkania zarejestrowanego wysyłającego;

3) rodzaj wysyłanych wyrobów akcyzowych;

4) formę i termin obowiązywania zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 62c. 1. Zarejestrowany wysyłający nie może magazynować wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2. Zarejestrowany wysyłający jest obowiązany:

1) po dopuszczeniu do obrotu wyrobów akcyzowych wysłać wyroby akcyzowe z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy.

2) (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Rozdział 6

Zabezpieczenie akcyzowe

Art. 63. 1. Do złożenia zabezpieczenia akcyzowego w kwocie pokrywającej powstałe albo mogące powstać zobowiązanie podatkowe albo powstałe lub mogące powstać zobowiązanie podatkowe oraz opłatę paliwową, której obowiązek zapłaty powstał albo może powstać, są obowiązane następujące podmioty:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;

2) zarejestrowany odbiorca;

3) zarejestrowany wysyłający;

4) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

5) podatnik, o którym mowa w art. 78 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 78 ust. 2a;

6) podmiot pośredniczący;

7) przedstawiciel podatkowy;

8) pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c;

9) podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c.

1a. Obowiązek złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie dotyczy wyrobów akcyzowych opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone na czas oznaczony albo nieoznaczony, dla zagwarantowania pokrycia jednego lub wielu zobowiązań podatkowych, albo jednego lub wielu zobowiązań podatkowych oraz jednej lub wielu opłat paliwowych.

3. Na wniosek podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, z zastrzeżeniem ust. 3a, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem przez:

1) przewoźnika lub spedytora – w przypadku przemieszczania przez nich wyrobów akcyzowych podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, mogących powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych,

2) właściciela wyrobów akcyzowych,

3) odbiorcę wyrobów akcyzowych,

4) wszystkie lub kilka podmiotów, o których mowa w pkt 1–3

– w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

3a. Na wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 8 lub 9, właściwy naczelnik urzędu skarbowego przyjmuje zabezpieczenie akcyzowe, w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, złożone przez osobę trzecią zamiast tego podmiotu lub łącznie z tym podmiotem, w kwocie pokrywającej zabezpieczenie akcyzowe w wymaganej wysokości.

4. W przypadku przemieszczania na terytorium kraju wyrobów akcyzowych między składami podatkowymi oraz dostarczania wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie ze składu podatkowego do podmiotu pośredniczącego zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy będącego podmiotem wysyłającym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a lub b, albo jego zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do tych wyrobów akcyzowych, mogą być, na jego wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym podmiotu odbierającego złożonym na terytorium kraju w formach określonych w art. 67 ust. 1 pkt 1–3, za zgodą tego podmiotu odbierającego.

5. Osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3 lub której zabezpieczeniem akcyzowym zostały objęte zobowiązanie podatkowe podmiotu prowadzącego skład podatkowy będącego podmiotem wysyłającym, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a lub b, albo jego zobowiązanie podatkowe oraz opłata paliwowa, której obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do przemieszczanych wyrobów akcyzowych zgodnie z ust. 4, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz opłatę paliwową, do której zapłaty jest obowiązany ten podmiot, wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty:

1) złożonego zabezpieczenia akcyzowego – w przypadku, o którym mowa w ust. 3;

2) którą zostało obciążone zabezpieczenie generalne podmiotu odbierającego, lub kwoty zobowiązania podatkowego albo zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej objętych zabezpieczeniem ryczałtowym tego podmiotu, wraz z odsetkami za zwłokę – w przypadku, o którym mowa w ust. 4.

6. Osoba, która złożyła zabezpieczenie akcyzowe zgodnie z ust. 3a, odpowiada całym swoim majątkiem za zobowiązanie podatkowe podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, wraz z odsetkami za zwłokę, solidarnie z tym podmiotem, do wysokości kwoty złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 64. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podmiot prowadzący skład podatkowy z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podmiot ten spełnia następujące warunki:

1) ma swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania na terytorium kraju;

2) stosuje procedurę zawieszenia poboru akcyzy co najmniej od roku;

3) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej;

4) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa, opłaty paliwowej, składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne oraz nie jest wobec niego prowadzone postępowanie egzekucyjne, likwidacyjne lub upadłościowe;

5) zobowiązał się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, przypadających do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.

1a. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego zwalnia podatnika, o którym mowa w art. 13 ust. 3, z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli podatnik ten spełnia warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 oraz 3–5.

1b. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 14, przy ocenie spełnienia warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględnia się również okres, w którym procedura zawieszenia poboru akcyzy była stosowana przez zmarłego przedsiębiorcę.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 nie mają zastosowania do rolników prowadzących skład podatkowy, w którym są wykonywane, zgodnie z ustawą z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych, wyłącznie czynności polegające na wytwarzaniu na własny użytek estru lub czystego oleju roślinnego, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 lit. c tej ustawy.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 i 1a, jest udzielane na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata, w drodze decyzji, na pisemny wniosek podmiotu. Na pisemny wniosek zwolnionego podmiotu zwolnienie może być przedłużone, w drodze decyzji, na kolejne okresy nie dłuższe niż 2 lata.

4. Wnioski, o których mowa w ust. 3, powinny zawierać dane dotyczące podmiotu i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub siedziby podmiotu, a także określenie przewidywanych maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu oraz terminu, na jaki zwolnienie ma być udzielone lub przedłużone. Wniosek o udzielenie zwolnienia, składany przez podmiot prowadzący skład podatkowy, powinien zawierać ponadto określenie rodzaju działalności prowadzonej przez podmiot w składzie podatkowym.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 3, załącza się dokumenty potwierdzające spełnienie warunków określonych w ust. 1.

5a. W przypadku złożenia przez podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego wniosku o przedłużenie tego zwolnienia, spełniającego wymagania określone w ust. 4 i 5, nie później niż 3 miesiące przed upływem terminu, na jaki zwolnienie zostało udzielone, zwolnienie to stosuje się do dnia doręczenia temu podmiotowi decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawie przedłużenia albo odmowy przedłużenia zwolnienia, nie dłużej jednak niż przez 90 dni od dnia, w którym upływa termin, na jaki zwolnienie zostało udzielone.

6. Zwolnienia, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się w przypadku przemieszczania wyrobów akcyzowych w procedurze zawieszenia poboru akcyzy lub objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie.

7. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, może być stosowane w przypadku przemieszczania rurociągiem ropopochodnych wyrobów akcyzowych pomiędzy składami podatkowymi prowadzonymi przez ten sam podmiot na terytorium kraju.

8. Podmiot zwolniony z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku o zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub we wniosku o przedłużenie zwolnienia, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego cofa zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 lub 1a, w przypadku gdy podmiot, któremu udzielono zwolnienia, naruszy którykolwiek z warunków określonych w ust. 1 pkt 1, 3 lub 4, z zastrzeżeniem ust. 2.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokumentowania spełnienia warunków określonych w ust. 1, w tym rodzaj dokumentów potwierdzających ich spełnienie, wzór wniosków, o których mowa w ust. 3, a także szczegółowy sposób udzielania, przedłużania i cofania zwolnienia, o którym mowa w ust. 1 i 1a, uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia zobowiązań podatkowych oraz opłaty paliwowej, a także konieczność zapewnienia przepływu informacji o zwolnieniach z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego.

Art. 65. 1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy,
2) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,
3) zarejestrowany wysyłający,
4) podmiot pośredniczący,
5) podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3,
6) pośredniczący podmiot tytoniowy, z wyłączeniem przedsiębiorcy zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c,
7) podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c

– składają zabezpieczenie w formie zabezpieczenia generalnego w celu zagwarantowania pokrycia wielu zobowiązań podatkowych albo wielu zobowiązań podatkowych oraz wielu opłat paliwowych.

1a. Zabezpieczenie generalne może być również złożone na pisemny wniosek:

1) podatnika, o którym mowa w art. 78 ust. 1, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w art. 78 ust. 2a, lub przedstawiciela podatkowego, dla zagwarantowania pokrycia ich zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, do których zapłaty mogą być obowiązane te podmioty;
2) przewoźnika lub spedytora, dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych mogących powstać w stosunku do przemieszczanych przez nich, z zastosowaniem procedury zawieszania poboru akcyzy, wyrobów akcyzowych podmiotów obowiązanych do złożenia zabezpieczenia akcyzowego oraz opłat paliwowych, do których zapłaty mogą być obowiązane te podmioty.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia generalnego, z uwzględnieniem ust. 3, 3a lub 3b, na poziomie równym:

1) wysokości zobowiązań podatkowych albo zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, gdy ich kwota może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia;
2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z mogących powstać zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, których obowiązek zapłaty może powstać.

3. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot pośredniczący ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku użycia wyrobów akcyzowych niezgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zwolnienia od akcyzy lub naruszenia warunków tego zwolnienia oraz maksymalnej kwoty opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty może powstać w stosunku do tych wyrobów.

3a. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1a, ustala się w kwocie wskazanej przez ten podmiot we wniosku o złożenie zabezpieczenia generalnego, oszacowanej przez ten podmiot na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, które mają być objęte tym zabezpieczeniem.

3b. Wysokość zabezpieczenia generalnego składanego przez pośredniczący podmiot tytoniowy oraz podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, ustala się w kwocie równej wysokości maksymalnej kwoty miesięcznego zobowiązania podatkowego mogącego powstać w przypadku sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy, który zużywa susz tytoniowy do produkcji wyrobów tytoniowych lub wyrobów nowatorskich, lub pośredniczący podmiot tytoniowy lub zużycia suszu tytoniowego przez pośredniczący podmiot tytoniowy, jednak nie mniejszej niż 2 mln zł.

4. Dla ustalenia wysokości zabezpieczenia akcyzowego stosuje się stawki akcyzy oraz stawki opłaty paliwowej, obowiązujące w dniu powstania obowiązku podatkowego, a w przypadku gdy tego dnia nie można ustalić – w dniu złożenia zabezpieczenia; jeżeli jednak stawki akcyzy lub stawki opłaty paliwowej ulegną zmianie w trakcie trwania procedury zawieszenia poboru akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego koryguje wysokość zabezpieczenia akcyzowego i powiadamia o tym podmiot, który złożył zabezpieczenie.

5. W przypadku gdy jest przyjmowane zabezpieczenie generalne dla zagwarantowania pokrycia zobowiązań podatkowych albo zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, podmioty, o których mowa w ust. 1 lub 1a, są obowiązane wstępnie oszacować wysokość takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie tych zobowiązań podatkowych oraz opłat paliwowych.

6. Podmiot pośredniczący, pośredniczący podmiot tytoniowy i podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, są obowiązane aktualizować wysokość zabezpieczenia generalnego w sposób zapewniający pokrycie mogących powstać w każdym czasie ich zobowiązań podatkowych, a w przypadku podmiotu pośredniczącego – także opłat paliwowych, do których zapłaty może być on obowiązany.

7. Dokonanie czynności lub zaistnienie stanu faktycznego, powodujących powstanie obowiązku podatkowego, a w przypadku pośredniczącego podmiotu tytoniowego oraz podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, nabycie suszu tytoniowego, odpowiednio, przez ten pośredniczący podmiot tytoniowy albo tego przedsiębiorcę zagranicznego, wymaga odnotowania obciążenia zabezpieczenia generalnego odpowiednio kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, po uprzednim ustaleniu stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego, z zastrzeżeniem art. 63 ust. 1a.

7a. Z zastrzeżeniem art. 41a ust. 6, art. 46f i art. 46o, obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, i jego zwolnienie z obciążenia w przypadkach, o których mowa:

1) w ust. 1 pkt 1–3 i 5 oraz ust. 1a – odnotowuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego;

2) w ust. 1 pkt 4 – odnotowuje podmiot pośredniczący;

3) w ust. 1 pkt 6 – odnotowuje pośredniczący podmiot tytoniowy;

4) w ust. 1 pkt 7 – odnotowuje podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c.

7b. Obciążenie zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać, a także jego zwolnienie z obciążenia, w przypadkach gdy to obciążenie lub zwolnienie nie jest odnotowywane z wykorzystaniem Systemu, może odnotowywać podmiot określony w ust. 1 pkt 1–3 i 5, pod warunkiem że sposób odnotowywania obciążania zabezpieczenia generalnego oraz zwalniania go z tego obciążenia zapewnia możliwość ustalenia w każdym czasie stanu wykorzystania tego zabezpieczenia oraz został uzgodniony na piśmie z właściwym naczelnikiem urzędu skarbowego.

8. Na wniosek podmiotu określonego w ust. 1, który spełnia warunki określone w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wyraża zgodę na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego dla zabezpieczenia wykonania jego zobowiązań podatkowych albo wykonania jego zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej przez ten podmiot. Przepisy art. 64 ust. 3–5a, 8 i 9 oraz przepisy wydane na podstawie art. 64 ust. 10 dotyczące sposobu dokumentowania spełnienia warunków określonych w art. 64 ust. 1, w tym rodzaju dokumentów potwierdzających ich spełnienie, stosuje się odpowiednio.

9. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia jest obowiązany podmiot składający wniosek o złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9a i 9b.

9a. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego albo podmiotu reprezentującego przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c, który spełnia warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, z zastrzeżeniem ust. 9b, na poziomie 30% wysokości zabezpieczenia generalnego, do którego złożenia są obowiązane te podmioty, jednak nie większym niż 15 mln zł.

9b. Na wniosek pośredniczącego podmiotu tytoniowego, który posiada odpowiednią infrastrukturę do przechowywania suszu tytoniowego, zawarł umowy z producentami suszu tytoniowego na dostarczenie co najmniej 100 ton suszu tytoniowego w ciągu roku, spełnia odpowiednio warunki, o których mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 oraz nie naruszył przepisów prawa podatkowego w ciągu roku przed dniem złożenia wniosku, właściwy naczelnik urzędu skarbowego ustala wysokość zabezpieczenia ryczałtowego z uwzględnieniem ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzwspólnotowo lub importowanego przez ten podmiot w ciągu roku przed dniem ustalenia tej wysokości, na poziomie 1 mln zł od każdego pełnego tysiąca ton suszu tytoniowego, jednak nie mniej niż 1 mln zł.

10. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego co najmniej raz w roku ustala ponownie wysokość zabezpieczenia ryczałtowego, w szczególności w przypadku zmiany maksymalnych kwot zobowiązań podatkowych lub opłat paliwowych podlegających zabezpieczeniu akcyzowemu, zmiany ilości suszu tytoniowego nabytego na terytorium kraju, nabytego wewnątrzwspólnotowo lub importowanego w okresie roku przez pośredniczący podmiot tytoniowy, o którym mowa w ust. 9b, lub na wniosek podmiotu składającego zabezpieczenie ryczałtowe.

Art. 66. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku o wyrażenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego i wniosku o przedłużenie zgody na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego,

2) szczegółowy sposób ustalania wysokości zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego,

3) szczegółowy sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego, w tym:

   a) sposób ustalania stanu wykorzystania zabezpieczenia generalnego oraz odnotowywania jego obciążenia i zwolnienia z obciążenia kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać,

   b) sposób stosowania zabezpieczenia generalnego i ryczałtowego przy wykorzystaniu Systemu,

4) szczegółowy sposób objęcia zabezpieczeniem akcyzowym wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o którym mowa w art. 32 ust. 5 pkt 1,

5) sposób i częstotliwość aktualizacji zabezpieczenia generalnego, o której mowa w art. 65 ust. 6

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych oraz opłaty paliwowej.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) inne niż określone w art. 63 ust. 4 przypadki, w których zobowiązania podatkowe podmiotów, o których mowa w art. 63 ust. 1, oraz opłaty paliwowe, do których zapłaty są lub mogą być obowiązane te podmioty, mogą być, na ich wniosek, objęte zabezpieczeniem akcyzowym osoby trzeciej, za zgodą tej osoby,

2) inne niż określone w art. 65 ust. 8 przypadki, w których może być złożone zabezpieczenie ryczałtowe,

3) przypadki, w których stosuje się dla niektórych wyrobów akcyzowych niższy poziom zabezpieczenia akcyzowego niż określony w ustawie, oraz określić ten poziom,

4) szczegółowe warunki odnotowywania przez podmiot, o którym mowa w art. 65 ust. 7b, obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, a także zwalniania go z tego obciążenia,

5) szczegółowy sposób odnotowywania przez podmiot, o którym mowa w art. 65 ust. 7b, obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, a także zwalniania go z tego obciążenia,

6) przypadki, w których nie odnotowuje się obciążenia zabezpieczenia generalnego kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego albo kwotą powstałego lub mogącego powstać zobowiązania podatkowego oraz kwotą opłaty paliwowej, której obowiązek zapłaty powstał lub może powstać

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia należności akcyzowych oraz opłaty paliwowej, zapewnienia sprawnego stosowania zabezpieczeń akcyzowych, a także uproszczenia obrotu wyrobami akcyzowymi.

Art. 67. 1. Zabezpieczenie akcyzowe może zostać złożone w formie:

1) depozytu w gotówce;

2) gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej;

3) czeku potwierdzonego przez osobę prawną mającą siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub przez oddział banku zagranicznego, którzy prowadzą na terytorium kraju działalność bankową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2019 r. poz. 2357 oraz z 2020 r. poz. 284, 288 i 321);

4) weksla własnego;

5) innego dokumentu mającego wartość płatniczą;

6) hipoteki na nieruchomości.

2. Zabezpieczenie akcyzowe obowiązuje na całym terytorium Unii Europejskiej.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) sposób i miejsce składania zabezpieczenia akcyzowego,

2) rodzaje innych dokumentów mających wartość płatniczą, które mogą być przyjmowane jako zabezpieczenie akcyzowe,

3) sposób dokonania potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego,

4) wzory druków służących do potwierdzenia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego

– uwzględniając konieczność właściwego zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.

Art. 68. Depozyt w gotówce składa się w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 69. 1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, bezwarunkowo i nieodwołalnie, na każde wezwanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, zabezpieczonej kwoty zobowiązania podatkowego, zabezpieczonej kwoty opłaty paliwowej, albo obu tych kwot, wraz z odsetkami za zwłokę, jeżeli ich zapłacenie stanie się wymagalne.

2. Gwarant odpowiada całym swoim majątkiem, solidarnie z podatnikiem, jego następcami prawnymi oraz osobą, której udzielił gwarancji bankowej lub ubezpieczeniowej, złożonej przez tę osobę jako zabezpieczenie akcyzowe zamiast podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub łącznie z nim, za zobowiązanie podatkowe objęte gwarancją do czasu jego wygaśnięcia oraz za opłatę paliwową objętą gwarancją do czasu wygaśnięcia obowiązku jej zapłaty, wraz z odsetkami za zwłokę – do wysokości kwoty gwarancji.

3. Gwarantem może być jedynie osoba prawna mająca siedzibę na terytorium Unii Europejskiej lub terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, oddział banku zagranicznego oraz główny oddział zakładu ubezpieczeń, które prowadzą na terytorium kraju działalność bankową lub ubezpieczeniową, w rozumieniu przepisów, odpowiednio, ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe lub ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2019 r. poz. 381, 730 i 2217), oraz:

1) posiadają na podstawie tych przepisów uprawnienie do udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych na całym terytorium kraju;

2) zawiadomią, w formie pisemnej, ministra właściwego do spraw finansów publicznych o zamiarze udzielania gwarancji bankowych lub ubezpieczeniowych, składanych jako zabezpieczenie akcyzowe.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych po uzgodnieniu z Przewodniczącym Komisji Nadzoru Finansowego ogłasza, w drodze obwieszczenia, wykaz gwarantów, o których mowa w ust. 3.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzory treści gwarancji bankowych i ubezpieczeniowych składanych jako zabezpieczenie akcyzowe, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowej realizacji przez gwaranta zobowiązania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 69a. 1. Hipoteka na nieruchomości, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6, może zostać ustanowiona wyłącznie na prawie własności nieruchomości.

2. Hipoteka na nieruchomości może zostać ustanowiona do 65% wartości nieruchomości.

3. Wartość nieruchomości przyjmuje się na podstawie zadeklarowanej przez podmiot, o którym mowa w art. 63 ust. 1, wartości rynkowej nieruchomości będącej przedmiotem zabezpieczenia.

4. Wartość nieruchomości deklaruje się według stanu nieruchomości na dzień złożenia wniosku o dokonanie wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo według stanu nieruchomości na dzień złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej, z uwzględnieniem miejsca jej położenia, stanu i stopnia zużycia nieruchomości oraz przeciętnych cen nieruchomości do niej podobnych. W przypadku złożenia wniosku o zmianę wpisu do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo wniosku o zmianę zezwolenia, wartość nieruchomości deklaruje się według stanu nieruchomości na dzień złożenia tego wniosku.

5. Jeżeli wartość nieruchomości deklarowana przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego nie odpowiada, według oceny organu podatkowego, wartości rynkowej, organ podatkowy wzywa podmiot do wskazania przyczyn uzasadniających podanie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości.

6. W przypadku nieudzielenia odpowiedzi lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają przyjęcie wartości nieruchomości w deklarowanej wysokości, przyjmuje się wartość nieruchomości określoną w opinii sporządzonej w formie operatu szacunkowego przez rzeczoznawcę majątkowego, o którym mowa w ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2020 r. poz. 65, 284 i 471).

7. Jeżeli wartość nieruchomości określona przez powołanego przez organ podatkowy biegłego rzeczoznawcę majątkowego w opinii, o której mowa w ust. 6, różni się więcej niż o 33% od wartości rynkowej nieruchomości deklarowanej przez podmiot obowiązany do złożenia zabezpieczenia akcyzowego, koszty wydania opinii ponosi ten podmiot.

8. Na nieruchomości, w stosunku do której istnieją ograniczenia obrotu nieruchomością wynikające z przepisów odrębnych, nie ustanawia się hipoteki.

9. W dniu ustanowienia hipoteki nieruchomość:

1) ma stanowić wyłączną własność podmiotu obowiązanego do złożenia zabezpieczenia akcyzowego;

2) nie może być obciążona ograniczonymi prawami rzeczowymi, z wyjątkiem służebności przesyłu.

10. Zbycie albo obciążenie nieruchomości prawami, o których mowa w ust. 9 pkt 2, uważa się za równoznaczne z sytuacją, w której złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej.

Art. 70. 1. Podmioty obowiązane do złożenia zabezpieczenia akcyzowego mogą wybrać formę zabezpieczenia spośród form określonych w art. 67 ust. 1.

2. Zabezpieczenie akcyzowe może być złożone w kilku formach określonych w art. 67 ust. 1, pod warunkiem że łącznie pokryją całą wymaganą kwotę zabezpieczenia akcyzowego.

3. Zabezpieczenie złożone w formie, o której mowa w art. 67 ust. 1 pkt 6, może stanowić pokrycie do 45% zabezpieczenia akcyzowego. Pozostałą część zabezpieczenia akcyzowego składa się w jednej lub kilku formach przewidzianych w art. 67 ust. 1 pkt 1–5.

Art. 71. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w należnej wysokości kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odmawia przyjęcia zabezpieczenia akcyzowego z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ono w sposób skuteczny pokrycia w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz kwoty opłaty paliwowej.

Art. 72. 1. Jeżeli właściwy naczelnik urzędu skarbowego stwierdzi, że złożone zabezpieczenie akcyzowe nie zapewnia pokrycia w należnej wysokości lub w terminie kwoty zobowiązania podatkowego albo kwoty zobowiązania podatkowego oraz opłaty paliwowej, jest obowiązany zażądać przedłużenia zabezpieczenia, złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia akcyzowego.

2. Podmiot, który złożył zabezpieczenie akcyzowe na czas oznaczony, jest obowiązany najpóźniej na miesiąc przed upływem tego terminu udokumentować przedłużenie jego ważności lub złożyć nowe zabezpieczenie akcyzowe.

Art. 73. 1. Jeżeli określona lub zadeklarowana kwota akcyzy lub kwota opłaty paliwowej nie zostały zapłacone w terminie, organ podatkowy pokrywa je ze złożonego zabezpieczenia akcyzowego.

1a. Organ podatkowy nie pokrywa kwoty akcyzy, o której mowa w ust. 1, z zabezpieczenia akcyzowego podmiotu, o którym mowa w art. 63 ust. 3, w przypadku, o którym mowa w art. 42 ust. 1 pkt 4, jeżeli podmiot ten nie został poinformowany lub nie mógł być poinformowany o nieotrzymaniu przez podmiot wysyłający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. a, raportu odbioru albo dokumentu zastępującego raport odbioru bądź raportu wywozu albo dokumentu zastępującego raport wywozu albo alternatywnego dowodu zakończenia procedury zawieszenia poboru akcyzy i, w terminie miesiąca od dnia przekazania mu informacji o tym przez organ podatkowy, przedstawi dowód, że przemieszczanie wyrobów akcyzowych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy zakończyło się zgodnie z art. 41a ust. 2, lub dowód potwierdzający miejsce wystąpienia nieprawidłowości na terytorium państwa członkowskiego.

1b. Jeżeli kwota zabezpieczenia akcyzowego nie pokrywa w całości, kwoty akcyzy i kwoty opłaty paliwowej, wraz z odsetkami:

1) z części zabezpieczenia akcyzowego, której wysokość została ustalona dla pokrycia akcyzy – w pierwszej kolejności pokrywa się kwotę akcyzy wraz z odsetkami;

2) z części zabezpieczenia akcyzowego, której wysokość została ustalona dla pokrycia opłaty paliwowej – w pierwszej kolejności pokrywa się kwotę opłaty paliwowej wraz z odsetkami.

2. Jeżeli w celu pokrycia kwoty akcyzy lub kwoty opłaty paliwowej niezapłaconych w terminie wymagana jest sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny, praw z dokumentów mających wartość płatniczą złożonych jako zabezpieczenie akcyzowe lub nieruchomości obciążonej hipoteką zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 6, do sprzedaży stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1438, z późn. zm.[35)]).

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, należne odsetki za zwłokę od zaległości podatkowej są naliczane do dnia pokrycia kwoty akcyzy lub kwoty opłaty paliwowej.

Art. 74. 1. Zabezpieczenie akcyzowe nie może zostać zwrócone, dopóki nie wygasną lub nie będą mogły już powstać zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej.

2. (uchylony)

3. Jeżeli zobowiązanie podatkowe lub obowiązek zapłaty opłaty paliwowej wygaśnie częściowo lub nie może już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie zostaje niezwłocznie częściowo zwrócone podmiotowi, który je złożył, na jego wniosek.

4. Jeżeli zobowiązanie podatkowe oraz obowiązek zapłaty opłaty paliwowej wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie akcyzowe zostaje zwrócone na wniosek podmiotu, który je złożył, w terminie 7 dni.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu zabezpieczenia akcyzowego, uwzględniając konieczność zabezpieczenia wykonania zobowiązań podatkowych w akcyzie oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej.

Art. 75. Od kwoty zwracanego zabezpieczenia akcyzowego nie przysługują odsetki.

Art. 76. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 2a, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji o złożonym zabezpieczeniu akcyzowym lub o zapłaconej kwocie akcyzy.

Rozdział 7
Wyroby akcyzowe znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy

Art. 77. 1. Dostawa wewnątrzwspólnotowa lub nabycie wewnątrzwspólnotowe, na potrzeby działalności gospodarczej wykonywanej na terytorium kraju, wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, są dokonywane na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego.

2. Uproszczony dokument towarzyszący może być zastąpiony przez dokument handlowy w przypadku, gdy dokument ten zawiera takie same dane, jakie są wymagane dla uproszczonego dokumentu towarzyszącego. Do dokumentu handlowego zastępującego uproszczony dokument towarzyszący stosuje się odpowiednio przepisy o uproszczonym dokumencie towarzyszącym.

[35)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1495, 1501, 1553, 1579, 1655, 1798, 1901 i 2070 oraz z 2020 r. poz. 288.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór oraz sposób obiegu kart uproszczonego dokumentu towarzyszącego, a także warunki, na jakich dokument handlowy może zastąpić uproszczony dokument towarzyszący, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwot akcyzy przypadającej do zapłaty.

Art. 78. 1. W przypadku gdy podatnik nabywa wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej na terytorium kraju działalności gospodarczej, jest obowiązany:

1) przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych na terytorium kraju dokonać zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym do właściwego naczelnika urzędu skarbowego;

2) potwierdzić odbiór wyrobów akcyzowych na uproszczonym dokumencie towarzyszącym – z wyjątkiem przypadków, w których pomimo obowiązku wynikającego z rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3649/92 z dnia 17 grudnia 1992 r. w sprawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego w wewnątrzwspólnotowym przemieszczaniu wyrobów akcyzowych, przeznaczonych do konsumpcji w państwie członkowskim wysyłki (Dz. Urz. WE L 369 z 18.12.1992, str. 17; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 9, t. 1, str. 216) wyroby opodatkowane zerową stawką akcyzy nie zostały przemieszczone z terytorium państwa członkowskiego na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego;

2a) wystawić dokument potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju i dołączyć ten dokument do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;

3) bez wezwania organu podatkowego, złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, oraz obliczyć akcyzę i dokonać jej zapłaty na terytorium kraju, na rachunek właściwego urzędu skarbowego, w terminie 10 dni od dnia powstania obowiązku podatkowego, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;

3a) złożyć zabezpieczenie akcyzowe, w przypadku gdy nabywane wyroby są opodatkowane na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

4) (uchylony)

2. Podatnik, o którym mowa w ust. 1, przed dołączeniem do zwracanego uproszczonego dokumentu towarzyszącego, dokumentu potwierdzenia złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1 pkt 2a, jest obowiązany uzyskać na tym dokumencie potwierdzenie przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego złożenia zabezpieczenia akcyzowego lub zapłaty akcyzy.

2a. Przepisy ust. 1 pkt 2a–3a oraz ust. 2 nie mają zastosowania do nabycia wewnątrzwspólnotowego alkoholu etylowego całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej lub dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego.

3. Przepisy ust. 1 pkt 1, 3 i 3a stosuje się odpowiednio do przypadków nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

4. Przepisy ust. 1 pkt 1, 3 i 3a stosuje się odpowiednio w przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez osobę fizyczną wyrobów akcyzowych przeznaczonych na cele handlowe w rozumieniu art. 34.

4a. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

7. (uchylony)

7a. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 3, warunkiem dokonania przez podatnika nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług jest posiadanie:[36)]

1)[37)] koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, o której mowa w ustawie z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne, lub

---

[36)] Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

[37)] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

2) wpisu do rejestru systemu zapasów interwencyjnych, o którym mowa w ustawie z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym.

8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zgłoszenia o planowanym nabyciu wewnątrzwspólnotowym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uwzględniając konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości nabywanych wyrobów akcyzowych oraz kwoty akcyzy przypadającej do zapłaty.

9. (uchylony)

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji uproszczonej, o której mowa w ust. 1 pkt 3, wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego złożenia tej deklaracji, informacją o terminie i miejscu jej złożenia, pouczeniem podatnika, że deklaracja ta stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 78a.[38)] W przypadkach, o których mowa w art. 78 ust. 1 i 3, podatnik nie może dokonywać nabycia wewnątrzwspólnotowego odpowiednio paliw opałowych określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a lub wyrobów akcyzowych wymienionych w art. 103 ust. 5aa ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, na rzecz innego podmiotu.

Art. 79. 1. Jeżeli osoba fizyczna zamierza nabyć wewnątrzwspólnotowo, nie w celach prowadzonej działalności gospodarczej, wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym wyroby opodatkowane zerową stawką akcyzy, i wyroby te mają być jej dostarczane na terytorium kraju, to takie nabycie może być dokonane wyłącznie za pośrednictwem przedstawiciela podatkowego. W sytuacji tej przyjmuje się, że nabycia wewnątrzwspólnotowego nie dokonuje ta osoba fizyczna lecz przedstawiciel podatkowy.

2. Przedstawiciela podatkowego na terytorium kraju wyznacza sprzedawca.

Art. 80. 1. Przedstawicielem podatkowym może być wyłącznie podmiot, spełniający łącznie warunki, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6, któremu właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydał zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego.

2. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany:

1) obliczać akcyzę i dokonywać zapłaty akcyzy przypadającej do zapłaty;

2) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe.

3) (uchylony)

2a. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. (uchylony)

Art. 81. 1. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydawane jest na czas oznaczony, nie dłuższy niż 3 lata, albo na czas nieoznaczony, przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego, na wniosek sprzedawcy.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące sprzedawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę sprzedawcy, adres jego siedziby lub zamieszkania, określenie rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej, dane identyfikacyjne przedstawiciela podatkowego, w szczególności imię i nazwisko lub nazwę przedstawiciela podatkowego, adres jego siedziby lub zamieszkania, numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile przedstawiciel podatkowy taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), adres poczty elektronicznej, a także rodzaj wyrobów akcyzowych, które będą nabywane wewnątrzwspólnotowo.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, sprzedawca jest obowiązany załączyć oświadczenie o wyrażeniu zgody przez przedstawiciela podatkowego na wykonywanie przez niego czynności w tym charakterze oraz dokumenty potwierdzające spełnienie przez przedstawiciela podatkowego warunków, o których mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2–6.

[38)] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 7 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

4. Zezwolenie na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego określa w szczególności:

1) adres siedziby lub zamieszkania przedstawiciela podatkowego;

2) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres siedziby lub zamieszkania sprzedawcy;

3) rodzaj wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo.

5. Przedstawiciel podatkowy jest obowiązany do powiadamiania właściwego naczelnika urzędu skarbowego o zmianach danych zawartych we wniosku, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym nastąpiła zmiana, z zastrzeżeniem ust. 6 i 8.

6. Powiadomienia o planowanej zmianie danych zawartych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego należy dokonywać przed dokonaniem tej zmiany, z zastrzeżeniem ust. 8.

7. Powiadomienie, o którym mowa w ust. 6, stanowi jednocześnie wniosek o zmianę zezwolenia w zakresie dotyczącym zgłoszonej zmiany. Do zmiany zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego przepis art. 48 ust. 7 stosuje się odpowiednio.

8. Zmiana przedstawiciela podatkowego lub sprzedawcy określonych w zezwoleniu na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wymaga uzyskania nowego zezwolenia, z wyłączeniem:

1) następców prawnych lub podmiotów przekształconych w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) wykonywania działalności na podstawie zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, które posiadał zmarły przedsiębiorca, na zasadach, o których mowa w art. 84a;

3) wstąpienia jednego z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy w prawa i obowiązki wynikające z zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego, na zasadach, o których mowa w art. 84e.

9. (uchylony)

10. Do:

1) odmowy wydania zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 1 pkt 1 i 2;

2) cofnięcia lub wygaśnięcia zezwolenia na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego stosuje się odpowiednio przepis art. 52 ust. 2–5.

Art. 82. 1. W przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

1) podatnikowi, który dokonał dostawy wewnątrzwspólnotowej tych wyrobów akcyzowych, albo

2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich dostawy wewnątrzwspólnotowej

– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego wraz z dokumentami potwierdzającymi zapłatę akcyzy na terytorium kraju.

2. W przypadku eksportu wyrobów akcyzowych, od których akcyza została zapłacona na terytorium kraju, przysługuje zwrot akcyzy:

1) podatnikowi, który dokonał eksportu tych wyrobów akcyzowych, albo

2) podmiotowi, który nabył te wyroby akcyzowe od podatnika i dokonał ich eksportu

– na pisemny wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w ciągu roku od dnia dokonania eksportu wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 4.

2a. W przypadku gdy w stosunku do przemieszczanych przez terytorium Unii Europejskiej wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy:

1) powstała nieprawidłowość na terytorium kraju lub

2) nie można ustalić miejsca, gdzie powstała nieprawidłowość, a powstanie tej nieprawidłowości zostanie stwierdzone na terytorium kraju

– właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym powstała nieprawidłowość, a jeżeli tego dnia nie można ustalić – obowiązujących w dniu, w którym stwierdzono powstanie tej nieprawidłowości.

2b. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2a, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z terytorium którego dokonano wysyłki, o powstaniu lub stwierdzeniu powstania nieprawidłowości oraz pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2c. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium państwa członkowskiego, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium kraju, właściwy naczelnik urzędu skarbowego pobiera akcyzę obliczaną z zastosowaniem stawek akcyzy obowiązujących w dniu, w którym nieprawidłowość ta powstała.

2d. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 2c, jest obowiązany poinformować właściwe władze podatkowe państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym pobrano akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości, o powstaniu nieprawidłowości oraz o pobraniu akcyzy na terytorium kraju.

2e. Jeżeli w wyniku stwierdzenia powstania nieprawidłowości akcyza zostanie pobrana na terytorium kraju, a przed upływem 3 lat od daty nabycia wyrobów akcyzowych przez odbiorcę zostanie ustalone, że nieprawidłowość powstała na terytorium państwa członkowskiego i akcyza zostanie tam pobrana, podmiotowi, który zapłacił akcyzę w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju, przysługuje zwrot zapłaconej akcyzy.

2f. W przypadku, o którym mowa w ust. 2e, zwrot akcyzy następuje na pisemny wniosek podmiotu, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego, w terminie 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy.

2g. Za nieprawidłowość uważa się sytuacje, do których dochodzi w trakcie przemieszczania wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w wyniku których całe przemieszczanie lub część przemieszczania tych wyrobów nie kończy się zgodnie z przepisami, z wyłączeniem sytuacji, w których doszło do całkowitego zniszczenia lub nieodwracalnej utraty wyrobów akcyzowych.

3. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 1, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani po dokonaniu dostawy wewnątrzwspólnotowej przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;

2) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Unii Europejskiej na uproszczonym dokumencie towarzyszącym lub na kopii dokumentu handlowego, o którym mowa w art. 77 ust. 2, w przypadku wyrobów akcyzowych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy;

2a) potwierdzenie otrzymania wyrobów akcyzowych przez odbiorcę z państwa członkowskiego Unii Europejskiej na dokumencie handlowym, w przypadku wyrobów akcyzowych niewymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa;

3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy lub złożenie deklaracji w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub złożenie zabezpieczenia albo dokument potwierdzający, że akcyza w tym państwie nie jest wymagana.

4. Podatnik lub podmiot, o których mowa w ust. 2, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy są obowiązani przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

1) dokumenty potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju;

2) udokumentowane potwierdzenie wywozu wyrobów akcyzowych z terytorium kraju poza obszar celny Unii Europejskiej w rozumieniu art. 4 unijnego kodeksu celnego, w sposób zgodny z przepisami prawa celnego, a w przypadku wywozu, o którym mowa w art. 140 ust. 2 rozporządzenia 2015/2446, zaświadczenie, o którym mowa w art. 68b ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne.

4a. Podmiot, o którym mowa w ust. 2e, występujący z wnioskiem o zwrot akcyzy jest obowiązany przedłożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego:

1) dokumenty towarzyszące przemieszczaniu wyrobów akcyzowych;

2) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium państwa członkowskiego, w którym powstała nieprawidłowość;

3) dokument potwierdzający zapłatę akcyzy w związku ze stwierdzeniem powstania nieprawidłowości na terytorium kraju.

5. Zwrotowi nie podlega akcyza w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej i eksportu wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy, a także kwota akcyzy niższa od minimalnej kwoty zwrotu.

6. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje weryfikacji wniosku o zwrot akcyzy w oparciu o dokumenty, o których mowa w ust. 1 i 3–4a.

6a. W przypadku niedokonania przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, zwrot ten traktuje się jako nadpłatę podatku podlegającą oprocentowaniu w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i terminy dokonywania zwrotu akcyzy, o którym mowa w ust. 1, 2 i 2e, minimalną kwotę zwrotu oraz wzór wniosku o zwrot akcyzy, uwzględniając:

1) konieczność zapewnienia informacji dotyczących ilości dostarczanych wewnątrzwspólnotowo lub eksportowanych wyrobów akcyzowych;

2) konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy;

3) ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 83. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podmiot prowadzący skład podatkowy, podmiot ten może dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest zobowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Podmiot prowadzący skład podatkowy może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku wykorzystania reklamowanych wyrobów akcyzowych do produkcji wyrobów akcyzowych.

Art. 83a. 1. W przypadku reklamacji wyrobów akcyzowych z zapłaconą akcyzą uznanej przez podatnika może on dokonać obniżenia kwoty akcyzy, do której zapłacenia jest obowiązany, o kwotę akcyzy zapłaconej od reklamowanych wyrobów.

2. Podatnik może dokonać obniżenia, o którym mowa w ust. 1, w przypadku całkowitego zniszczenia reklamowanych wyrobów akcyzowych:

1) w składzie podatkowym albo,

2) za zgodą właściwego naczelnika urzędu skarbowego – w innym miejscu spełniającym warunki niszczenia wyrobów na podstawie przepisów odrębnych, w obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego.

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, właściwy naczelnik urzędu skarbowego po otrzymaniu zawiadomienia podatnika o zamiarze zniszczenia wyrobów akcyzowych może udzielić zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 94 ust. 1 i art. 95 ust. 1, bez obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego.

3. Z czynności zniszczenia wyrobów akcyzowych, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, sporządza się, w dwóch egzemplarzach, protokół zniszczenia wyrobów akcyzowych, w którym podaje się przyczyny tego zniszczenia. Protokół zniszczenia wyrobów akcyzowych podpisuje podatnik oraz obecny przy czynności zniszczenia przedstawiciel organu podatkowego.

4. W przypadku udzielenia zgody na zniszczenie wyrobów akcyzowych bez obecności przedstawiciela naczelnika urzędu celno-skarbowego podatnik, w terminie 3 dni roboczych, składa właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego oświadczenie potwierdzające zniszczenie wyrobów akcyzowych.

5. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 4, powinno zawierać w szczególności:

1) datę zniszczenia wyrobów akcyzowych;

2) ilość zniszczonych wyrobów akcyzowych;

3) czytelny podpis składającego oświadczenie.

Rozdział 8
Zezwolenia

Art. 84. 1. Wydanie, odmowa wydania, zmiana oraz cofnięcie zezwolenia:

1) na prowadzenie składu podatkowego,

2) na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

2a) na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

3) (uchylony)

3a) na wysyłanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany wysyłający,

4) na wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,

5) na prowadzenie działalności jako podmiot pośredniczący,

6) wyprowadzenia

– następuje w drodze decyzji.

1a. (uchylony)

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób wydawania, zmiany oraz cofania zezwoleń, o których mowa w ust. 1;

2) wzory wniosków o wydanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1, a także sposób dokumentowania spełnienia warunków, od których uzależnione jest wydanie danego zezwolenia.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 2, uwzględni:

1) potrzebę uzyskania dostatecznych informacji o podatniku, w szczególności wpływających na określenie zabezpieczenia akcyzowego i potrzebę prawidłowego działania podmiotu;

2) konieczność zapewnienia swobody przepływu wyrobów akcyzowych.

Rozdział 8a

Przepisy szczególne dotyczące przedsiębiorstwa w spadku

Art. 84a. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku nie wygasają decyzje ani zezwolenia akcyzowe, o których mowa w art. 20a ust. 4, art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 oraz art. 84 ust. 1, które posiadał zmarły przedsiębiorca, jeżeli:

1) zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy, który posiadał decyzję lub zezwolenie akcyzowe;

2) po śmierci przedsiębiorcy, który posiadał decyzję lub zezwolenie akcyzowe, zostanie zapewniona ciągłość zarządu sukcesyjnego;

3) przedsiębiorstwo w spadku, zarządca sukcesyjny, następcy zmarłego przedsiębiorcy oraz małżonek zmarłego przedsiębiorcy spełniają warunki określone w art. 84b–84d;

4) zarządca sukcesyjny złoży, w terminie 7 dni od dnia śmierci przedsiębiorcy, wniosek o zmianę decyzji lub zezwolenia akcyzowego, poprzez dodanie do dotychczasowej nazwy posiadacza decyzji lub zezwolenia oznaczenia „w spadku”;

5) zmarły przedsiębiorca posiadał miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium kraju – w przypadku decyzji, o których mowa w art. 20a ust. 4.

Art. 84b. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być wykonywana działalność na podstawie zezwolenia akcyzowego, które posiadał zmarły przedsiębiorca, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia łącznie następujące warunki:

   a) w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego – prowadzi co najmniej jeden rodzaj działalności polegającej na produkcji, przeładowywaniu lub magazynowaniu wyrobów akcyzowych, w tym będących własnością innych podmiotów,

   b) jest podatnikiem podatku od towarów i usług, z wyłączeniem zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, o którym mowa w art. 48 ust. 2,

   c) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,

   d) złoży zabezpieczenie akcyzowe, z zastrzeżeniem art. 84d ust. 1,

   e) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez nie działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,

   f) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;

2) zarządca sukcesyjny spełnia łącznie następujące warunki:

   a) nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,

   b) w przypadku zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego lub zezwolenia na nabywanie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca – posiada tytuł prawny do korzystania z miejsca, w którym prowadzony jest skład podatkowy lub znajduje się miejsce przeznaczone do odbierania wyrobów akcyzowych, jeżeli tytułem prawnym jest umowa zawarta przez zmarłego przedsiębiorcę, w miejsce którego wstąpił zarządca sukcesyjny,

c) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,

d) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;

3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

Art. 84c. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być wykonywana działalność na podstawie decyzji o wpisie do rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych, którą posiadał zmarły przedsiębiorca, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia łącznie następujące warunki:

a) nie posiada zaległości z tytułu cła i podatków stanowiących dochód budżetu państwa ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,

b) złoży zabezpieczenie akcyzowe,

c) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez nie działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,

d) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;

2) zarządca sukcesyjny spełnia łącznie następujące warunki:

a) nie został skazany prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, przeciwko mieniu, przeciwko obrotowi gospodarczemu, przeciwko obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi lub przestępstwo skarbowe,

b) nie zostało cofnięte, ze względu na naruszenie przepisów prawa, żadne z udzielonych mu zezwoleń, o których mowa w art. 84 ust. 1, jak również koncesja lub zezwolenie na prowadzenie działalności gospodarczej ani nie została wydana decyzja o zakazie wykonywania przez niego działalności regulowanej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców, w zakresie wyrobów akcyzowych,

c) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;

3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

Art. 84d. 1. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być stosowane zwolnienie z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia następujące warunki:

a) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się ze zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej,

b) nie posiada zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz opłaty paliwowej ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,

c) zobowiązało się do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie właściwego naczelnika urzędu skarbowego, kwoty akcyzy oraz kwoty opłaty paliwowej, przypadających do zapłaty z tytułu powstania zobowiązania podatkowego oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej,

d) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;

2) zarządca sukcesyjny spełnia następujące warunki:

a) posiada miejsce zamieszkania na terytorium kraju,

b) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;

3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

2. W przypadku przedsiębiorstwa w spadku może być stosowana zgoda na złożenie zabezpieczenia ryczałtowego, jeżeli:

1) przedsiębiorstwo w spadku spełnia następujące warunki:

a) jego sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się ze zobowiązań podatkowych oraz obowiązku zapłaty opłaty paliwowej,

b) nie posiada zaległości z tytułu cła, podatków stanowiących dochód budżetu państwa oraz opłaty paliwowej ani nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne,

c) nie posiada, jako płatnik, zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne;

2) zarządca sukcesyjny spełnia następujące warunki:

a) posiada miejsce zamieszkania na terytorium kraju,

b) nie jest prowadzone z jego majątku postępowanie egzekucyjne w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku;

3) nie jest prowadzone wobec któregokolwiek z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy lub małżonka przedsiębiorcy postępowanie egzekucyjne, w związku z działalnością prowadzoną przy użyciu przedsiębiorstwa w spadku.

Art. 84e. 1. W trakcie trwania zarządu sukcesyjnego, na wniosek zarządcy sukcesyjnego, za pisemną zgodą następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zmienia decyzję lub zezwolenie akcyzowe, o których mowa w art. 20a ust. 4, art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 oraz art. 84 ust. 1, przez zmianę podmiotu posiadającego decyzję lub zezwolenie akcyzowe z przedsiębiorstwa w spadku na jednego z następców prawnych, pod warunkiem że ten następca prawny spełnia warunki wymagane do uzyskania tej decyzji lub tego zezwolenia.

2. Z dniem, w którym stała się wykonalna decyzja zmieniająca decyzję lub zezwolenie akcyzowe, o których mowa w art. 20a ust. 4, art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 lub art. 84 ust. 1, następca prawny wskazany w tej decyzji lub tym zezwoleniu wstępuje w prawa i obowiązki wynikające ze zmienionej decyzji lub zmienionego zezwolenia akcyzowego.

Art. 84f. W przypadku gdy za życia przedsiębiorcy zaistniała przesłanka do wydania decyzji o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych lub cofnięcia decyzji lub zezwolenia akcyzowego, o których mowa w art. 64 ust. 3, art. 65 ust. 8 oraz art. 84 ust. 1, a nie została wydana decyzja o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo decyzja lub zezwolenie akcyzowe nie zostało cofnięte za życia przedsiębiorcy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje decyzję o wykreśleniu pośredniczącego podmiotu tytoniowego z rejestru pośredniczących podmiotów tytoniowych albo cofa decyzję lub zezwolenie akcyzowe w stosunku do przedsiębiorstwa w spadku lub następcy prawnego przedsiębiorcy, któremu przysługują prawa i obowiązki wynikające z tej decyzji lub tego zezwolenia.

Rozdział 9

Normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych i dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

Art. 85. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, ustala, w drodze decyzji, dla poszczególnych podmiotów, na ich wniosek:

1) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych;

2) dopuszczalne normy zużycia napojów alkoholowych:

a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w przypadku ich użycia do produkcji innych wyrobów,

b) o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 7, w drodze decyzji wydanej z urzędu dla poszczególnych podmiotów:

1) może ustalić:

a) normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych,

b) dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych

– o których mowa w ust. 1;

2) ustala dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, o których mowa w art. 89 ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy i objętych zerową stawką akcyzy, w przypadku ich zużycia do produkcji innych wyrobów;

3) ustala dopuszczalne normy zużycia napojów alkoholowych, o których mowa w art. 32 ust. 4 pkt 2 i 3, w przypadku ich użycia przez podmiot zużywający.

3. W przypadku posiadania przez podatnika więcej niż jednego zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 i 2, ustala się odrębnie dla każdego składu podatkowego.

4. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego, ustalając normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych oraz dopuszczalne normy ich zużycia, uwzględni:

1) rodzaj wyrobów akcyzowych;

2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;

3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku;

4) maksymalne normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych określone w rozporządzeniu wydanym na podstawie ust. 5.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wysokość maksymalnych norm dopuszczalnych ubytków niektórych wyrobów akcyzowych powstających w czasie wykonywania niektórych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;

2) szczegółowy zakres i sposób ustalania norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych lub dopuszczalnych norm zużycia wyrobów akcyzowych;

3) sposób rozliczania ubytków wyrobów akcyzowych, w szczególności w przypadkach rozpoczęcia czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, lub zmiany warunków technicznych i technologicznych przy dokonywaniu tych czynności, do czasu ustalenia w tych przypadkach przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego norm dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 5, uwzględni:

1) rodzaj wyrobów akcyzowych;

2) specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych;

3) warunki techniczne i technologiczne występujące w danym przypadku.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, normy dopuszczalnych ubytków niektórych albo wszystkich wyrobów akcyzowych, uwzględniając rodzaj wyrobów akcyzowych, specyfikę poszczególnych etapów produkcji i pozostałych czynności, w trakcie których może dojść do powstania ubytków wyrobów akcyzowych, warunki techniczne i technologiczne, w tym środki transportu, występujące w danym przypadku.

8. Z dniem wejścia w życie przepisów wydanych na podstawie ust. 7 decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a tracą moc w części dotyczącej norm dopuszczalnych ubytków, które zostały określone w tych przepisach.

9. Jeżeli decyzje wydane na podstawie ust. 1 pkt 1 i ust. 2 pkt 1 lit. a ustalają normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych korzystniejsze dla podmiotu niż określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 7, decyzje te zachowują moc do końca okresu, na jaki zostały wydane, a w przypadku decyzji bezterminowych – do końca roku kalendarzowego następującego po roku kalendarzowym, w którym weszły w życie przepisy wydane na podstawie ust. 7.

DZIAŁ IV

Wyroby akcyzowe – przepisy szczegółowe. Podstawa opodatkowania i stawki akcyzy

Rozdział 1

Wyroby energetyczne i energia elektryczna

Art. 86. 1. Do wyrobów energetycznych, w rozumieniu ustawy, zalicza się wyroby:

1) objęte pozycjami CN od 1507 do 1518 00, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;

2) objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz od 2704 do 2715;

3) objęte pozycjami CN 2901 i 2902;

4) oznaczone kodem CN 2905 11 00, niebędące pochodzenia syntetycznego, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;

5) objęte pozycją CN 3403;

6) objęte pozycją CN 3811;

7) objęte pozycją CN 3817;

8)[39] oznaczone kodami CN: 3824 99 86, 3824 99 92, 3824 99 93, 3824 99 96, 3826 00 10 oraz 3826 00 90, jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych;

9) pozostałe wyroby, z wyłączeniem substancji stosowanych do znakowania i barwienia, o którym mowa w art. 90 ust. 1, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych – bez względu na kod CN;

10) pozostałe wyroby będące węglowodorami, z wyłączeniem torfu, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa opałowe lub jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych – bez względu na kod CN.

2. Paliwami silnikowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych.

3. Paliwami opałowymi w rozumieniu ustawy są wyroby energetyczne przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do celów opałowych, z wyłączeniem wyrobów, o których mowa w ust. 2.

4. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych.

Art. 87. 1. Produkcją wyrobów energetycznych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów energetycznych, w tym również mieszanie lub przeklasyfikowanie komponentów paliwowych, rozlew gazu skroplonego do butli gazowych, a także barwienie i znakowanie wyrobów energetycznych.

2. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych uzyskiwania niewielkiej ilości wyrobów energetycznych jako produktu ubocznego w procesie wytwarzania wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi. Za niewielką ilość uważa się ilość wyrobów energetycznych, jeżeli przychód osiągnięty z ich sprzedaży stanowi nie więcej niż 0,1% całości przychodu, w rozumieniu ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 865, z późn. zm.[40]), uzyskanego z prowadzonej działalności gospodarczej za poprzedni rok obrotowy lub deklarowanego w przypadku rozpoczęcia działalności gospodarczej.

3. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w ust. 2, jest obowiązany do:

1) pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów – w terminie 14 dni od dnia uzyskania po raz pierwszy tych wyrobów;

2) przedstawienia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego pisemnej informacji o uzyskanym przychodzie, z wyszczególnieniem ilości uzyskanych wyrobów, o których mowa w ust. 2, a także o wysokości przychodu osiągniętego ze sprzedaży tych wyrobów – na zakończenie każdego roku obrotowego.

4. Nie uznaje się za produkcję wyrobów energetycznych dodawania do paliw silnikowych lub paliw opałowych dodatków lub domieszek w ilości stanowiącej nie więcej niż 0,2% objętości wyrobu energetycznego zawierającego te dodatki, z wyłączeniem barwienia i znakowania wyrobów energetycznych, o którym mowa w art. 90 ust. 1.

Art. 88. 1. Podstawą opodatkowania wyrobów energetycznych jest ich ilość, wyrażona, w zależności od rodzaju wyrobów, w litrach gotowego wyrobu w temperaturze 15°C lub w kilogramach gotowego wyrobu, albo wartość opałowa, wyrażona w gigadżulach (GJ).

2. Podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2a. W przypadku nielegalnego poboru energii elektrycznej podstawą opodatkowania energii elektrycznej jest jej szacunkowa ilość, wyrażona w megawatogodzinach (MWh).

2b. Podmiot, który określa szacunkową ilość nielegalnie pobranej energii elektrycznej, jest obowiązany powiadomić właściwego dla podatnika naczelnika urzędu skarbowego o tym fakcie w terminie 7 dni od dnia ustalenia podmiotu dokonującego nielegalnego poboru energii elektrycznej.

---

[39] W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

[40] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1018, 1309, 1358, 1495, 1571, 1572, 1649, 1655, 1751, 1798, 1978, 2020, 2200, 2217 i 2473 oraz z 2020 r. poz. 183 i 288.

3. Podstawą opodatkowania w przypadku użycia do celów napędowych, z wyłączeniem celów żeglugi:

1) paliw opałowych,

2) olejów napędowych przeznaczonych do celów żeglugi

– jest ich ilość, wyrażona w litrach, która może być przechowywana w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub w zbiorniku pojazdu bądź innego środka przewozowego.

4. Za użycie paliw opałowych lub olejów napędowych, o których mowa w ust. 3, niezgodnie z przeznaczeniem uznaje się również ich posiadanie lub sprzedaż ze zbiornika podłączonego do odmierzacza paliw.

5. Za odmierzacz paliw określony w odrębnych przepisach uznaje się instalację pomiarową przeznaczoną do tankowania pojazdów silnikowych, małych łodzi i małych samolotów.

6. Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe wyrobów węglowych, które wynoszą odpowiednio:

1) 23,8 GJ/1000 kilogramów dla węgla objętego pozycją CN 2701;

2) 8,6 GJ/1000 kilogramów dla węgla brunatnego objętego pozycją CN 2702;

3) 27,5 GJ/1000 kilogramów dla koksu objętego pozycją CN 2704.

7. Do celów poboru akcyzy ustala się wartości opałowe, które wynoszą:

1) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2705 00 00:

   a) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu koksowniczego powstającego w procesie produkcji koksu metodą wysokotemperaturowego odgazowania węgla koksowego,

   b) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ekspansyjnego i gazów resztkowych powstających na ciągach technologicznych nieorganicznych,

   c) 7,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu konwertorowego będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w konwertorze tlenowym w czasie przedmuchiwania tlenem ciekłej surówki żelaza,

   d) 3,6 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu wielkopiecowego będącego produktem ubocznym w trakcie procesu zachodzącego w wielkim piecu podczas przetapiania spieku rudnego i rudy żelaza na surówkę, w procesie redukcyjnym,

   e) 1,9 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu nadmiarowego będącego produktem ubocznym suchego chłodzenia koksu,

   f) 1,8 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu gardzielowego stanowiącego produkt odpadowy powstający w procesie wytapiania w piecach szybowych wsadu w postaci brykietów koncentratu miedziowego, koksu oraz mieszanki żużla konwertorowego i żużla z wytopu ołowiu,

   g) 18,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–f lub gdy nie można ustalić rodzaju wyrobu gazowego;

2) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 11 00 – 45,2 GJ/1000 kilogramów;

3) dla wyrobów energetycznych o kodach CN od 2711 12 do 2711 19 00 – 46,0 GJ/1000 kilogramów;

4) dla wyrobów gazowych o kodzie CN 2711 21 00:

   a) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego wysokometanowego grupy E,

   b) 27,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lw,

   c) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Ls,

   d) 20,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Ln,

   e) 16,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla gazu ziemnego zaazotowanego grupy Lm,

   f) 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego niewymienionego w lit. a–e;

5) dla wyrobów gazowych o kodzie ex CN 2711 29 00:

   a) 24,0 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego propan-butan-powietrze,

   b) 115 GJ/1000 metrów sześciennych dla wyrobu gazowego propan-butan-rozprężony;

6) dla wyrobów energetycznych o kodzie CN 2901 10 00 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych;

7) dla wyrobów gazowych niewymienionych w pkt 1, 2, 4 i 5 – 31,0 GJ/1000 metrów sześciennych.

8. W przypadku sprzedaży finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych do obliczenia podstawy opodatkowania tych wyrobów przyjmuje się ilość tych wyrobów wynikającą z faktury dokumentującej ich sprzedaż.

Art. 89. 1. Stawki akcyzy na wyroby energetyczne wynoszą dla:

1) węgla i koksu przeznaczonych do celów opałowych objętych pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00 – 1,28 zł/1 gigadżul (GJ);

2)[41] benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – *1565,00 zł [42]/1000 litrów*;

2)[43] benzyn silnikowych o kodach CN 2710 12 45 lub 2710 12 49 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1552,00 zł/1000 litrów;

3) (uchylony)

4) benzyn lotniczych o kodzie CN 2710 12 31, paliw typu benzyny do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 12 70 oraz nafty pozostałej o kodzie CN 2710 19 25 – 1822,00 zł/1000 litrów;

5) paliw do silników odrzutowych o kodzie CN 2710 19 21 – 1446,00 zł/1000 litrów;

6)[44] olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – *1196,00 zł [42]/1000 litrów*;

6)[45] olejów napędowych o kodzie CN 2710 19 43 i 2710 20 11 oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach – 1183,00 zł/1000 litrów;

7) (uchylony)

8)[46] biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – *1196,00 zł [42]/1000 litrów*;

8)[47] biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczonych do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN – 1183,00 zł/1000 litrów;

9) olejów napędowych przeznaczonych do celów opałowych o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów;

10) olejów opałowych o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39:

a) z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny, zabarwionych na czerwono i oznaczonych znacznikiem zgodnie z przepisami szczególnymi – 232,00 zł/1000 litrów,

b) pozostałych, niepodlegających obowiązkowi barwienia i znakowania na podstawie przepisów szczególnych – 64,00 zł/1000 kilogramów;

11)[48] olejów i preparatów smarowych:

a) olejów smarowych, pozostałych olejów o kodach CN od 2710 19 71 do 2710 19 99, z wyłączeniem wyrobów o kodzie CN 2710 19 85 (oleje białe, parafina ciekła) oraz smarów plastycznych zaliczanych do kodu CN 2710 19 99,

b) olejów smarowych o kodzie CN 2710 20 90,

c) preparatów smarowych objętych pozycją CN 3403, z wyłączeniem smarów plastycznych objętych tą pozycją

– 1180,00 zł/1000 litrów;

---

41) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 43.

42) Kwota podlega aktualizacji w latach 2020–2021 na podstawie art. 89 ust. 1b niniejszej ustawy.

43) W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. poz. 1123), która weszła w życie z dniem 18 lipca 2019 r.; wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.

44) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 45.

45) W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 43.

46) W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 47.

47) W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 43.

48) W brzmieniu ustalonym przez art. 6 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

12) gazów przeznaczonych do napędu silników spalinowych:

a) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711 oraz gazowych węglowodorów alifatycznych objętych pozycją CN 2901:

–[49] skroplonych – *695,00 zł*[42]*/1000 kilogramów,*

–[50] skroplonych – 682,00 zł/1000 kilogramów,

–[51] w stanie gazowym – *11,04 zł*[42]*/1 gigadżul (GJ),*

–[52] w stanie gazowym – 10,78 zł/1 gigadżul (GJ),

aa) gazu ziemnego o kodach CN 2711 11 00 i 2711 21 00 – 0 zł,

b) wyprodukowanych w składzie podatkowym i spełniających wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach:

– biogazu, bez względu na kod CN – 0 zł,

– wodoru i biowodoru o kodzie CN 2804 10 00 – 0 zł,

c)[53] pozostałych – *14,72 zł*[42]*/1 GJ*;

c)[54] pozostałych – 14,46 zł/1 GJ;

13) gazu ziemnego (mokrego) i pozostałych węglowodorów gazowych objętych pozycją CN 2711, przeznaczonych do celów opałowych – 1,28 zł/1 gigadżul (GJ);

14)[55] pozostałych paliw silnikowych – *1822,00 zł*[42]*/1000 litrów*;

14)[56] pozostałych paliw silnikowych – 1809,00 zł/1000 litrów;

15) pozostałych paliw opałowych:

a) w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest:

– niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 232,00 zł/1000 litrów,

– równa lub wyższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny – 64,00 zł/1000 kilogramów,

b) gazowych – 1,28 zł/gigadżul (GJ).

1a. W latach 2015–2019 stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, 12 lit. a i c oraz pkt 14, są obniżone odpowiednio o 25,00 zł/1000 litrów, 25,00 zł/1000 kilogramów albo o 0,50 zł/1 gigadżul (GJ).

1aa.[57] W latach 2020–2021 stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, pkt 12 lit. a i c oraz pkt 14, są obniżone odpowiednio o 28,00 zł/1000 litrów, 28,00 zł/1000 kilogramów albo 0,56 zł/1 gigadżul (GJ).

1ab.[58] W okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, pkt 12 lit. a i c oraz pkt 14, po obniżeniu zgodnie z przepisem ust. 1aa, są obniżone dodatkowo odpowiednio o 17,00 zł/1000 litrów, 17,00 zł/1000 kilogramów albo 0,4 zł/1 gigadżul (GJ).

1b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawki akcyzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, 6, 8, pkt 12 lit. a i c oraz pkt 14, obowiązujące w poszczególnych latach kalendarzowych okresów, o których mowa w ust. 1a–1ab, uwzględniając kwoty ich obniżenia odpowiednio zgodnie z ust. 1a–1ab:[59]

1) w terminie do dnia 31 grudnia roku kalendarzowego poprzedzającego każdy rok z tego okresu;

2) niezwłocznie – w przypadku zmiany ich wysokości.

---

[49] W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 50.
[50] W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. d tiret pierwsze podwójne tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 43.
[51] W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 52.
[52] W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. d tiret pierwsze podwójne tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 43.
[53] W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 54.
[54] W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. d tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 43.
[55] W tym brzmieniu obowiązuje do wejścia w życie zmiany, o której mowa w odnośniku 56.
[56] W brzmieniu ustalonym przez art. 40 pkt 1 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 43.
[57] Dodany przez art. 40 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 43.
[58] Dodany przez art. 51 pkt 1 ustawy z dnia 13 lutego 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2020 (Dz. U. poz. 278), która weszła w życie z dniem 21 lutego 2020 r., z mocą od dnia 1 stycznia 2020 r.
[59] Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 51 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 58.

2. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł, jeżeli wyroby te są:

1) w posiadaniu zużywającego podmiotu gospodarczego;

2) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD ze składu podatkowego do zużywającego podmiotu gospodarczego lub do składu podatkowego od zużywającego podmiotu gospodarczego, który posiadał je w celu zużycia do celów uprawniających do zastosowania zerowej stawki akcyzy;

3) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD do składu podatkowego w przypadku niedostarczenia ich do zużywającego podmiotu gospodarczego;

4) nabywane wewnątrzwspólnotowo na podstawie uproszczonego dokumentu towarzyszącego lub dokumentu handlowego przez zużywający podmiot gospodarczy;

5) nabywane wewnątrzwspólnotowo w procedurze zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego odbiorcę w celu dostarczenia ich do zużywającego podmiotu gospodarczego i przemieszczane do tego podmiotu na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD;

6) importowane przez zużywający podmiot gospodarczy;

6a) przemieszczane na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy na podstawie e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD – w przypadku zwrotu przez zużywający podmiot gospodarczy, który importował te wyroby, do sprzedawcy spoza terytorium Unii Europejskiej, jeżeli wyprowadzenie wyrobów akcyzowych następuje przez urząd celno-skarbowy znajdujący się na terytorium kraju;

7) przeznaczone do sprzedaży detalicznej w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 litrów lub wadze do 5 kilogramów;

8) importowane lub nabywane wewnątrzwspólnotowo w opakowaniach jednostkowych o pojemności do 5 litrów lub wadze do 5 kilogramów przez osobę fizyczną w celach innych niż prowadzenie działalności gospodarczej lub innych niż cele handlowe.

2a. (uchylony)

2aa. W przypadkach, o których mowa w ust. 2 pkt 2, 3, 5 i 6a, warunkiem zastosowania zerowej stawki akcyzy jest zakończenie przemieszczania w sposób, o którym mowa w art. 46b ust. 2, oraz w terminie, o którym mowa w art. 46b ust. 3.

2ab. W przypadku, o którym mowa w ust. 2 pkt 6, warunkiem zastosowania zerowej stawki akcyzy jest sporządzenie przez zużywający podmiot gospodarczy e-DD albo dokumentu zastępującego e-DD w terminie 15 dni od dnia dopuszczenia do obrotu importowanych wyrobów akcyzowych.

2b. W przypadku wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, innych niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczonych do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, przyjmuje się, w tym na potrzeby przepisów o zabezpieczeniu akcyzowym oraz przepisów działu VIa, że stawka akcyzy na te wyroby wynosi 0 zł, jeżeli wyroby te zostały objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy.

2c. Stawka akcyzy na wyroby energetyczne niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, inne niż określone w ust. 1 pkt 1–13, przeznaczone do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, wynosi 0 zł.

2d. Stawka akcyzy w przypadku ubytków lub całkowitego zniszczenia wyrobów energetycznych określonych w załączniku nr 2 do ustawy, opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, wynosi 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gazów – 14,72 zł/GJ.

2e. Jeżeli do wyrobów energetycznych wymienionych w załączniku nr 2 do ustawy, innych niż określone w ust. 1 pkt 1–13, nie ma zastosowania zerowa stawka akcyzy, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gazów – 14,72 zł/GJ.

2f. Podmiotowi wysyłającemu, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, który wysłał wyroby energetyczne, w przypadkach, o których mowa w ust. 2, z użyciem Systemu i nie otrzymał raportu odbioru lub dokumentu zastępującego raport odbioru, przysługuje zwrot akcyzy zapłaconej przez ten podmiot, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego ustalono, że wyroby te zostały użyte do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych.

2g. W przypadku, o którym mowa w ust. 2f, organ podatkowy, który ustalił, że wyroby energetyczne zostały użyte do celów innych niż opałowe, jako dodatki lub domieszki do paliw opałowych, do napędu silników spalinowych albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych, informuje podmiot wysyłający, który zapłacił akcyzę, o dokonanych ustaleniach.

2h. W przypadku, o którym mowa w ust. 2f, zwrot akcyzy następuje na wniosek podmiotu wysyłającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 31 lit. b i c, złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym organ podatkowy poinformował podmiot wysyłający o dokonanych ustaleniach.

3. Stawka akcyzy na energię elektryczną wynosi 5,00 zł za megawatogodzinę (MWh).

3a. Stawka akcyzy na energię elektryczną zużywaną:

1) w procesie wydobycia i przeróbki wyrobów o kodzie CN 2701 na terenie zakładu górniczego w rozumieniu ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2019 r. poz. 868, 1214 i 1495 oraz z 2020 r. poz. 284) przez podmiot będący podatnikiem akcyzy od energii elektrycznej,

2) w produkcji wyrobów o kodzie CN 2704 w procesie odgazowania wyrobów o kodzie CN 2701 w temperaturze powyżej 950°C przez podmiot będący podatnikiem akcyzy od energii elektrycznej

– wynosi 3,00 zł za megawatogodzinę (MWh).

3b. Stawkę akcyzy, o której mowa w ust. 3a, stosuje się pod warunkiem, że podatnik akcyzy, o którym mowa w ust. 3a, nie korzysta w stosunku do energii elektrycznej ze zwolnienia od akcyzy, o którym mowa w art. 30 ust. 7a lub w art. 31d.

4. W przypadku:

1) użycia wyrobów, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, do napędu silników spalinowych, użycia ich, gdy nie spełniają warunków określonych w szczególnych przepisach w zakresie prawidłowego znakowania i barwienia, a także ich posiadania w zbiorniku podłączonym do odmierzacza paliw lub sprzedaży z takiego zbiornika, stosuje się odpowiednio stawkę 1822,00 zł/1000 litrów, a w przypadku gdy ich gęstość w temperaturze 15°C jest równa lub wyższa od 890 kilogramów/metr sześcienny – 2047,00 zł/1000 kilogramów;

2) przekroczenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2, ustalonych dla wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 2, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 2d, a jeżeli zużywający podmiot gospodarczy udowodni zużycie tych wyrobów zgodnie z przeznaczeniem uprawniającym do zastosowania zerowej stawki akcyzy – stawkę akcyzy 0 zł;

3) ubytków wyrobów energetycznych powstałych w czasie transportu rurociągiem przesyłowym dalekosiężnym, przekraczających normy dopuszczalnych ubytków wyrobów akcyzowych, o których mowa w art. 85 ust. 1 pkt 1, ust. 2 pkt 1 lit. a oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 85 ust. 7, stosuje się stawkę akcyzy będącą średnią ważoną stawek na wszystkie wyroby energetyczne wysłane w okresie rocznym do wszystkich odbiorców.

5.[60)] W przypadku sprzedaży wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a stosuje się, pod warunkiem że:

1) nabywcą tych wyrobów jest pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy;

2) sprzedawca będący pośredniczącym podmiotem olejowym dokona zgłoszenia, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2332 oraz z 2019 r. poz. 730, 1123 i 1556);

3) nabywca oświadczy, że nabywane wyroby:

   a) zostaną przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek; oświadczenie ma następującą treść:

      „Oświadczam, że nabywane wyroby zużyję do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabywanych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.” lub

[60)] W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

b) będą sprzedane do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek; oświadczenie ma następującą treść:

„Oświadczam, że nabywane wyroby sprzedam do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabywanych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.”;

4) nabywca uzupełni zgłoszenie, o którym mowa w art. 5 ust. 1 albo art. 6a ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, zgodnie z art. 5 ust. 6 lub art. 6a ust. 3 tej ustawy oraz uzupełni to zgłoszenie o oświadczenie, o którym mowa w pkt 3.

5a.[61)] W przypadku sprzedaży wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów, warunkiem zastosowania stawek określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a jest:

1) zamieszczenie przez pośredniczący podmiot olejowy w rejestrze, o którym mowa w art. 138ta ust. 1, danych wymienionych w art. 138ta ust. 2;

2) potwierdzenie przez pośredniczący podmiot olejowy sprzedaży detalicznej tych wyrobów fakturą, która zawiera informację o treści: „Nabywane paliwa opałowe mogą być zużyte wyłącznie do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia nabytych paliw opałowych i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.”.

5b.[61)] W przypadku importu wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a stosuje się, pod warunkiem że:

1) importerem tych wyrobów jest pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy;

2) w zgłoszeniu celnym w rozumieniu przepisów prawa celnego importer złoży:

a) oświadczenie, że przywożone wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek, o następującej treści:

„Oświadczam, że przywożone wyroby zużyję do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia przywożonych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.” lub

b) oświadczenie, że przywożone wyroby będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek, o następującej treści:

„Oświadczam, że przywożone wyroby sprzedam z przeznaczeniem do celów opałowych. Za zmianę przeznaczenia przywożonych wyrobów i przez to narażenie na uszczuplenie podatku akcyzowego grozi odpowiedzialność przewidziana w art. 73a Kodeksu karnego skarbowego.”.

5c.[61)] W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a stosuje się, pod warunkiem że:

1) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego tych wyrobów jest pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy;

2) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego dokona zgłoszenia, o którym mowa w art. 6 ust. 1 albo art. 6b ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi;

3) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego w dokonanym zgłoszeniu złoży oświadczenie, że nabywane wyroby zostaną przeznaczone do celów opałowych lub będą sprzedane z przeznaczeniem do celów opałowych, uprawniających do stosowania tych stawek o treści określonej w ust. 5b pkt 2 lit. a lub b;

4) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, uzupełni zgłoszenie zgodnie z art. 6 ust. 5 tej ustawy o informację o ilości odebranego wyrobu.

[61)] Dodany przez art. 11 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

5d.[61)] W przypadkach niedostępności rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, warunki określone w ust. 5 pkt 2–4 oraz ust. 5c pkt 2–4 uznaje się za spełnione, o ile podmiot dokona zgłoszenia i uzupełnienia zgłoszenia o informacje o odbiorze wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, na warunkach i w terminie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 9 ust. 7 tej ustawy.

5e.[61)] W przypadku sprzedaży paliw opałowych będących przedmiotem przewozu towarów w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi pośredniczącemu podmiotowi olejowemu lub zużywającemu podmiotowi olejowemu innemu niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, warunki stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, o których mowa w ust. 5 pkt 3 i 4, mogą być zastąpione oświadczeniem nabywcy o treści określonej w ust. 5 pkt 3 lit. a lub b złożonym w okresowej umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą wyrobów akcyzowych, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów akcyzowych w ilości wynikającej z tej umowy, jeżeli:

1) każda sprzedaż tych wyrobów została potwierdzona fakturą;

2) nabywca poinformuje sprzedawcę, że ilość odebranych wyrobów jest zgodna z ilością wykazaną w fakturze, o której mowa w pkt 1;

3) dokonano zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, danych zawartych w umowie, o których mowa w art. 6c ust. 2 tej ustawy, nie później niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów.

5f.[61)] W przypadku sprzedaży paliw opałowych znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy niebędących przedmiotem przewozu w rozumieniu ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi pośredniczącemu podmiotowi olejowemu lub zużywającemu podmiotowi olejowemu innemu niż osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej, warunki stosowania stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, o których mowa w ust. 5 pkt 2–4, mogą być zastąpione oświadczeniem nabywcy o treści określonej w ust. 5 pkt 3 lit. a lub b złożonym w okresowej umowie zawartej między sprzedawcą a nabywcą wyrobów akcyzowych, które wywiera skutek jedynie w stosunku do nabywanych wyrobów akcyzowych w ilości wynikającej z tej umowy, jeżeli:

1) każda sprzedaż tych wyrobów została potwierdzona fakturą;

2) nabywca poinformuje sprzedawcę, że ilość odebranych wyrobów jest zgodna z ilością wykazaną w fakturze, o której mowa w pkt 1;

3) dokonano zgłoszenia do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, danych zawartych w umowie, o których mowa w art. 6c ust. 2 tej ustawy, nie później niż przed dokonaniem pierwszej sprzedaży tych wyrobów.

5g.[61)] W przypadkach, o których mowa w ust. 5e i 5f, sprzedawca będący pośredniczącym podmiotem olejowym, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym dokonano sprzedaży, sporządza i przesyła do rejestru zgłoszeń, o którym mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, miesięczne zestawienie informacji, o których mowa w art. 6c ust. 4 tej ustawy.

6. (uchylony)[62)]

7. (uchylony)[62)]

8. (uchylony)[62)]

8a. (uchylony)[62)]

9. (uchylony)[62)]

[62)] Przez art. 11 pkt 7 lit. c ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

10. Sprzedawca wyrobów akcyzowych określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a zużywającym podmiotom olejowym jest obowiązany odmówić sprzedaży tych wyrobów w przypadku gdy:[63)]

1) (uchylony)[64)]

2) (uchylony)[64)]

3)[65)] adres, pod który sprzedawca dostarczył wyroby akcyzowe, jest inny niż wskazane w potwierdzeniu przyjęcia zgłoszenia rejestracyjnego uproszczonego miejsce (adres), gdzie znajdują się urządzenia grzewcze, z wyłączeniem miejsc, gdzie znajdują się urządzenia grzewcze niestacjonarne.

4) (uchylony)[66)]

11. (uchylony)[67)]

12. (uchylony)[67)]

13. (uchylony)[67)]

14. (uchylony)[67)]

15. (uchylony)[67)]

16.[68)] W przypadku gdy warunki, o których mowa w ust. 5–5f i ust. 10 pkt 3, nie zostały spełnione, stosuje się stawkę akcyzy określoną w ust. 4 pkt 1.

17.[69)] W przypadku gdy nabywca uzupełni zgłoszenie, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, po upływie terminu, o którym mowa w art. 5 ust. 6 lub art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ale przed upływem terminu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tej ustawy, zobowiązanie podatkowe nie powstaje i z chwilą uzupełnienia przez nabywcę tego zgłoszenia, w części objętej potwierdzeniem, wygasa obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, ciążący na pośredniczącym podmiocie olejowym.

18.[69)] W przypadku gdy podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, uzupełni zgłoszenie, o którym mowa w ust. 5c pkt 4, po upływie terminu, o którym mowa w art. 6 ust. 5 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, ale przed upływem terminu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 tej ustawy, stosuje się stawki akcyzy określone w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

19.[69)] W przypadku naruszenia warunków sprzedaży, o których mowa w ust. 5e i 5f, obowiązek podatkowy z tytułu czynności, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 3, ciążący na pośredniczącym podmiocie olejowym, wygasa w zakresie ilości odebranego towaru potwierdzonej przez nabywcę w zgłoszeniu w sposób, o którym mowa w art. 5 ust. 6 lub art. 6a ust. 3 ustawy z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi.

20.[69)] W przypadku nieuzupełnienia zgłoszenia, o którym mowa w ust. 5 pkt 4, ust. 5c pkt 4 i ust. 5d, albo naruszenia warunków sprzedaży, o których mowa w ust. 5a, 5e, 5f i ust. 10 pkt 3:

1) pośredniczącemu podmiotowi olejowemu lub zużywającemu podmiotowi olejowemu, na jego wniosek złożony do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w terminie roku, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin płatności akcyzy, przysługuje zwrot akcyzy zapłaconej przez ten podmiot, jeżeli w wyniku postępowania podatkowego zostanie ustalone, że wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zostały zużyte do celów opałowych albo

63) Wprowadzenie do wyliczenia w brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 7 lit. d tiret pierwsze ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
64) Przez art. 11 pkt 7 lit. d tiret drugie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
65) W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 7 lit. d tiret trzecie ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
66) Przez art. 11 pkt 7 lit. d tiret czwarte ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
67) Przez art. 11 pkt 7 lit. e ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
68) W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 7 lit. f ustawy, o której mowa w odnośniku 4.
69) Dodany przez art. 11 pkt 7 lit. g ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2) jeżeli pośredniczący podmiot olejowy lub zużywający podmiot olejowy nie złożył deklaracji podatkowej lub deklaracji uproszczonej w zakresie wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, z zastosowaniem stawki akcyzy określonej w ust. 4 pkt 1:

a) nie wszczyna się postępowań podatkowych, jeżeli w wyniku kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej ustalono, że wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zostały zużyte do celów opałowych albo

b) wszczęte postępowanie umarza się, jeżeli w tym postępowaniu ustalono, że wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zostały zużyte do celów opałowych.

21.[69)] W przypadku, o którym mowa w ust. 20 pkt 1, kwotę zwrotu akcyzy zapłaconej z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, stanowi różnica między akcyzą zapłaconą według stawki akcyzy określonej w ust. 4 pkt 1 a akcyzą należną obliczoną według stawek akcyzy określonych w ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a.

Art. 90. 1. Obowiązkowi znakowania i barwienia podlegają:

1) oleje opałowe o kodach CN od 2710 19 51 do 2710 19 68 i od 2710 20 31 do 2710 20 39, z których 30% lub więcej objętościowo destyluje przy 350°C lub których gęstość w temperaturze 15°C jest niższa niż 890 kilogramów/metr sześcienny;

2) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – przeznaczone na cele opałowe;

3) oleje napędowe o kodach CN od 2710 19 43 do 2710 19 48 i od 2710 20 11 do 2710 20 19 – wykorzystywane do celów żeglugi, w tym rejsów rybackich.

1a. Obowiązkowi barwienia nie podlegają wyroby energetyczne, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, wykorzystywane do celów żeglugi przez Siły Zbrojne Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Obowiązek znakowania i barwienia wyrobów energetycznych, o których mowa w ust. 1, ciąży na podmiotach prowadzących składy podatkowe, importerach, podmiotach dokonujących nabycia wewnątrzwspólnotowego i przedstawicielach podatkowych.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) rodzaje substancji stosowanych do znakowania i barwienia;

2) ilości substancji stosowanych do znakowania i barwienia, wyrażone w miligramach/litr wyrobu energetycznego, po których dodaniu wyrób uważa się za prawidłowo oznaczony i zabarwiony.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 3, uwzględni:

1) sytuację rynkową w obrocie wyrobami energetycznymi, a zwłaszcza konieczność przeciwdziałania unikaniu opodatkowania akcyzą;

2) techniczne możliwości zapewniające prawidłowe oznaczenie i zabarwienie wyrobów energetycznych;

3) przeznaczenie wyrobów energetycznych.

Art. 91. (uchylony)

Art. 91a. (uchylony)

Art. 91b. (uchylony)

Rozdział 2
Napoje alkoholowe

Art. 92. Do napojów alkoholowych w rozumieniu ustawy zalicza się alkohol etylowy, piwo, wino, napoje fermentowane oraz wyroby pośrednie.

Art. 93. 1. Do alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy zalicza się:

1) wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, objęte pozycjami CN 2207 i 2208, nawet jeżeli są to wyroby stanowiące część wyrobu należącego do innego działu Nomenklatury Scalonej;

2) wyroby objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 22% objętości;

3) napoje zawierające rozcieńczony lub nierozcieńczony alkohol etylowy.

2. Produkcją alkoholu etylowego w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie, przetwarzanie, oczyszczanie, skażanie lub odwadnianie alkoholu etylowego, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania alkoholu etylowego jest liczba hektolitrów alkoholu etylowego 100% vol. w temperaturze 20°C zawartego w gotowym wyrobie.

4.[70)] Stawka akcyzy na alkohol etylowy wynosi 6275,00 zł od 1 hektolitra alkoholu etylowego 100% vol. zawartego w gotowym wyrobie.

Art. 94. 1. Piwem w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2203 00 oraz wszelkie wyroby zawierające mieszaninę piwa z napojami bezalkoholowymi, objęte pozycją CN 2206 00, jeżeli rzeczywista objętościowa moc alkoholu w tych wyrobach przekracza 0,5% objętości.

2. Produkcją piwa w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie piwa, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania piwa jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu na 1 stopień Plato.

4.[71)] Stawka akcyzy na piwo wynosi 8,57 zł od 1 hektolitra za każdy stopień Plato gotowego wyrobu.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe metody ustalania parametrów służących do określenia podstawy opodatkowania piwa, o których mowa w ust. 3, w szczególności wyznaczania liczby stopni Plato w piwie gotowym, uwzględniając przepisy prawa Unii Europejskiej w zakresie akcyzy oraz technologię wytwarzania piwa.

Art. 95. 1. Winem w rozumieniu ustawy jest:

1) wino niemusujące – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wina musującego określonego w pkt 2:
   a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 15% objętości, pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji, albo
   b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 15% objętości, lecz nieprzekraczającej 18% objętości, pod warunkiem że nie zawierają żadnych dodatków wzbogacających oraz że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;
2) wino musujące – wszelkie wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 oraz objęte pozycją 2205, które łącznie spełniają następujące warunki:
   a) znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze,
   b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającą 15% objętości,
   c) cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją wina w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wina, a także jego rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wina jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4.[72)] Stawka akcyzy na wino wynosi 174,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 96. 1. Napojami fermentowanymi w rozumieniu ustawy są:

1) musujące napoje fermentowane – wszelkie wyroby objęte pozycją CN 2206 00 oraz wyroby oznaczone kodami CN 2204 10, 2204 21, 2204 29 10 i objęte pozycją 2205, niewymienione w art. 95, które znajdują się w butelkach zaopatrzonych w korek w kształcie grzybka, umocowany za pomocą węzłów lub spinek, albo cechują się ciśnieniem wynoszącym co najmniej 3 bary, spowodowanym obecnością dwutlenku węgla w roztworze, oraz:
   a) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającą 13% objętości, albo
   b) mają rzeczywistą objętościową moc alkoholu przekraczającą 13% objętości, lecz nieprzekraczającą 15% objętości

   – pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji;

---

70) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 2019 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 2523), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

71) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 2 ustawy, o której mowa w odnośniku 70.

72) W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 3 ustawy, o której mowa w odnośniku 70.

2) niemusujące napoje fermentowane – niebędące musującymi napojami fermentowanymi określonymi w pkt 1 – wszelkie wyroby objęte pozycjami CN 2204 i 2205, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 95 ust. 1, oraz wyroby objęte pozycją CN 2206 00, z wyjątkiem wszelkich wyrobów określonych w art. 94 ust. 1:

a) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 10% objętości, albo

b) o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 10% objętości, lecz nieprzekraczającej 15% objętości

– pod warunkiem że cały alkohol etylowy zawarty w gotowym wyrobie pochodzi wyłącznie z procesu fermentacji.

2. Produkcją napojów fermentowanych w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie napojów fermentowanych, a także ich rozlew.

3. Podstawą opodatkowania napojów fermentowanych jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4. Stawki akcyzy na napoje fermentowane wynoszą:

1) na cydr i perry o kodach CN 2206 00 31, 2206 00 51 oraz 2206 00 81, o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu nieprzekraczającej 5,0% objętości – 97,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu;

2)[73] na pozostałe napoje fermentowane – 174,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Art. 97. 1. Wyrobami pośrednimi w rozumieniu ustawy są wszelkie wyroby o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% objętości, lecz nieprzekraczającej 22% objętości, objęte pozycjami CN 2204, 2205 i 2206 00, z wyjątkiem wyrobów określonych w art. 94–96.

2. Produkcją wyrobów pośrednich w rozumieniu ustawy jest wytwarzanie lub przetwarzanie wyrobów pośrednich, a także ich rozlew.

3. Podstawą opodatkowania wyrobów pośrednich jest liczba hektolitrów gotowego wyrobu.

4.[74] Stawka akcyzy na wyroby pośrednie wynosi 350,00 zł od 1 hektolitra gotowego wyrobu.

Rozdział 3

Wyroby tytoniowe, susz tytoniowy, płyn do papierosów elektronicznych i wyroby nowatorskie

Art. 98. 1. Do wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy zalicza się bez względu na kod CN:

1) papierosy;

2) tytoń do palenia;

3) cygara i cygaretki.

2. Za papierosy uznaje się:

1) tytoń zrolowany nadający się do palenia w tej postaci, który nie jest cygarami ani cygaretkami w rozumieniu ust. 4;

2) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest umieszczany w tutkach z bibuły papierosowej;

3) tytoń zrolowany, który w drodze prostej, nieprzemysłowej obróbki jest owijany w bibułę papierosową.

3. Do celów akcyzy, tytoń zrolowany, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za:

1) dwa papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 8 centymetrów, ale nie dłuższy niż 11 centymetrów;

2) trzy papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 11 centymetrów, ale nie dłuższy niż 14 centymetrów;

3) cztery papierosy – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 14 centymetrów, ale nie dłuższy niż 17 centymetrów;

4) pięć papierosów – w przypadku gdy, wyłączając filtr lub ustnik, jest on dłuższy niż 17 centymetrów, ale nie dłuższy niż 20 centymetrów.

---

[73] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 4 ustawy, o której mowa w odnośniku 70.

[74] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w odnośniku 70.

3a. Przepis ust. 3 stosuje się odpowiednio do ustalenia, co należy uznać za sześć, siedem i większą liczbę papierosów.

4. Za cygara lub cygaretki, biorąc pod uwagę ich właściwości i zwykłe oczekiwania konsumentów, uznaje się:

1) tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu,

2) tytoń zrolowany z poszarpanym, wymieszanym wkładem, owinięty liściem tytoniu w naturalnym kolorze cygara z odtworzonego tytoniu pokrywającym produkt w całości, łącznie z filtrem, tam gdzie zachodzi taka konieczność, ale nie ustnik, w przypadku cygar z ustnikiem, gdzie waga sztuki, wyłączając filtr lub ustnik, wynosi nie mniej niż 2,3 grama i nie więcej niż 10 gramów, a obwód równy przynajmniej jednej trzeciej długości wynosi nie mniej niż 34 milimetry

– jeżeli są oraz mogą być przeznaczone wyłącznie do palenia w stanie niezmienionym.

5. Za tytoń do palenia uznaje się:

1) tytoń, który został pocięty lub inaczej podzielony, skręcony lub sprasowany w postaci bloków oraz nadający się do palenia bez dalszego przetwarzania przemysłowego;

2) odpady tytoniowe będące pozostałościami liści tytoniu i produktami ubocznymi uzyskanymi podczas przetwarzania tytoniu lub produkcji wyrobów tytoniowych, oddane do sprzedaży detalicznej, niebędące papierosami, cygarami lub cygaretkami, a nadające się do palenia.

6. (uchylony)

7. Produkty składające się w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 4, są traktowane jako cygara i cygaretki.

8. Produkty składające się w całości albo w części z substancji innych niż tytoń, lecz poza tym spełniające kryteria ustalone w ust. 2, 3 lub 5, są traktowane jako papierosy i tytoń do palenia. Jednakże nie traktuje się jako wyrobów tytoniowych produktów, które nie zawierają tytoniu i są wykorzystywane wyłącznie w celach medycznych.

Art. 99. 1. Produkcją wyrobów tytoniowych w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

1a. Produkcją papierosów jest również ich wytwarzanie, także przez konsumenta, przy użyciu maszyny do wytwarzania papierosów.

1b. Za produkcję papierosów nie uznaje się wytwarzania papierosów przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwach domowych.

2. Stawki akcyzy na wyroby tytoniowe wynoszą:

1)[75] na papierosy, z zastrzeżeniem ust. 10 – 228,10 zł za każde 1000 sztuk i 32,05% maksymalnej ceny detalicznej;

2)[75] na tytoń do palenia, z zastrzeżeniem ust. 10 – 155,79 zł za każdy kilogram i 32,05% maksymalnej ceny detalicznej;

3)[75] na cygara i cygaretki – 433,00 zł za każdy kilogram.

3. Na papierosy lub tytoń do palenia nieobjęte obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy i nieoznaczone maksymalną ceną detaliczną stawki akcyzy wynoszą:

1)[76] na papierosy – 378,38 zł za każde 1000 sztuk;

2)[76] na tytoń do palenia – 252,25 zł za każdy kilogram.

4. Minimalna stawka akcyzy na papierosy wynosi 100% całkowitej kwoty akcyzy, naliczonej od ceny równej średniej ważonej detalicznej cenie sprzedaży papierosów.

5. (uchylony)

5a. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów albo średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia stanowi iloraz całkowitej wartości odpowiednio wszystkich papierosów albo tytoniu do palenia, znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, i odpowiednio liczby tych papierosów albo ilości tytoniu do palenia.

---

[75] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 70.
[76] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 6 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 70.

5b. Całkowitą wartość, o której mowa w ust. 5a, oblicza się w oparciu o detaliczne ceny sprzedaży obejmujące wszystkie podatki.

5c. Średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia oblicza się na podstawie danych z roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który te średnie ważone detaliczne ceny sprzedaży są obliczane.

5d. Na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy stosuje się średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów obliczaną na podstawie danych za pierwszych 10 miesięcy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który średnia ważona detaliczna cena sprzedaży papierosów jest obliczana.

6. Za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się cenę wyznaczoną i wydrukowaną przez producenta, importera lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego na opakowaniu jednostkowym papierosów lub tytoniu do palenia, z zastrzeżeniem ust. 9.

7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia, przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, jest obowiązany wyznaczyć i wydrukować maksymalną cenę detaliczną na opakowaniu jednostkowym tych wyrobów.

8. W przypadku importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych maksymalną ceną detaliczną, stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

9. W przypadku:

1) nabycia lub posiadania papierosów lub tytoniu do palenia znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych maksymalną ceną detaliczną, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony,

2) produkcji, o której mowa w art. 99 ust. 1a, niezgodnej z art. 47

– stosuje się odpowiednio stawki akcyzy w wysokości określonej w ust. 2 pkt 1 i 2, przy czym za maksymalną cenę detaliczną przyjmuje się trzykrotną wartość średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów, o której mowa w ust. 5d, przeliczonej na jednostkę 1000 sztuk dla papierosów, a dla tytoniu do palenia, przyjmując założenie, że jednostka 1000 sztuk papierosów odpowiada 1 kilogramowi tytoniu do palenia.

10. W przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 5, stosuje się stawkę akcyzy w wysokości 70% maksymalnej ceny detalicznej wydrukowanej na opakowaniu jednostkowym.

11. Producent, importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego papierosów lub tytoniu do palenia są obowiązani do sporządzania i przekazywania ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych informacji o liczbie znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy papierosów poszczególnych marek i ilości tytoniu do palenia oznaczonych maksymalną ceną detaliczną w okresie:

1) pierwszych 10 miesięcy roku kalendarzowego,

2) roku kalendarzowego

– poprzedzających rok kalendarzowy, na który są obliczane średnie ważone detaliczne ceny sprzedaży.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, formę przekazywania oraz zakres informacji, o których mowa w ust. 11, uwzględniając potrzebę ustalenia średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży papierosów oraz średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

13. (uchylony)

14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia, najpóźniej do dnia 1 marca danego roku kalendarzowego, na podstawie danych, o których mowa w ust. 11 pkt 2.

Art. 99a. 1. Za susz tytoniowy uznaje się, bez względu na wilgotność, tytoń, który nie jest połączony z żywą rośliną i nie jest jeszcze wyrobem tytoniowym.

2. Podstawą opodatkowania suszu tytoniowego jest ilość tego suszu wyrażona w kilogramach.

3.[77] Stawka akcyzy na susz tytoniowy wynosi 252,25 zł za każdy kilogram.

4. W przypadku:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub

2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– bez jego oznaczenia znakami akcyzy, stawka akcyzy wynosi 504,50 zł za każdy kilogram.[78]

5. W przypadku nabycia lub posiadania suszu tytoniowego nieoznaczonego znakami akcyzy przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy, pośredniczący podmiot tytoniowy, grupę producentów lub rolnika, który wyprodukował susz tytoniowy, jeżeli nie została od niego zapłacona akcyza w należnej wysokości i nie można ustalić podmiotu, który dokonał sprzedaży tego suszu, stosuje się stawkę akcyzy, o której mowa w ust. 4.

6. Nie dokonuje się:

1) nabycia wewnątrzwspólnotowego lub importu suszu tytoniowego przez inny podmiot niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy, lub

2) sprzedaży suszu tytoniowego innemu podmiotowi niż podmiot prowadzący skład podatkowy lub pośredniczący podmiot tytoniowy

– luzem bez opakowania.

Art. 99b. 1. Produkcją płynu do papierosów elektronicznych w rozumieniu ustawy jest jego wytwarzanie, przetwarzanie, a także jego rozlew.

2. Za produkcję płynu do papierosów elektronicznych nie uznaje się wytwarzania tego płynu przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

3. Podstawą opodatkowania płynu do papierosów elektronicznych jest jego ilość wyrażona w mililitrach.

4.[79] Stawka akcyzy na płyn do papierosów elektronicznych wynosi 0,55 zł za każdy mililitr.

5. W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na płyn do papierosów elektronicznych wynosi dwukrotność stawki, o której mowa w ust. 4.

6. W przypadku nabycia lub posiadania płynu do papierosów elektronicznych znajdującego się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, jeżeli od tego płynu nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

Art. 99c. 1. Produkcją wyrobów nowatorskich w rozumieniu ustawy jest ich wytwarzanie, przetwarzanie, a także pakowanie.

2. Za produkcję wyrobów nowatorskich nie uznaje się wytwarzania tych wyrobów przez konsumenta ręcznie domowym sposobem w gospodarstwie domowym na własne potrzeby.

3. Podstawą opodatkowania wyrobów nowatorskich jest ich ilość wyrażona w kilogramach.

4.[80] Stawka akcyzy na wyroby nowatorskie wynosi 155,79 zł za każdy kilogram i 32,05% średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

5.[80] W przypadku produkcji, o której mowa w ust. 1, niezgodnej z art. 47, stawka akcyzy na wyroby nowatorskie wynosi 155,79 zł za każdy kilogram i 32,05% trzykrotności średniej ważonej detalicznej ceny sprzedaży tytoniu do palenia.

6. Na potrzeby ustalenia stawki akcyzy na wyroby nowatorskie stosuje się średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia obliczaną na podstawie danych za pierwszych 10 miesięcy roku poprzedzającego rok kalendarzowy, na który średnia ważona detaliczna cena sprzedaży tytoniu do palenia jest obliczana.

---

[77] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. a ustawy, o której mowa w odnośniku 70.
[78] Część wspólna w brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 7 lit. b ustawy, o której mowa w odnośniku 70.
[79] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 70.
[80] W brzmieniu ustalonym przez art. 1 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 70.

7. Producent, importer lub podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów nowatorskich, przeznaczonych do sprzedaży na terytorium kraju, jest obowiązany wydrukować na opakowaniu jednostkowym informację o ilości tych wyrobów nowatorskich wyrażonej w gramach.

8. W przypadku importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów nowatorskich znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych w sposób określony w ust. 7, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

9. W przypadku nabycia lub posiadania wyrobów nowatorskich znajdujących się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w opakowaniach jednostkowych nieoznaczonych albo oznaczonych w sposób określony w ust. 7, jeżeli od tych wyrobów nie została zapłacona akcyza w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony, stosuje się stawkę w wysokości określonej w ust. 5.

Art. 99d. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży papierosów oraz średnią ważoną detaliczną cenę sprzedaży tytoniu do palenia, przed końcem roku kalendarzowego poprzedzającego rok kalendarzowy, na który jest ustalana, na podstawie danych, o których mowa w art. 99 ust. 11 pkt 1, na potrzeby ustalenia minimalnej stawki akcyzy na papierosy oraz stawki akcyzy dla wyrobów nowatorskich.

DZIAŁ V

Opodatkowanie akcyzą samochodów osobowych

Art. 100. 1. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest:

1) import samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;

2) nabycie wewnątrzwspólnotowe samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym;

3) pierwsza sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym:

   a) wyprodukowanego na terytorium kraju,

   b) od którego nie została zapłacona akcyza z tytułu czynności, o których mowa w pkt 1 albo 2.

2. W przypadku samochodu osobowego przedmiotem opodatkowania akcyzą jest również sprzedaż na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju, następująca po sprzedaży, o której mowa w ust. 1 pkt 3, jeżeli wcześniej akcyza nie została zapłacona w należnej wysokości, a w wyniku kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo postępowania podatkowego nie ustalono, że podatek został zapłacony.

2a. W przypadku wymiany, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika samochodu osobowego o pojemności 2000 centymetrów sześciennych albo niższej na silnik o pojemności powyżej 2000 centymetrów sześciennych przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych.

2b. W przypadku instalacji, przed pierwszą rejestracją na terytorium kraju, silnika w samochodzie osobowym bez silnika przyjmuje się, że przedmiotem czynności podlegającej opodatkowaniu jest samochód osobowy o pojemności silnika, który został zainstalowany.

2c. Przepisy ust. 2a i 2b stosuje się niezależnie od tego, czy wymiana bądź instalacja silnika zostały dokonane z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

3. Jeżeli w stosunku do samochodu osobowego powstał obowiązek podatkowy w związku z wykonaniem jednej z czynności podlegającej opodatkowaniu to nie powstaje obowiązek podatkowy na podstawie innej czynności podlegającej opodatkowaniu, jeżeli kwota akcyzy została określona lub zadeklarowana w należnej wysokości.

4. Samochody osobowe są to pojazdy samochodowe i pozostałe pojazdy mechaniczne objęte pozycją CN 8703 przeznaczone zasadniczo do przewozu osób, inne niż objęte pozycją 8702, włącznie z samochodami osobowo-towarowymi (kombi) oraz samochodami wyścigowymi, z wyłączeniem pojazdów samochodowych i pozostałych pojazdów, które nie wymagają rejestracji zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

5. Na potrzeby niniejszego działu za sprzedaż samochodu osobowego uznaje się jego:

1) sprzedaż, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

2) zamianę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

3) wydanie w zamian za wierzytelności;

4) wydanie w miejsce świadczenia pieniężnego;

5) darowiznę, w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny;

6) wydanie w zamian za dokonanie określonej czynności;

7) przekazanie lub wykorzystanie na potrzeby reprezentacji albo reklamy;

8) przekazanie przez podatnika na potrzeby osobiste podatnika, wspólników, udziałowców, akcjonariuszy, członków spółdzielni i ich domowników, członków organów stanowiących osób prawnych, członków stowarzyszenia, a także zatrudnionych przez niego pracowników oraz byłych pracowników;

9) użycie na potrzeby prowadzonej działalności gospodarczej.

6. Do opodatkowania akcyzą samochodów osobowych stosuje się odpowiednio art. 10 ust. 12 i 13, art. 14 ust. 1–4, 6, 8, 10 i 11, art. 16, art. 18 ust. 1, 2 i 2a, art. 19, art. 21 ust. 5 i art. 27–29a oraz przepisy wydane na podstawie art. 20.

Art. 101. 1. Obowiązek podatkowy z tytułu importu samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem powstania długu celnego w rozumieniu przepisów prawa celnego.

2. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem:

1) przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło przed przemieszczeniem samochodu na terytorium kraju;

2) nabycia prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel – jeżeli nabycie prawa rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel nastąpiło po przemieszczeniu samochodu osobowego na terytorium kraju;

3) złożenia wniosku o rejestrację samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym – jeżeli podmiot występujący z wnioskiem o rejestrację na terytorium kraju nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego nie jest jego właścicielem.

2a. Obowiązek podatkowy z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a, nie powstaje, jeżeli ten samochód osobowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo lub wyeksportowany w terminie 30 dni od dnia nabycia wewnątrzwspólnotowego albo sprzedaży, o której mowa w art. 100 ust. 1 pkt 3 lit. a. Fakt dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu jest potwierdzany przez dokumenty, o których mowa w art. 107 ust. 3.

3. Obowiązek podatkowy z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego niezarejestrowanego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym powstaje z dniem wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności.

4. Jeżeli sprzedaż samochodu osobowego powinna być potwierdzona fakturą, obowiązek podatkowy powstaje z dniem wystawienia faktury, nie później jednak niż w 7. dniu, licząc od dnia wydania, a w przypadkach, o których mowa w art. 100 ust. 5 pkt 2–9, z dniem wykonania tych czynności. Sprzedawca jest obowiązany do wykazania na wystawionej fakturze kwoty akcyzy od dokonanej sprzedaży.

5. Jeżeli nie można określić dnia, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności podlegającej opodatkowaniu, o której mowa w art. 100 ust. 1 lub ust. 2, za datę jego powstania uznaje się dzień, w którym uprawniony organ podatkowy stwierdził dokonanie czynności podlegającej opodatkowaniu.

Art. 102. 1. Podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 lub 2.

2. W przypadkach, o których mowa w art. 101 ust. 2 pkt 1 i 2, jeżeli przemieszczenia samochodu osobowego z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju dokonał inny podmiot niż podmiot, który nabył prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która nabyła prawo rozporządzania samochodem osobowym jak właściciel.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 3, podatnikiem jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która wystąpiła o rejestrację tego samochodu na terytorium kraju, zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

4. W przypadku gdy samochód osobowy stanowi przedmiot współwłasności, za podatników uznaje się wszystkich współwłaścicieli, nawet gdy czynności podlegających opodatkowaniu dokonał jeden ze współwłaścicieli. Współwłaściciele ponoszą solidarną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe.

Art. 103. 1. Organy egzekucyjne, określone w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, oraz komornicy sądowi wykonujący czynności egzekucyjne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 r. poz. 1460, z późn. zm.[81)]), są płatnikami akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza nie została zapłacona.

2. Płatnik akcyzy od sprzedaży, dokonywanej w trybie egzekucji, samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego w terminie do 7. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym sprzedano samochód, a także przekazać w tym terminie do właściwego naczelnika urzędu skarbowego deklarację o wysokości pobranej i wpłaconej akcyzy według ustalonego wzoru.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres danych zawartych w deklaracji o wysokości akcyzy pobranej i wpłaconej przez płatnika oraz wzór tej deklaracji, zamieszczając objaśnienia co do sposobu prawidłowego składania deklaracji oraz informacje o miejscu ich składania, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia kwoty akcyzy.

Art. 104. 1. Podstawą opodatkowania w przypadku samochodu osobowego jest:

1) kwota należna z tytułu sprzedaży samochodu osobowego na terytorium kraju pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy należne od tego samochodu osobowego;

2) kwota, jaką podatnik jest obowiązany zapłacić za samochód osobowy – w przypadku jego nabycia wewnątrzwspólnotowego, z tym że w przypadku, o którym mowa w art. 101 ust. 2 pkt 3, podstawą opodatkowania jest średnia wartość rynkowa samochodu osobowego pomniejszona o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy;

3) wartość celna samochodu osobowego powiększona o należne cło – w przypadku importu tego samochodu, z zastrzeżeniem ust. 2–5.

2. W przypadku samochodu osobowego, wobec którego mają zastosowanie przepisy dotyczące procedury uszlachetniania biernego, podstawą opodatkowania jest różnica między wartością celną produktów przetworzonych lub zamiennych dopuszczonych do obrotu a wartością towarów wywiezionych czasowo, powiększona o należne cło.

3. Podstawą opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego objętego procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych jest wartość celna powiększona o cło, które byłoby należne, gdyby samochód ten był objęty procedurą dopuszczenia do obrotu.

4. Podstawa opodatkowania w przypadku importu samochodu osobowego obejmuje również prowizję oraz koszty transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały do niej włączone, a zostały już poniesione do pierwszego miejsca przeznaczenia na terytorium kraju. Przez pierwsze miejsce przeznaczenia rozumie się miejsce wymienione w dokumencie przewozowym lub innym dokumencie, na podstawie którego samochód jest importowany.

5. Do podstawy opodatkowania z tytułu importu samochodu osobowego dolicza się określone w odrębnych przepisach opłaty oraz inne należności, jeżeli urzędy celno-skarbowe mają obowiązek pobierać te należności z tytułu importu samochodu.

6. Podstawą opodatkowania z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego dopuszczonego wcześniej do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej zgodnie z przepisami celnymi, ale niezarejestrowanego na terytorium innego państwa członkowskiego jest wartość, o której mowa w ust. 1 pkt 3, z uwzględnieniem prowizji, kosztów transportu i ubezpieczenia, jeżeli nie zostały uwzględnione w cenie, ale zostały już poniesione do miejsca, w którym nastąpiło objęcie towaru procedurą celną.

6a. W przypadku samochodów osobowych typu ambulans do podstawy opodatkowania nie wlicza się kwot stanowiących wartość specjalistycznego wyposażenia medycznego.

[81)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2019 r. poz. 1469, 1495, 1649, 1655, 1798, 1802, 1818, 2070, 2089, 2128 i 2217 oraz z 2020 r. poz. 288 i 462.

7. Jeżeli nie można określić kwot, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, w szczególności w przypadku darowizny samochodu osobowego, za podstawę opodatkowania przyjmuje się średnią wartość rynkową samochodu osobowego na rynku krajowym, pomniejszoną o kwotę podatku od towarów i usług oraz o kwotę akcyzy.

8. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania w przypadku czynności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2 i 3 oraz ust. 2, bez uzasadnionej przyczyny znacznie odbiega od średniej wartości rynkowej tego samochodu osobowego, organ podatkowy wzywa podatnika do zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub wskazania przyczyn uzasadniających podanie jej wysokości w kwocie znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego.

9. W razie nieudzielenia odpowiedzi, niedokonania zmiany wysokości podstawy opodatkowania lub niewskazania przyczyn, które uzasadniają podanie jej wysokości znacznie odbiegającej od średniej wartości rynkowej samochodu osobowego, organ podatkowy określi wysokość podstawy opodatkowania.

10. Jeżeli wysokość podstawy opodatkowania ustalona z uwzględnieniem opinii biegłego odbiega co najmniej o 33% od zadeklarowanej podstawy opodatkowania, koszty opinii biegłego lub biegłych ponosi podatnik.

11. Średnią wartością rynkową samochodu osobowego jest wartość ustalana na podstawie notowanej na rynku krajowym, w dniu powstania obowiązku podatkowego, średniej ceny zarejestrowanego na terytorium kraju samochodu osobowego tej samej marki, tego samego modelu, rocznika oraz – jeżeli jest to możliwe do ustalenia – z tym samym wyposażeniem i o przybliżonym stanie technicznym, co nabyty na terytorium kraju lub nabyty wewnątrzwspólnotowo samochód osobowy.

12. Do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się bieżący kurs średni waluty obcej wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski w dniu powstania obowiązku podatkowego.

13. W przypadku gdy w dniu powstania obowiązku podatkowego nie został wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski bieżący kurs średni waluty obcej, do przeliczenia podstawy opodatkowania wyrażonej w walucie obcej stosuje się ostatni, przed dniem powstania obowiązku podatkowego, bieżący kurs średni wyliczony i ogłoszony przez Narodowy Bank Polski.

Art. 105. Stawka akcyzy na samochody osobowe wynosi:

1) 18,6% podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o pojemności silnika powyżej 2000 centymetrów sześciennych;

1a)[82)] 9,3% podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych:

a) o hybrydowym napędzie spalinowo-elektrycznym, w którym energia elektryczna nie jest akumulowana przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania, o pojemności silnika spalinowego wyższej niż 2000 centymetrów sześciennych, ale nie wyższej niż 3500 centymetrów sześciennych,

b) stanowiących pojazd hybrydowy w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1124, 1495, 1527 i 1716 oraz z 2020 r. poz. 284) o pojemności silnika spalinowego wyższej niż 2000 centymetrów sześciennych, ale nie wyższej niż 3500 centymetrów sześciennych;

1b)[82)] 1,55% podstawy opodatkowania – dla samochodów osobowych o hybrydowym napędzie spalinowo-elektrycznym, w którym energia elektryczna nie jest akumulowana przez podłączenie do zewnętrznego źródła zasilania, o pojemności silnika spalinowego równej 2000 centymetrów sześciennych lub niższej;

2) 3,1% podstawy opodatkowania – dla pozostałych samochodów osobowych.

Art. 106. 1. Podatnik z tytułu sprzedaży na terytorium kraju samochodu osobowego jest obowiązany, bez wezwania organu podatkowego:

1) składać właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego deklaracje podatkowe w sprawie akcyzy, według ustalonego wzoru,

2) obliczać i wpłacać akcyzę na rachunek właściwego urzędu skarbowego

– za miesięczne okresy rozliczeniowe, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

[82)] Dodany przez art. 1 ustawy z dnia 16 października 2019 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 2116), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

2. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego złożyć deklarację uproszczoną, według ustalonego wzoru, właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie 14 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3. Podatnik z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego jest obowiązany po dokonaniu jego przemieszczenia na terytorium kraju, bez wezwania organu podatkowego dokonać obliczenia i zapłaty na rachunek właściwego urzędu skarbowego akcyzy w terminie 30 dni, licząc od dnia powstania obowiązku podatkowego, nie później jednak niż w dniu rejestracji samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym.

3a. (uchylony)

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory:

1) deklaracji podatkowych, o których mowa w ust. 1,

2) deklaracji uproszczonych, o których mowa w ust. 2

– wraz z objaśnieniami co do sposobu prawidłowego składania tych deklaracji, informacje o terminach i miejscu ich składania, pouczenie, że deklaracje stanowią podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego, jak również zapewniając możliwość prawidłowego obliczenia wysokości akcyzy.

Art. 107. 1. Podmiot, który nabył prawo rozporządzania jak właściciel samochodem osobowym niezarejestrowanym wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego, lub jeżeli w jego imieniu ta dostawa albo eksport są realizowane, ma prawo do zwrotu akcyzy na wniosek złożony właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie roku od dnia dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu tego samochodu osobowego.

2. Zwrotowi nie podlega akcyza w kwocie niższej niż minimalna kwota zwrotu.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany posiadać dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu, którymi są w szczególności: dokumenty przewozowe, celne, faktura i specyfikacja dostawy oraz inne dokumenty handlowe związane z dostawą wewnątrzwspólnotową albo eksportem.

4. Do wniosku o zwrot załącza się dowód zapłaty akcyzy na terytorium kraju lub fakturę z wykazaną kwotą akcyzy oraz dokumenty potwierdzające dokonanie dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu, o których mowa w ust. 3.

5. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza z tytułu nabycia wewnątrzwspólnotowego lub pierwszej sprzedaży na terytorium kraju została zapłacona na terytorium kraju, są naczelnik urzędu skarbowego, któremu została złożona deklaracja podatkowa w sprawie tej akcyzy lub który wydał decyzję określającą wysokość tej akcyzy, i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

5a. Organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, obliczonej i wykazanej w zgłoszeniu celnym lub określonej w wydanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego decyzji, są dla:

1) osób fizycznych – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich zamieszkania i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej;

2) osób prawnych i jednostek organizacyjnych niemających osobowości prawnej – naczelnik urzędu skarbowego właściwy w zakresie akcyzy ze względu na adres ich siedziby i właściwy dla tego naczelnika w zakresie akcyzy dyrektor izby administracji skarbowej.

5b. Jeżeli nie można ustalić właściwości w sposób określony w ust. 5 i 5a, organami podatkowymi właściwymi do orzekania w sprawie zwrotu akcyzy w przypadku dostawy wewnątrzwspólnotowej albo eksportu samochodu osobowego, od którego akcyza została zapłacona na terytorium kraju, są Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego Warszawa-Śródmieście w Warszawie i Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Warszawie.

5c. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego dokonuje wypłaty kwoty z tytułu zwrotu akcyzy na wniosek organu podatkowego, który określił wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb zwrotu akcyzy od samochodu osobowego, minimalną kwotę zwrotu akcyzy, wzór wniosku o zwrot akcyzy oraz terminy zwrotu akcyzy, uwzględniając konieczność prawidłowego określenia kwot zwracanej akcyzy oraz ekonomiczną opłacalność dokonania zwrotu akcyzy.

Art. 108. (uchylony)

Art. 109. 1. W przypadku nabycia wewnątrzwspólnotowego samochodu osobowego niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, właściwy naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju, do wydania podatnikowi, na jego wniosek, dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.

2. Dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, naczelnik urzędu skarbowego jest obowiązany wydać na wniosek zainteresowanego podmiotu dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem art. 110 ust. 6 i art. 111 ust. 4.

3. W przypadku sprzedaży nabytego wewnątrzwspólnotowo samochodu osobowego, niezarejestrowanego wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy dokument potwierdzający zapłatę akcyzy na terytorium kraju lub dokument potwierdzający brak obowiązku zapłaty akcyzy na terytorium kraju, z zastrzeżeniem ust. 3a–3c.

3a. Podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych, prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, jeżeli przekaże im kopię tego dokumentu. Kopia powinna zawierać oświadczenie podmiotu dokonującego wewnątrzwspólnotowych nabyć samochodów osobowych o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego dokumentu.

3b. W przypadku przekazania przez podmiot dokonujący wewnątrzwspólnotowego nabycia samochodów osobowych wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału dokumentu potwierdzającego zapłatę akcyzy na terytorium kraju, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy samochodu osobowego oryginału tego dokumentu, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego dokumentu.

3c. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału dokumentu, o którym mowa w ust. 1, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię dokumentu, o której mowa w ust. 3a.

3d. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3b i 3c, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze.

3e. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w ust. 3a–3c, należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej prowadzącą salon sprzedaży samochodów osobowych autoryzowany przez producenta samochodów osobowych lub jego upoważnionego przedstawiciela.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz konieczność identyfikacji samochodów osobowych.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb obiegu dokumentów, o których mowa w ust. 1 i 2,

2) inne dokumenty niż dokument, o którym mowa w ust. 1, potwierdzające zapłatę akcyzy na terytorium kraju od samochodów osobowych nabytych wewnątrzwspólnotowo, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju

– uwzględniając sytuację na rynku w zakresie obrotu samochodami osobowymi, potrzeby dokumentowania zapłaty akcyzy oraz braku obowiązku zapłaty akcyzy oraz zasady rejestracji samochodów osobowych i konieczność identyfikacji samochodów osobowych.

Art. 109a. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy stanowiący pojazd elektryczny w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych i pojazd napędzany wodorem w rozumieniu art. 2 pkt 15 tej ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy pod warunkiem, że podmiot ten przedstawi dokumentację potwierdzającą, iż pojazd, którego dotyczy zwolnienie, jest pojazdem elektrycznym lub pojazdem napędzanym wodorem.

3. W przypadku sprzedaży samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1, niezarejestrowanych wcześniej na terytorium kraju, sprzedawca jest obowiązany przekazać nabywcy zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

4. Podmiot prowadzący sprzedaż nowych samochodów osobowych, o których mowa w ust. 1, na rzecz wyspecjalizowanych salonów sprzedaży, posiadający z nimi długoterminowe umowy, może nie przekazywać tym salonom oryginału zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, o którym mowa w ust. 2, jeżeli przekaże im kopię zaświadczenia. Kopia zawiera oświadczenie podmiotu o posiadaniu przez ten podmiot oryginału tego zaświadczenia.

5. W przypadku przekazania przez podmiot, o którym mowa w ust. 4, wyspecjalizowanemu salonowi sprzedaży oryginału zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, o którym mowa w ust. 2, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, wyspecjalizowany salon sprzedaży może nie przekazywać nabywcy tego samochodu osobowego oryginału zaświadczenia, jeżeli dołączy do faktury oświadczenie, że posiada oryginał tego zaświadczenia.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, gdy wyspecjalizowany salon sprzedaży nie posiada oryginału zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, dla celów związanych z rejestracją samochodu osobowego na terytorium kraju zgodnie z przepisami o ruchu drogowym, jest obowiązany dołączyć do faktury oświadczenie, że posiada kopię zaświadczenia, o której mowa w ust. 4.

7. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 5 i 6, jeżeli jest czytelnie podpisane, może być również złożone na wystawionej fakturze.

8. Przez wyspecjalizowany salon sprzedaży należy rozumieć wyspecjalizowany salon sprzedaży, o którym mowa w art. 109 ust. 3e.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia stwierdzającego zwolnienie od akcyzy, uwzględniając zasady rejestracji samochodów osobowych oraz konieczność ich identyfikacji.

Art. 110. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;

2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu w państwie członkowskim Unii Europejskiej przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;

3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;

4) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia jego przywozu na terytorium kraju;

5) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym osoba fizyczna miała miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku.

2. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną przybywającą z terytorium państwa członkowskiego na terytorium kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli łącznie są spełnione warunki, o których mowa w ust. 1, oraz przywóz następuje w okresie 2 miesięcy przed przewidywaną datą zawarcia związku małżeńskiego albo 4 miesięcy po dacie zawarcia tego związku małżeńskiego.

3. Osoba fizyczna, o której mowa w ust. 2, jest obowiązana do przedłożenia właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dowodu zawarcia związku małżeńskiego w okresie 4 miesięcy od daty jego zawarcia.

4. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony przez osobę fizyczną, która nabyła w drodze dziedziczenia prawo własności lub prawo użytkowania tego samochodu osobowego na terytorium państwa członkowskiego, pod warunkiem że osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokument stwierdzający prawo własności lub prawo użytkowania samochodu osobowego nabyte w drodze dziedziczenia potwierdzony przez notariusza lub inne właściwe władze, a także że samochód osobowy jest przywożony na terytorium kraju nie później niż w terminie 2 lat, licząc od daty wejścia w posiadanie tego samochodu.

5. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty na terytoriach państw członkowskich Unii Europejskiej, z których powracają.

6. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, 2 i 4, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

7. W przypadku przywozu, o którym mowa w ust. 1 i 2, z terytorium państwa członkowskiego, samochód osobowy jest zwolniony od akcyzy, jeżeli został przywieziony przed upływem 12 miesięcy od dnia osiedlenia się osoby fizycznej na terytorium kraju.

8. Za miejsce stałego pobytu uznaje się miejsce, w którym osoba fizyczna przebywa przez co najmniej 185 dni w roku kalendarzowym ze względu na swoje więzi osobiste i zawodowe. W przypadku osoby niezwiązanej z tym miejscem zawodowo na osobiste powiązania wskazuje istnienie ścisłych więzi pomiędzy tą osobą a miejscem, w którym mieszka. Jednakże za miejsce stałego pobytu osoby związanej zawodowo z miejscem innym niż miejsce powiązań osobistych, i z tego względu przebywającej na zmianę w różnych miejscach na terytoriach dwóch lub więcej państw członkowskich Unii Europejskiej, uznaje się miejsce, z którym jest związana osobiście, pod warunkiem że regularnie tam powraca. Ten ostatni warunek nie musi być spełniony, jeśli osoba mieszka na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wypełnienia zadania w określonym czasie. Studia wyższe bądź nauka w szkole poza miejscem stałego pobytu nie stanowią zmiany miejsca stałego pobytu.

9. Przepisy ust. 1–8 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju na pobyt stały lub powracających z czasowego pobytu z terytorium państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

Art. 110a. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy stanowiący specjalistyczny środek transportu sanitarnego, przeznaczony do działalności leczniczej polegającej na udzielaniu świadczeń zdrowotnych przez podmioty lecznicze wpisane do rejestru podmiotów wykonujących działalność leczniczą w rozumieniu ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, spełniający cechy techniczne i jakościowe, z wyłączeniem wyposażenia w wyroby medyczne, określone w Polskich Normach przenoszących europejskie normy zharmonizowane, których szczegółowe dane zostały określone w Polskiej Normie PN-EN 1789+A1.

2. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy ambulansów drogowych:

1) typu B – ambulans ratunkowy;

2) typu C – ruchoma jednostka intensywnej opieki.

2a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

2b. Zmiany Polskiej Normy PN-EN 1789+A1 nie powodują zmian w opodatkowaniu akcyzą samochodów osobowych, jeżeli nie zostały określone w niniejszej ustawie.

Art. 111. 1. Zwalnia się od akcyzy:

1) samochód osobowy przywożony czasowo do celów prywatnych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

   a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 110 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,

   b) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby,

   c) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,

   d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu, jednakże samochód osobowy należący do przedsiębiorstwa wynajmującego z siedzibą na terytorium państwa członkowskiego może być podnajmowany w celu jego ponownego przywozu, jeżeli znajduje się na terytorium innego państwa członkowskiego na skutek wykonania umowy najmu, która na terytorium tego państwa członkowskiego została zrealizowana; samochód może też być zwrócony na terytorium państwa członkowskiego przez pracownika przedsiębiorstwa wynajmującego, na terytorium którego został wynajęty, także w przypadku gdy pracownik ma miejsce zamieszkania na terytorium kraju;

2) samochód osobowy przywożony czasowo do celów zawodowych przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju z terytorium państwa członkowskiego, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

   a) osoba fizyczna ma miejsce stałego pobytu, w rozumieniu art. 110 ust. 8, na terytorium państwa członkowskiego,

   b) termin czasowego przywozu samochodu osobowego nie przekroczy 6 miesięcy w 12-miesięcznym okresie,

   c) samochód osobowy nie będzie służył na terytorium kraju do odpłatnego transportu osób ani do odpłatnego lub nieodpłatnego transportu towarów do celów przemysłowych lub handlowych,

   d) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej w okresie czasowego przywozu,

   e) samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania, a przy wywozie nie zastosowano zwolnienia od akcyzy lub zwrotu podatku, z zastrzeżeniem ust. 2;

3) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym użytkownik ma miejsce zamieszkania, używany w regularnych podróżach z miejsca zamieszkania do miejsca pracy na terytorium kraju, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c–e;

4) samochód osobowy przywożony czasowo, zarejestrowany na terytorium państwa członkowskiego, w którym student ma miejsce zamieszkania, używany przez niego na terytorium kraju, w którym przebywa on wyłącznie w celu studiowania, jeżeli łącznie są spełnione warunki określone w pkt 2 lit. a i c–e.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. e, uważa się za spełniony, jeżeli samochód osobowy posiada urzędowy znak rejestracyjny państwa członkowskiego, na terytorium którego został zarejestrowany, z wyłączeniem tymczasowych znaków rejestracyjnych. W przypadku samochodu osobowego zarejestrowanego na terytorium państwa członkowskiego, na terytorium którego wydanie urzędowych znaków rejestracyjnych nie stanowi dowodu, że samochód osobowy został nabyty lub wprowadzony do obrotu zgodnie z przepisami dotyczącymi opodatkowania obowiązującymi na terytorium państwa członkowskiego, użytkownik powinien wykazać w inny sposób, że wymagane podatki lub opłaty zostały zapłacone.

3. Zwolnienie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest bezterminowe.

4. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje na wniosek zainteresowanego podmiotu zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, miejsce stałego pobytu na terytorium państwa członkowskiego ustala się na podstawie dokumentów, w szczególności dowodu tożsamości lub innego dokumentu urzędowego. W przypadku wątpliwości dotyczących spełnienia warunku posiadania miejsca stałego pobytu, zwolnienie od akcyzy następuje pod warunkiem wpłacenia kaucji pieniężnej w walucie polskiej, w wysokości kwoty akcyzy, która byłaby należna.

6. Zwrot kaucji następuje w terminie dwóch miesięcy od dnia przedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu na terytorium innego państwa członkowskiego. Od kwoty zwracanej kaucji nie przysługują odsetki.

7. W przypadku nieprzedstawienia dowodu stwierdzającego posiadanie miejsca stałego pobytu w terminie dwunastu miesięcy od dnia powstania obowiązku podatkowego, właściwy naczelnik urzędu skarbowego zalicza kaucję na poczet kwoty należnej akcyzy.

8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się również do osób fizycznych przybywających na terytorium kraju z terytorium państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.

9. (uchylony)

Art. 112. 1. Zwalnia się od akcyzy samochód osobowy przywożony spoza terytorium państw członkowskich oraz państw członkowskich Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez osobę fizyczną przybywającą na terytorium kraju na pobyt stały lub powracającą z czasowego pobytu z terytorium tych państw, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

1) samochód osobowy jest przeznaczony do użytku osobistego tej osoby;

2) samochód osobowy służył do użytku osobistego tej osoby w miejscu poprzedniego jej pobytu poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 6 miesięcy przed zmianą miejsca pobytu;

3) osoba ta przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu celno-skarbowego dowód potwierdzający spełnienie warunku, o którym mowa w pkt 2;

4) osoba ta przebywała poza terytorium państwa członkowskiego lub państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przez okres co najmniej 12 kolejnych miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu;

5) samochód osobowy nie zostanie sprzedany, wynajęty lub w jakikolwiek inny sposób oddany do użytku osobie trzeciej przez okres 12 miesięcy od dnia jego przywozu na terytorium kraju.

2. Warunków, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, nie stosuje się do członków służby zagranicznej i żołnierzy zawodowych skierowanych lub wyznaczonych do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju, jeżeli przedstawią dokumenty potwierdzające zatrudnienie w placówce zagranicznej Rzeczypospolitej Polskiej lub oddelegowanie do pełnienia zawodowej służby wojskowej poza granicami kraju – w przypadku gdy nie istnieje możliwość zarejestrowania w kraju samochodów osobowych używanych przez te podmioty w państwach, z których powracają.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 2, zwolnienie od akcyzy obejmuje również samochody osobowe przywożone z terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, nabywane w drodze powrotnej z terytorium państwa trzeciego.

4. Przepisy art. 110 ust. 7 i 8 stosuje się odpowiednio.

Art. 113. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić zwolnienia samochodów osobowych od akcyzy w przypadku, gdy wynika to z:

1) przepisów prawa Unii Europejskiej,

2) umów międzynarodowych,

3) zasady wzajemności

– określając szczegółowy zakres oraz warunki i tryb ich stosowania, uwzględniając specyfikę obrotu samochodami osobowymi oraz konieczność zapewnienia właściwej kontroli.

2. Zwolnienia od akcyzy mogą być realizowane przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy.

3. W przypadku zwolnienia od akcyzy realizowanego przez zwrot zapłaconej kwoty akcyzy, właściwy naczelnik urzędu skarbowego określa, w drodze decyzji, wysokość kwoty zwrotu akcyzy.

DZIAŁ VI
Znaki akcyzy

Rozdział 1
Obowiązek oznaczania znakami akcyzy

Art. 114. Obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy podlegają wyroby akcyzowe określone w załączniku nr 3 do ustawy.

Art. 115. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych powierza wytworzenie znaków akcyzy wytwórcy zapewniającemu bezpieczeństwo wytwarzania i przechowywania tych znaków.

2. Wytwórca znaków może zbywać znaki akcyzy wyłącznie ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych.

3. Wytwórca znaków może wydawać znaki akcyzy wyłącznie właściwym naczelnikom urzędów skarbowych w sprawach znaków akcyzy lub podmiotom przez nich upoważnionym.

Art. 116. 1. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych podatkowymi znakami akcyzy, z zastrzeżeniem ust. 1a, ciąży na zarejestrowanym, zgodnie z art. 16, podmiocie będącym:

1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6 i 7;

2) importerem;

3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;

4) przedstawicielem podatkowym;

5) podmiotem dokonującym produkcji wyrobów akcyzowych, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;

6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

7) podmiotem zamierzającym nabyć wyroby akcyzowe i posiadającym zezwolenie, o którym mowa w art. 54 ust. 1.

1a. Obowiązek oznaczania suszu tytoniowego podatkowymi znakami akcyzy ciąży na podmiocie dokonującym czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.

1b. Producent wina będący rolnikiem wyrabiającym mniej niż 100 hektolitrów wina w ciągu roku gospodarczego w rozumieniu ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o wyrobie i rozlewie wyrobów winiarskich, obrocie tymi wyrobami i organizacji rynku wina wyłącznie z winogron pochodzących z upraw własnych, który nie złożył zgłoszenia rejestracyjnego, o którym mowa w art. 16 ust. 1, przed wprowadzeniem wyrobów akcyzowych do obrotu, ma obowiązek oznaczania tych wyrobów podatkowymi znakami akcyzy.

2. Ilekroć w niniejszym dziale jest mowa o importerze rozumie się przez to również podmiot niebędący importerem, lecz na którym ciąży obowiązek uiszczenia cła, o którym mowa w art. 13 ust. 2.

3. Obowiązek oznaczania wyrobów akcyzowych legalizacyjnymi znakami akcyzy powstaje w przypadku wystąpienia poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi, w przypadku gdy wyroby te przeznaczone są do dalszej sprzedaży.

4. W przypadku wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 3, posiadacz tych wyrobów, a w odniesieniu do wyrobów akcyzowych zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej zgodnie z przepisami o postępowaniu egzekucyjnym w administracji – nabywca tych wyrobów, jest obowiązany zakupić znaki akcyzy i oznaczyć nimi wyroby. Z czynności oznaczania sporządza się protokół.

5. Posiadacz wyrobów, o których mowa w ust. 3, przeznaczonych do dalszej sprzedaży jest obowiązany sporządzić ich spis i przedstawić go w celu potwierdzenia zgodności ze stanem faktycznym właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy.

6. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do wyrobów akcyzowych, od których została zapłacona akcyza, ponownie rozlanych lub rozważonych w inne opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych w miejscu ich sprzedaży detalicznej.

Art. 117. 1. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy powinny być prawidłowo oznaczone odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, a w przypadkach, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 2 oraz w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5, odpowiednio przed dokonaniem ich sprzedaży lub przekazaniem do magazynu wyrobów gotowych.

2. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być, bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi podatkowymi znakami akcyzy:

1) importowane, chyba że zostaną objęte procedurą zawieszenia poboru akcyzy albo wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i prawidłowo oznaczone przed zakończeniem procedury zawieszenia poboru akcyzy albo przed objęciem procedurą dopuszczenia do obrotu celem sprzedaży na terytorium kraju poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
2) przemieszczone na terytorium kraju w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy;
3) przemieszczone na terytorium kraju z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy w wyniku nabycia wewnątrzwspólnotowego przez zarejestrowanego odbiorcę.

3. Wyroby akcyzowe podlegające obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy nie mogą być przedmiotem sprzedaży na terytorium kraju bez ich uprzedniego prawidłowego oznaczenia odpowiednimi znakami akcyzy. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 118. 1. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się wyroby akcyzowe, które są:

1) całkowicie niezdatne do użytku;
2) wyprowadzane ze składu podatkowego i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport;
3) wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego i przeznaczone do sprzedaży w jednostkach handlowych tam usytuowanych podróżnym udającym się poza terytorium kraju;
4) przewożone przez terytorium kraju w ramach procedury tranzytu w rozumieniu przepisów prawa celnego;
5) przewożone z terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego przez terytorium kraju;
6) wyprodukowane na warunkach określonych w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5 i przeznaczone do dokonania dostawy wewnątrzwspólnotowej lub na eksport.

2. Z obowiązku oznaczania znakami akcyzy zwalnia się także wyroby akcyzowe, które są zwolnione od akcyzy albo objęte zerową stawką akcyzy.

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. Wyroby akcyzowe określone w ust. 1 pkt 3 i 6 mogą być bez znaków akcyzy wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydane z magazynu wyrobów gotowych pod warunkiem pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wprowadzenia wyrobów akcyzowych do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego lub wydania wyrobów akcyzowych z magazynu wyrobów gotowych. Na wniosek właściwego naczelnika urzędu skarbowego naczelnik urzędu celno-skarbowego może zarządzić konwojowanie wyrobów akcyzowych do granicy terytorium kraju w przypadku ich dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu albo do momentu wprowadzenia ich do wolnego obszaru celnego albo do składu celnego. Konwojowanie odbywa się na koszt podatnika lub odbiorcy tych wyrobów.

6. Warunkiem zwolnienia z obowiązku oznaczania znakami akcyzy wyrobów akcyzowych, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest złożenie zabezpieczenia kwoty akcyzy na zasadach i w trybie stosowanych przy zabezpieczaniu należności celnych na podstawie przepisów prawa celnego.

7. (uchylony)

8. (uchylony)

Art. 119. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, zwolnić z obowiązku oznaczania niektórych wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, w przypadku gdy:

1) uzasadnia to ważny interes państwa lub podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;

2) wynika to z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych;

3) wskazuje na to przeznaczenie niektórych wyrobów akcyzowych, w postaci próbek do badań naukowych, laboratoryjnych lub jakościowych.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, określi okres, na jaki zwolnienie jest wprowadzane, oraz warunki i tryb stosowania zwolnień w odniesieniu do niektórych grup wyrobów akcyzowych lub ze względu na ich przeznaczenie, biorąc pod uwagę sytuację rynkową w obrocie wyrobami akcyzowymi, specyfikę obrotu tymi wyrobami oraz konieczność zapewnienia kontroli nad tym obrotem.

Rozdział 2
Zasady i tryb nanoszenia znaków akcyzy

Art. 120. 1. Znaki akcyzy mogą mieć w szczególności postać banderol, znaków cechowych lub odcisków pieczęci.

2. Znak akcyzy jest nanoszony na opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego lub bezpośrednio na wyrób akcyzowy w taki sposób, aby zdjęcie znaku lub otwarcie opakowania w miejscu przeznaczonym do jego otwierania albo użycie wyrobu powodowały trwałe i widoczne uszkodzenie znaku w sposób uniemożliwiający jego powtórne użycie, chyba że znak akcyzy jest nanoszony bezpośrednio na wyrób akcyzowy w sposób trwały.

3. Opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego jest to opakowanie samodzielne, bezpośrednio chroniące wyrób akcyzowy:

1) jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz

2) przystosowane lub umożliwiające jego przystosowanie do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim lub z niego wyrobu akcyzowego, oraz

3) posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, które jest lub może być przystosowane do bezpośredniego lub pośredniego spożycia wyrobu albo umożliwia bezpośrednie lub pośrednie spożycie wyrobu, a także

4) przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych.

4. W przypadku płynu do papierosów elektronicznych i wyrobów nowatorskich, opakowanie jednostkowe jest to opakowanie samodzielne, bezpośrednio lub pośrednio chroniące płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby nowatorskie:

1) jednorazowego lub wielokrotnego użytku oraz

2) przystosowane lub umożliwiające jego przystosowanie do przechowywania, eksponowania i sprzedaży w nim płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobu nowatorskiego, oraz

3) posiadające zamknięcie lub wskazane miejsce i sposób otwierania, a także

4) przystosowane do pakowania, przechowywania i przewożenia go w opakowaniach zbiorczych lub transportowych

– przeznaczone do sprzedaży w tej postaci konsumentom.

Art. 121. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy w przypadku nietypowych opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych, na pisemny wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, wskazuje, w drodze decyzji, sposób nanoszenia znaków akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, z uwzględnieniem ogólnych zasad nanoszenia znaków akcyzy.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności rodzaj, nazwę i pochodzenie wyrobu akcyzowego, zawartość i rodzaj opakowania jednostkowego wyrobu akcyzowego, szczegółowy sposób naniesienia znaków akcyzy oraz czas, na jaki wydano decyzję.

Art. 122. 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) postacie znaków akcyzy i ich wzory, kryteria jakościowe znaków akcyzy, elementy znaków akcyzy oraz szczegółowe sposoby ich nanoszenia na typowe dla danego rodzaju wyrobów akcyzowych opakowania jednostkowe;

2) wzór wniosku o wskazanie sposobu nanoszenia znaków akcyzy.

2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 1, uwzględnia:

1) konieczność zapewnienia kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi oraz nad prawidłowością nanoszenia znaków akcyzy;

2) rodzaje wyrobów akcyzowych podlegających obowiązkowi oznaczania znakami akcyzy;

3) różnorodność stosowanych opakowań jednostkowych;

4) konieczność zastosowania w znakach akcyzy odpowiednich zabezpieczeń.

Art. 123. 1. Znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych, na które zostały naniesione, jeżeli wyroby akcyzowe nie będą sprzedawane na terytorium kraju.

2. Zgodę na zdjęcie znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego na pisemny wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub właściciela wyrobów akcyzowych oznaczonych znakami akcyzy.

3. Zdjęte znaki akcyzy są:

1) zwracane do ich wytwórcy albo

2) niezwłocznie niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowe przypadki, w których znaki akcyzy mogą być zdjęte z opakowań jednostkowych wyrobów akcyzowych lub z wyrobów akcyzowych;

2) warunki i tryb zdejmowania znaków akcyzy;

3) wzór wniosku o zdjęcie znaków akcyzy.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, wydając rozporządzenie, o którym mowa w ust. 4, uwzględni przypadki zwrotu wyrobów akcyzowych w związku z występującymi w nich wadami fizycznymi oraz przypadki wyprowadzenia wyrobów akcyzowych poza terytorium kraju, a także konieczność zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Art. 124. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, wprowadzić obowiązek kasowania nanoszonych na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe znaków akcyzy w celu uniemożliwienia ich powtórnego wykorzystania, określając również szczegółowe warunki, sposób i tryb kasowania znaków akcyzy, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy.

Rozdział 3
Procedura otrzymywania znaków akcyzy

Art. 125. 1. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje zarejestrowany, zgodnie z art. 16, podmiot będący:

1) podmiotem prowadzącym skład podatkowy, z zastrzeżeniem pkt 6;

2) importerem;

3) podmiotem dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego;

4) przedstawicielem podatkowym;

5) podmiotem dokonującym produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;

6) właścicielem wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3;

7) podmiotem, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7.

1a. W przypadku wyrobów akcyzowych, które po dokonaniu importu i dopuszczeniu do obrotu mają być wysyłane przez zarejestrowanego wysyłającego z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy do składu podatkowego na terytorium kraju, znaki akcyzy może otrzymać importer, podmiot prowadzący skład podatkowy albo właściciel wyrobów, o którym mowa w art. 13 ust. 3, w przypadku gdy będzie wyprowadzał te wyroby ze składu podatkowego.

1b. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje również podmiot dokonujący czynności, o których mowa w art. 9b ust. 1 pkt 1–3.

1c. Podatkowe znaki akcyzy otrzymuje również producent wina, o którym mowa w art. 116 ust. 1b.

2. Legalizacyjne znaki akcyzy są sprzedawane:

1) posiadaczowi występujących poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy wyrobów akcyzowych nieoznaczonych, oznaczonych nieprawidłowo lub nieodpowiednimi znakami akcyzy, w szczególności znakami uszkodzonymi;

2) nabywcy wyrobów określonych w pkt 1, zbywanych przez właściwy organ administracji publicznej.

3. Podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy składa wstępne zapotrzebowanie na znaki akcyzy na rok kalendarzowy w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 30 października roku poprzedzającego rok, na który jest składane wstępne zapotrzebowanie.

4. W przypadku wystąpienia w ciągu roku kalendarzowego okoliczności uzasadniających złożenie, zmianę lub cofnięcie wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy podmiot, którego to dotyczy, jest obowiązany, z chwilą powstania tych okoliczności, do niezwłocznego złożenia w urzędzie obsługującym ministra właściwego do spraw finansów publicznych takiego zapotrzebowania, jego zmiany lub cofnięcia, z tym że ostateczna zmiana wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy w przypadku:

1) wyrobów tytoniowych nie może być złożona po dniu 30 września danego roku kalendarzowego, a jeżeli jest składana po dniu 1 września danego roku kalendarzowego, nie może przekraczać 5% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu;

2) zmiany wzorów znaków akcyzy nie może być złożona po upływie ostatniego dnia czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, a jeżeli jest składana po pierwszym dniu czwartego miesiąca poprzedzającego datę wprowadzenia nowych wzorów znaków akcyzy, nie może przekraczać 5% ilości zamówienia zawartego w ostatniej zmianie wstępnego zapotrzebowania, a jeżeli takiej zmiany nie było – we wstępnym zapotrzebowaniu.

4a. Podmiot, który nie odebrał znaków akcyzy, objętych ostateczną zmianą wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, o której mowa w ust. 4, do końca danego roku kalendarzowego, wpłaca kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia znaków akcyzy.

5. Niezłożenie wstępnego zapotrzebowania lub zmiany wstępnego zapotrzebowania powoduje, że wynikające z tego skutki braku znaków akcyzy obciążają podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który nie dopełnił obowiązku w tym zakresie.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wstępnego zapotrzebowania na znaki akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia podmiotom obowiązanym do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy odpowiedniej liczby i odpowiednich rodzajów tych znaków.

Art. 126. 1. Decyzję w sprawie wydania podatkowych znaków akcyzy lub sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy wydaje właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy na wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

2. Składając wniosek, o którym mowa w ust. 1, wnioskodawca dołącza odpowiednio dokumenty o:

1) zaległościach podatkowych w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa albo ich braku;

2) rodzaju prowadzonej działalności gospodarczej i posiadaniu zezwolenia, koncesji lub uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców wykonujących działalność regulowaną w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców;

3) rejestracji podatkowej, o której mowa w art. 16;

4) zgłoszeniu planowanego nabycia wewnątrzwspólnotowego – w przypadku, o którym mowa w art. 78 ust. 1 pkt 1;

5) złożonym zabezpieczeniu należności podatkowych;

6) uprawnieniu do:

   a) prowadzenia składu podatkowego,

   b) nabywania albo jednorazowego nabycia wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca,

   c) (uchylona)

   d) wykonywania czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego,

   e) wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych jako podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3,

   f) wyprowadzania ze składu podatkowego wyrobów akcyzowych jako podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7;

7) posiadanych wyrobach akcyzowych.

3. Przed wydaniem decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, który złożył wniosek o:

1) wydanie podatkowych znaków akcyzy – wpłaca kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy oraz kwotę na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy;

2) sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy – wpłaca należność za te znaki.

4. Kwota wpłacana na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowi co najmniej 80% całkowitych kosztów ich wytworzenia.

5. Wpływy uzyskane ze sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy oraz wpływy z tytułu kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy stanowią dochód budżetu państwa.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość:

1) kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy,

2) kwot wpłacanych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy,

3) należności z tytułu sprzedaży legalizacyjnych znaków akcyzy,

4) kosztów wytworzenia legalizacyjnych znaków akcyzy

– uwzględniając konieczność zabezpieczenia wpływów z tytułu akcyzy, wysokość kwot akcyzy od wyrobów akcyzowych objętych obowiązkiem oznaczania znakami akcyzy oraz nakłady ponoszone na wytworzenie znaków akcyzy.

Art. 127. 1. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy odmawia wydania lub sprzedaży znaków akcyzy, jeżeli:

1) nie zostanie wpłacona kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy lub

2) nie zostanie wniesiona należność za legalizacyjne znaki akcyzy, lub

3) nie zostaną złożone wymagane dokumenty.

2. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, kierując się możliwością ponoszenia przez wnioskodawcę obciążeń z tytułu należności publicznoprawnych stanowiących dochód budżetu państwa, może odmówić wydania podatkowych znaków akcyzy wnioskodawcy:

1) który ma zaległości podatkowe w podatkach stanowiących dochód budżetu państwa lub

2) wobec którego jest prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe lub likwidacyjne, z wyjątkiem likwidacji przedsiębiorstwa państwowego w celu jego prywatyzacji.

3. W przypadku wydania decyzji o odmowie wydania lub sprzedaży znaków akcyzy przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, odpowiednio, kwota stanowiąca wartość podatkowych znaków akcyzy i kwota na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy albo należność za legalizacyjne znaki akcyzy podlegają zwrotowi w terminie 7 dni, licząc od dnia wydania decyzji o odmowie.

Art. 128. 1. Znaki akcyzy są wydawane, na wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczenia wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, przez:

1) właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy;

2) wytwórcę znaków akcyzy.

2. Wydanie znaków akcyzy przez ich wytwórcę następuje na podstawie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy wydanego przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego w sprawach znaków akcyzy.

Art. 129. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) wzór wniosku o wydanie podatkowych znaków akcyzy lub o sprzedaż legalizacyjnych znaków akcyzy oraz o wydanie upoważnienia do odbioru znaków akcyzy, a także wzór tego upoważnienia,

2) szczegółowy wykaz i sposób składania dokumentów załączanych przez wnioskodawcę do tego wniosku

– uwzględniając konieczność identyfikacji rodzaju i liczby wydawanych znaków akcyzy oraz identyfikacji podmiotów obowiązanych do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, a także częstotliwość składania wniosków.

Rozdział 4

Prawa i obowiązki wynikające ze stosowania znaków akcyzy

Art. 130. 1. Znaków akcyzy oraz upoważnień do odbioru znaków akcyzy nie można zbywać lub na jakichkolwiek innych zasadach odstępować lub przekazywać odpłatnie albo nieodpłatnie innym podmiotom, z zastrzeżeniem ust. 3–5.

2. Znaki akcyzy są zwracane:

1) właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego odebrano te znaki;

2) wytwórcy znaków akcyzy.

3. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy mogą przekazać znaki akcyzy podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe, będące przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego.

4. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, może przekazywać znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe stanowiące jego własność podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy albo podmiotowi mającemu siedzibę na terytorium państwa trzeciego.

4a. Podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, może przekazywać podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

4b. W przypadku śmierci przedsiębiorcy znaki akcyzy, które otrzymał zmarły przedsiębiorca, przejmuje z mocy prawa:

1) przedsiębiorstwo w spadku, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy;

2)[10)] osoba, o której mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonująca czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku gdy zarząd sukcesyjny nie został ustanowiony z chwilą śmierci przedsiębiorcy.

5. Znaki akcyzy mogą być przekazane:

1) następcom prawnym lub podmiotom przekształconym w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa;

2) jednemu z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z decyzji oraz zezwoleń akcyzowych, o których mowa w art. 20a ust. 4 oraz art. 84 ust. 1, na zasadach, o których mowa w art. 84e;

3)[10)] przedsiębiorstwu w spadku przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonujące czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku ustanowienia zarządu sukcesyjnego po śmierci przedsiębiorcy.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb przekazania znaków akcyzy:

1) następcom prawnym lub podmiotom przekształconym w przypadkach wstąpienia przez nich w przewidziane w przepisach prawa podatkowego prawa lub prawa i obowiązki, określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa,

2) jednemu z następców prawnych zmarłego przedsiębiorcy, który wstąpił w prawa i obowiązki wynikające z decyzji oraz zezwoleń akcyzowych, o których mowa w art. 20a ust. 4 oraz art. 84 ust. 1, na zasadach, o których mowa w art. 84e,

3)[10)] przedsiębiorstwu w spadku przez osoby, o których mowa w art. 14 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej i innych ułatwieniach związanych z sukcesją przedsiębiorstw, dokonujące czynności, o których mowa w art. 13 tej ustawy, w przypadku ustanowienia zarządu sukcesyjnego po śmierci przedsiębiorcy

– uwzględniając konieczność kontroli nad przekazaniem znaków akcyzy oraz identyfikacji rodzaju i liczby przekazywanych znaków akcyzy.

Art. 131. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

6. Znaki akcyzy muszą być przechowywane i przewożone w sposób zapewniający zabezpieczenie przed kradzieżą, zniszczeniem lub uszkodzeniem.

7. Za uszkodzone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych pozwala na identyfikację znaków co do oryginalności, rodzaju, nazwy, wymiarów, serii, numeru ewidencyjnego i daty wytworzenia.

8. Za zniszczone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy, w których trwałe i widoczne naruszenie właściwości fizycznych uniemożliwia identyfikację znaku co do jego rodzaju, nazwy, serii, numeru identyfikacyjnego oraz daty wytworzenia.

9. Za utracone znaki akcyzy uważa się oryginalne znaki akcyzy otrzymane przez podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, który je utracił w następstwie innych okoliczności niż:

1) naniesienie znaków akcyzy na wyrób akcyzowy lub opakowanie jednostkowe wyrobu akcyzowego i wprowadzenie wyrobu do sprzedaży z naniesionym znakiem akcyzy;

2) zwrot znaków akcyzy do właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, od którego podmiot ten odebrał znaki akcyzy, albo do ich wytwórcy;

3) przekazanie znaków akcyzy przez importera, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego lub przedstawiciela podatkowego podmiotowi mającemu siedzibę poza terytorium kraju w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobu akcyzowego lub wyrób akcyzowy będący przedmiotem importu lub nabycia wewnątrzwspólnotowego;

4) przekazanie znaków akcyzy przez właściciela wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, lub podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe;

5) zabezpieczenie znaków akcyzy przez właściwy organ administracji publicznej w związku z kontrolą systemu znaków akcyzy.

10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób przewozu i przechowywania znaków akcyzy, mając na celu potrzebę zapewnienia odpowiedniej kontroli nad wydanymi znakami akcyzy.

Art. 132. 1. Importer, podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego oraz przedstawiciel podatkowy są obowiązani uzyskać od podmiotu mającego siedzibę poza terytorium kraju rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2. Właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy albo od podmiotu mającego siedzibę na terytorium państwa trzeciego rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

2a. Podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, jest obowiązany uzyskać od podmiotu prowadzącego skład podatkowy rozliczenie z przekazanych mu znaków akcyzy.

3. Rozliczenie powinno zawierać w szczególności informacje o rodzaju i liczbie znaków akcyzy przekazanych w celu naniesienia na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub wyroby akcyzowe, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz niewykorzystanych.

4. Znaki akcyzy uszkodzone oraz znaki akcyzy, które nie będą wykorzystywane do oznaczania wyrobów akcyzowych, powinny być zwrócone podmiotowi, który je wydał, w terminie 30 dni od dnia ich otrzymania przez podmiot, któremu znaki akcyzy zostały wydane, od podmiotu, któremu znaki akcyzy zostały przekazane w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres i termin dokonywania rozliczeń znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego i terminowego ich rozliczenia.

Art. 133. 1. Uszkodzone i zniszczone znaki akcyzy nie mogą być użyte do naniesienia na wyroby akcyzowe lub opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych.

2. Wyroby akcyzowe oznaczone uszkodzonymi albo zniszczonymi znakami akcyzy nie mogą być sprzedawane.

3. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone przed ich naniesieniem są zwracane, w terminie 30 dni od dnia stwierdzenia ich uszkodzenia lub zniszczenia, podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Art. 134. 1. W przypadku wprowadzenia nowego wzoru znaku akcyzy podmioty posiadające dotychczasowe znaki są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia wprowadzenia tego wzoru, zwrócić niewykorzystane znaki podmiotowi, który je wydał.

2. Dotychczasowe znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe przed wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy zachowują ważność przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia wprowadzenia nowego wzoru.

3. W przypadku stwierdzenia nieważności decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy jest obowiązany do zwrotu znaków akcyzy niewykorzystanych na dzień doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność, podmiotowi, który je wydał, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stwierdzającej nieważność.

4. W przypadku zaprzestania wykonywania czynności, o których mowa w art. 16 ust. 1, podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy obowiązany jest do rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy przed dniem złożenia zgłoszenia o zaprzestaniu wykonywania tych czynności.

5. W przypadku przejęcia praw i obowiązków podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy, rozliczenia znaków akcyzy oraz zwrotu niewykorzystanych znaków akcyzy dokonuje następca prawny podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy lub inne osoby, które przejęły jego prawa i obowiązki, w terminie 14 dni od przejęcia praw i obowiązków.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dłuższy niż określony w ust. 2 okres ważności dotychczasowych znaków akcyzy, z wyłączeniem znaków akcyzy na wyroby tytoniowe, oraz różnicować go w zależności od wyrobów akcyzowych, na które nanoszone są znaki akcyzy, uwzględniając zapewnienie bezpieczeństwa systemu znaków akcyzy i kontroli nad obrotem wyrobami akcyzowymi.

Art. 135. 1. Zwracającemu niewykorzystane i nieuszkodzone znaki akcyzy przysługuje, z zastrzeżeniem art. 136 ust. 8, bezzwłocznie zwrot wpłaconych kwot stanowiących odpowiednio wartość podatkowych znaków akcyzy lub należności za legalizacyjne znaki akcyzy pomniejszone o koszty ich wytworzenia.

2. Zwrotowi nie podlegają kwoty wpłacone na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy, z wyjątkiem kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy zwracanych w związku z wprowadzeniem nowego wzoru znaku akcyzy lub stwierdzeniem nieważności decyzji, o której mowa w art. 126 ust. 1, jeżeli zwracane znaki są niewykorzystane i nieuszkodzone, a ich zwrot następuje w terminie, o którym mowa w art. 134 ust. 1 lub 3.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, inne przypadki zwrotu wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, uwzględniając zasady dotyczące przemieszczania wyrobów akcyzowych oraz przypadki, w których wyrób akcyzowy nie będzie wprowadzany do sprzedaży na terytorium kraju.

Art. 136. 1. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich jest obowiązany, w okresie 24 miesięcy od dnia otrzymania znaków, nanieść je na opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich, a w przypadku importu i nabycia wewnątrzwspólnotowego – sprowadzić na terytorium kraju wyroby spirytusowe, wyroby winiarskie, płyn do papierosów elektronicznych lub wyroby nowatorskie, oznaczone tymi znakami.

2. Po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, znaki akcyzy tracą ważność dla podmiotu, który otrzymał je na podstawie decyzji właściwego naczelnika urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, i nie mogą być nanoszone przez ten podmiot na:

1) opakowania jednostkowe wyrobów spirytusowych, wyrobów winiarskich, płynu do papierosów elektronicznych lub wyrobów nowatorskich lub

2) wyroby akcyzowe, o których mowa w pkt 1.

3. Znaki, o których mowa w ust. 2, podlegają zwrotowi w terminie 60 dni od dnia utraty ich ważności podmiotowi, który je wydał.

4. Podmiot obowiązany do oznaczania znakami akcyzy wyrobów tytoniowych jest obowiązany nanieść znaki akcyzy na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe do końca roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach.

5. Od dnia 1 stycznia danego roku kalendarzowego na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe mogą być nanoszone wyłącznie znaki akcyzy z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym rozpoczynającemu się rokowi kalendarzowemu.

6. Znaki akcyzy naniesione na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe w danym roku kalendarzowym zachowują ważność do ostatniego dnia lutego następnego roku kalendarzowego.

7. Znaki akcyzy na wyroby tytoniowe niewykorzystane do dnia 31 grudnia danego roku kalendarzowego są zwracane w terminie do końca lutego następnego roku kalendarzowego podmiotowi, który je wydał.

8. Zwracającemu znaki akcyzy po terminach, o których mowa w ust. 3 i 7, nie przysługuje zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy, kwot wpłaconych na pokrycie kosztów wytworzenia podatkowych znaków akcyzy ani należności za legalizacyjne znaki akcyzy.

9. Na wniosek podmiotu obowiązanego do oznaczania wyrobów tytoniowych znakami akcyzy wydanie decyzji w sprawie wydania albo sprzedaży znaków akcyzy na wyroby tytoniowe z nadrukowanym rokiem wytworzenia odpowiadającym następnemu rokowi kalendarzowemu i wydania upoważnienia do odbioru tych znaków akcyzy oraz wydanie znaków akcyzy może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, pod warunkiem odebrania znaków akcyzy, o których mowa w art. 125 ust. 4, a w przypadku ich nieodebrania – wpłacenia kwot należności, o których mowa w art. 125 ust. 4a.

10. Znaki akcyzy odbierane na zasadach określonych w ust. 9 mogą być nanoszone na opakowania jednostkowe wyrobów tytoniowych lub na wyroby tytoniowe przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach, z tym że wyprowadzenie tak oznaczonych wyrobów ze składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, import albo nabycie wewnątrzwspólnotowe nie może nastąpić przed dniem 1 stycznia roku kalendarzowego odpowiadającego rokowi wytworzenia znaków akcyzy nadrukowanemu na tych znakach.

Art. 137. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób zwrotu znaków akcyzy, uwzględniając konieczność zapewnienia ochrony tych znaków.

Art. 138. 1. W razie wystąpienia strat znaków akcyzy wskutek ich utraty, uszkodzenia albo zniszczenia w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych tymi znakami, w granicach dopuszczalnej normy strat, podmiotowi prowadzącemu skład podatkowy, właścicielowi wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, podmiotowi, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, jeżeli oznaczenie następuje w składzie podatkowym na terytorium kraju, oraz podmiotowi dokonującemu produkcji, o której mowa w art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5, przysługuje odpowiednio zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy.

2. Znaki akcyzy uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania są zwracane podmiotowi, który je wydał, albo niszczone pod nadzorem właściwego naczelnika urzędu celno-skarbowego.

3. Zwrot wpłaconych kwot stanowiących wartość podatkowych znaków akcyzy albo prawo do otrzymania w zamian nowych znaków akcyzy przysługuje pod warunkiem przedstawienia protokołu potwierdzającego:

1) utratę, uszkodzenie lub zniszczenie znaków akcyzy oraz

2) zwrot uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy albo zniszczenie uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy.

4. W zamian za znaki akcyzy utracone, uszkodzone lub zniszczone w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych wydaje się znaki akcyzy odpowiadające, co do rodzaju i serii, znakom akcyzy utraconym, uszkodzonym i zniszczonym.

5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) normy dopuszczalnych strat znaków akcyzy powstałych w procesie oznaczania wyrobów akcyzowych w stosunku do łącznej liczby znaków akcyzy wykorzystanych w ciągu miesiąca kalendarzowego do oznaczenia wyrobów akcyzowych,

2) zespół czynności, które składają się na proces oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy

– uwzględniając konieczność kontroli prawidłowości wykorzystania znaków akcyzy przez podmioty obowiązane do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy.

DZIAŁ VIa

Ewidencje i inne dokumentacje

Art. 138a. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy prowadzi ewidencję wyrobów akcyzowych.

2. Operator logistyczny prowadzący skład podatkowy oprócz ewidencji, o której mowa w ust. 1, prowadzi ewidencję wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi, innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego.

3. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości, rodzajów oraz miejsca magazynowania w składzie podatkowym wyrobów akcyzowych:
   a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy,
   b) nieobjętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy, w tym:
      – wyrobów zwolnionych od akcyzy, w tym zwolnionych ze względu na ich przeznaczenie,
      – wyrobów opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 89;
2) ustalenie ilości i rodzajów wyrobów, od których została zapłacona akcyza;
3) ustalenie ilości i rodzajów magazynowanych w jednym zbiorniku wyrobów energetycznych:
   a) objętych procedurą zawieszenia poboru akcyzy,
   b) od których została zapłacona akcyza,
   c) zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie,
   d) opodatkowanych zerową stawką akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, o których mowa w art. 89;
4) wyodrębnienie kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu w związku z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, oraz kwoty akcyzy, która przypadałaby do zapłaty, gdyby wyroby nie były zwolnione od akcyzy;
5) ustalenie ilości wyrobów akcyzowych wprowadzonych do składu podatkowego i wyprodukowanych w składzie podatkowym;
6) ustalenie ilości wysłanych lub otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, daty wysłania lub odbioru tych wyrobów, a także miejsca odbioru w przypadku ich przemieszczania oraz informacje o e-DD;
7) ustalenie właściciela wyrobów akcyzowych, innego niż podmiot prowadzący skład podatkowy, oraz posiadania przez tego właściciela wymaganej koncesji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 2, powinna umożliwiać ustalenie ilości oraz rodzajów magazynowanych w składzie podatkowym wyrobów niebędących wyrobami akcyzowymi, innych niż stanowiące wyposażenie składu podatkowego.

Art. 138b. 1. Zarejestrowany wysyłający prowadzi ewidencję wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy z miejsca importu.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności ustalenie ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych wysyłanych z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy przez zarejestrowanego wysyłającego oraz określenie kwoty akcyzy, której pobór podlega zawieszeniu w związku z zastosowaniem procedury zawieszenia poboru akcyzy, oraz podmiotu, do którego są wysyłane wyroby akcyzowe.

Art. 138c. 1. Ewidencję wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo prowadzą:

1) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;
2) podatnik nabywający wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe wymienione w załączniku nr 2 do ustawy, znajdujące się poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, na potrzeby wykonywanej działalności gospodarczej na terytorium kraju;
3) podatnik nabywający wewnątrzwspólnotowo wyroby akcyzowe niewymienione w załączniku nr 2 do ustawy, które są objęte na terytorium kraju stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

2. Przedstawiciel podatkowy prowadzi ewidencję nabywanych wewnątrzwspólnotowo wyrobów akcyzowych dostarczanych na terytorium kraju przez sprzedawcę, którego jest przedstawicielem.

3. Ewidencje, o których mowa w ust. 1 i 2, powinny umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości i rodzaju wyrobów akcyzowych nabywanych wewnątrzwspólnotowo;

2) określenie kwot akcyzy;

3) ustalenie podmiotu, który wysłał wyroby akcyzowe, oraz podmiotu, na rzecz którego wyroby akcyzowe zostały nabyte wewnątrzwspólnotowo.

4) (uchylony)

4. Ewidencja, o której mowa w ust. 1 pkt 1, powinna umożliwiać dodatkowo ustalenie posiadania przez właściciela, na rzecz którego zarejestrowany odbiorca dokonał nabycia wewnątrzwspólnotowego paliwa, wymaganej koncesji zgodnie z przepisami ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.

Art. 138d. 1. Do prowadzenia ksiąg kontroli nad produkcją alkoholu etylowego, obrotem nim i jego zużyciem obowiązani są:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;

2) podmiot produkujący alkohol etylowy poza składem podatkowym na podstawie art. 47 ust. 1 pkt 1 oraz pkt 4–5;

3) podmiot zużywający.

2. Księgi kontroli, o których mowa w ust. 1, powinny umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości alkoholu etylowego wytworzonego, przetworzonego, przerobionego na ocet, znajdującego się w magazynie, oczyszczonego, skażonego, rektyfikowanego, odwodnionego, rozlanego w opakowania jednostkowe oraz zniszczonego;

2) określenie kwot akcyzy;

3) ustalenie miejsca i daty wytworzenia alkoholu etylowego, jego przetworzenia, przerobienia na ocet, dokonania obrotu nim w magazynie, jego oczyszczenia, skażenia, rektyfikacji, odwodnienia, rozlania go w opakowania jednostkowe oraz zniszczenia.

Art. 138e. 1. Podmiot prowadzący skład podatkowy i zarejestrowany wysyłający prowadzą ewidencję dokumentów handlowych towarzyszących przemieszczaniu wyrobów akcyzowych innych niż określone w załączniku nr 2 do ustawy, objętych stawką akcyzy inną niż stawka zerowa.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać dane dotyczące dokumentów handlowych, w szczególności w zakresie podmiotów i wyrobów akcyzowych, których te dokumenty dotyczą.

Art. 138f. 1. Ewidencję wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie prowadzą:

1) zarejestrowany odbiorca, z wyłączeniem zarejestrowanego odbiorcy posiadającego zezwolenie na jednorazowe nabycie wyrobów akcyzowych jako zarejestrowany odbiorca;

2) podmiot pośredniczący;

3) podmiot zużywający prowadzący działalność gospodarczą z użyciem wyrobów akcyzowych objętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, z wyłączeniem podmiotu zużywającego, który wyłącznie używa do celów opałowych pozostałe węglowodory gazowe o kodach CN od 2711 12 11 do 2711 19 00.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności ustalenie ilości i rodzaju wysłanych lub otrzymanych wyrobów akcyzowych zwolnionych od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, daty wysłania lub odbioru tych wyrobów, a także miejsca odbioru w przypadku ich przemieszczania oraz uzyskanie informacji o e-DD.

Art. 138g. 1. Ewidencję suszu tytoniowego prowadzą:

1) pośredniczący podmiot tytoniowy;

2) osoba upoważniona w oddziale do reprezentowania przedsiębiorcy zagranicznego, w przypadku gdy pośredniczącym podmiotem tytoniowym jest przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. b;

3) podmiot reprezentujący przedsiębiorcę zagranicznego, o którym mowa w art. 20c, w przypadku gdy pośredniczącym podmiotem tytoniowym jest przedsiębiorca zagraniczny, o którym mowa w art. 20d pkt 1 lit. c;

4) podmiot prowadzący skład podatkowy, który magazynuje susz tytoniowy nieopodatkowany akcyzą poza składem podatkowym.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności:

1) ustalenie ilości suszu tytoniowego:
   a) nabytego na terytorium kraju,
   b) nabytego wewnątrzwspólnotowo,
   c) importowanego,
   d) sprzedanego na terytorium kraju,
   e) dostarczonego wewnątrzwspólnotowo,
   f) eksportowanego,
   g) zużytego przez pośredniczący podmiot tytoniowy,
   h) zniszczonego,
   i) przemieszczanego ze składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4,
   j) przemieszczanego do składu podatkowego podmiotu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4;
2) ustalenie:
   a) podmiotu, od którego susz tytoniowy został nabyty lub importowany,
   b) podmiotu, któremu susz tytoniowy został sprzedany,
   c) podmiotu, do którego susz tytoniowy został dostarczony wewnątrzwspólnotowo lub wyeksportowany;
3) ustalenie ilości i sposobu przetwarzania suszu tytoniowego;
4) ustalenie miejsca i adresu magazynowania suszu tytoniowego przez podmiot, o którym mowa w ust. 1 pkt 4.

Art. 138h. 1. Ewidencję ilościową energii elektrycznej prowadzą:

1) podatnik dokonujący sprzedaży energii elektrycznej nabywcy końcowemu;
2) podatnik zużywający energię elektryczną w przypadku, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 3 i 4;
3) podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 13 ust. 5;
4) podmiot dokonujący dostawy wewnątrzwspólnotowej lub eksportu energii elektrycznej.

2. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do podmiotów produkujących energię elektryczną z generatorów o łącznej mocy nieprzekraczającej 1 MW, która nie jest dostarczana do instalacji połączonych i współpracujących ze sobą, służących do przesyłania tej energii, lecz jest zużywana przez ten podmiot, pod warunkiem że od wyrobów energetycznych wykorzystywanych do produkcji tej energii elektrycznej została zapłacona akcyza w należnej wysokości.

3. Podmioty określone w ust. 1 pkt 1–3 prowadzą ewidencję, o której mowa w ust. 1, na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych u nabywcy końcowego lub podmiotu zużywającego energię, a w przypadku braku urządzeń pomiarowych – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru energii przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

4. Podmiot określony w ust. 1 pkt 4 prowadzi ewidencję, o której mowa w ust. 1, na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku takich możliwości – na podstawie dokumentów rozliczeniowych.

5. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać odpowiednio dane niezbędne do określenia w okresach miesięcznych, z dokładnością do 0,001 MWh, łącznej ilości:

1) energii elektrycznej wyprodukowanej, nabytej wewnątrzwspólnotowo, zaimportowanej lub zakupionej na terytorium kraju;
2) energii elektrycznej sprzedanej nabywcom końcowym na terytorium kraju;
3) energii elektrycznej sprzedanej podmiotom posiadającym koncesję w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne;
4) energii elektrycznej dostarczonej wewnątrzwspólnotowo i wyeksportowanej;
5) energii elektrycznej zużytej na potrzeby własne;

6) energii elektrycznej zwolnionej od akcyzy na podstawie art. 30 ust. 6, 7 i 7a oraz przepisów wydanych na podstawie art. 39 ust. 1 pkt 2;

7) strat energii elektrycznej niepodlegających opodatkowaniu, o których mowa w art. 9 ust. 2.

6. W przypadku braku urządzeń pomiarowych pozwalających na precyzyjne określenie ilości, o których mowa w ust. 5 pkt 5 i 7, prowadzący ewidencję określa ilości szacunkowe.

Art. 138i. 1. Ewidencję wyrobów węglowych prowadzą:

1) pośredniczący podmiot węglowy dokonujący sprzedaży wyrobów węglowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu;

2) pośredniczący podmiot węglowy używający wyrobów węglowych.

2. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot węglowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać następujące dane:

1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu wyrobów węglowych, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN;

2) datę sprzedaży wyrobów węglowych i datę ich wydania finalnemu nabywcy węglowemu;

3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy węglowego;

4) datę wystawienia i numer faktury, z której wynika zapłata należności za wyroby węglowe przeznaczone do celów opałowych, o których mowa w art. 31a ust. 1, sprzedane przez pośredniczący podmiot węglowy, na podstawie której wyroby te zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu nabywcy węglowemu.

3. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot węglowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinna zawierać dane dotyczące wyrobów węglowych:

1) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31a ust. 1, lub

2) użytych do celów nieobjętych zwolnieniem

– w podziale na miesiące, w kilogramach, według nazwy oraz pozycji CN.

Art. 138j. 1. Ewidencję wyrobów gazowych prowadzą:

1) pośredniczący podmiot gazowy dokonujący sprzedaży wyrobów gazowych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu;

2) pośredniczący podmiot gazowy używający wyrobów gazowych.

2. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot gazowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać następujące dane:

1) ilość każdorazowo sprzedanych na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu wyrobów gazowych, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN, oraz ich wartość opałową;

2) datę sprzedaży wyrobów gazowych;

3) imię i nazwisko lub nazwę oraz adres zamieszkania lub siedziby finalnego nabywcy gazowego;

4) datę wystawienia i numer faktury lub innego dokumentu, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, na podstawie których wyroby te zostały sprzedane na terytorium kraju finalnemu nabywcy gazowemu.

3. Jeżeli sprzedaż wyrobów gazowych jest udokumentowana tylko paragonem fiskalnym, ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot gazowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, powinna zawierać dane, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 2 i 4.

4. Ewidencja prowadzona przez pośredniczący podmiot gazowy, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, powinna zawierać następujące dane:

1) ilość wyrobów gazowych, odpowiednio do dokonanych czynności:

   a) użytych w ramach zwolnień, o których mowa w art. 31b ust. 1, 2 lub 3, lub

   b) użytych do celów nieobjętych zwolnieniem, lub

   c) wyprodukowanych, lub

d) nabytych wewnątrzwspólnotowo, lub

e) dostarczonych wewnątrzwspólnotowo, lub

f) importowanych, lub

g) eksportowanych, lub

h) nabytych na terytorium kraju, lub

i) sprzedanych na terytorium kraju

– w podziale na miesiące dokonania czynności, odpowiednio w kilogramach albo metrach sześciennych, według nazwy oraz kodów CN, oraz ich wartość opałową;

2) datę oraz adres miejsca dokonania czynności;

3) w przypadkach, o których mowa w pkt 1 lit. d–i, dane kontrahentów, z którymi dokonano tych czynności.

5. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, prowadzi się na podstawie wskazań urządzeń pomiarowo-rozliczeniowych, a w przypadku braku tych urządzeń – na podstawie współczynnikowo określonego poziomu poboru wyrobów gazowych przez poszczególne urządzenia, wskazanego w dokumentacji prowadzonej przez podatnika.

Art. 138k. Ewidencje rodzaju, ilości i wartości wyrobów akcyzowych określonych w art. 118 ust. 1 pkt 1–3 i 6 prowadzą:

1) podmiot prowadzący skład podatkowy;

2) importer wyrobów akcyzowych;

3) podmiot dokonujący nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych;

4) podmiot produkujący wyroby akcyzowe, zgodnie z art. 47 ust. 1 pkt 1, 2, 4 lub 5;

5) właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3.

Art. 138l. 1. Ewidencję podatkowych znaków akcyzy prowadzą:

1) podmiot obowiązany do oznaczania wyrobów akcyzowych znakami akcyzy;

2) podmiot prowadzący skład podatkowy na terytorium kraju, któremu właściciel wyrobów akcyzowych, o którym mowa w art. 13 ust. 3, lub podmiot, o którym mowa w art. 116 ust. 1 pkt 7, przekazał znaki akcyzy w celu naniesienia ich na opakowania jednostkowe wyrobów akcyzowych lub na wyroby akcyzowe będące jego własnością.

2. Ewidencja, o której mowa w ust. 1, powinna umożliwiać w szczególności określenie liczby znaków akcyzy otrzymanych, wydanych, wykorzystanych do naniesienia, uszkodzonych, zniszczonych, utraconych oraz zwróconych.

Art. 138m. 1. Sporządza się protokoły:

1) zniszczenia nieprzydatnych do spożycia, dalszego przerobu lub zużycia podlegających kontroli:

a) suszu tytoniowego,

b) innych niż susz tytoniowy wyrobów akcyzowych;

2) utraty, zniszczenia, uszkodzenia, zdjęcia, zniszczenia uszkodzonych lub zniszczonych znaków akcyzy oraz wydania lub zwrotu znaków akcyzy;

3) ustalenia ilości alkoholu etylowego podczas jego wydania z gorzelni;

4) skażenia alkoholu etylowego.

2. Protokoły, o których mowa w ust. 1, sporządza się w formie papierowej.

3. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 1, sporządza się w co najmniej dwóch egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego.

4. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się w co najmniej trzech egzemplarzach. Egzemplarz protokołu przesyła się niezwłocznie naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie akcyzy oraz naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu w zakresie spraw dotyczących znaków akcyzy, z wyłączeniem przypadków, w których w czynnościach, które potwierdza protokół, uczestniczył przedstawiciel właściwego organu podatkowego.

5. Protokoły, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 4, sporządza się w trzech egzemplarzach, a w przypadku gdy alkohol etylowy skażony ma zostać wysłany do innego podmiotu, protokół sporządza się w czterech egzemplarzach. Jeden egzemplarz protokołu otrzymuje właściwy naczelnik urzędu skarbowego, jeden egzemplarz protokołu – naczelnik urzędu celno-skarbowego lub komórka organizacyjna utworzona przez naczelnika urzędu celno-skarbowego na terenie podmiotu podlegającego kontroli celno-skarbowej – w przypadku kontroli celno-skarbowej wykonywanej jako kontrola stała w rozumieniu art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

6. Protokoły powinny umożliwiać w szczególności ustalenie odpowiednio:

1) daty zniszczenia oraz ilości i rodzaju zniszczonych wyrobów akcyzowych;
2) daty zniszczenia, utracenia, uszkodzenia, zdjęcia, wydania lub zwrócenia znaków akcyzy oraz ilości i rodzaju zniszczonych, utraconych, uszkodzonych, zdjętych, wydanych lub zwróconych znaków akcyzy;
3) sposobu zniszczenia wyrobów akcyzowych;
4) zapasu alkoholu etylowego w magazynie gorzelni przed jego wydaniem i po jego wydaniu oraz ilości alkoholu etylowego w naczyniach transportowych;
5) ilości pobranego do skażenia alkoholu etylowego, rodzaju i ilości dodanego środka skażającego lub dodanej substancji skażającej oraz ilości otrzymanego skażonego alkoholu etylowego.

Art. 138n. W przypadku gdy zamierzone oznaczanie wyrobów akcyzowych znakami akcyzy następuje z powodu uszkodzenia znaków akcyzy na tych wyrobach, nieprawidłowego oznaczenia tych wyrobów bądź oznaczenia ich nieodpowiednimi znakami akcyzy, jak również z powodu wystąpienia w obrocie wyrobów akcyzowych nieoznaczonych znakami akcyzy, podmiot sporządza spis tych wyrobów i przedstawia go właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w sprawach znaków akcyzy, w terminie 3 dni od dnia stwierdzenia wystąpienia tych zdarzeń lub od dnia ich wystąpienia, w celu jego potwierdzenia.

Art. 138o. Podmioty prowadzące działalność w zakresie produkcji piwa lub wina są obowiązane do prowadzenia dokumentacji zawierającej informacje o czynnościach produkcyjnych dotyczących tych wyrobów.

Art. 138p. 1. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138l i art. 138o, prowadzi się w formie papierowej lub elektronicznej.

2. Ewidencje, o których mowa w art. 138a–138c i art. 138e–138l, mogą zostać zastąpione dokumentacją prowadzoną na podstawie przepisów prawa podatkowego innych niż przepisy o akcyzie, albo na podstawie przepisów o rachunkowości, pod warunkiem że dokumentacja ta zawiera wszystkie dane wymagane dla danej ewidencji.

Art. 138q. 1. Ewidencje i inne dokumentacje, o których mowa w art. 138a–138o, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

2. Faktury i inne dokumenty, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby gazowe, o których mowa w art.138j ust. 2 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione.

3. Faktury, z których wynika zapłata należności za sprzedane przez podatnika wyroby węglowe, o których mowa w art. 138i ust. 2 pkt 4, powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały wystawione.

4. W przypadkach, o których mowa w art. 46j ust. 2 oraz art. 46k, wydruki e-DD, dokumenty zastępujące e-DD oraz elektroniczne potwierdzenia odbioru powinny być przechowywane do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały sporządzone.

5. Wydruki e-DD oraz dokumenty zastępujące e-DD powinny być przechowywane w sposób zapewniający łatwe ich odszukanie oraz autentyczność pochodzenia, integralność treści i ich czytelność od momentu ich wydrukowania lub sporządzenia do momentu upływu terminu, o którym mowa w ust. 4.

6. Przez autentyczność pochodzenia wydruku e-DD oraz dokumentu zastępującego e-DD rozumie się pewność co do tożsamości podmiotu wysyłającego, który wydrukował e-DD lub sporządził dokument zastępujący e-DD.

7. Przez integralność treści wydruku e-DD oraz dokumentu zastępującego e-DD rozumie się, że w tym wydruku lub dokumencie nie zmieniono danych, które powinien zawierać.

Art. 138r. (uchylony)

Art. 138s. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w ewidencjach, o których mowa w art. 138a ust. 1, art. 138b, art. 138c, art. 138e–138g i art. 138l, oraz protokołach, o których mowa w art. 138m ust. 1,

2) sposób prowadzenia ewidencji, o których mowa w art. 138a ust. 1, art. 138b, art. 138c, art. 138e–138l,

3) wzory ewidencji, o której mowa w art. 138l, oraz wzory protokołów, o których mowa w art. 138m ust. 1 pkt 2–4,

4) rodzaje ksiąg kontroli, o których mowa w art. 138d ust. 1, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tych księgach, oraz wzory tych ksiąg, a także sposób ich prowadzenia,

5) rodzaje dokumentacji, o której mowa w art. 138o, szczegółowy zakres danych, które powinny znajdować się w tej dokumentacji, oraz jej wzory, a także sposób jej prowadzenia

– uwzględniając konieczność zapewnienia właściwej kontroli nad wyrobami akcyzowymi oraz wydanymi znakami akcyzy, a także właściwego poboru akcyzy od wyrobów akcyzowych i funkcjonowania zwolnień od akcyzy.

Art. 138t. 1. Podmiot dokonujący sprzedaży na terytorium kraju:

1) alkoholu całkowicie skażonego środkiem skażającym dopuszczonym we wszystkich państwach członkowskich Unii Europejskiej, dodatkowymi środkami skażającymi dopuszczonymi przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, w którym skażenie następuje, lub dodatkowymi środkami dopuszczonymi przez Rzeczpospolitą Polską, na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego,

2) wyrobów objętych podkategoriami Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU): 20.14.75, 20.20.14 i 20.59.43 zawierających w swym składzie alkohol etylowy o objętościowej mocy powyżej 50% objętości

– w opakowaniach jednostkowych o pojemności 20 litrów i większej, prowadzi rejestr podmiotów odbierających te wyroby.

2. Rejestr, o którym mowa w ust. 1, powinien zawierać następujące dane:

1) rodzaj, podkategorię Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług (PKWiU) oraz ilość odebranych wyrobów;

2) imię i nazwisko lub nazwę, adres zamieszkania lub adres siedziby podmiotu odbierającego;

3) numer PESEL lub numer identyfikacji podatkowej (NIP) podmiotu odbierającego;

4) datę oraz adres miejsca dokonania sprzedaży;

5) czytelny podpis podmiotu odbierającego lub osoby reprezentującej ten podmiot.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się z chwilą odbioru wyrobów.

4. Podmiot dokonujący sprzedaży przekazuje kopię rejestru właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego on dotyczy.

5. Podmiot odbierający będący osobą fizyczną nieprowadzącą działalności gospodarczej jest obowiązany do okazania podmiotowi dokonującemu sprzedaży dokumentu potwierdzającego jego tożsamość.

6. W przypadku gdy podmiot odbierający odmawia okazania dokumentu potwierdzającego jego tożsamość, sprzedawca jest obowiązany odmówić sprzedaży wyrobów wskazanych w ust. 1.

7. Rejestr powinien być przechowywany do celów kontroli przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym został sporządzony.

8.[83)] Wpisu do rejestru nie dokonuje się, w przypadku gdy w wyniku sprzedaży wyrobów wskazanych w ust. 1 ich przewóz objęty został systemem monitorowania przewozu i obrotu, o którym mowa w ustawie z dnia 9 marca 2017 r. o systemie monitorowania drogowego i kolejowego przewozu towarów oraz obrotu paliwami opałowymi, lub gdy sprzedaż potwierdzana jest fakturą.

Art. 138ta.[84)] 1. Pośredniczący podmiot olejowy dokonujący sprzedaży detalicznej wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, w opakowaniach jednostkowych, których masa brutto nie przekracza 30 kg lub ich objętość nie przekracza 30 litrów, w łącznej ilości nieprzekraczającej jednorazowo odpowiednio 100 kg lub objętości 100 litrów, prowadzi rejestr podmiotów nabywających te wyroby.

---

83) W brzmieniu ustalonym przez art. 11 pkt 8 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

84) Dodany przez art. 11 pkt 9 ustawy, o której mowa w odnośniku 4.

2. W rejestrze, o którym mowa w ust. 1, podmiot dokonujący sprzedaży detalicznej wyrobów akcyzowych nieobjętych zwolnieniem od akcyzy ze względu na ich przeznaczenie, określonych w art. 89 ust. 1 pkt 9, 10 i pkt 15 lit. a, zamieszcza następujące dane:

1) imię i nazwisko lub nazwę podmiotu nabywającego te wyroby akcyzowe, adres jego zamieszkania, miejsca pobytu lub siedziby;

2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer PESEL podmiotu nabywającego te wyroby akcyzowe, a jeżeli numer PESEL nie został nadany nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej;

3) adres miejsca zużycia tych wyrobów akcyzowych;

4) wskazanie rodzaju, typu, mocy i liczby urządzeń grzewczych;

5) datę sprzedaży;

6) dane dotyczące tych wyrobów akcyzowych, w szczególności rodzaj wyrobów, kod CN, ilość, masę brutto lub objętość.

3. Wpisu do rejestru dokonuje się z chwilą sprzedaży wyrobów.

4. Osoba fizyczna nieprowadząca działalności gospodarczej nabywająca wyroby akcyzowe, o których mowa w ust. 1, jest obowiązana do okazania podmiotowi dokonującemu sprzedaży detalicznej dokumentu potwierdzającego jej tożsamość.

5. W przypadku gdy osoba fizyczna odmawia okazania dokumentu potwierdzającego jej tożsamość lub podania danych, o których mowa w ust. 2 pkt 1–4, pośredniczący podmiot olejowy dokonujący sprzedaży detalicznej jest obowiązany odmówić sprzedaży wyrobów wskazanych w ust. 1.

6. Pośredniczący podmiot olejowy dokonujący sprzedaży detalicznej przekazuje kopię rejestru właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego w terminie do 5. dnia miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy rejestr.

7. Dane, o których mowa w ust. 2, są przechowywane do celów kontroli przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zostały zamieszczone w rejestrze, o którym mowa w ust. 1.

DZIAŁ VIb

Przepisy o karach pieniężnych

Art. 138u. 1. W przypadku gdy podmiot odbierający, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, będący użytkownikiem Systemu, nie sporządzi projektu raportu odbioru albo nie przedstawi właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego dokumentu zastępującego raport odbioru w terminie określonym w art. 46i ust. 2, na ten podmiot odbierający nakłada się karę pieniężną w wysokości 5000 zł.

2. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, lub interesem publicznym właściwy naczelnik urzędu skarbowego na wniosek tego podmiotu lub z urzędu może odstąpić od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1.

3. Właściwy naczelnik urzędu skarbowego odstępuje od nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, i poprzestaje na pouczeniu podmiotu odbierającego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 32 lit. b, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a podmiot ten zaprzestał naruszania prawa.

4. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada, w drodze decyzji, właściwy naczelnik urzędu skarbowego.

5. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, stanowi dochód budżetu państwa.

6. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, uiszcza się na rachunek bankowy wyznaczonego urzędu skarbowego w terminie 7 dni, licząc od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna.

7. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, nie może być nałożona, jeżeli od dnia niedopełnienia obowiązku zagrożonego tą karą upłynęło 5 lat.

8. Obowiązek zapłaty kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym upłynął termin zapłaty.

9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.

DZIAŁ VII

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Rozdział 1

Zmiany w przepisach obowiązujących

Art. 139–153. (pominięte)

Rozdział 2

Przepisy epizodyczne i przejściowe

Art. 154. 1. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych niezharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych zharmonizowanych w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, lecz do tego dnia nie nastąpiło zakończenie procedury zawieszenia poboru akcyzy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

3. Jeżeli obowiązek podatkowy w akcyzie odnośnie wyrobów akcyzowych znajdujących się w składzie podatkowym nie powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy, przyjmując, że obowiązek podatkowy powstał z chwilą wprowadzenia tych wyrobów akcyzowych do składu podatkowego.

4. Jeżeli obowiązek podatkowy w sytuacjach innych niż wymienione w ust. 1–3 powstał przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i należna akcyza nie została do tego dnia zapłacona, stosuje się przepisy dotychczasowe.

5. Jeżeli wyroby akcyzowe zharmonizowane w rozumieniu ustawy, o której mowa w art. 168, zostały, jako wyroby zwolnione od akcyzy, wyprowadzone ze składu podatkowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 155. 1. Podmiot zarejestrowany na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168, uznaje się za podmiot zarejestrowany zgodnie z art. 16, bez konieczności potwierdzania tej okoliczności przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

2. Podatnik prowadzący działalność w zakresie wyrobów akcyzowych objętych wyłącznie zerową stawką akcyzy, zarejestrowany przed dniem wejścia w życie ustawy, podlega z urzędu wykreśleniu z rejestru przez właściwego naczelnika urzędu celnego.

3. Podmiot niepodlegający obowiązkowi złożenia zgłoszenia rejestracyjnego na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168, a podlegający takiemu obowiązkowi na podstawie art. 16 ust. 1, jest obowiązany dopełnić tego obowiązku w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

4. Podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wyrobów energetycznych, o których mowa w art. 89 ust. 2, w dniu wejścia w życie ustawy, niebędący podmiotem zarejestrowanym w trybie art. 16 ust. 1, jest obowiązany, w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy, powiadomić o tym właściwego naczelnika urzędu celnego, w celu ustalenia dopuszczalnych norm zużycia, o których mowa w art. 85 ust. 2 pkt 2.

5. Powiadomienia, o którym mowa w ust. 4, nie musi dokonywać podmiot, który był podmiotem zarejestrowanym na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 168.

Art. 156. 1. Zezwolenia na prowadzenie składu podatkowego, prowadzenie działalności jako zarejestrowany handlowiec, prowadzenie działalności jako niezarejestrowany handlowiec oraz wykonywanie czynności w charakterze przedstawiciela podatkowego wydane przed dniem wejścia w życie ustawy pozostają w mocy.

2. Postępowania w sprawach zezwoleń wydawanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie niniejszej ustawy.

Art. 157. 1. Do zabezpieczeń akcyzowych złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz do zwolnień z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że art. 64 ust. 7 stosuje się do nich z dniem jej wejścia w życie.

2. Zabezpieczenia akcyzowe, o których mowa w ust. 1, z określonym terminem ważności nie mogą ulec przedłużeniu.

3. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia akcyzowego udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nie mogą ulec przedłużeniu.

Art. 158. Postępowania w sprawach zwrotu akcyzy należnego na podstawie przepisów ustawy, o której mowa w art. 168, i niedokonanego przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone są na podstawie przepisów dotychczasowych.

Art. 159. 1. Podatnik, o którym mowa w art. 13 ust. 3, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek o wydanie zezwolenia wyprowadzenia, może, po złożeniu wniosku, bez tego zezwolenia wyprowadzać jako podatnik wyroby akcyzowe z cudzego składu podatkowego poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Podmiot, który w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy złożył właściwemu naczelnikowi urzędu celnego wniosek, o którym mowa w art. 56 ust. 1 i 2, oraz zabezpieczenie akcyzowe, może, po złożeniu wniosku, bez zezwolenia, o którym mowa w art. 56 ust. 1, prowadzić działalność jako podmiot pośredniczący, nie dłużej jednak niż przez okres 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 160. 1. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 168, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia ustalanych również na podstawie ustawy, pozostają w mocy nie dłużej niż do czasu wydania decyzji na podstawie ustawy.

2. Decyzje ustalające normy dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalne normy zużycia wyrobów akcyzowych zharmonizowanych, wydane na podstawie art. 5 ust. 3 ustawy, o której mowa w art. 168, i dotyczące norm dopuszczalnych ubytków oraz dopuszczalnych norm zużycia, które nie są ustalane na podstawie ustawy, tracą moc z dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 161. Podmiot uzyskujący jako produkt uboczny niewielką ilość wyrobów energetycznych, o której mowa w art. 87 ust. 2, jest obowiązany w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy do pisemnego powiadomienia właściwego naczelnika urzędu celnego o rodzaju prowadzonej działalności i rodzaju uzyskiwanych wyrobów.

Art. 162. 1. Jeżeli okres rozliczeniowy energii elektrycznej rozpoczął się przed dniem wejścia w życie ustawy i obejmuje również okres obowiązywania ustawy, sprzedawca energii elektrycznej jest obowiązany na wystawianej nabywcy końcowemu fakturze uwzględnić akcyzę należną za odpowiedni okres obowiązywania ustawy, którego dotyczy faktura.

2. W przypadku braku możliwości określenia ilości energii elektrycznej odebranej w okresie obowiązywania ustawy, jej ilość ustala się proporcjonalnie do okresu obowiązywania ustawy w stosunku do okresu rozliczeniowego.

3. Zwolnienie, o którym mowa w art. 30 ust. 1, stosuje się na podstawie dokumentu potwierdzającego umorzenie świadectwa pochodzenia energii elektrycznej wyprodukowanej nie wcześniej niż w dniu wejścia w życie ustawy.

Art. 163. 1. W okresie do dnia 1 stycznia 2012 r. zwalnia się od akcyzy, węgiel i koks objęte pozycjami CN 2701, 2702 oraz 2704 00, przeznaczone do celów opałowych.

2. W okresie do dnia 31 października 2013 r. albo do czasu, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii na terytorium kraju osiągnie 25% zwalnia się od akcyzy gaz ziemny (mokry) o kodach CN 2711 11 00 oraz 2711 21 00, przeznaczony do celów opałowych. Jednakże w momencie, gdy udział gazu ziemnego w konsumpcji energii osiągnie 20%, do dnia 31 października 2013 r. stosuje się stawkę akcyzy stanowiącą 50% stawki określonej w art. 89 ust. 1 pkt 13. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", informację o osiągnięciu poziomu udziału gazu ziemnego, o którym mowa w zdaniu pierwszym.

3. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy pozostałe węglowodory gazowe o kodzie CN 2711 29 00, przeznaczone do celów opałowych.

4. Do czasu obowiązywania zwolnienia, o którym mowa w ust. 2, zwalnia się od akcyzy wyroby akcyzowe, o których mowa w art. 89 ust. 1 pkt 15 lit. b.

Art. 163a. 1. W okresie do dnia 1 stycznia 2021 r. zwalnia się od akcyzy samochód osobowy stanowiący pojazd hybrydowy w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych o pojemności silnika spalinowego równej 2000 centymetrów sześciennych lub niższej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy naczelnik urzędu skarbowego wydaje, na wniosek zainteresowanego podmiotu, zaświadczenie stwierdzające zwolnienie od akcyzy pod warunkiem, że podmiot ten przedstawi dokumentację potwierdzającą iż pojazd, którego dotyczy zwolnienie, jest pojazdem hybrydowym.

3. Przepisy art. 109a ust. 3–9 stosuje się odpowiednio.

Art. 163b.[85] 1. W okresie stosowania rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn. zm.[86]) do stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b stosuje się przepis art. 44 tego rozporządzenia.

2. Stawek określonych w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. aa i b nie stosuje się w przypadku podmiotu:

1) na którym ciąży obowiązek zwrotu pomocy wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem i z rynkiem wewnętrznym;

2) znajdującego się w trudnej sytuacji, o której mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 2, stosuje się stawkę określoną odpowiednio w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a albo c.

Art. 164. 1. Do dnia 31 października 2013 r. zamiast stawki akcyzy, o której mowa w art. 89 ust. 1 pkt 12 lit. a tiret drugie, do wyrobów akcyzowych określonych w tym przepisie stosuje się zerową stawkę akcyzy.

2. (uchylony)[87]

Art. 165. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może, w drodze rozporządzenia, do dnia 31 grudnia 2011 r., obniżać stawki akcyzy na wyroby akcyzowe określone w ustawie oraz różnicować je w zależności od rodzaju wyrobów akcyzowych, a także określać warunki ich stosowania, na okres nie dłuższy niż 3 miesiące w odstępach co najmniej trzymiesięcznych, w odniesieniu do poszczególnych wyrobów akcyzowych, uwzględniając sytuację gospodarczą państwa.

Art. 166. Do dnia 31 grudnia 2009 r. stosuje się wielkość najpopularniejszej kategorii cenowej papierosów ustaloną na rok 2009 na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168.

Art. 167. Znaki akcyzy wydane na podstawie ustawy, o której mowa w art. 168, zachowują ważność.

Rozdział 3
Przepisy końcowe

Art. 168. Traci moc ustawa z dnia 23 stycznia 2004 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. poz. 257, z późn. zm.[88]).

Art. 169. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2009 r.

---

85) Dodany przez art. 6 pkt 10 ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 14 sierpnia 2019 r.

86) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 329 z 15.12.2015, str. 28, Dz. Urz. UE L 149 z 07.06.2016, str. 10, Dz. Urz. UE L 156 z 20.06.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 236 z 14.09.2017, str. 28.

87) Przez art. 6 pkt 11 ustawy, o której mowa w odnośniku 27; wszedł w życie z dniem 14 sierpnia 2019 r.

88) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. poz. 623, z 2005 r. poz. 1341, z 2006 r. poz. 1199, z 2007 r. poz. 666 oraz z 2008 r. poz. 745 i 915.

Załączniki do ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r.

Załącznik nr 1

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
15	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi

1	2	3
16	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19	ex 2701	Węgiel; brykiety, brykietki i podobne paliwa stałe wytwarzane z węgla – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
20	ex 2702	Węgiel brunatny (lignit), nawet aglomerowany, z wyłączeniem gagatu – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych
21	ex 2704 00	Koks i półkoks, z węgla, węgla brunatnego (lignitu) lub torfu, nawet aglomerowany; węgiel retortowy – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych
22	2705 00 00	Gaz węglowy, gaz wodny, gaz generatorowy i podobne gazy, inne niż gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
23	2706 00 00	Smoła destylowana z węgla, z węgla brunatnego (lignitu) lub z torfu oraz pozostałe smoły mineralne, nawet odwodnione lub częściowo destylowane, włącznie ze smołami odzyskanymi
24	2707	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych
25	2708	Pak i koks pakowy, otrzymywane ze smoły węglowej lub z pozostałych smół mineralnych
26	2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
27	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
28	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
29	2712	Wazelina; parafina, wosk mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokeryt, wosk montanowy, wosk torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione
30	2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych
31	2714	Bitum i asfalt, naturalne; łupek bitumiczny lub naftowy i piaski bitumiczne; asfaltyty i skały asfaltowe
32	2715 00 00	Mieszanki bitumiczne na bazie naturalnego asfaltu, naturalnego bitumu, bitumu naftowego, smoły mineralnej lub na mineralnego paku smołowego (na przykład masy uszczelniające bitumiczne, fluksy)
33	2716 00 00	Energia elektryczna
34	2901	Węglowodory alifatyczne
35	2902	Węglowodory cykliczne
36	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
37	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych

1	2	3
38	3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne
39	3817 00	Mieszane alkilobenzeny i mieszane alkilonaftaleny, inne niż te objęte pozycją 2707 lub 2902
39a[89)]	ex 3824 99 86 ex 3824 99 92 ex 3824 99 93 ex 3824 99 96	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
40	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
41	(uchylona)	
42	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
43	bez względu na kod CN wyrobu zawierającego alkohol etylowy	Alkohol etylowy zawarty w wyrobach niebędących wyrobami akcyzowymi o rzeczywistej objętościowej mocy alkoholu przekraczającej 1,2% obj.
44	bez względu na kod CN	Pozostałe wyroby przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane jako paliwa silnikowe lub paliwa opałowe albo jako dodatki lub domieszki do paliw silnikowych lub paliw opałowych
45	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy
46	bez względu na kod CN	Płyn do papierosów elektronicznych
47	bez względu na kod CN	Wyroby nowatorskie

Objaśnienia:
ex – dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

[89)] Dodany przez art. 6 pkt 12 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

Załącznik nr 2

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH, DO KTÓRYCH STOSUJE SIĘ PROCEDURĘ ZAWIESZENIA POBORU AKCYZY I KTÓRYCH PRODUKCJA ODBYWA SIĘ W SKŁADZIE PODATKOWYM, O KTÓRYCH MOWA W DYREKTYWIE RADY 92/12/EWG

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	ex 1507	Olej sojowy i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
2	ex 1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
3	ex 1509	Oliwa i jej frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
4	ex 1510 00	Pozostałe oleje i ich frakcje, otrzymywane wyłącznie z oliwek, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie, włącznie z mieszaninami tych olejów lub ich frakcji z olejami lub frakcjami objętymi pozycją 1509 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
5	ex 1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
6	ex 1512	Olej z nasion słonecznika, z krokosza balwierskiego lub z nasion bawełny i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
7	ex 1513	Olej kokosowy (z kopry), olej z ziaren palmowych lub olej babassu i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
8	ex 1514	Olej rzepakowy, rzepikowy lub gorczycowy oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
9	ex 1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
10	ex 1516	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, częściowo lub całkowicie uwodornione, estryfikowane wewnętrznie, reestryfikowane lub elaidynizowane, nawet rafinowane, ale dalej nieprzetworzone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
11	ex 1517	Margaryna; jadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów, z działu 15 Nomenklatury Scalonej, inne niż jadalne tłuszcze lub oleje lub ich frakcje, objęte pozycją 1516 – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
12	ex 1518 00	Tłuszcze i oleje, zwierzęce lub roślinne i ich frakcje, gotowane, utlenione, odwodnione, siarkowane, napowietrzane, polimeryzowane przez ogrzewanie w próżni lub w gazie obojętnym, lub inaczej modyfikowane chemicznie, z wyłączeniem objętych pozycją 1516; niejadalne mieszaniny lub produkty z tłuszczów lub olejów, zwierzęcych lub roślinnych, lub z frakcji różnych tłuszczów lub olejów z działu 15 Nomenklatury Scalonej, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
13	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
14	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009

1	2	3
15	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
16	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny), mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
17	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
18	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
19	ex 2707 2707 10 2707 20 2707 30 2707 50	Oleje i pozostałe produkty destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej; podobne produkty, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, wyłącznie: 1) Benzol (benzen) 2) Toluol (toluen) 3) Ksylol (ksyleny) 4) Pozostałe mieszaniny węglowodorów aromatycznych, z których 65% lub więcej objętościowo (włącznie ze stratami) destyluje w 250°C zgodnie z metodą ASTM D 86
20	od ex 2710 12 do ex 2710 19 68 i od ex 2710 20 11 do ex 2710 20 90	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów
21	ex 2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe, z wyłączeniem objętych pozycjami 2711 11 00, 2711 21 00 oraz 2711 29 00
22	2901 10 00	Węglowodory alifatyczne nasycone
23	ex 2902 2902 20 00 2902 30 00 2902 41 00 2902 42 00 2902 43 00 2902 44 00	Węglowodory cykliczne, wyłącznie: 1) Benzen 2) Toluen 3) o-Ksylen 4) m-Ksylen 5) p-Ksylen 6) Mieszaniny izomerów ksylenu
24	ex 2905 11 00	Metanol (alkohol metylowy) – niebędący pochodzenia syntetycznego – jeżeli jest przeznaczony do celów opałowych lub napędowych
24a	ex 3811 3811 11 10 3811 11 90 3811 19 00 3811 90 00	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne, wyłącznie: 1) Środki przeciwstukowe, na bazie tetraetyloołowiu 2) Pozostałe środki przeciwstukowe, na bazie związków ołowiu 3) Pozostałe środki przeciwstukowe 4) Pozostałe

1	2	3
24b[90)]	ex 3824 99 86 ex 3824 99 92 ex 3824 99 93 ex 3824 99 96	Pozostałe produkty chemiczne i preparaty przemysłu chemicznego lub przemysłów pokrewnych (włączając te składające się z mieszanin produktów naturalnych), gdzie indziej niewymienione ani niewłączone (wyłączając preparaty przeciwrdzewne zawierające aminy jako składniki aktywne i złożone rozpuszczalniki nieorganiczne i rozcieńczalniki do lakierów i produktów podobnych) – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
25	ex 3826 00	Biodiesel i jego mieszaniny, niezawierające lub zawierające mniej niż 70% masy olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych – jeżeli są przeznaczone do celów opałowych lub napędowych
26	(uchylona)	
27	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki

Objaśnienia:
ex – dotyczy tylko danego wyrobu z danej pozycji lub kodu.

[90)] Dodany przez art. 6 pkt 13 ustawy, o której mowa w odnośniku 27.

Załącznik nr 3

WYKAZ WYROBÓW AKCYZOWYCH OBJĘTYCH OBOWIĄZKIEM OZNACZANIA ZNAKAMI AKCYZY

Poz.	Kod CN	Nazwa wyrobu (grupy wyrobów)
1	2	3
1	2203 00	Piwo otrzymywane ze słodu
2	2204	Wino ze świeżych winogron, włącznie z winami wzmocnionymi; moszcz gronowy, inny niż ten objęty pozycją 2009
3	2205	Wermut i pozostałe wina ze świeżych winogron aromatyzowane roślinami lub substancjami aromatycznymi
4	2206 00	Pozostałe napoje fermentowane (na przykład cydr (cidr), perry i miód pitny); mieszanki napojów fermentowanych oraz mieszanki napojów fermentowanych i napojów bezalkoholowych, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone
5	2207	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej; alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone
6	2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe
7	2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe
8	2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe
9	3403	Preparaty smarowe (włącznie z cieczami chłodząco-smarującymi, preparatami do rozluźniania śrub i nakrętek, preparatami przeciwrdzewnymi i antykorozyjnymi, preparatami zapobiegającymi przyleganiu do formy opartymi na smarach) oraz preparaty w rodzaju stosowanych do natłuszczania materiałów włókienniczych, skóry wyprawionej, skór futerkowych lub pozostałych materiałów, z wyłączeniem preparatów zawierających, jako składnik zasadniczy, 70% masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymanych z minerałów bitumicznych
10	bez względu na kod CN	Papierosy, tytoń do palenia, cygara i cygaretki
11	bez względu na kod CN	Susz tytoniowy
12	bez względu na kod CN	Płyn do papierosów elektronicznych
13	bez względu na kod CN	Wyroby nowatorskie